

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	21191
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	21191
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21193
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	21195
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	21196
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	21197
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	21199
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP).....	21202
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	21203
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> (Fidesz)	21205
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	21206
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári kinevezés megszűnéséről:	
<i>/Czunyiné dr. Bertalan Judit</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkára/ <i>Gelencsér Attila</i> jegyző	21208
A Vegyifegyver Tilalmi Szervezet és Magyarország között az OPCW kiváltságairól és mentességeiről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	
<i>Dr. Mikola István</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21208
Felszólalók:	
<i>Bartos Mónika</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21210
<i>Demeter Márta</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21211
A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
<i>Dr. Mikola István</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21213
Felszólalók:	
<i>Bartos Mónika</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21215
<i>Gyöngyösi Márton</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21216
<i>Dr. Turgyán Tamás</i> , nemzetiségi szószóló	21218
<i>Demeter Márta</i> (MSZP).....	21222
<i>Dr. Mikola István</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21224
A Magyarország Kormánya és az Iszlám Köztársaság Kormánya között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21224
Felszólalók:	
<i>Bartos Mónika</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21225
<i>Gyöngyösi Márton</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21227
<i>Velez Árpád</i> (MSZP)	21229
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21230
A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21230
Felszólalók:	
<i>Gelencsér Attila</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21232
<i>Szilágyi György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21234

Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21238
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21240
Dr. Józsa István (MSZP)	21242
Gúr Nándor (MSZP)	21245
Szilágyi György (Jobbik).....	21249
Gelencsér Attila (Fidesz)	21252
Gúr Nándor (MSZP)	21256
Szilágyi György (Jobbik).....	21256
Dr. Varga László (MSZP).....	21257
Mesterházy Attila (MSZP).....	21260
Hollik István (KDNP).....	21261
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	21261
Teleki László (MSZP)	21262
Gúr Nándor (MSZP)	21264
Mesterházy Attila (MSZP).....	21268
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21272

Magyarország Kormánya és a Globális Zöld Növekedési Intézet között kötendő, a Globális Zöld Növekedési Intézet kiváltságait és mentességeit részletező jogállási megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	21274
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21274
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21275
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21277
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21279
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	21281
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21284

A Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	21285
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	21286
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21287
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21287
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21289
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21292

Az egyrészről az Európai Unió tagállamai, másrészről az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	21293
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	21293
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21295
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21297
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21299

A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	21301
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	21301
Felszólalók:	
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	20304
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21306
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21311
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	21315
Dr. Vadai Ágnes (független).....	21320

Gúr Nándor (MSZP)	21325
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21329
Dr. Schiffer András (LMP).....	21332
Dr. Vadai Ágnes (független).....	21335
Gúr Nándor (MSZP)	21338
Dr. Schiffer András (LMP).....	21338
Németh Szilárd István (Fidesz), előterjesztői válasza	21339
Napirend utáni felszólalók:	
Ander Balázs (Jobbik).....	21341
Kepli Lajos (Jobbik).....	21343
Sallai R. Benedek (LMP).....	21345
Az ülésnap bezárása	21348

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
2. ülésnapja

2016. február 16-án, kedden

(9.00 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Mirkóczki Ádám és Gelencsér Attila jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Mikor vesz végre tudomást a kormány az egészségügy egyre súlyosabb válságáról?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A magyar egészségügy válságáról mára csak a kormány nem hajlandó tudomást venni. A problémákkal nap mint nap szembesülnek az intézményvezetők, az egészségügyi dolgozók, a betegek és az egyszerű újságolvasók is. Naponta jelennek meg a hírek felmondó orvosokról, összeomló osztályokról és az elvándorló egészségügyi dolgozók egyre nagyobb számáról, de a kormány még mindig úgy tesz, mintha minden rendben lenne, sőt rohamos fejlődésen menne keresztül az egészségügy.

Az egészségügy egyre súlyosabb válsága elsősorban annak köszönhető, hogy a kormánynak az elmúlt öt évben csupán két célja volt itt: fenntartani a működőképesség látszatát és párhuzamosan a lehető legtöbb pénzt kivonni a területről. Valódi egészségügyi program és koncepció soha nem volt, csak a túlélés és a problémák szőnyeg alá söprése. A kormány sokadszorra ígéri meg a béremelést, és sokadszorra veri át az egészségügyi dolgozókat. A kivándorlást legalább lassítani tudó általános, mindenkire kiterjedő alaphéremelés pedig még mindig várat magára.

Eddig csak az egészségügyi dolgozók egy-egy kisebb csoportja kapott bérkiegészítést, pótlékot, ösztöndíjat, de ezek a pótcselekvések csupán azt támasztják alá, hogy a kormány nem megoldani, csak elfedni akarja az egészségügy problémáit, ráadásul bérfelesztést keltve egymásnak ugrasztja a szereplőket.

A mi álláspontunk szerint olyan fizetésekre van szükség, amelyekért megéri a hazai egészségügyben munkát vállalni, ehhez legalább 50 százalékkal emelni kell az alaphéremeket. De önök mintha nem vennék észre, hogy ezrével döntenek orvosok a kivándorlás mellett. Idén is megmaradtak az ígére-

tésnél és az átverésnél. Legutóbb február elején derült ki, hogy a szakorvosoknak és ápolóknak nem érkezett meg az idei évtől megígért magasabb fizetés, pedig nagyon veszélyes játékot játszanak, hiszen egy idő után senki sem fog hinni az önök újabb ígéretésének, és akkor a világ összes pénzével sem tudják majd megállítani a kivándorlást. Az alacsonyan tartott fizetésekkel a kormány életben tartja a hálapénzt, amely az egész rendszert igazságtalanná teszi, és elfogadhatatlan különbségeket okoz az ellátás színvonalában. Ráadásul, ha a kormánynak valóban fontos lenne a családok és a gyermekvállalás támogatása, akkor nem engedné, hogy egy szülés súlyos százezrekbe kerüljön mindenkinek, a befizetett járulékon túl természetesen.

A kormány az elmúlt öt évben a kórházi adósságok rendezését is csupán kampányeszközként használta. Büszkén hirdetik mindenhol, hogy 60 milliárd forintot fordítottak az egészségügyre, de nem beszélnek arról, hogy továbbra is 42 milliárd forint az adóssága az intézményeknek, és nem tettek semmit azért, hogy ez az adósság ne termelődjön újra. De a kormánynak ez vélhetően nem is célja, szándékosan tartják fenn a forráshiányos helyzetet, hogy a kórházak az önkormányzatokhoz hasonlóan rá legyenek utalva a kormány központi jóakarátára.

Ha valóban meg akarják oldani a kórházak finanszírozását, akkor ne az intézményvezetőket hibáztassák, hanem biztosítsanak elegendő forrást a működéshez. Ha pedig a kormány még mindig nem hajlandó elismerni, hogy a magyar egészségügy válságba került, akkor érdemes megnéznie a rendszer teljesítményét mérő objektív adatokat. Ezek alapján az EU leggyengébben teljesítő egészségügyi rendszerei közé tartozik a magyar. Hogy csak egy adatot mondjak, Magyarországon jelentősen nagyobb az esélye, hogy egy daganatos megbetegedésbe belehaljunk, mint az Unió bármely más országában. Itthon mindössze a diagnosztizált betegek 43 százaléka éli túl a betegséget, Szlovákiában ez 51 százalék, Csehországban 55 százalék, több országban pedig 60 százalék felett van. Pedig a magyar orvosok a legjobban képzettek között vannak, az egészségügyi dolgozók pedig a megalázóan alacsony bér és a méltatlan munkakörülmények ellenére is emberfeletti munkát végeznek. A kiábrándító adatok elsősorban az egészségügyi rendszer alulfinanszírozottságának köszönhetőek.

Az LMP azt várja a kormánytól, hogy lássa be, a hitegetés, a problémák szőnyeg alá söprésének ideje lejárt a magyar egészségügyben. Nem államtitkárcserékre, hanem valódi cselekvésre van szükség. Ehhez először is több pénzt kell költeni az egészségügyre, jelentősen növelni kell a dolgozók bérét, kezelni kell az egyre súlyosabb létszámihiányt, és növelni kell az intézmények forrásait. Erre meg is lenne a fedezet a magyar költségvetésben, csak önök egyszerűen spórolni akarnak a magyar emberek egészségén.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha igaz lenne az ön állítása, ami természetesen ebben az esetben sem igaz, hogy a kormány ne venné észre ezeket a problémákat, akkor mégis miért hozott volna intézkedéssorozatokat az elmúlt öt évben arra, hogy ezekre a problémákra valamiféle megoldást szállítson a betegeknek, az orvosoknak, az egészségügy teljességének. Ön azt mondja, hogy nagy problémák vannak bizonyos területeken, mondjuk, az orvoselváborítást említi, ami, tudjuk, hogy már nem évek, talán évtizedek óta, de legalábbis egy évtizede biztosan probléma. De mit szólna ön ahhoz, hogyha nem 2 százalék lenne a kivándorlási vagy külföldi munkavállalási ráta Magyarországon, mint amennyi most körülbelül, hanem mondjuk, 6 százalék, mint Lengyelországban vagy 10 százalék, mint Romániában, ott akkor ön miket mondana?

Ez egy olyan jelenség, amelyik az egész közép-európai régióra igaz, mindenkire, aki az Európai Unióhoz a 2000-es években vagy azután csatlakozott, általános ez a külföldre vonulási tendencia. Ugyanakkor Magyarország az orvosok és ápolók területén is akár ösztöndíjjal, akár más módon igyekezett ennek az anyagi vagy a kórház működésében rejlő alapjait megváltoztatni, hogy ne akarjanak kivándorolni az orvosok. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, csak hallgat arról, amikor fölszólal, hogy Magyarországon most már szerencsére csökkent azoknak az orvosoknak az aránya, akik külföldi munkavállaláshoz kérnek engedélyt. És hogyha levesszük abból azoknak a számát, akik Magyarországra jönnek külföldiként, hogy itt szerezzenek orvosi diplomát, itt szerezzenek orvosi végzettséget, és csak azokat nézzük, akik első engedélyt kérnek, magyar állampolgárként kérnek, és nem külföldi vendégdiákként voltak itt és mennek vissza külföldre tanulni, akkor azt látjuk, hogy az ötéves kormányzásunk alatt a csúcspontokhoz képest, a 2010-11-es időponthoz képest most már feleannyi azon magyar állampolgárságú magyar diákok aránya, akik végezvén az orvosi egyetemen külföldi munkavállaláshoz kérnek engedélyt. Az ápolóknál kicsit később volt a csúcs a külföldi munkavállalási engedélyekben, valamikor 2012-13 táján, és azóta csökkent azoknak a száma, akik külföldi munkavállaláshoz engedélyt kérnek.

Ez nem magától történik, ez nem spontán módon történik, hogy csökken ezeknek a száma, hanem bízunk benne, hogy közrejátzottak azok az intézkedések, amelyeket ez a kormányzat hozott. Az első, amit 2010-ben rögtön meg kellett állítani, az a privatizációs hullám vagy az a privatizációs kedv, ami az egészségügy profittermelő részeit ki akarta mazso-

lázni az egészségügy rendszeréből. Emlékszünk a HospInvestre vagy emlékszünk olyan beszállítókra, alvállalkozókra, akik igyekeztek üzletet csinálni az egészségügyből, szerencsére ezt a Fidesz-KDNP kormányra kerülése meg tudta akadályozni, sőt vissza tudta fordítani, hogy ne a magántőke és ne a profitérdek legyen az, amelyik az egészségügyből kiviszi a pénzeket.

A diagnosztika területén is sok ilyen volt, és itt hadd utaljak - ha már ezt a szót kimondtam - az ön azon felvetésére, hogy a daganatos betegek számára még a közép-európai országokban is sokszor jobb a gyógyulás esélye, legalábbis a diagnózis időben való felismerésének az esélye, mint más közép-európai országokban. (Sic!) Ha itt megnézi a kormányzat elmúlt fél éves-egy éves intézkedéseit, pontosan azért, mert mi is láttuk, hogy más országokban itt jobban teljesítenek hozzánk képest, ezért mondtuk azt, hogy változtatunk a rendszeren, és két héten belül mindenki, akinél ilyen gyanút észlelnek, rögtön odajut a kórházba, és a diagnózist fel tudják állítani, pontosan azért, hogy ha más országokban jobban megy, akkor Magyarországnak is ezt a teljesítményét javítsuk.

Képviselő úr csak a problémákat mondja el, mi el tudjuk mondani, hogy ezekre egyenként és összességében is milyen megoldásokat kínál a Fidesz-KDNP-kormány, amelyek persze nem egyik pillanatról a másikra fognak javulást hozni, de akár az orvoselváborítási számokban, akár hogyha végig megy vidéki kórházakban öt évvel ezelőtt meg most, és látja, hogy milyen berendezések vannak ott, akkor látja azt a 104 milliárd forintot, ami például gépekben, berendezésekben épült be a vidéki kórházakba, és szintén segít ott tartani az orvosokat, a fiatal orvosokat, idősebb orvosokat egyaránt.

(9.10)

Szintén a vidéki kórházaknak nagyon nagy segítség volt az az ön által lebecsült 60 milliárd forint - még egyszer mondom: 60 milliárd forint -, amit a kórházi adósságok kifizetésére igyekeztünk biztosítani, és nemcsak igyekeztünk, hanem biztosítottunk a számukra. Nem azt mondtuk, hogy itt van egyszer, ahogy ön mondja, elfedni a problémát meg tűzoltás jelleggel, hanem utána felállítottuk megyei szinten azokat a gazdasági bizottságokat, amelyek a kórházak gazdálkodásával foglalkoznak, nem egyes intézményi szinten, mert úgy nem lehet a problémát megoldani, hanem megyei szinten próbálja a kapacitást vizsgálni, mert másfajta megközelítésre van szükség, mert magán a rendszeren is akarunk változtatni ahhoz, hogy ez az adósság ne termelődjön újra.

Önök nagyon jól felsorolják azokat a problémákat, amelyeket minden beteg tud, aki kórházban járt, akár mert beteg volt, akár mert látogatta az ismerősét. A Fidesz-KDNP ehhez képest a megoldásokat is kínálta az elmúlt öt évben, és fogja a következőkben is. Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „A varjufélék szimbolikája és a posta” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mind a szarka, mind a holló rokon madarak, mind a ketten a varjufélék családjába tartoznak. Bár rokonok, mégis egészen más képzetek tartoznak hozzá. Míg a szarkáról leggyakrabban a tolvaj szarka kifejezés jut eszünkbe, mivel ezek a madarak előszeretettel gyűjtenek be csillogó tárgyakat, különféle csecsebecsüket, a hollóról ugyanakkor sokunknak a posta jut eszünkbe, hiszen emlékszünk arra a legendára, amikor az ifjú Mátyás király Prága várában raboskodott, és édesanyja, Szilágyi Erzsébet egy holló segítségével vitt üzeneteket számára. Ez azóta is a postával összefüggésben van, és a Magyar Posta emblémája sokáig egy holló volt, amely jelképe volt a pontosságának és a megbízhatóságának. Nos, a Magyar Posta emblémájából egy ideje már eltűnt a holló, helyébe a fényesen csillogó, megfújható csecsebecse, a postakürt lépett. Ez a fideszes lopásalapú kormányzáshoz sokkal jobban illik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt egy hét a Magyar Postával kapcsolatos hírektől volt hangos. A Posta menedzsmentje 150 százalékos fizetésemelésben részesült, míg a postai alkalmazottak 2016-ban 1 és 4 százalék közötti sávban bérfejlesztésben részesülnek csak. A vezérigazgató Szarka Zsoltnak is 150 százalékkal nőtt a fizetése, hiszen az eddig 2 millió forint helyett havi fizetése ma már 5 millió forint. Sőt, arról is szólnak hírek, hogy a kormány által megemelt 5 millió forintos bérplafont a posta vezérigazgatója gond nélkül ki tudja játszani, a vezérigazgatói fizetése mellé vállalat néhány igazgatósági és felügyelőbizottsági tisztséget, természetesen nem ingyen, és máris átlagosan 6-6,5 millió forint a fizetése. Ezzel azonban még nincs vége.

Egy állami cég felső vezetője ugyanis akárhány olyan társaságnál is vállalhat tisztséget, amelyben nincs többségi állami tulajdon. A Magyar Posta például részvényes a Takarékbank Zrt.-ben és az FHB Kereskedelmi Bank Zrt.-ben is. Szarka Zsolt vezérigazgató mindkettőben eleget is tett annak a felkérésnek, hogy vállaljon tisztséget ezekben a cégekben, természetesen nem ingyen. A kérdés az, hogy a testületi üléseken ilyenkor a vezérigazgató milyen érdekeket képvisel, a Magyar Posta érdekeit vagy a magáncégek, esetleg fideszes háttérország érdekeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Feltehetően ez is közrejátszott abban, hogy Németh Szilárd képviselőtársunk a múlt héten egy olyan törvényjavaslatot terjesztett az Országgyűlés elé, amely alapján a közpénzből működő és azt felhasználó Posta közérdekű adatait gyakorlatilag titkosítani kívánja. Szeretném egyértelművé tenni, nem hiszek a véletlenekben.

Orbán Viktor szerint az nem életszerű, ha egy pedagógus reggel felébred, és egyszer csak tiltakozni kezd az embertelen és szakmaiatlan munkakörülmények miatt. Szerintem pedig az nem életszerű, hogy Németh Szilárd képviselőtársam a Nemzetbiztonsági bizottságban itt egy reggel felébred, és rájön, hogy módosítani kell a postai szolgáltatásokról szóló törvényt. De nem a postai szolgáltatások díjait mint rezsiköltséget akarja csökkenteni, hanem a Posta Csoport közpénzfelhasználását akarja titkosítani. Óhatatlanul is felmerül a kérdés, miért pont a Postát akarják titkosítani. Miért lenne probléma, ha kiderülne, a Posta milyen körülmények között vásárolta meg az FHB Kereskedelmi Bank Zrt. 49 százalékos tulajdonrészét, vagy abból, hogy miért kellett eladni a Magyar Posta Zrt.-nek az FHB-csoport részére a Magyar Posta Befektetési Zrt. felét. Lehet, hogy nem is a Posta érdekét szolgálná a titkosítás, hanem a Postával több szálon összefonódott FHB-csoportét, illetve a takarékszövetkezetekét. Lehet, hogy Németh Szilárd nem is a Postát akarja védeni, hanem a Spéder-birodalomhoz tartozó FHB-érdekeltségeket. Előbb-utóbb ki fog derülni, hiszen semmi sem tart örökké.

Tisztelt Képviselőtársaim! A véleményem az, hogy ahol titkolóznak, ott baj lehet, ahol mondva csinált okokkal zárják el a nyilvánosságot a közérdekű adatoktól, ott biztosan baj van, és ez rossz fényt vet az állami cégre és a vele egyre szorosabb kapcsolatban álló magáncégekre is. Bízom benne, bár vannak kételyeim, hogy Németh Szilárd sem akarja valójában, hogy a nagy postai titkolózás leple alatt a lopásalapú kormányzás jegyében a tolvaj szarkák megfújják a fényesen csillogó postakürtöt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Habár a kérdés címéből fakadóan azt hittem, hogy ex képviselőtársáról fogunk beszélgetni, megnyugodtam, hogy nem, mégis méltatlan lett volna Varju képviselő úrhoz, hogy a jelenlétét nélkülözve ejtünk szót az MSZP-kormány lopásáról. De valóban nem ezt a kérdést érintette, ezért engedje meg, hogy konkrétan válaszoljak egyrészt a Postával, illetve az állami cégekkel kapcsolatban a menedzsment fizetésére is. Ahogyan azt ön nagyon jól tudja, nagyon sok olyan állami cég van, amely az egyetemes szolgáltatáson kívül olyan versenypiaci tevékenységet is ellát, ahol Magyarországon több tucatnyi céggel kell versenyezniük.

Ezekben a cégekben pedig, azt gondoljuk, életszerű az, hogy olyan menedzszerfizetéseket nyújthas-

son egy kormányzati szervezet is megfelelő minőségi elvárás mellett, mint amit ugyanezek a szakemberek a piacon is meg tudnak szerezni, hiszen ez a garanciája annak, hogy valóban olyan szakemberek dolgoznak a kormányzati cégekben is, az állami cégekben is, akik valódi versenytársai lehetnek a verseny piacon mozgó többi cégnek.

A Posta kapcsán felvetett képviselői indítvánnyal kapcsolatban engedje meg, hogy megjegyezzem, hogy ez az indítvány nem vonatkozik semmilyen olyan tevékenységre, amely az egyetemes szolgáltatáshoz kapcsolódik. Ez a védelem, amely megilleti az állami cégeket is, csak azokra a tevékenységi körökre vonatkozik, ahol a Posta is versenytárs, például a csomagküldő szolgáltatások tekintetében vagy a pénzügyi tevékenységek tekintetében. Tehát ez a típusú korlátozás vagy ez a típusú védelem abszolút koherens azzal a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság által kiadott 2012-es állásfoglalással, amely szerint az információs szabadság társadalmi rendeltetésével össze nem férő tág értelmezése nem korlátozhatja aránytalanul a jogszerű nemzetgazdasági érdeket.

Maga a hatóság szerint tehát az üzleti adatok, információk titokban maradásához fűződő méltányolható érdek az állami tulajdonban lévő vagy többségi állami részesedéssel működő gazdasági társaságok esetében is fennállhat. Ezért van szükség arra, hogy lényegében ez a törvényjavaslat támogassa ennek a konkretizálását, és ott, ahol - még egyszer mondom - nem egyetemes szolgáltatásról beszélünk, hanem verseny piaci szolgáltatásról, ugyanaz a lehetőség megillessen ezeket a szereplőket, így a Magyar Postát is, amely megillet más piaci szereplőt, hiszen az, hogy kinek milyen értéken és milyen típusú szolgáltatásokat nyújtanak, ez valóban a piaci titok kategóriájába tartozhat.

Ezenkívül azonban minden más adat, amely akár a menedzsmentben dolgozó emberek fizetésére vonatkozik, vagy a közfeladat ellátásához kapcsolódóan releváns, ez közérdekből nyilvános volt és nyilvános maradt. Örültünk volna, ha Simor András esetében is ezt az elvárást alkalmazták volna, amikor kormányon voltak. Tudtommal a havi fizetését 8 millió forintban állapították meg. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Káros mellékhatások, itt tart az egészségügy 2016-ban” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy nem véletlen, hogy az elmúlt időszakban nemcsak a médiában, de itt, az Ország-

ház falai között is egyre többet kerül szóba az egészségügy, és mindenképpen beszélni kell róla, hogy hova is jutott 2016 elejére az egészségügy, mintegy leltártartva a problémákról.

(9.20)

A legjobb helyzetfelmérés talán a nemzeti egészségügyi kerekasztal múlt héten tartott ülésén - ami talán az egyik legnagyobb konzultációs szervezete az országnak, amely a Magyar Orvosi Kamara kezdeményezésére jött létre - hangzott el. Ez a szervezet tökéletesen felmérte azokat az állapotokat, amelyek 2016-ban jellemzőek, mintegy akut tünetei az egészségügynek, és három olyan fontos területet talált, amiket egy szóval lehet jellemezni: alulfinanszírozottság, alulfinanszírozottság és természetesen az alulfinanszírozottság. Magyarra lefordítva ez annyit jelent - mert tekinthetjük akár bonyolult szónak is -, hogy az állam keveset fordít, nem fordít eleget az egészségügyre, márpedig úgy tűnik, hogy a lehetőségei megvannak.

Amikor pénzről beszélünk az egészségügyben, rögtön az első kitétel, amivel kezdeni kell, hogy mennyit fordít az állam közkiadásként, tehát mindazokból a bevételekből, amelyeket akár járulékból, akár az adófizetők adóforintjaiból az egészségügyre fordít. Itt azt kell látnunk - és nem elfogult jobbikos adatok mutatják, hanem az önök által megrendelt „jó állam” jelentés -, hogy 5,6 százalékról 4,7 százalékra csökkent a nemzetiössztermék-arányos ráfordítás, ami 2013 óta gyakorlatilag nem emelkedett, úgy, hogy egyébként önök szerint a gazdaság egy felfutó, jobban teljesítő állapotában van. Ebből kitűnően látszik, hogy nemcsak magyar viszonylatban és a többi szektorhoz képest is alacsony a finanszírozottság, de a környező országokkal összevetve is.

Arról szintén beszélni kell, hogy milyen magasak a kórházi adósságállományok. A kórházi adósságállománynak az a 60 milliárd forint, amelyet az állam összességében kifizetett, nem volt fékje, nem sikerült megakadályozni semmilyen irányítási átszervezéssel, hogy ezek halmozódjanak. Ismételten 3-5 milliárdal növekszik havonta ezt az állomány. De ha a pénzkérdésről beszélünk, akkor mindenképpen meg kell említeni a dolgozók bérét, fizetését. Az a szerencsétlen elszólás, amely szerint 270 ezer forintos szakvizsgázott szakorvosi bérminimum lesz, úgy gondolom, ha nem is hazugság volt, hanem egy szerencsétlenül megválasztott mondat, de mindenképpen egy rosszul megválasztott politika következménye, amely módszeresen mutatja, hogy az elmúlt hat évben az ígéretések ellenére nem sikerült érdemben, sőt, gyakorlatilag egyáltalán nem sikerült növekednie a fizetéseknek.

Maradjunk csak egy egyszerű egészségügyi szakdolgozó példájánál: azok a béremelések, amelyekről beszélnek, amelyek önök szerint számottevőek és méltányosak az egészségügyi szakdolgozóknak,

alig 1000-1500 forintos havi emelkedésben mérhető. Az elmúlt év alatt ezt sikerült önöknek elérniük.

De nemcsak a pénz kérdése a probléma az egészségügyben, hanem a rossz állapotok, a rossz közösségi állapotok is. Mondhatjuk nyugodtan azokat a burnout-, kiegészi jeleket, amelyeket akár az orvosok, akár az egészségügyi szakdolgozók vagy mentődolgozók szenvednek el, de mondhatjuk a feszültségeket is az egyes szakmákon belül, amelyek egyrészt bérfeszültségek is a régóta dolgozó szakorvosok, a friss szakorvosok vagy akár a rezidensek között. De nyugodtan beszélhetünk azokról az állapotokról is, amikor a mentődolgozóknak hitvány és megalázó körülmények között kell dolgozniuk. Nem is olyan régen Ózdon tettünk látogatást a mentőállomáson, ahol botrányos körülményeket tapasztaltunk. Az állam egyik szégyene az, hogy még vannak olyan mentőállomások, ahol az állam képtelen ellátni azt a feladatát, hogy biztonságos és jó körülmények között legyenek, pedig az önkormányzatok mindentben partnerek itt.

Úgy gondolom, hogy egy együttérző egészségügyre van szükség, amelyben az együttérzés egyrészt a betegek és az orvosok között, illetve a betegek, a rendszer és az orvosok között egyaránt megteremtődik, hiszen ezzel az együttérzéssel lehet a feszültségeket csökkenteni.

Nos, mára idáig jutott az egészségügy, és ezeket mondják a szakmai szervezetek. A Jobbik Magyarországért Mozgalom éppen ezért 2016-ban egy valódi nemzeti konzultációt indít az egészségügy területén, amelynek során elsősorban azokat a szakmai szervezeteket, szakszervezeteket, betegszervezeteket, egyesületeket, tudományos műhelyeket fogjuk megkérdezni, amelyek számottevő tudással rendelkeznek az egészségügyről, akik a már beazonosított problémákat is meg tudják erősíteni mint a legfontosabb, legégetőbb krízisjeleket az egészségügyben. Ezeket fogjuk a magyar háztartásoknak feltenni kérdésben, és az ezekre a kérdésekre adott válaszokkal fogjuk elérni azt, hogy a kormány végre meghallja a szakma, a betegek szavát, végre cselekedjen valamit, és ne csak a számokkal való trükközés, illetve az elérhetetlenség legyen közöttük. A kormánynak meg kell hallania a szakma hangját, és úgy gondolom, a háztartások véleménye a valódi nemzeti konzultáción keresztül arra fogja kényszeríteni a kormányt, hogy érdemi lépéseket tegyen az egészségügy összeomlása előtt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sok sikert kívánok önöknek ehhez a

nemzeti konzultációhoz. Ezt talán 2010 előtt is megtehetnék volna, mielőbb a Jobbik bekerült a parlamentbe, hogy tisztába kerüljenek azzal, pontosan milyen problémák vannak az egészségügyben, s akkor talán látnák, hogy az elmúlt öt év intézkedései a problémák egyenkénti megoldását, ennek a helyzetnek részleteiben és egészében is a javítását célozták.

Ami például a forráskivonás-forrástöbblet kérdéskörét érinti: tisztelt képviselő úr, ön is nyilván olvasta vagy olvashatja az OECD-nek azokat az országjelentéseit, amelyekben az egészségügyre, az oktatásügyre, az innovációra külön fókuszál, külön kitér. Ezekben egyértelművé teszi, hogy míg a 2010 előtti időszak valóban a forráskivonás időszaka volt, a jelenleg a parlamenttől távol lévő szocialisták időszaka - 2,3 százalékos kivonásról beszél a Gyurcsány-Bajnai-kabinet utolsó éveiben -, mára viszont nemcsak hogy lelassult, nemcsak hogy megállt ez a folyamat, hanem a Fidesz-KDNP kormányzati időszakában ha kismértékben is, de növekedtek az egészségügyi források.

Az OECD-t nyilván nem vádolhatja azzal, hogy egy kormányzati fiókszerv lenne, amellyel azért társalgunk, mert a saját véleményünket visszahangozza, mert sok tekintetben kritikát fogalmaz meg Magyarországgal kapcsolatban, bizonyos rész kérdésekben az egészségügyben is megfogalmazza ezt, egész pontosan az egészségügyi költségek belső szerkezeténél, hogy a betegek a gyógyszerárakban milyen magas összeget fizetnek, hiszen a gyógyszerárak az európai közös piac miatt hasonló szinten vannak, mint a nyugat-európai országokban, míg az egészségügyi dolgozók fizetése nincs azon a szinten, mint a nyugat-európai országokban. Itt például kritizálja vagy felhívja a figyelmet egy problémára Magyarországgal kapcsolatban az OECD, de amikor a teljes költsérről van szó, arról, hogy most kevesebb vagy több az, amit az egészségügyre költünk, akkor viszont egyértelműen elismeri, hogy ez a kormányzat megállította a forráskivonást az egészségügyből, sőt forrástöbbletet tudott elérni.

Ennek része az, amit ön is és a már távol lévő LMP-s képviselőtársa is elfelejt elmondani, hogy ez a kormány 2012-13-ban, amikor már elkezdett a magyar gazdaság beindulni, amikor a magyar reformok működése következtében már volt annyi pénz a költségvetésben, hogy tudjunk adni, akkor az egészségügyben dolgozóknak is, annak a 95 ezer embernek, aki orvosként, ápolóként vagy más módon az egészségügyben dolgozik, nekik kínáltunk béremelést. Ez 27 százalék volt, és körülbelül 75 milliárd forintnyi összeg. Ez 75 milliárd forint volt, a kórházi adósságrendezés pedig 60 milliárd forint. Tehát nagy összegekről van szó itt egyes részeiben is, amikor az egészségügy helyzetén bármilyen módon kívánunk javítani.

Azért mondom ezeket, mert ezek mögött az OECD-számok mögött, amiket önöknek itt is elmondunk és máshol is, konkrét kormányzati döntések,

konkrét intézkedések, konkrét költségvetési vállalások vannak, mert igenis fontosnak tartjuk, hogy az egészségügy egyrészről ne legyen üzlet, másrészről minél magasabb színvonalú ellátást kapjon mindenki. Ezért pörgettük fel és ezért csoportosítottunk minél több Széchenyi-tervből való uniós fejlesztést is az egészségügy területére, hogy ott javuljon a kórházak állapota, és a betegek méltó körülmények közé mehessenek.

Ön is, amikor ezeken a konzultációkon jár vagy a vidéki kórházakat meglátogatja - bízom benne, hogy ön is minél több helyen jár -, láthatja, hogy melyek azok a kórházi szárnyak, amelyek az elmúlt években újultak meg.

Már tegnap is elmondtam, de ma is elismétlem, volt olyan kórház, ahol a felújítás során olyan gép helyett vásároltak újat, amely negyven éve volt szolgálatban abban a kórházban. Nem öt éve, nem tíz éve, nem nyolc éve, nem tizenöt éve, hanem negyven éve volt abban a kórházban, és most volt először arra pénz, hogy ezeket a gépeket korszerűbbekre cseréljék. Óriási az a feladat, óriási az a terhes örökség, amivel ennek a kormánynak is és minden kormánynak meg kell birkóznia, hiszen évtizedekre nyúlnak vissza a gondok.

Nézzük például a hálapénzt, amely az egész egészségügyi rendszer rákfeneje. Pontosan azért indítjuk a rezidenstámogatási programot, a fiatal szakorvosi ösztöndíjat - kérem, a „fiatal” szót sose felejtse el, amikor ezt a programot említi, mert az adhat okot a félreértésre -, hogy a hálapénzt úzzuk ki az egészségügyi rendszerből, szépen fokozatosan, lépésről lépésre, hiszen azok a fiatalok, akik ott vannak a rezidenstámogatási programban, már a plusz 100, 150 vagy 200 ezer forintos ösztöndíjért, amit alapösszegként, hiányszakmásként, sürgősségi vagy gyermekorvosként kapnak, pontosan azt vállalják, hogy ezt, ha felmenő rendszerben is, de kiszorítják az egészségügyi rendszerből.

Ezek azok a folyamatok, amelyeket elindítottunk. Nagyon örülök, hogy önök is utánamennek a problémáknak és megkeresik a problémák gyökerét. De ha meglátják a gyökerét, meglátják a problémát, akkor önök se fognak nagyon más megoldási javaslatokat találni, ha józanul és nemzeti alapon gondolkodnak, mint ezeket az intézkedéseket. Volt egy másik elképzeléssorozat, a korlátok nélküli privatizáció, amely csak kitolta volna a problémát, de az emberek számára nem oldotta volna meg. De azt hiszem, hogy nemzeti alapon, a betegek és az ország érdekét figyelembe véve ez az az út, amelyen az elmúlt öt évben elindultunk, ami a betegek javát szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Firtl Máttyás képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „A Széchenyi-emlékévé jegyében” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

(9.30)

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulóját ünnepeljük 2016. szeptember 21-én. A nagycenki egyházközség és Nagycenk nagyközség önkormányzata közös szervezésében a Széchenyi-örökséghez méltó szellemiségben és összefogásban 2016. január 2-án ünnepi főpapi szentmise nyitotta meg Nagycenken az emlékévé helyi eseményeinek sorát a Szent István plébánia-templomban. Örömmel tölt el, hogy a Széchenyi-jubileumi évet úgy indíthattuk el Nagycenken, hogy az előző évtizedekhez képest a jelenlegi Orbán-kormánynak köszönhetően, konkrét eredményei vannak annak a kormányzati kiemelt figyelemnek, amely Nagycenkre és a Széchenyi-emlékhelyekre irányul.

A 2014 óta Nagycenken elkezdődött fejlesztések azt a célt szolgálják, hogy a legnagyobb magyar szellemi örökségéhez méltó zarándokhelyé válhassanak az életművéhez kapcsolódó emlékhelyek, létesítmények. A fejlesztések között megtörtént a Széchenyi-emlékmúzeum tetőszerkezetének és külső északi homlokzatának felújítása, a nagycenki Széchenyi-mauzóleum felújítása. Mindezekért a térségben lakók nevében köszönetet mondok Magyarországi Kormányának. Továbbá köszönet az Eszterháza Központnak, a Széchenyi-emlékhelyek kezelőjének, amely a Széchenyi-örökség és -emlékhelyek bemutatásának, fejlesztésének lehetőségét megteremti és azt elvégzi.

És ahogyan a helyi emlékévet hitbeli értékrendünk jegyében szentmisével indíthattuk Nagycenken, úgy bízom abban, hogy az idén végre Széchenyi István kápolnája is visszakerülhet abba a méltóságba, amely ezt az értékrendet megilleti, ami Széchenyi egész életét, pályáját, nemzetszolgálatát megalapozta. Széchenyi saját kápolnája ez, amely a Döblingből hazahozott földi maradványainak is helyt adott, míg végső nyughelyére talált. Ezért bízom abban, hogy ismét az imádság helye lehet, bízom abban, hogy méltóságban visszaállíthatjuk a szent helyet azzal az elkötelezettséggel, tisztelettel, amivel e hitbeli értékrendnek és Széchenyi nagyságának is tartozik az utókor.

Tisztelt Ház! Mindehhez az Eszterháza Központ léte, működése, szakmai munkája és háttere elengedhetetlen, hogy a nagycenki fejlesztések megvalósulhassanak. Ezt segíti az, hogy a térségbeli települések, civilek, intézmények között kialakult együttműködés eredményes, ami további térségbeli fejlesztések sikerének zálogát jelenti. Ugyanakkor az eddigi nagyvonalú fejlesztéseknek köszönhetően az Eszterháza Központ a térség meghatározó intézményeként a régió egészére kiterjedően generálja az idegenforgalom és a turizmus mint a térség húzóágazatának erősödését és a régió fejlődését segíti elő. Az Eszterháza Központ jelképesen szólva a jelen eredményévé

teszi a Dunántúl két főúri családja, az Esterházyak és a Széchenyiek fejlődésben betöltött szerepének lehetőségeit, a gyakorlatban pedig rendelkezik az ehhez szükséges szakmai tudással és eszközrendszerrel. Feladata és küldetése túlmutat Fertődön, kihat Sopronra, Nagycenkre, a Fertő mentére és a tágabb régióra, azaz a térségbeli fejlődés és gyarapodás egyik garanciája. Ezt két múlt heti esemény is megerősíti: az Eszterháza Központnak a Nyugat-magyarországi Egyetemmel kötött együttműködése, amelynek részben középiskolai bázisát a Fertődön az elkövetkező időszakban újjáépülő Porpáczy Aladár iskola turisztikai képzése is adhatja.

Tisztelt Ház! Széchenyi szellemi hagyatéka, életművének mozzgóereje, éltető eszméje a hazaszeretet. Ezért időszerű Széchenyi életműve 2016-ban. Amint Illyés Gyula fogalmaz: Széchenyi István szellemi hagyatéka olyan örökség, amely a nemzet életének sorsfordító pillanataiban a közösség számára mindig spirituális erőforrást jelentett, bizonyosságul annak, hogy életműve hatott olyan mértékben a magyar közgondolkodásra, hogy kiutat kereső szándék útmutatást meríthessen belőle. Meggyőződésem, hogy a most kezdődő parlamenti ülészakában elvégzendő munkánk, mint ahogy közös közéleti tevékenységünk alapja kell legyen Széchenyi éleltszemlélete, amiben a Széchenyi-jubileumi év is megerősíthet mindannyiunkat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Sokadszor köszönöm meg a Ház falai között a képviselő úr térségért elkötelezett hozzászólását. Hála a Jóistennek, az az együttműködés, amit államtitkárságunk, az Eszterháza Központ és képviselő úr a helyi vezetőkkel együtt az elmúlt időszakban felmutatott, nagyon sok érték megmentését, megővését és újabb értékek létrehozását eredményezte.

Nem akarom most én is mindazt felsorolni, amiről képviselő úr beszélt, csak kifejezetten Nagycenkre szeretnék én is fókuszálni, hiszen a nagycenki munkák tavalyi megkezdése nagyon reménykeltő, megalapozta azokat a feladatokat, amelyeket az idei évben szeretnénk elvégezni. Mint azt képviselő úr is kiemelte, tavaly teljes egészében felújítottuk a Széchenyi-mauzóleumot, méltó körülmények között fogadhatjuk azokat a látogatókat, akik a legnagyobb magyar és a Széchenyi-család számos jeles személyiségének sírja előtt akarnak tisztelni, ilyen módon is fölhívni a figyelmet arra, hogy milyen sokat köszönhetünk Széchenyi Istvánnak valamennyien a Kárpát-medencében.

A mauzóleum műemléki felújításán túl a kastély megővése is kiemelt célunk és feladatunk. Ezért tavaly több mint 100 millió forintos forrásból az egész kastély tetejét felújítottuk, kicseréltük. Azt gondolom, ezzel hosszú évtizedekre megteremtettük annak lehetőségét, hogy a belső felújítást is méltóképpen oldjuk meg. Ezek tehát a megalapozó munkák, amiket elvégeztünk, hogy az idej Széchenyi-emlékévé keretében ezt a munkát folytathassuk.

Szeretném jelenteni képviselő úrnak, hogy a Miniszterelnökség és azon belül is a kulturális örökségvédelemért és kiemelt kulturális beruházásokért felelős államtitkárságunk április 8-án szeretne egy nagyszabású nyitórendezvényt szervezni Nagycenkre, amihez képviselő úr segítségét is kérjük. Ezen a nyitóünnepségen lesz egy tudományos konferencia, illetve a Magyar Posta által erre a napra kibocsátandó új emlékbélyeg bemutatása is meg fog történni, és az első napi bélyegzés is ezen alkalommal Nagycenken fog megtörténni.

A nyitókonferencia már csak azért is fontos, mert ezen a nyitókonferencián szeretnék arról is szót ejteni, hogy milyen módon fogjuk a születésnapra, szeptember 21-ére létrehozni azt az új állandó kiállítást, amelynek megvalósításáról a kormány tavaly döntött, és elfogadta azt a kormányhatározatot, amely Széchenyi kultuszáról és a nagycenki emlékhely felújításáról szól. Ehhez kellő forrást is biztosított. Azért, hogy valóban egy korszerű, a mai elvárásokhoz igazodó kiállítást tudjunk létrehozni, László miniszter úr felkért egy olyan szakértői emlékbizottságot, amely felelős a kiállítás előkészítéséért. Ennek tagjai a következő személyek: Gergely András professzor úr, aki a Veritas Történetkutató Intézet kutatócsoportját vezeti, illetve emlékbizottságunknak is ő a vezetője; tagja továbbá Estók János, a Magyar Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtár főigazgatója, Fónagy Zoltán, a Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Központ Történettudományi Intézet tudományos munkatársa, Dobszay Tamás, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Történeti Intézetének egyetemi docense és Velkey Ferenc egyetemi docens, a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar modernkori magyar történeti tanszékéről. Mindannyian jeles írásokat és könyveket publikáltak Széchenyiről, érthető tehát, hogy ők fogják meghatározni a leendő új kiállítás szakmai irányvonalát.

Szeptember 21-ére két nagy dologgal készülünk: az egyik tehát az új állandó kiállítás megnyitása, a másik pedig a kastélyban lévő egykori kápolna rekonstrukciója.

(9.40)

Mint az köztudott, ezt a kastélykápolnát a szocializmus időszakában szétrombolták, egy földemmel kettéválasztották, a berendezését elhurcolták, és asztalosműhelyt, öltözőt és zuhanyzót, illetve vécét

alakítottak ki a kápolnából. Jól jelezte ez a korszak politikusainak és vezetőinek a hozzáállását mind a szakralitáshoz, mind pedig a Széchenyi-örökséghez. Jelentem, hogy ezt a kápolnát is teljes egészében rekonstruálni fogjuk, rendbe fogjuk hozni a Széchenyi-emlékév keretében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport: „Otthonteremtési program” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Európa és Magyarország egyik kihívása a népesség csökkenése. Van, aki bevándorlókkal oldaná meg a problémát, mi, magyarok azonban határozottan nemmel felelünk erre.

A magyar kormány és a Fidesz régóta a családok megerősítésében és a gyermekvállalás támogatásában látja a megoldást. A Fidesz-KDNP számára a legfontosabb a gyermek. A gyermekvállalás nem jelenthet egyet a szegénység vállalásával. Biztató, hogy húsz éve nem született annyi gyermek átlagosan egy családban, mint most. A gyermeket nevelő családok jobban élnek, a családi adókedvezmény folyamatosan nő. A gyermekek nagy része ingyen kapja a tankönyvet, és ingyenesen étkezhetnek a bölcsődékben, óvodákban, iskolákban. Meg kell említenünk az Erzsébet-programot is, amely az elmúlt négy évben 300 ezer kisgyermek részére biztosította az ingyen üdültetést. Tekintélyes tudósok, kutatók elemzése alapján láthatjuk, hogy a gyermekvállalás egyik akadálya a megfelelő lakás, vagyis az otthon hiánya. A Fidesz ezért kezeli a legfontosabb teendők között az otthonteremtési programot és a családokat segítő, erősítő programokat. Soha nem látott mértékű otthonteremtési programot indítottunk január 1-jével, amit most tovább bővítünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hát nem volt azért ez mindig így! A szocialisták alatt szinte teljesen megszüntették az otthonteremtési támogatásokat, a családokat behajszolták a végzetes devizahitelekbe, bércsökkentés, nyugdíjsökkentés, vágató villany- és gázárak, eladósodás volt a szocialisták országlásának következménye. De ez már a múlt. De azért érdemes felidézni, hogy tudjuk, honnan indultunk.

A magyar otthonteremtési program egyedülálló Európában. Egyszerre támogatja a családokat és a gazdaságélénkítést. Fő elemei a CSOK, vagyis a családok otthonteremtési kedvezménye, az áfa-visszaigénylés lehetősége, az áfa csökkentése és a kedvezményes, 25 évre szóló 10 millió forint értékű lakáshitel. A támogatás mértéke mind az új, mind pedig a használt lakás esetén kizárólag a gyermekszámtól függ. Tehát több gyermek több pénzt jelent a család-

nak. A CSOK új lakás építése, vásárlása esetén egy gyermeknél 600 ezer forint, két gyermeknél 2 millió 600 ezer forint, három vagy több gyermek esetén pedig 10 millió forint vissza nem térítendő támogatást jelent. Használt lakás vásárlása esetén egy gyermek után 600 ezer, két gyermek után 1 millió 430 ezer, három gyermek után pedig 2 millió 200 ezer forint vissza nem térítendő támogatást lehet igényelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos megemlíteni, hogy a komfortossági szintre vonatkozó előírások is egységesítésre kerülnek az új és használt ingatlanoknál. Az új feltételek sokkal méltányosabban veszik figyelembe a rosszabb közműellátottsággal rendelkező településeken, illetve a külterületeken élők helyzetét. A közfoglalkoztatottak szintén vásárolhatnak használt ingatlant vissza nem térítendő állami támogatással. Nekik is megvan a lehetőségük, hogy lépjenek egyet előre. A családi otthonteremtési kedvezményt házastársak és élettársak egyaránt igényelhetik, ugyanakkor a vállalt gyermek utáni támogatás feltétele a házasság megléte úgy, hogy az igény benyújtásának pillanatában az egyik félnek - jövődöbéli szülőnek - 40 év alattinak kell lennie. Természetesen az örökbefogadott gyermek után is igénybe vehetők a kedvezmények.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A CSOK hatalmas érdeklődést váltott ki a családok és remélem, a leendő házasok körében. Nagy az érdeklődés. Számos a praktikus kérdés. A Fidesz támogatja a kormányt, hiszen politikánk alapja a családok megerősítése. Egyben most napirend előtt meg is ragadnám a lehetőséget, hogy kérjem államtitkár urat a részletek kibontására és a jótanácsok megadására. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy pár szót röviden én is szóljak arról, hogy honnan indultuk 2010-ben, milyen helyzetet örökölt a jelenlegi kormány az otthonteremtés terén. Lehet, hogy nem túl elegáns dolog a szocialisták távollétében erről szólni, de mégis érdemes felidézni azt, hogy honnan indultunk, mit tettek ők kormányzásuk idején az otthonteremtés ügyében.

Mindenekelőtt megszüntették az első Orbán-kormány idején bevezetett otthonteremtési rendszert - az eddigi hozzászólások alapján minden bizonnyal most is ezt tennék -, s ami talán ennél is súlyosabb, 2002 után teret engedtek a devizahitelezésnek, és a legenyhébb megfogalmazás szerint is nem tájékoztatták kellő mértékben a lakosságot az ezzel járó kockázatokról. Az eredmény jól ismert. A devizahite-

lek állománya a 2004-es 150 milliárdos szintről 2010-re 3000 milliárd forintra emelkedett. A jelenlegi kormány lezárta a devizahitelek korszakát a devizahitelek kivezetésével, azt a korszakot, amely lakásépítést alig, de eladósodást annál inkább hozott a magyar családoknak.

A devizahitelek korszakának lezárása arra is lehetőséget teremtett, hogy a kormány újragondolja az otthonteremtési politikát. Azt gondolom, a célok egyértelműek: azt szeretnénk, ha minden magyar embernek lenne lakása, háza, lehetőleg saját tulajdonban és elérhető áron. Azt is szeretnénk elérni, hogy több gyermek szülessen és a gazdaság is növekedjen. A kormány ennek érdekében indította el január 1-jével az otthonteremtési programot. A program elindítását egyébként az is indokolta, hogy Lengyelországhoz képest fajlagosan negyedannyi, Csehországhoz képest pedig fajlagosan harmadannyi lakás és ház épült Magyarországon. Ezen a helyzeten kellett változtatni.

Az otthonteremtési program legfontosabb elemei a jelentősen megemelt összegű vissza nem térítendő támogatás, a családi otthonteremtési kedvezmény, valamint a három gyermeket vállalóknak szóló 10 millió forintos kedvezményes hitel. Szintén az otthonteremtést szolgálja a lakásáfa csökkentése és az építési szabályok jelentős egyszerűsítése.

Az otthonteremtési program elindításával a kormány azt szeretné elérni, hogy minden társadalmi csoport élhessen ezzel a lehetőséggel. Ezt a célt szolgálja többek között az, hogy azokban a térségekben is lehet igényelni a támogatást, ahol nem teljeskörűen megoldott a közművesítés, így nincs teljeskörűen kiépítve a szennyvízhálózat vagy az ivóvízellátást fűrt kutak segítségével oldják meg. Az új lakások esetében nem lesznek tulajdoni korlátok, a használt lakások esetében pedig nem lesznek belső négyzetméter-kategóriák. Ezek a könnyítések azt szolgálják, hogy még többen tudják igénybe venni a támogatásokat. Az otthonteremtési kedvezményt a bankoknál lehet igényelni, amelyek már folyamatosan fogadják az igényléseket. A hivatalos összesítések még nem érkeztek meg, de a nem hivatalos összesítésekből az már jól látszik, hogy a korábbiakhoz képest, a várakozásoknak megfelelően több az új lakásokra vonatkozó igénylés.

Van egy fontos kérdés itt, amit a banki ügyintézővel kapcsolatban szeretnék felhozni, ez pedig a következő. Számos jelzés érkezett korábban arról, miszerint az egyes bankok nem fogadják be a CSOK-ot önrészként abban az esetben, ha valaki három gyermeket vállal, de a harmadik gyerek még nem született meg. A kormány álláspontja egyértelmű: az otthonteremtési kedvezményt abban az esetben is el lehet fogadni önrészként, ha a harmadik gyerek még nem született meg. Ez egyébként összhangban van a Magyar Nemzeti Bank egy korábbi állásfoglalásával. Arra kérjük tehát a bankokat, hogy ezt vegyék figyelembe.

Ami a tájékoztatást illeti, a kormány arra törekedett, hogy egységesítse a korábban szerteágazó és gyakran jogtudósi képességeket is igénylő rendelkezéseket, ezért az új és használt lakásokra vonatkozó szabályokat két egységes rendelkezésben foglalta össze, ezek meg is jelentek a múlt héten. Szeretném még figyelmébe ajánlani a „2016.kormany.hu” internetes oldalt, amelyen szintén megtalálhatóak az alapvető információk.

Örömmel számolhatok be arról is, hogy a fent említett döntések nagy támogatottságot élveznek. Egy, a kormány számára készített közvéleménykutatás szerint a magyarok 90 százaléka támogatja, hogy a három gyermeket nevelő családok 10 millió forintos otthonteremtési támogatást kapjanak.

(9.50)

A megkérdezettek négyötöde szerint pedig a fiatalok számára kimondottan jó lehetőség ez az intézkedés lakhatási körülményeik javítására.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amíg ez a kormány hivatalban van, erre az otthonteremtési programra lehet építeni. Azt gondolom, hogy pártállástól függetlenül mindenki egyetérthet abban, hogy közös érdekünk, hogy több lakás épüljön és több gyermek szülessen. Éppen ezért nem túlzás azt állítani, hogy az otthonteremtés nemzeti ügy. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végéhez értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkári megbízatás megszűnéséről** szóló átiratát megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismeresse a köztársasági elnök úr átiratát.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: „Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló, 2010. évi törvény 54. § alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy Czunyiné dr. Bertalan Juditnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak megbízatása 2016. február 14-ei hatállyal megszűnik. Budapest, 2016. február 10. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Vegyifegyver Tilalmi Szervezet és Magyarország között az OPCW kiváltságairól és mentességeiről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8487. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Vegyifegyver Tilalmi Szervezet - hiteles angol nevén Organization for the Prohibition of Chemical Weapons -, amelyet a vegyifegyver tilalmi egyezmény hozott létre, a vegyi fegyverek világméretű betiltását és a készletek felszámolását célul kitűző, hágai székhelyű nemzetközi szervezet.

A vegyifegyver tilalmi egyezmény, amely betiltotta a vegyi fegyverek használatát, fejlesztését és megszerzését, 40 állam részvételével 24 éven át tartó tárgyalási folyamat eredményeként született meg. Az egyezményt 1993 januárjában nyitották meg aláírásra Párizsban. Magyarország 1996 októberében ratifikálta és 1997. április 29-én léptette hatályba.

A vegyifegyver tilalmi egyezményben meghatározott, a Vegyifegyver Tilalmi Szervezetet, annak tisztségviselőit és a részes államok képviselőit megillető jogképeséget, kiváltságokat és mentességeket a szervezet és a részes államok közötti megállapodások határozzák meg. A kihirdetésre kerülő, a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet és Magyarország között létrejött megállapodás ennek megfelelően rendelkezik a Vegyifegyver Tilalmi Szervezetet Magyarország területén megillető kiváltságokról és mentességekről. A megállapodást a felek 2015. december 3-án írták alá Hágában. A megállapodás révén Magyarország a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet részére ugyanazon kiváltságokat és mentességeket biztosítja, mint amelyeket a nemzetközi jogi gyakorlat szerint más nemzetközi szervezeteknek is nyújt. Ez alapján részletesen szabályozza a Vegyifegyver Tilalmi Szervezetet, valamint annak tisztségviselőit és szakértőit megillető kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket, továbbá a Magyarország mint részes állam által biztosított könnyítéseket.

A megállapodás kimondja továbbá, hogy az abban meghatározottak szerint a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet, illetve valamennyi kiváltságot és mentességet élvező személy köteles minden tekintetben tiszteletben tartani a részes állam törvényeit és jogszabályait, illetve hogy a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet a részes állam illetékes hatóságaival mindenkor együttműködik az igazságszolgáltatás rendes menetének megkönnyítése és a rendőrhatalom intézkedések megtartásának biztosítása, valamint a kiváltságokkal, mentességekkel és kedvezményekkel való visszaélések elkerülése érdekében.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások követ-

keznek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is említette, a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet a vegyi fegyverek világméretű betiltását és a készletek felszámolását céljával kitűző nemzetközi szervezet. Székhelye Hollandiában, Hágában van, 2013-ban Nobel-békedíjjal tüntették ki.

A Vegyifegyver Tilalmi Szervezet jobbára a csendes ismeretlenségben végezte feladatát, amely a tagállamok vegyifegyver-készletei megsemmisítésének ellenőrzése, amelyre az 1993-ban Párizsban aláírt, a vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló egyezmény adott felhatalmazást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, ha vegyi fegyverekről van szó, minden embernek valamilyen láthatatlan, alattomos, több száz, több ezer ártatlan emberéletet követelő pusztító erő jut az eszébe, és éppen egy ilyen esemény vezetett oda, hogy a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet és annak működése kilépett a csendes ismeretlenségből. A 2013. augusztus 21-én Damaszkuszban végrehajtott, több mint 1400 halálos áldozattal járó vegyifegyver-támadás és az azt követően kieleződött politikai helyzet, amely megjegyzendő, kis híján az Egyesült Államok katonai beavatkozásával járt, reflektorfénybe állította a szervezetet mint egy kompromisszumos, az amerikai és orosz diplomácia által kidolgozott megoldás részét. Szíria, hogy elkerülje az Egyesült Államok katonai beavatkozását, 2013. szeptember 14-én aláírta a vegyifegyver tilalmi egyezményt, és ezzel a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet 190. tagállamává vált. Az egyezményt 2014-ig 190 állam ratifikálta, 2 aláírta, de még nem ratifikálta, és 4 egyáltalán nem csatlakozott hozzá. A részes államok mintegy 98 százalékát teszik ki a Föld lakosságának, szárazföldi területének és vegyiparának, amely valóban hitelessé teszi a vegyi fegyverek teljes körű, átfogó megsemmisítését.

Az egyezményt ratifikáló részes államok vállalják, hogy nem fejlesztenek ki, gyártanak, szereznek meg, bármely más módon halmoznak fel, illetve tartanak meg vegyi fegyvert. Ugyancsak nem adhatnak át közvetve vagy közvetlenül ilyen fegyvert más államnak, nem használhatnak vegyi fegyvert, illetve nem kezdeményezhetnek vegyi fegyver alkalmazására irányuló, semmilyen katonai előkészületet, továbbá nem működnek közre, kezdeményeznek vagy bátorítanak az egyezményben meghatározott, tiltott tevékenységek folytatására senkit.

Egyúttal a részes államok vállalják, hogy megsemmisítik az általuk birtokolt, illetve más részes állam területén hagyott vegyi fegyvereket, valamint felszámolják vegyifegyver-gyártó létesítményeiket, és

hadviselési módszerként nem alkalmaznak vegyi kényszerítő eszközt. Miről szól az előttünk fekvő javaslat? Nem másról, mint hogy megteremtse a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet magyarországi működésének megfelelő kereteit.

A vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló egyezmény rendelkezik arról, hogy a Vegyifegyver Tilalmi Szervezetet a részes állam területén vagy bármely más joghatósága, illetve ellenőrzése alá tartozó területen jogképesség illeti meg, továbbá azon kiváltságok és mentességek, amelyek feladatai ellátáshoz szükségesek.

Az egyezmény továbbá rendelkezik a részes állam képviselőit, a végrehajtó tanácshoz kinevezett képviselőket, a főigazgatót és a szervezet személyzetének tagjait megillető kiváltságokról és mentességekről. Összefoglalva tehát: a kihirdetésre kerülő megállapodás a Vegyifegyver Tilalmi Szervezetet megillető kiváltságokról és mentességekről rendelkezik, azokról, amelyek megilletik Magyarország területén. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló, Párizsban, 1993. január 13-án aláírt egyezményt Magyarország az 1997. évi CIV. törvénnyel hirdette ki.

(10.00)

1993-ban az egyezményben foglaltak rendelkeztek arról, hogy az egyezmény a 65. ratifikációt követő 180. napon lép hatályba. És itt szeretném felhívni a figyelmet arra az érdekességre, hogy a hivatalos hatálybalépést éppen a magyar ratifikáció jelentette, hiszen 1996-ban a magyar kormány a 65.-ként küldte el a ratifikációs okiratot az ENSZ főtítkáranak. A verifikációra külön szervezetet hozott létre az egyezmény. Ez pedig a vegyifegyvertilalmi egyezmény szervezete.

Magának a verifikációs mechanizmusnak két alappillére van. Az egyik a tagállamoknak, a nemzetállamoknak a deklarációi, a másik pedig a helyszíni ellenőrzések formája. Az egyezmény továbbá rendelkezett arról is, hogy a Vegyifegyvertilalmi Szervezetet a részes államok területén vagy bármely más joghatósága, illetve ellenőrzése alá tartozó területen meg-

illetik azok a kiváltságok és mentességek, amelyek szükségesek a feladataik ellátásához. Az egyezmény VIII. cikke 50. bekezdése úgy rendelkezik, hogy e jogképességet, kiváltságokat és mentességeket a szervezet és a részes államok közötti külön megállapodások határozzák meg. A kihirdetésre kerülő megállapodás ennek megfelelően rendelkezik a szervezet Magyarországon területén megillető kiváltságokról, valamint mentességekről.

A törvényjavaslat felhatalmazást ad a szervezet és Magyarország között a szervezet kiváltságairól, mentességeiről szóló megállapodás kötelező hatályának elismerésére. A megállapodás 13 cikkből áll, és a Magyarországon székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetekhez hasonlóan részletesen szabályozza a szervezetet, valamint annak tisztségviselőit, szakértőit megillető kiváltságokat, mentességeket, továbbá a Magyarország, mint részes állam által biztosított könnyítéseket az alábbiak szerint. Más nemzetközi szervezetekhez hasonlóan a Vegyifegyver Tilalmi Szervezet, valamint annak bárhol, bárkinél lévő tulajdona és pénzeszközei mentesek a joghatóság minden formája alól, kivéve, ha arról valamely esetben a szervezet kifejezetten lemondott.

A szervezet tulajdona és pénzeszközei mentesek a házkutatás, az igénybevétel, elkobzás, kisajátítás és a beavatkozás bármely más formája alól, legyen az végrehajtási, közigazgatási, bírósági vagy törvényhozási jellegű intézkedés. A szervezet helyiségei, irattára és okmányai bárhol is találhatóak, sérthetetlenek. A szervezet a megállapodásban foglalt korlátok között jogosult rejtjel használatára, valamint levelezés és más hivatalos közlés, a diplomáciai futárokkal és csomagokkal azonos kiváltságokat és mentességeket élvező futár vagy lepecsételt csomagok útján való továbbítására, valamint fogadására is.

Más nemzetközi szervezetekhez hasonlóan, továbbá a Vegyifegyvertilalmi Szervezet mint kormányközi szervezet jogállásának sérelme nélkül Magyarország vonatkozó törvényeivel és jogszabályaival összhangban jogosult az egyezményben foglalt feladatai ellátására szükséges ingó és ingatlan javak, valamint szolgáltatások árában foglalt adók visszatérítésére.

A megállapodás kimondja, hogy az abban meghatározottak szerint a szervezet, illetve valamennyi kiváltságot és mentességet élvező személy köteles minden tekintetben tiszteletben tartani a részes állam törvényeit és jogszabályait, továbbá, hogy a szervezet a részes állam illetékes hatóságaival mindenkor együttműködik az igazságszolgáltatás rendes menetének megkönnyítése és a rendőrhatalom intézkedések megtartásának biztosítása, valamint a kiváltságokkal, mentességekkel és kedvezményekkel való visszaéléseknek az elkerülése érdekében.

Tehát ennek az egyezménynek a kihirdetését és az előttünk fekvő javaslatnak az elfogadását a Magyar Szocialista Párt természetesen támogatja.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, a független képviselőtársaink közül kíván-e valaki felszólalni a napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Írásban felszólalásra senki nem jelentkezett.

Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni a képviselőtársaim közül az adott napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Mikola István államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, nem kíván válaszolni. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8838. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években Magyarország külgazdasági, külpolitikai és nemzetpolitikai prioritásaival összhangban a konzuli szolgálat útján a külföldi magyarság számára olyan eljárások váltak elérhetővé a külképviseleteinken, amelyek a magyar közigazgatás szolgáló és ügyfélbarát jellegét tovább erősítették. Mindezzel összhangban a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításának alapvető célja egy olyan jogszabályi háttér megteremtése, amely lehetővé teszi, hogy az eljárások egyszerűsítése, a konzuli hatáskörök informatikai támogatottságának folyamatos korszerűsítése és az európai uniós konzuli együttműködés fejlesztése nyújtotta előnyök még inkább fokozzák a konzuli szolgálat hatékonyságát. A konzuli szolgálat eljárásainak bővítése és az ezzel összefüggésben egyre inkább sokoldalúvá váló konzuli feladat- és felelősségi kör szükségszerűen maga után vonja a konzuli szolgálat szervezeti felépítésére vonatkozó előírások pontosításának igényét.

A hivatalos konzuli tisztviselők kinevezésére és a tőlük elvárt képesítési kötelezettségekre vonatkozó előírások eddig miniszteri rendeletekben voltak megtalálhatóak, a törvényjavaslatnak köszönhetően megtörténik a szóban forgó rendelkezések törvényi szintre történő emelése. A javasolt módosítás révén tehát lehetővé válik, hogy a hivatásos és tiszteletbeli konzulok kinevezésének feltételei egyaránt a konzuli

védelemről szóló törvényben kapjanak helyet, ami a szakmaiság ilyen módon történő hangsúlyozásával egyidejűleg egyértelműen kedvező hatást gyakorol majd a konzuli szolgálat működésére. A konzuli szolgálat szervezetére vonatkozó rendelkezések mellett a törvényjavaslat Magyarország európai uniós tagságából fakadó, a tagállami konzuli együttműködést érintő kötelezettségeknek való megfelelést szolgálja azáltal, hogy a harmadik országokban képvisellel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelmére vonatkozó, 2015-ben elfogadott tanácsi irányelv törvényi szintet igénylő rendelkezéseit átülteti a magyar jogrendszerbe.

A szóban forgó európai uniós szabályozás a tagállami konzuli hatóságok eljárásainak összehangolását hivatott fokozni annak érdekében, hogy egymás állampolgárainak konzuli védelme a lehető legszélesebb körben biztosított legyen. Az átültetendő jogszabály elsősorban a tagállami konzuli együttműködés koordinációs és gyakorlati vonatkozásait érinti úgy, hogy a napjainkban egyre gyakrabban aktuális-sá váló válsághelyzetek közös kezelésére vonatkozó mechanizmusokról is gondoskodik.

A hazai jogban végrehajtandó rendelkezések egy része természeténél fogva rendeleti szintre tartozik, ennek érdekében a konzuli védelemről szóló törvény mellett annak végrehajtási rendelete is módosításra kerül, ezáltal biztosítva a két jogszabály összhangját. Az előbbieket mellett a törvényjavaslat a kormány programjának megfelelően a közigazgatási eljárások és a releváns joganyag egyszerűsítésére, valamint ezekből fakadóan ügyfélbarátság fokozására vonatkozó igényeknek is meg kíván felelni. Ennek érdekében a konzuli tisztviselő közjegyzői jellegű tevékenységével kapcsolatos előírások pontosításra és részletezésre kerülnek a konzuli védelemről szóló törvényben és annak végrehajtási rendeletében, ezáltal lehetővé téve azt, hogy a konzuli tisztviselők közjegyzői típusú eljárására vonatkozó speciális jogi szabályozás egésze e két jogszabályban megtalálható legyen.

(10.10)

Tisztelt Ház! A közigazgatás működésének korszerűsítésére, illetve az állampolgárokat közvetlenül érintő jogszabályok átláthatóságára irányuló állandó igény, továbbá hazánk európai uniós tagságából fakadó kötelezettségek megvalósítása folyamatosan újabb kihívások elé állítják a magyar konzuli tisztviselőket. Az imént bemutatott valamennyi rendelkezés egyértelmű célja, hogy hozzájáruljon a konzuli szolgálat feladatkörébe tartozó eljárások hatékonyságának fokozásához, az ügyfélbarát közigazgatás erősítésére irányuló kormányzati célok megvalósításához, továbbá európai uniós tagállamként vállalt kötelezettségeink végrehajtásához. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a beterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A magyar konzuli szolgálat feladatainak köre és azoknak összetétele jelentős változáson ment keresztül az elmúlt években. Ahogy államtitkár úr is mondta, a konzuli tisztviselők tevékenysége révén - összhangban hazánk külgazdasági, külpolitikai és nemzetpolitikai prioritásaival - olyan eljárások váltak lehetővé a külképviseleteken, amelyek a magyar közigazgatás szolgáltató és ügyfélbarát jellegét erősítik, szem előtt tartva egyúttal az eljárások egyszerűsítésére vonatkozó igényt. A törvénymódosítás célja a konzuli szolgálat hatékonyságának növelése az eljárások egyszerűsítéséhez és jobb informatikai támogatásához, illetve az európai uniós konzuli együttműködés kínálta lehetőségek kihasználásához a szükséges feltételek megteremtése által.

A konzuli tisztviselők feladat- és hatáskörét jelenleg a konzuli védelemről szóló törvény, illetve az abban foglaltak végrehajtását szolgáló, a konzuli védelem részletes szabályairól szóló külügyminisztériumi rendelet szabályozza. Az elmúlt években a konzuli tisztviselők feladatköre megnőtt, ami szükségessé teszi a konzuli szolgálat szervezeti felépítésére vonatkozó előírások pontosítását. A konzuli tisztviselők kinevezésére vonatkozó rendelkezéseket eddig miniszteri rendeletek tartalmazták, ez mostantól a törvénybe kerül át. Mostanáig a tiszteletbeli konzulok kinevezésének feltételeit a törvény, a hivatásos konzulokéit miniszteri rendelet szabályozta, mostantól erre egységesen a törvényben kerül sor.

A módosítással sor kerül a harmadik országokban képviselettel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelmét elősegítő koordinációs és együttműködési intézkedésekről szóló uniós jogszabály magyar jogba történő átültetésére is. Ennek megfelelően a konzuli szolgálat segítséget nyújt az adott országban képviselettel nem rendelkező másik tagállam állampolgárai részére katasztrófa, háború vagy fegyveres összeütközés esetén.

A konzuli tisztségviselők tanúsítványkiállítási eljárásait jelenleg egy külügyminisztériumi, igazságügyi minisztériumi rendelet együttesen szabályozza, erre mostantól a törvényben kerül sor. A módosítás megfelel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény által előírtaknak. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyöngyösi

Márton képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor, amikor Magyarország megalkotta a konzuli tevékenységgel kapcsolatos szabályozást és törvényeket, akkor az a cél fogalmazódott meg, hogy a magyar állampolgárok érdekeit külföldön megvédje a konzuli szolgálat és a diplomácia útján. Ebben a hivatalos konzuli tevékenységet egy kiterjedt tb. konzuli hálózat is segítette érdekvédelmi feladatok ellátásával és közigazgatási hatósági feladatok elvégzésével. Az, hogy ez a törvénytervezet vagy törvény megszületett és rendeletek útján is a végrehajtásra történt szabályozás, ez már abból a kötelességből is fakad, hogy az alkotmány megfogalmazza azt, hogy minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy külföldi tartózkodása alatt a magyar állam védelmét élvezze. Tehát ebből az alaptörvényi kötelezettségből fakadóan fogalmazódtak meg a különböző törvények, amelyek a konzuli tevékenységet szabályozzák. Magyarországnak az Európai Unió kivül 97 országban van képviselete, és a diplomáciai kapcsolatokat kétoldalú konzuli egyezmények is erősítik. Magyarországnak 42 országgal van kétoldalú, bilaterális egyezménye a konzuli tevékenységgel kapcsolatosan, és több mint 230 országban van Magyarországnak kinevezett tb. konzulja. Tehát látszik az, hogy ez egy nagyon kiterjedt tevékenység és nemcsak hivatalos konzulok útján, hanem tiszteletbeli konzulok útján is ellátják a konzuli szolgálatot a Külügyminisztérium által kinevezett konzulok szerte a világban.

E törvény módosításának a célja az, hogy a harmadik országokban képviselettel nem rendelkező európai uniós polgárok konzuli védelmét elősegítő európai uniós tanácsi irányelv átültetésre kerüljön a magyar jogba. Ezzel a módosítással vagy ennek az európai uniós jogrendnek az átültetésével párhuzamosan egy olyan lehetőség is adódik, hogy egy-két definíciót, egy-két korábbi meghatározást pontosítson a korábbi törvény, és ezáltal a konzuli szolgálat hatékonyságát növelje, az eljárásokat egyszerűsítse, és az európai uniós konzuli együttműködés kínálta lehetőségeket maximalizálja és teljes mértékben kihasználja úgy, hogy a feltételeket megteremtse és természetesen a konzullá válásnak a feltételeit megtartsa.

Korábban a 2001. évi XLVI. törvény volt az, amelyik szabályozta a konzulok feladatát és a hatáskörét, a végrehajtásról pedig egy ugyancsak 2001-es külügyminisztériumi rendelet rendelkezett. Ez a részletes szabályozás a magyar konzuli szolgálat sokrétűsége miatt volt fontos, hiszen nemzetközileg is szabályozva van ez a tevékenység, és belső szabályozás útján is, ágazati szabályozás útján is szükség van a konzuli tevékenységnek a minél részletesebb szabályozására. És üdvözljük azt, hogy ezt a lehető-

séget megragadva számos pontosítás történt, és számos helyen kiigazították ezt a törvényt, amelyik a konzuli szolgálat hatékonyságát segíti elő.

Nagyon örülünk annak, hogy a konzuli szolgálatba és az egész ügymenetbe bekerült az ügyfél jóhiszeműségére és együttműködésére vonatkozó passzus, ugyanis nyilvánvalóan egy konzul csak akkor tudja a feladatát hatékonyan elvégezni, hogyha az ügyfél részéről, a harmadik országban tartózkodó magyar állampolgár részéről megvan a jóhiszeműség és a teljes körű együttműködés.

A külügyminisztériumi rendelet és a törvény közötti jogharmonizációs feladatok is tisztázásra kerültek. A tanúsítványkezelés, a letétkezelés pontosítása és meghatározása, miszerint például a letétkezelés egy hatósági feladat, nagyon örülünk annak, hogy ez is végső soron a végrehajtást szabályozó rendelet és a törvény között megnyugtatóan tisztázásra került.

Örülünk annak is, hogy nemcsak erőszakos bűncselekmények esetében... - mert korábban a törvény kimondta, hogy erőszakos bűncselekmények és bal-esetek esetére terjed ki a konzuli szolgálat, és bár tudjuk azt, hogy a magyar nagykövetségeken tevékenykedő konzulok a gyakorlatban minden esetben lelkiismeretesen ellátták a feladatukat és segítséget nyújtottak a bajba jutott magyar állampolgároknak, mégis a törvény kizárólag erőszakos bűncselekmények esetében tette kötelezővé az ilyen típusú beavatkozást.

(10.20)

Most már nem erőszakos bűncselekmények, hanem sokkal tágabb értelemben vett bűncselekmények esetére vonatkozik a konzuli szolgálat, ezt is üdvözljük; mint ahogy azt is, hogy az európai uniós konzuli szolgálatok tekintetében egyfajta együttműködésre és koordinálásra lesz ezentúl lehetőség: a képvisellel nem rendelkező EU-s polgárok részére is kiterjed a konzuli szolgálat és a konzuli tevékenység.

Ez nyilvánvalóan néha jelenti azt, hogy Magyarországnak vagy egy magyar nagykövetségen működő konzulnak kell ezeket a feladatokat ellátnia, és ilyen esetben mi nyújtunk segítséget más EU-s tagállamok állampolgárainak, de nyilvánvalóan előfordulhat egy olyan eset, ahol magyar állampolgárok kerülnek bajba egy olyan országban, ahol nem rendelkezik Magyarország képvisellel, és nincsen konzuli szolgálatra lehetőség, vagy nincsen se tiszteletbeli konzul, se konzul, ebben az esetben viszont hazánk érdekeit szolgálja az, hogy egy másik európai uniós tagállamnak az országba akkreditált konzulja láthatja el a konzuli szolgálatot, és hozzá fordulhat segítségért a bajba jutott magyar állampolgár.

Ilyen értelemben mi úgy gondoljuk, hogy minden módosítás megfelel minden magyar állampolgár érdekeinek, és az ő biztonságukat garantálja, bármerre is utazzanak a világban, és a Jobbik Magyar-

országért Mozgalom támogatja ezeket a módosításokat és a törvénytervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Turgyán Tamás úrnak, öröme nemzetiségi szószólónak. Parancsoljon, szószóló úr!

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Ευρηλα δαη (*Jó napot*) - ahogy ezt az örömeiek mondanák; maradjunk a magyar nyelvénél, egyszerűbb lesz mindnyájunk számára. Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a törvényjavaslattal kapcsolatban a Magyarországi nemzetiségek bizottságának álláspontját!

Tisztelt Ház! Az állampolgárok külföldi tevékenységükhöz kapcsolódóan joggal tarthatnak igényt arra, hogy az állampolgárságuk szerinti állam segítse, illetőleg szükség esetén védelemben is részesítse őket. A külföldi tevékenységükhöz kapcsolódó fordulat nemcsak a külföldi tartózkodás során felmerülő eseteket jelenti, hanem a belföldön tartózkodó állampolgár külföldi ügyeivel, például hagyatéki ügyek, külföldön ellene folyó eljárások - körülbelül tízezer magyar állampolgár ellen folyik külföldön eljárás -, külföldön lévő vagyontárgyával kapcsolatos kérdések is bizony idesorolhatók.

A hatályos Alaptörvényünk 27. cikk (2) bekezdése értelmében minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy külföldi tartózkodásának ideje alatt Magyarország védelmét élvezze. Egyértelműen és pontosan fogalmazza meg azt a célt, amelyet a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény részletesen is szabályoz.

Európai összefüggésben az állampolgárok külföldön történő védelmének jogtörténetisége az 1849-ben elfogadott paulskirchei alkotmányra vezethető vissza, amely szerint külföldön minden német állampolgár a birodalom védelme alatt áll. Magyarország a második világháború után elsősorban a szocialista tömbhöz tartozó országokkal kötött kétoldalú konzuli megállapodásokat. A 92 ENSZ-tagállam által létrehozott, konzuli kapcsolatokról szóló 1963-as bécsi egyezményt Magyarország az 1987. évi 13. törvényerejű rendelettel hirdette ki.

A rendszerváltást megelőző időszakban először 1987-ben rögzítették, hogy a külföldön tartózkodó magyar állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmét a Magyar Népköztársaság külképviseleti szervei látják el. Ezt hatályon kívül helyezte a külföldi utazásról és útleveletről szóló 1989. évi törvény, amellyel lényegében egy időben az akkori alkotmány kimondta, hogy minden magyar állampolgár jogosult arra, hogy törvényes külföldi tartózkodásának ideje alatt a Magyar Köztársaság védelmét élvezze. A rend-

szerváltás után az első magyar konzuli törvényt több mint egy évtizeddel később, 2001. július 3-án hirdette ki az Országgyűlés.

Az államoknak tradicionálisan két eszköz áll rendelkezésükre ahhoz, hogy a segítségükre szoruló állampolgáraik számára védelmet biztosítsanak. Ebből az egyik a magyar jog szerint alanyi jogon járó konzuli védelem, míg a másik a szinte valamennyi állam joga alapján az állam diszkrecionális döntésén alapuló diplomáciai védelem. A két jogintézmény számos hasonlóság ellenére eltér egymástól. Mindkettő elméleti alapja, hogy az állampolgár külföldi tartózkodása alatt az állama védelmére jogosult lehet. A két típusú védelem közti legfontosabb különbség, hogy míg a diplomáciai védelem az államok között kibontakozott nemzetközi vitának tekinthető, amelyben az állam saját jogát érvényesíti, addig a konzuli védelem belső ügy, amely a jogsértő állam hatósága előtt zajló eljárás, és célja a külföldön tartózkodó állampolgár egyéni jogainak védelme.

Nemzetközi jogi keretekben a konzulok érdekvédelmi feladatait az 1963. évi bécsi egyezmény szavatolja, amely érdekvédelmi tevékenység tartalmilag két dolgot foglal magában: a küldő állam honosainak - természetes és jogi személyeinek - védelmét, valamint a küldő állam honosai részére segítség és támogatás nyújtását. Az alaptörvényi szabályozás indoklása egyértelművé teszi, hogy a hivatkozott alkotmányos megközelítés alapvetően a konzuli védelemre való jogot biztosítja, és a nemzetközi jogi kötelezettségekkel összhangban értelmezhető. Ennek a jogelvi keretnek a gyakorlati megvalósítását szolgálja a most módosítani kívánt 2001. évi XLVI. törvény.

Tisztelt Országgyűlés! A jogtörténeti előzmények rövid összefoglalása után szeretném leszögezni, hogy bizottságunk támogatja a törvényalkotási folyamat minden olyan elemét, amely a hazai nemzetiségekhez tartozó polgárok életminőségét javítja, jobbiztonságát szavatolja.

Ebben az összefüggésben engedjék meg, hogy kiemeljen azon elvi és gyakorlati kérdéseket, amelyek a magyarországi nemzetiségek kettős vagy esetleg többes identitásából fakadóan az állampolgári érdekvédelem különleges helyzeteire vonatkozhatnak. Ez a többszörös identitás elsősorban azt jelenti, hogy a nemzetiségi polgártársaink jelentős része más, számos esetben az Unión kívüli állam, például Ukrajna, Örményország, Szerbia állampolgárságával is rendelkezik.

Az Alaptörvény megfogalmazásából következően a magyar alkotmányos berendezkedés a konzuli védelem lehetőségét kizárólag a magyar állampolgárságú természetes személyek számára garantálja, a jogi személyek, illetőleg állampolgársággal nem rendelkező személyek számára - ideérve esetleg a menekülteket és hontalanokat is - közvetlen módon nem. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a jogi személyek számára a konzuli védelem ne állna rendelkezésre, csupán azt, hogy számukra a védelem lehető-

ségét nem az Alaptörvény, hanem a konzuli törvény biztosítja.

A kettős vagy többes állampolgárok, így a hazai nemzetiségek egyes tagjai számára a konzuli védelem nyújtásának észszerű korlátját jelenti a konzuli védelemről szóló 3. § (2) bekezdése, amelynek értelmében más állampolgársággal is rendelkező magyar állampolgár a másik állampolgársága szerinti államban olyan mértékben jogosult a védelemre, amilyen mértékig azt a fogadó állam lehetővé teszi. Ezt az állampolgári elvet bizonyos értelemben felülírja hazánk európai uniós tagsága, ugyanis a lisszaboni szerződés értelmében olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgársága szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, bármely uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai.

Tisztelt Országgyűlés! A konzuli védelem jogintézménye a nemzetközi jog klasszikus intézményei közé sorolható, történetisége, jogfejlődése és alkalmazása számos kérdésben uniformizált, kvázi egységes gyakorlaton, államonként hasonló eljárásrenden alapul, ugyanakkor nem kerülhetők el a technikai pontosítások, az értelmező rendelkezéseknek a változó élethelyzetekhez történő megfeleltetése, naprakésszé tétele sem. A tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslat éppen ezeket a tartalmi elemeket pontosítja, bizottságunk álláspontja szerint rendkívül körültekintően és szakszerűen.

Engedjék meg, hogy részletesen is kifejtsem a törvényjavaslat indokolásának egyes, számunkra, nemzetiségi szószólók számára jelentős pontjait!

(10.30)

Az előterjesztés 2. §-a pontosítja a konzuli szolgálat felépítésére vonatkozó rendelkezéseket, törvényi szintre emelve ezáltal a bécsi egyezményben hivatkozott fogalmakat és meghatározásokat. Ebben az értelemben különösen lényeges elem a hivatásos és a tiszteletbeli konzuli tisztviselők működésének részletes szabályozása.

Mint ismert, a hivatásos konzulok a küldő állam külügyi közigazgatásának tagjai, míg a külügyminiszter által kinevezett tiszteletbeli konzulok jellemzően szűkebb hatáskörrel rendelkeznek, ugyanakkor a nemzetközi gyakorlatban fokozottan nő jelentőségük. Magyarországnak jelenleg 236 tiszteletbeli főkonzulja van 104 országban. Közülük 146-an 80, Európai Unión kívüli országban működnek. Magyarországon közel 60 tiszteletbeli konzul vezet konzuli képvisellet.

Ez a költségtakarékos, hatékony és professzionális rendszer napjainkban ismét lendületet kapott. Érezhető és látható, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium prioritásként kezeli ennek a nagy hagyományokkal bíró, a szocialista kormányok alatt kicsit háttérbe szorított intézményrendszernek a

fejlesztését, irányítását. Külön öröm a szószólók számára, hogy a nemzetiségi önkormányzatok vezetői között is találunk konzuli képviselő-vezetőt.

A törvényjavaslat szelleme és szövege egyaránt biztosítékot jelent arra, hogy a nemzetiségi érdekvédelem egyik régi-új támogató mechanizmusát, a konzuli rendszert ismét integrálja a külügyi igazgatás. Üdvözöljük azt a tényt is, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériumban megkezdte munkáját a tiszteletbeli konzulokért felelős miniszteri biztos is. A benyújtott módosítás célja a harmadik országokban képvisellel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelmét elősegítő koordinációs és együttműködési intézkedésekről szóló irányelv átültetése a magyar jogba. A szándékból következik, hogy a 3. és 4. § az EU-s gyakorlattal összhangban pontosítja, jelen esetben kiterjeszti a konzuli segítségnyújtás tartalmát, tartalmi kereteit, az érintett, védendő polgárok körét.

A bizottság vezérszónokaként engedjék meg, hogy saját nemzetiségem köréből, a magyarországi örmény közösségből emeljek ki elsőként néhány példát. Saját becsléseink szerint hazánkban több száz olyan örmény származú, a magyar társadalomba integrálódott, jogszerűen tartózkodó, adófizető polgártársunk él, akik akár évtizedes ittlétük, családi, üzleti kötődésük ellenére még mindig nem szereztek magyar állampolgárságot. Az ő konzuli védelmükért elvben az örmény hatóságok felelősek, de az örmény-magyar diplomáciai kapcsolatok megszűnése óta ez bizony igen nehézkessé vált. Értelemszerű, hogy az ő itteni érdekeik védelmét gyakorlatilag a nemzetiségi szószóló látja el, jogi felhatalmazás híján nyilván csak korlátozott eszközökkel. Szintén örmény vonatkozású példa, hogy a diplomáciai viszony megromlását követően a két ország közötti áttételes kommunikáció fenntartásában egyedül és szinte kizárólag a Jerevánban működő, bár formálisan tevékenységét felfüggesztő magyar tiszteletbeli konzuli tisztviselő jár el. Egyszerűbb, ugyanakkor bonyolultabb a helyzet például egy ukrán nemzetiségű ukrán-magyar kettős állampolgár esetén, aki adott esetben nyaralás közben egy EU-n kívüli országban bajba kerül. Gond esetén ő kihez forduljon? Az ukrán konzulhoz vagy a magyar konzuli szolgálathoz? Ha az adott országban egyik sincs, akkor keresheti-e az uniós képviselőt? Nem történhet-e meg, hogy onnan illetékesség hiányában elküldik, mert éppen ukrán útlevelel tudta igazolni magát? Nyilván ilyen esetekre léteznek kialakított eljárásrendek, célszerű lenne ezeket végrehajtási rendeletekben tovább pontosítani, illetve ezekre a törvény szövegében utalni.

A másik felvetésem: nemzetiségi szószólóként tapasztalatokat és gyakorlatot szereztünk számos közigazgatási, érdekvédelmi kérdésben. Logikus és észszerű lenne, ha a nemzetiségi szószólókat az előzetes állami egyeztetéseket követően megbízhatnák tiszteletbeli konzuli feladatokkal. Ennek az elvi lehetősége nem tisztázott, hiszen népképviselői szerv

választott tagjait nem szokás konzuli feladatokkal megbízni; bár semmi nem tiltja, nem szokás, ellenben észszerű lehetőségnek tűnik. Érdemes volna erről szakmai egyeztetést kezdeni a külügyi tárca és a nemzetiségek bizottsága között.

A Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez, ideértve az anyanyelvhasználatot is. A konzuli védelem vonatkozásában is felmerül a kérdés, nem okoz-e joghátrányt a nemzetiséghez tartozó polgártársunknak az, hogy külföldön konzuli eljárásban anyanyelvét kívánja használni. Felkészült-e erre a konzuli szolgálat?

Ezek a kérdések, ezek a példák rávilágítanak arra, hogy az országok közötti együttműködések bonyolult geopolitikai viszonyrendszerében milyen kiemelt jelentősége van a nemzetiségi képviselőknek és a konzuli szolgálatnak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt utalok arra, hogy a törvényjavaslat 6. és 7. §-ában jelzett konzuli feladatok, a tanúsítványkészítés és letétkezelés pontosítása érdemben járul hozzá az ügyfélbarát konzuli szolgáltatási portfólió megeremeléséhez. Bizottságunk nevében köszönettel és örömmel igazolom vissza azt az előterjesztési szándékot - 6. § 2. cikk (6) bekezdés -, amely a külügyminiszter számára diszcrecionális jogkörében felhatalmazást ad a tiszteletbeli konzuli tisztviselő hatáskörének kiegészítésére. Ez is elősegíti e fontos intézményrendszer fejlődését, módszertani és eljárásjogi integrálódását a külügyi igazgatás rendszerébe.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió keretében megvalósuló konzuli védelem lehetősége új dimenziókat jelent, az együttműködés sikere egységes és világos szabályozást igényel. Az előterjesztést fontos törvényalkotási lépésnek, komoly jogharmonizációs eszköznek tekintjük ahhoz, hogy a magyar polgárok érdekvédelme, a magyar külügyi igazgatás modernizálása a tervezett stratégia mentén, professzionális módon valósuljon meg, különös tekintettel hazánk európai szerepvállalására és a nemzetközi kapcsolatokban betöltött szerepére.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében az előterjesztést támogatom, és a konzuli szolgálatnak sok sikert kívánok. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a szószólók, a kormánypartok és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló úr felszólalását.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A konzuli tisztviselők feladat- és hatáskörére vonatkozó alapvető rendelkezéseket a konzuli védelemről szóló

2001. évi XLVI. törvény, illetve az abban írtak végrehajtását szolgáló, a konzuli védelem részletes szabályairól szóló 2001-es külügyminisztériumi rendelet tartalmazza.

Az egyre inkább sokoldalúvá váló konzuli feladatkör megkívánja a konzuli szolgálat szervezeti felépítésére vonatkozó előírások pontosítását, ami egyúttal a konzuli tisztviselők kinevezésére vonatkozó, eddig miniszteri rendeletekben található rendelkezések törvényi szintre való emelését is jelenti. A módosításnak köszönhetően lehetővé válik, hogy a konzuli szolgálat részét képező hivatásos és tiszteletbeli konzulok kinevezésének feltételei egyazon törvényi szintű jogszabályban kapjanak helyet. A jogszabályi alapok egyszerűsítését szolgálja továbbá a konzuli tisztviselők tanúsítványkiállítási tevékenységére vonatkozó szabályozás átemelése a konzuli védelemről szóló törvény és a végrehajtási rendeletek rendszerébe, ami egyúttal a konzuli tisztviselő konzuli okiratkészítési és konzuli tanúsítványkiállítási tevékenységének részletes szabályairól szóló külügyminisztériumi és igazságügyi minisztériumi együttes rendelet hatályon kívül helyezését is maga után vonja. A harmadik országokban képvisellel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelmét elősegítő koordinációs és együttműködési intézkedésekről szóló 2015-ös tanácsi irányelv magyar jogba való átültetését is szolgálja ez az előterjesztés, amely most előttünk fekszik.

Viszont lenne pár észrevételünk a törvényjavaslatához, és konkrétan két kérdés fogalmazódik meg ezzel kapcsolatban. Szeretném kérni majd az államtitkár urat, hogy legyen kedves ezekre válaszolni. Egyrészt nem világos, hogy a törvényjavaslat 2. §-a a konzuli védelemről szóló törvény esetében kiegészül egy bekezdéssel, amely kiköti, hogy konzuli szakmai vizsgára csak a minisztérium diplomáciai ranggal rendelkező munkatársa bocsátható. Tehát kérdés, hogy miért köti diplomáciai ranghoz a törvényjavaslat a szakmai vizsga letételét. A másik pedig az, hogy a törvényjavaslat egyik bekezdése tételesen rögzíti, hogy milyen feltételek alapján nevezhető ki hivatásos konzuli tisztviselőnek a kormánytisztviselő. Eszerint: ha közigazgatási alapvizsgával rendelkezik vagy az alól jogszabály alapján mentesült, és legalább kétévi közigazgatási gyakorlattal rendelkezik, amiből három hónapot töltött a minisztérium konzuli ügyekben illetékes főosztályán, vagy pedig ha jogi szakvizsgával vagy közigazgatási szakvizsgával rendelkezik, és legalább egy hónap szakmai gyakorlatot szerzett a minisztérium konzuli ügyekben illetékes főosztályán, valamint ha a konzuli szakmai tanfolyamon való részvételt követően sikeres konzuli szakmai vizsgát tett.

(10.40)

Tehát ezek fényében felvethető, hogy ne adj' isten mely politikai kinevezettek számára kíván konzuli

tanúsítványkészítési lehetőséget teremteni a javaslat 6. §-a, amelynek alapján a konzuli védelemről szóló törvény 14. §-a kiegészül egy bekezdéssel, amely szerint a miniszter a bekezdésben foglalt feltételek teljesülésétől függetlenül felhatalmazást adhat a diplomáciai vagy hivatásos konzuli képviselő vezetőjének vagy az ideiglenes ügyvivőnek, hogy a bekezdésben foglaltak szerint felhatalmazott hivatásos konzuli tisztviselő távollétében konzuli tanúsítványt készítsen. Tehát ha ezt a két elemet, amit említettem, az államtitkár úr bővebben kifejti, annak nagyon örülünk.

Alapvetően elmondható, hogy maga az előterjesztés döntően technikai jellegű módosításokat tartalmaz, illetve pontosítja a jelenlegi szabályozást. Tehát a kérdésekre válaszokat várunk, de a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja e törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Mikola István államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Dr. Mikola István jelzésére:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a reflexiókat. Demeter Márta képviselő asszony kérdéseit felírtam, szakértőkkel meg fogjuk beszélni, és még a törvénytervezet vitája során konkrét válaszokkal vissza fogunk térni a felvetésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Iszlám Köztársaság Kormánya között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8551. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015 novemberében egyezményt kötöttünk az Iráni Isz-

lám Köztársasággal a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről. A megállapodás a miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján lefolytatott egyeztetések és a kormány döntését követően került aláírásra Teheránban.

A megállapodás alkalmazása kizárja a magán-személyek, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajták, illetve vagyontípusok tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga. A megállapodás a szerződő felek illetékes hatóságai számára lehetőséget ad az adóügyi információcserére, továbbá arra is, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárást kezdeményezzen a megállapodásban foglaltaknak megfelelő végrehajtás érdekében.

A magyar-iráni adóegyezmény tartalmilag kiegyensúlyozottan igazodik a partnerállamok gazdasági érdekeihez, a jövedelem és a vagyon adóztatásának rendezését tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modellegegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak. Emellett összhangban van az általunk eddig megkötött más, kétoldalú adóegyezményekkel, jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését és a befektetők érdekeit.

Az adóegyezmény létrehozásának szükségességét alátámasztja, hogy Irán gazdasági nyitását követően a megállapodás révén a régiókból például Ausztriához, Szlovéniához, Horvátországhoz, Csehországhoz vagy Szlovákiához hasonlóan Magyarország is rendelkezni fog az üzleti kapcsolatok fejlesztéséhez nélkülözhetetlen, az adóztatási kérdéseket rendező nemzetközi szerződéssel, ami az ország versenyképességének megőrzését is szolgálja. Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az adóegyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni majd szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Magyarország 1939-ben vette fel a diplomáciai kapcsolatokat Iránnal, amelyet 1951-ben megújítottunk, nagykövetségi szintre emeltünk, és megnyitottuk nagykövetségünket Teheránban. Az 1979-es iszlám forradalom győ-

zelmét követően Magyarország azonnal elismerte az újonnan létrejött Iráni Iszlám Köztársaságot.

Együttműködésünk fejlesztésében segítséget nyújtanak a parlamenti baráti tagozatok. Az iráni parlamentben 2000 nyarán, a Magyar Országgyűlésben 2000 decemberében alakult meg a baráti tagozat. Az első találkozóra 2005 májusában került sor a magyar négypartii delegáció teheráni látogatása formájában. 2013 áprilisában a teheráni kereskedelmi, ipari, bányászati és mezőgazdasági kamara magas szintű üzleti delegációval látogatott Budapestre. Ebből az alkalomból a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara magyar-iráni gazdasági fórumot és üzletember-találkozót szervezett. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében a teheráni magyar nagykövetség együttműködésével 2014-ben 19 tagú üzletember-delegáció utazott Iránba. A látogatás célja a magyar-iráni gazdasági kapcsolatok erősítése és bővítése volt.

A Magyarország és Irán közötti kereskedelem nem változott jelentős mértékben az elmúlt években. 2013-ban növekedést figyelhetünk meg az exportban és az importban egyaránt. A magyar export szempontjából perspektivikus ágazatoknak, termékcsoportoknak számítanak a feldolgozott élelmiszerek, a vegyipar, a gyógyszeripar, a gépipar, az építőipar, a mezőgazdaság, az élelmiszeripar, a környezetvédelmi technológiák és a turizmus. Ugyanakkor fontos figyelembe venni, hogy bizonyos árucikkek kereskedelme korlátozás vagy tilalom alá eshet.

2015-ben új korszak kezdődött Magyarország és Irán kapcsolataiban. A kormányfői látogatás során a két ország miniszterei több kétoldalú megállapodást írtak alá például a kettős adóztatás elkerüléséről és a befektetés ösztönzéséről. A magyar küldöttségnek egy magyar üzletemberekből álló csoport is része volt. A kormány a magyar-iráni gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésével összefüggésben hétpontos akciótervet fogadott el 2015 júliusában. Ez többek között, az öntözést is beleértve, a vízgazdálkodás, a mérnöki szolgáltatások, a városüzemeltetés és az autóiipari beszállítások terén lát üzleti lehetőséget a magyar cégek számára. A cselekvési terv ezen túl egy magyar kulturális intézet megnyitását is előirányozza Teheránban.

Magyarország úgy véli, hogy Irán visszatérése a nemzetközi közösségbe elősegíti a Közel-Kelet stabilitásának helyreállítására irányuló erőfeszítéseket. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2015 júliusában megszavazta a nemzetközi közösség és Teherán között az iráni nukleáris energia békés célú felhasználásáról szóló megállapodást. Az alku végrehajtását a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség szakértői ellenőrzik, és az ő véleményüktől függ az Iránnal szemben bevezetett gazdasági és pénzügyi szankciók fokozatos feloldása is. Az EU már a korábbi, februári megállapodást követően felfüggesztett néhány korlátozó intézkedést, aminek időtartamát később meghosszabbították.

Az előttünk fekvő javaslat a már említett, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló megállapodásról, annak kihirdetéséről szól. Miért fontos ez? Azért, mert a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet.

(10.50)

Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít Magyarországnak és Irán befektetői számára. A Magyarország és Irán között megkötött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, 2015. november 30-án aláírt megállapodás fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban. A megállapodás hatálya a jövedelem- és a vagyonadókra terjed ki. Jelentősége, ahogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták és vagyontípusok tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga. A megállapodás a szerződő felek illetékes hatóságai számára információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg a megállapodás rendelkezéseinek.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatban foglaltakat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban - ahogy itt az előterjesztésben is elhangzott és képviselő asszonytól is -, egy OECD-modellegyezménynek a magyar jogrendbe való átültetéséről beszélhetünk. Ez egy olyan OECD-blanketta, amiből Magyarország több tucatot megkötött több országgal is az elmúlt évtizedekben. S nyilvánvalóan ezek a kettős adóztatás elkerülését célzó OECD-modellegyezmények, ahogy az az előterjesztésben is elhangzott, az alapvető feltételei annak, hogy a két ország között a kereskedelmi, gazdasági kapcsolatok elinduljanak és hatékonyan működjenek. Ez az első számú feltétele annak, hogy Irán és Magyarország között a gazdasági, kereskedelmi kapcsolatok működőképesekek legyenek.

Magyarországnak, ahogy arra Bartos Mónika képviselőtársam is utalt, Iránnal hosszú évtizedekre visszanyúló gazdasági kapcsolata van. Valóban, már

a második világháború előtt felvettük a diplomáciai kapcsolatokat, 1951-ben megerősítettük azokat, és gazdasági, kereskedelmi, kulturális értelemben is kiterjedt és szerteágazó kapcsolatokra tekinthetünk vissza a két ország viszonylatában. S az is igaz, hogy bár Magyarország akkor még a szocialista blokkba tartozott, 1979-ben, az iráni iszlám forradalom kirobbanása után Magyarország az elsők között ismerete el az új kormányt és új államformát Iránban és erősítette meg a diplomáciai kapcsolatokat Iránnal.

Azonban a vasfüggöny lehullása után és a hidegháború végeztével Magyarország a szocialista útról, a kommunizmus útjáról áttért a kapitalista demokratikus fejlődési útra, és külpolitikájában az euroatlantizmus volt a meghatározó. És ilyen módon sajnálatosan a magyar külpolitikában az a fajta gondolkodás, ami Iránnal kapcsolatban élt hosszú évtizedeken, több mint fél évszázadon keresztül, radikálisan megváltozott, hiszen a nyugati országok, az Európai Unió tagállamai és az euroatlantizmus széles közössége - amelyhez csatlakozni kívántunk a kilencvenes években - egy olyanfajta elszigetelési kísérletet hajtott végre Iránnal szemben, amelyhez Magyarország is önkéntelenül csatlakozott.

Emlékszünk arra, hogy a nyolcvanas években a Nyugat felbujtotta Szaddám Huszeint Irakban, hogy indítson egy nyílt háborút az Iráni Iszlám Köztársaság ellen, majd amikor ez kudarcba fulladt hosszú háborúskodás és nagyszámú véráldozat után, egyfajta permanens szankciós háborút folytatott Iránnal szemben. Pénzügyi, gazdasági, kereskedelmi, politikai szankciókat foganatosítottak Iránnal szemben, ami bizony-bizony sok kárt okozott, s valószínűleg nemcsak Iránnak, de az egész világnak is, hiszen Irán egy olyan ország a Közel-Keleten, amely mind gazdasági, mind kereskedelmi súlyánál fogva, mind energetikapolitikai, energiapolitikai szempontból is meghatározó.

Nagyon örülünk annak, hogy a nyugati országok is végre belátták, hogy nem csak gazdasági és kereskedelmi szempontból, de geostratégiai szempontból is - már ha az a cél, hogy a Közel-Keleten biztonságot teremtsünk, és megteremtsük a békés, harmonikus fejlődés feltételeit - Irán ebben a törekvésben megkerülhetetlen. Nagyon örülünk, hogy végre idáig eljutottak Washingtonban, Brüsszelben és egyéb nyugati központokban, és nagyon örülünk, hogy ezt a szankciós politikát végre feloldják.

Ami az igazi tragédia, az az, hogy Magyarország nem a saját érdekeit tekintette és nem a saját érdekeire figyelt akkor, amikor Iránnal kapcsolatban gondolkozott, hanem egyfajta brüsszeli-washingtoni nyomásnak engedve indirekt módon beállt a szankciós politikát foganatosítók mögé, és azt várta, hogy megjöjjön az engedély Brüsszelből és Washingtonból arra, hogy Iránnal normális kereskedelmi, gazdasági és pénzügyi kapcsolatokat lehessen kialakítani, annak ellenére, hogy - még egyszer hangsúlyozom - Magyarországnak ritka hosszú időszakra nyílnak

vissza a kapcsolatai ezzel az országgal. És akkor még nem is utaltam arra az ősi kapcsolatra, ami a jászok okán Magyarország és Irán között egyfajta kulturális kapocsként létezik hosszú évszázadok vagy évezredek óta. Nagyon örülök, hogy ezeket a kapcsolatokat újra felmelegíthetjük, és azt a fajta szankciós örületet, ami a nyugati központokban meghatározó volt, végre magunk mögött tudhatjuk, s egy ilyen OECD-modellegyezmény tárgyalásával, elfogadásával és aláírásával a két ország közötti gazdasági, kereskedelmi kapcsolatok a normalizáció útjára léphetnek. Még ha későn is jutott el idáig a magyar külpolitika, a magyar gazdasági diplomácia és a magyar külkereskedelmi gondolkodás, de végre eljutott ide, nagyon örülünk neki; jobb későn, mint soha. A Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen támogatja ennek az egyezménynek az aláírását és elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Magyarország és Irán között megkötött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, 2015. november 30-án aláírt megállapodás fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban. A megállapodás hatálya a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, az egyes jövedelemfajták és vagyontípusok tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga. A megállapodás a szerződő felek illetékes hatóságai számára információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármely szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg a megállapodás rendelkezéseinek.

A Magyarország Kormánya és az Iráni Iszlám Köztársaság Kormánya között Teheránban, mint mondtam, november 30-án aláírt, a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló megállapodáshoz kapcsolódó jegyzőkönyv rendelkezései a következők: Magyarország Kormánya úgy értelmezi, hogy Magyarország ezen megállapodásban vállalt kötelezettségei összhangban vannak az Európai Unió tagjaként vállalt kötelezettségeivel.

(11.00)

Amennyiben azonban Magyarország a jövőben megállapítja, hogy ezen megállapodásban vállalt kötelezettségei nincsenek összhangban a Magyar-

országra európai uniós tagként vonatkozó követelményekkel, mindkét szerződő állam konzultálhat egymással a megállapodás lehetséges módosításairól. Az OECD-sztenderd szerint teljes körű információcserére utal, amely a banktitokra és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információk kiadását is lehetővé teszi, amennyiben Irán belső jogi szabályozásában az lehetővé válik.

Én ennyit szerettem volna mondani, köszönöm a szót. A Szocialista Párt támogatja ezt a törvényjavaslatot. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindössze szeretném megköszönni a hozzászólásokban megfogalmazott gondolatokat, támogató mondatokat, támogató javaslatokat. Még egyszer szeretném megkérni önöket, hogy majd a szavazás során, úgy, ahogy elhangzottak itt a vezérszónoklatokban és a hozzászólások során, támogassák szavazataikkal a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8840. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kormányhatározatban döntött arról, hogy támogatja a Magyar Olimpiai Bizottság és a Fővárosi Önkormányzat 2024. évi XXXIII. olimpiai játékok, valamint a XVII. paralimpiai játékok Budapesten történő megrendezésére vonatkozó pályázatát. Az olimpia egy olyan jelentős, a társadalom egésze számára kiemelt fontossággal bíró esemény, amely már

a pályázat során is kiemelt társadalmi-gazdasági szerepvállalási igénnyel bír. Erre tekintettel meg kell teremteni annak feltételeit, hogy az olimpiai pályázat megírására elegendő forrás álljon a pályázat megírásáért felelős nonprofit gazdasági társaság részére.

Mindezek tükrében az önök előtt fekvő törvényjavaslat egy új adóosztönző rendszer, konkrétabban egy új társaságiadó-kedvezmény bevezetésére tesz javaslatot, ami lehetőséget teremt arra, hogy a gazdasági társaságok üzleti eredményükből támogatást nyújthassanak a Budapest Főváros Önkormányzata és a MOB által alapított, zártkörűen működő nonprofit részvénytársaság részére a XXXIII. nyári olimpiai és XVII. paralimpiai játékok budapesti rendezése érdekében benyújtandó pályázat költségeinek fedezésére.

E rendszer bevezetése révén, hasonlatosan az adószabályok meglévő logikája mentén már működő más kedvezményrendszerekhez, a támogatási hajlandósággal egyébként rendelkező adózók is érdekeltté válnak a forrásbiztosításban. Az új támogatási rendszerben a társaságiadó-alanyok az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit gazdasági társaság számára az olimpiai pályázat lebonyolításával összefüggésben felmerülő költségek támogatására adhatnak visszafizetési kötelezettség nélküli támogatást, juttatást. E támogatásért cserébe a támogató adózók a már sikeresen működő sport-, illetve kulturális támogatások nyújtásához hasonlóan adókedvezményre lesznek jogosultak.

Az adókedvezmény az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit gazdasági társaság által kiállított támogatási igazolás alapján vehető igénybe, amelynek kiállítási módjáról a törvényjavaslat sporttörvényre vonatkozó fejezete rendelkezik. A javaslat szerint az adókedvezmény, hasonlóan a hatályos szabályok szerinti sport és kultúra támogatásának adókedvezményeihez, a támogatás adóéve és az azt követő adóévek adójából, de utoljára a támogatás naptári évét követő 6. naptári évben lezáruló adóév adójából érvényesíthető.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A javaslat sporttörvényre vonatkozó módosítása a társasági adó rendszerében bevezetésre kerülő, olimpiai pályázat támogatása adókedvezményéhez kapcsolódó támogatási igazolás kiállításának feltételeit és eljárásrendjét szabályozza. A javaslat szerint a támogatás fogadására jogosult olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős társaság a felek között létrejött támogatási megállapodás alapján állítja ki a támogatási igazolást. A támogatási igazolás tartalmazza az adózó megnevezését, székhelyét, adószámát és a támogatás összegét.

Az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős társaság a törvényi feltételek fennállása esetén a támogatási megállapodás megkötésétől számított 30 napon belül állítja ki a támogatási igazolást. A támogatási igazolás az állami adóhatóság egyidejű értesítése mellett visszavonásra kerül, ha a támogató a

támogatási szerződésben foglaltakat nem teljesíti. A javaslat az átláthatóság biztosítása érdekében kimondja, hogy a társasági adókedvezménnyel csak azok az adózók élhetnek, akik a támogatási megállapodás megkötésekor köztartozásmentes adózónak minősülnek.

A sporttörvény módosítására vonatkozó javaslat meghatározza az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős társaság által gyűjthető forrás összegét. A javaslat szerint az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős társaság által kiállított támogatási igazolások 2016-ra és '17-re vonatkozóan együttesen számított értéke nem haladhatja meg a 19 milliárd forintnak megfelelő értéket. A javaslat biztosítja, hogy az olimpiai pályázat lebonyolítására biztosított támogatói források mindenképpen az olimpiai célkitűzésekkel összefüggésben hasznosuljanak.

A javaslat kimondja, hogy az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit gazdasági társaságnak a 2017. december 31-ig fel nem használt támogatást a központi költségvetés számára kell visszautalnia 2018. január 31-ig. Biztosak vagyunk benne, hogy ez a javaslat az adózókat érdekeltté teszi, és olyan társadalmi-gazdasági összefogásra sarkall, amely nagymértékben hozzájárulhat az olimpiai pályázat sikeréhez, végeredményben ahhoz, hogy Magyarország olimpiát rendezhessen. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

GELENCSÉR ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A társaságiadó-kedvezményre épülő sporttámogatási rendszer 2011-es bevezetése óta 300 új hazai sportingatlan épült és közel 500 újult meg. A taóban érintett öt látvány-csapat-sportágban - labdarúgás, kézilabda, kosárlabda, vízilabda és jégkorong - az elmúlt négy évben 260 ezerrel 350 ezerre emelkedett az igazolt versenyzők száma. A növekedés elsősorban az utánpótlás korú sportolók területén jelentős.

A kormány lehetővé tette a vállalkozásoknak, hogy nyereségük legfeljebb 75 százalékát sportcélokra fordítsák. A pénzt a vállalkozások termelik meg, ők döntenek el, hogy hová adják ezt az összeget. Ez a legátláthatóbb folyamat, hiszen az adott sportághoz tartozó minden sportszervezet, sportiskola, utánpótlás-nevelést végző alapítvány részesülhet a vállalkozástól érkezett felajánlásokból, aminek jóváhagyásáról a sportági szakszövetségek hoznak szakmai döntést. A kormány a korábbiakban döntést hozott arra vonatkozóan, hogy támogatja a Magyar Olimpiai

Bizottság és a Fővárosi Önkormányzat olimpiai és paralimpiai játékok budapesti megrendezésére irányuló pályázatát.

(11.10)

Az olimpia ugyanis Magyarország és a magyar társadalom egésze számára egy olyan jelentős közössiégi, az összetartozás élményét nyújtó esemény, amely már a pályázat során is kiemelt társadalmi-gazdasági szerepvállalási igénnyel bír. Mindemellett az olimpia esélyt kínál arra is, hogy megmutassuk: nyitott, befogadó, vendégszerető nép vagyunk.

Tisztelt Ház! Ehhez alkalmazkodva a társasági adóról és az osztalékadóról szóló '96. évi törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításával megteremthető annak a lehetősége, hogy a gazdasági társaságok üzleti eredményükből támogatást nyújthassanak a Fővárosi Önkormányzat és a MOB olimpiai pályázatához. A jogszabály-módosítás révén rendelkezésre állhatnak azok a források, amelyekre a pályázat megírásáért felelős nonprofit gazdasági társaságnak szüksége lehet.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a fentiek tükrében egy új adóösztönző rendszer, konkrétan: egy új társaságiadó-kezdvezmény bevezetéséről gondoskodik. Az új támogatási rendszerben a társaságiadó-alanyok az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit gazdasági társaság részére az olimpiai pályázattal összefüggésben felmerülő költségek támogatására adhatnak - visszafizetési kötelezettség nélküli - támogatás és szerződés alapján támogatást, juttatást, amiért cserébe a támogató adózók adókedvezményre lesznek jogosultak. Az adókedvezmény a pályázatért felelős kedvezményezett által kiállított támogatási igazolás alapján vehető igénybe. A javaslat szerint az adókedvezmény a támogatás adóéve és az azt követő adóévek adójából, de utoljára a támogatás naptári évét követő hatodik naptári évben lezáruló adóév adójából érvényesíthető. A realizálható adóelőny megegyezik a sport- és kultúratámogatás esetén a hatályos jogszabályok szerint elérhető mértékkel. Fontos korlát, hogy az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős társaság által kiállított támogatási igazolások 2016-ra és 2017-re vonatkozóan együttesen számított értéke nem haladhatja meg a 19 milliárd forintnak megfelelő értéket, a gyűjtött, de fel nem használt forrásokat pedig a központi költségvetésbe kell befizetni 2018. december 31-éig.

Biztosak vagyunk benne, hogy ez a javaslat az adózókat érdekeltté teszi, és olyan társadalmi-gazdasági összefogásra sarkall, amely nagymértékben hozzájárulhat az olimpiai pályázat sikeréhez, és végeredményben ahhoz, hogy Magyarország olimpiát rendezhessen. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György

képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is, nem megsértve, tényleg semmi szándékom nincs, hogy megsértsem akár Gelencsér Attila képviselőtársamat vagy az államtitkár urat, engedjék meg, hogy a megdöbbenésemnek adjak hangot azzal kapcsolatban, hogy állítólag ez egy kiemelt projekt, hogy 2024-ben Magyarországon olimpiát rendezzünk, állítólag ez egy nagyon fontos ügy a kormány részére, és mégis azzal szembesülök jelen pillanatban, hogy egyetlenegy fideszes sportszakpolitikus nincs a teremben.

A sportállamtitkár asszony nem tisztelte meg a Házat azzal, hogy ezen a vitán részt vegyen, és azt kell mondanom, hogy még az MSZP is, amely egyébként nem támogatja az olimpia rendezését, jelen pillanatban egy sportszakpolitikussal van jelen, aki, gondolom, el is fogja mondani a gondolatait. Tehát ennyire fontos az olimpia rendezése? Mert ha ennyire fontos a pályázat, és ennyire fontos a pályázatadás, hogy az államtitkár úr elmondja gazdaságilag azokat, amiket lát, és utána ugyanezt meghallgathatjuk a fideszes képviselő úrtól is szinte szóról szóra, akkor nem érdemes ezen vitatkoznunk. *(Balla György: Ez így igaz!)* Hiszen itt jelen pillanatban sportszakmai kérdésekről kellene vitatkoznunk.

Megkérdézem önöket, és legyenek olyan kedvesek, valaki majd mondja meg nekem akkor, hogy a pályázathoz milyen feltételeket kellene biztosítani; hogy a pályázatnak milyen szakaszai vannak. Mondják el nekem, hogy miért kell vajon ez a pénz, az a 19 milliárd forint egyébként, amiről jelen pillanatban beszélünk, ez mire fog fordítódni, mi a cél. Milyen határidőkkel, milyen dátumokkal és mi alapján fog dönteni majd a Nemzetközi Olimpiai Bizottság annak érdekében, hogy Magyarország elnyerje az olimpia rendezését?

Biztos, hogy nem fognak tudni rá választ adni, és ez nem baj egyébként, tehát ez nem önöknek szemrehányás, akik itt ülnek, hiszen nem sportszakpolitikusként nem lehetnek tisztában azzal, hogy milyen előírások vonatkoznak akár a pályázatra is. Ezért probléma az, hogy sem az államtitkár asszony, sem egyetlenegy fideszes szakpolitikus egy állítólag ilyen fontos kérdésben, amikor ráadásul 19 milliárd forintról döntenénk, nincs a teremben. Tehát erről majd nem lehet vitatkoznunk; azért én megpróbálom önöknek elmondani esetleg, hogy milyen célokra lehetne fordítani ezeket a pénzeket, és majd megpróbálok feltenni kérdéseket is ezzel kapcsolatban, aztán majd meglátjuk, hogy tudunk-e ezekre választ kapni.

A 2024. évi nyári olimpiai és paralimpiai játékok Budapesten történő megrendezését a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom álláspontja szerint támogattuk, és álláspontunk szerint ez egy olyan lehe-

tőség, amely mind gazdaságilag, mind társadalmilag jelentős pozitív hatást gyakorolhat hazánkra. Ezzel a lehetőséggel véleményünk szerint élni kell, hiszen az elsődleges feladatunk az, hogy mindent megtegyünk annak érdekében, hogy országunk sorsát jobbra fordítsuk, hírnevét öregbítsük.

A nyári olimpiai játékok megrendezésére irányuló pályázat kidolgozottsága, valamint a pályázat sikerét elősegítő sportdiplomáciai tevékenység nélkülözhetetlen a sikerhez, ezért a pályázat előkészítéséhez és összeállításához a szükséges forrásokat véleményünk szerint is biztosítani kell. De a pályázat benyújtása csak egy kicsiny része a megrendezés jogának elnyeréséért tett erőfeszítéseknek, hiszen a pályázatot elbírálók az általunk benyújtott anyagoktól függetlenül több olyan körülményt is megvizsgálhatnak, ami nem része a pályázati anyagnak. Ilyen külső körülmény Magyarország esetében a 2017-es vizes világbajnokság megrendezése, aminek eredménye, tapasztalatai jelentősen befolyásolják a döntéshozókat. Hiszen, és akkor itt vitatkozhatnánk sportszakmai kérdésekről, a pályázatnak 3-4 jelentős lába is lesz, amit teljesítenünk kell. Ilyen lesz egyébként az, hogy egyrészt hogyan tudjuk megrendezni majd a 2017-es vizes világbajnokságot, ami másfél hónappal a döntés előtt lesz Magyarországon.

Ez egy óriási sportdiplomáciai lehetőség Magyarországnak; ha itt egy jó vizes vb-t rendezünk, és meg lesznek vele elégedve, akkor minden valószínűség szerint ez erősíti majd a lehetőségeinket arra, hogy a pályázatnál azok a NOB-tagok, akiknek majd lehetőségük lesz szavazni, ránk szavazzanak.

A másik nagyon fontos tényező a pályázat elbírálásánál a rendező város, illetve az ország lakosságának véleménye, amit független szakértők bevonásával maga a Nemzetközi Olimpiai Bizottság fog felmérni annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy mennyire támogatja a lakosság egy olimpia rendezését. Tehát ezért lehetne vitatkozni, mondjuk, azzal a baloldali-liberális állásponttal, akik folyamatosan a pályázattal kapcsolatban azt mondják, főleg a liberálisok, hogy itt egy népszavazást kellene tartani Magyarországon arról, hogy mennyien támogatják az olimpiát.

Nem fontos egyáltalán népszavazást tartani. Mi fontosnak tartjuk egyébként megkérdezni az emberek véleményét minden fontos kérdésben - ilyen az olimpia rendezése is -, de a Nemzetközi Olimpiai Bizottság egy teljesen független felmérővel meg fogja ezt tenni. És abban az esetben, ha Magyarországon az olimpiai pályázatnak, az olimpia megrendezésének nem lesz meg a megfelelő támogatottsága, akkor ez egy nagyon súlyos súlyponti kérdés lesz: esélyünk nem lesz arra, hogy bármilyen jó pályázatot adunk be, bármilyen sportdiplomáciai terveket szövögetünk, arra semmi esélyünk nem lesz, ha nincs lakossági támogatás, hogy elnyerjük az olimpiai pályázatot. Ezekről lehetne vitatkozni, de igazából nem nagyon tudunk.

Tehát a pályázat elkészítése során arra is figyelmet kell fordítani, hogy az érintettek, illetve a lakosság egésze megfelelő tájékoztatást kapjon a várható előnyökről és következményekről. A feladat tehát sokrétű. Ha nem nyújtunk megfelelő tájékoztatást a társadalomnak, akkor a társadalmi támogatottságot sem várhatjuk el, éppen ezért fontos lenne, hogy minden nyíltan történjen. Tehát egy sokrétű feladatról beszélünk, a sikerhez szakemberek tucatjainak összehangolt és kitartó munkájára van szükség.

Vizsgáljuk meg konkrétan az előterjesztést, hogy mit is kér most a tisztelt Háztól a kormány! Azt kéri, hogy az elmúlt években általuk kialakított tao adókedvezmény-rendszerét terjesszük ki az olimpiai pályázatra, és ezáltal teremtsünk forrást a feladatok elvégzéséhez.

(11.20)

A taotámogatások rendszere sok kritikát kapott, elsősorban az átláthatatlansága miatt. Itt folyamatosan - akik a sportszakmában vagyunk és próbálunk a sportért tenni - azzal a kettősséggel találkozunk, hogy maga a taorendszer egyébként a sportnak hasznos és jót tesz, tehát valóban támogatható, viszont az a mennyiségű visszaélés, amit a taorendszer kapcsán tapasztalunk az elmúlt években, az az ellenőrzésihiány, amit önök megteremtettek és nem is ellenőrzik normálisan, az viszont egy elég visszás dolog. Itt az ember mindig azon dilemmázik, hogy vajon melyik a jó Magyarországnak, ha nekimegyünk a taónak, pontosan a visszaélések miatt, vagy pedig a sport érdekében - hiszen a sportnak azért használ a taokedvezmény - hagyjuk, hogy a tao megmaradjon, és nem szeretnénk, ha itt az olimpiai pályázatnál is hasonlóval kellene találkozunk.

Az adókedvezményekből teremtett forrás konkrét felhasználásáról ugyanis az előterjesztés egyetlen szót sem említ, általánosságban fogja azt felhasználni a nem olyan régen megalakult Budapest 2024 Nonprofit Zrt. Elmondanám, ha itt lennének sportszakpolitikusok, és akkor velük tudnánk erről vitatkozni, hogy érthető is lenne, hiszen olyan kiadások is vannak itt jelen pillanatban, amit nem lehet előre tervezni. Milyen kiadásokra lehet gondolni? Olyanokra például, hogy kész van-e a marketingterv. Nincs kész. De el vagyunk maradva vele? Nem vagyunk még elmaradva vele. Megvan-e az a brand, az olimpiához kapcsolódóan a brand kialakítása, az az imidzs, ami kell ahhoz, hogy el tudjunk indulni? Még nincs kész. El vagyunk maradva? Nem vagyunk elmaradva vele. Vajon részt kell-e venni, mondjuk, sportkongresszusokon, nagyobb sportkongresszusokon, ahol sportdiplomáciai tevékenységet tudunk kifejteni? Igen, részt kellene venni, de gondolom, mivel nincsenek itt szakpolitikusok, nem tudnánk arról vitatkozni, hogy vajon melyik kongresszuson érdemes részt venni, mondjuk, a SportAccordon, ami most lesz majd áprilisban Lausanne-ban vagy

pedig egy másik sportkongresszuson, ami szintén Lausanne-ban lesz novemberben. Ezek fontos kérdések lennének, ilyenekről kellene itt most szólni elvileg ennek a vitának.

A pályázat előkészítésével kapcsolatos tényleges költségek ismerete nélkül a feladatra felhasznált források ellenőrzése gyakorlatilag lehetetlen. Az olimpia ügye az egész ország ügye, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom számára is fontos és kiemelt jelentőségű. Az ügy jelentősége miatt fontos tehát, hogy az előkészítés is és a lebonyolítás is átlátható, visszaélésektől mentes módon történjék, de sajnos a jelenlegi intézményi és szabályozási struktúrára semmiféle garanciális elemet nem tartalmaz. A taotámogatások rendszerének kiterjesztése az olimpiai pályázatra vélhetően azzal a hatással jár majd, hogy az egyéb ágazatokban csökken a felajánlott támogatás aránya, tehát kérdés, hogy milyen hatással lesz a sportra, az egész magyar sportra. Hiszen a magyar sporttól elvileg 19 milliárd forint ki fog kerülni ebben a két évben. Gondolom, el lesz osztva ez is, mint ahogy tervezték azt.

Külön kitérnék arra, hogy a jelen előterjesztést indukáló 1962/2015-ös kormányhatározat már rendelkezik a pályázat előkészítéséhez kapcsolódó forrásokról. A kormányhatározat szerint a lebonyolításért felelős zrt. a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól 15 milliárd forint nettó pénzt kapna. Ez úgy nézne ki, erről ők rendelkeztek, hogy 2016-ban 9,5 milliárd forintot és 2017-ben is 9,5 milliárd forint bruttó összeget kapnának. Itt az a kérdés, hogy az olimpiai pályázattal kapcsolatban voltak még soron kívüli feladatok finanszírozására is források, ez volt egyszer egy 300 millió forint pótlólagos forrás a Kormányzati Beruházások Központja működési támogatása alcím javára és egy 200-200 millió forint a Magyar Olimpiai Bizottságnak és Budapest Főváros Önkormányzata javára. Gondolom, ez a nonprofit zrt. létrehozásához szükséges alaptőkét jelentette, ezt tarthatja ez a 400 millió forint.

A taotámogatások felajánlásának lehetőségét a kormányhatározat szerint azért kell megteremteni, hogy a szükséges költségvetési forrásokat részben vagy egészben csökkenteni lehessen. Tehát a kormányhatározat alapján a kormányzat már intézkedett forrásokról, valamint most további legfeljebb 19 milliárd forint forrást kíván a célra fordítani. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, ez már azért gazdaságba vág, gondolom, választ is tudok erre kapni, hogy ha a kormány rendelkezett a kormányhatározatban és már döntés született arról, hogy a szükséges pénzt mely fejezetből kell előteremteni, akkor mi szükség van a taotámogatások kiterjesztésére. Miért nem volt jó úgy, ahogy önök erről határoztak? Miért kellett áttenni a taón át? Talán azért, mert ha a költségvetésből fedeznénk közvetlenül, akkor sokkal nagyobb ellenőrzés lenne, lehetne? Nem tudom, erre szeretnék választ kapni, ahogy arra is, hogy valóban akkor itt nem egy kettős finanszírozásról lesz szó,

tehát hogy egyszer önök adnak 19 milliárd forintot - remélem, nem, de egyébként ezt csak költői kérdés-ként teszem fel -, és még pluszban 19 milliárd forintot össze lehetne szedni a taóból is, hiszen azért ez is egy nagyon-nagyon fontos kérdés szerintem.

A másik, hogy ha befolyának ezek a pénzek és nem költik el az összeset, akkor milyen jogcím alatt fog majd visszakerülni a költségvetésbe. Hiszen hallottuk, hogy vissza kell fizetni, ezt is mi vetettük föl különböző beszélgetések folytán, hogy mi van akkor, ha megmarad valamennyi pénz; ez is egy nagyon fontos kérdés lenne itt a nonprofit zrt. működésével kapcsolatban.

Álláspontom szerint az olimpiai pályázat ügye tiszta és átlátható módon finanszírozható csak. A források biztosításáról a kormány 2015 decemberében döntött, tehát számomra kétséges a taotámogatások ezen célra történő felhasználásának indokoltsága. A források biztosítását megfelelő felügyeleti és ellenőrzési mechanizmusok nélkül a feladathoz rendelni felelőtlenység. Az átláthatóság és a célhoz kötöttség a garanciája annak, hogy a feladatra szánt pénzek ténylegesen a feladat elvégzése érdekében kerülnek elköltésre.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom, mint mondtam, támogatja a 2024-es olimpiai pályázatot. Mindaddig támogatni is fogjuk, amíg nem találkozunk olyan esetekkel, amelyek visszaélésekre adhatnak lehetőséget, hiszen ez az olimpia egy nagy lehetőség. Akár azt is mondhatnánk, hogy még 19 milliárdot is megérne az a pályázat, amivel egy olyan világszintű kampányt lehetne folytatni, amit 19 milliárdból egyébként nem lehetne, hogy olyan városokkal említsék együtt a nevünket és egy olimpiai pályázatot adhassunk be, amely valóban élénkíti a turizmust, ami valóban az országunk imidzsét, az országunk megítélését nagyban pozitív irányban befolyásolhatja, de ezt csak akkor támogatjuk, ha szigorú ellenőrzésekkel és átláthatóan történik a pénzek elköltése.

Jelen pillanatban itt vannak kétségeink, éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom főleg úgy, hogy válaszokat sem tudunk kapni a vita során, nem fogja tudni támogatni a törvényjavaslatot, mi tartózkodni fogunk a törvényjavaslatnál. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Az előttem szólók már részletesen bemutatták a társasági adóról, az osztalékadóról, valamint a sportról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat lényegi elemeit.

Ezért a felszólalásomban csak szeretném hangsúlyozni a kormányzat sport és olimpia iránti elkötelezettségét, és szeretném kérni tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat az olimpia ügyében a közös összefogásra.

2010-ben, az Orbán-kormány hatalomra kerülésével új impulzusokat kapott a magyar sport, és az Európai Bizottság jóváhagyásával 2011-ben bevezetésre került a látvány-csapatsportok támogatási rendszere, ami tao néven híresült el. A Nemzeti Sport 2011-ben az év emberének magát ezt a rendszert, a taót választotta. A tao első négy támogatási időszakában 2011-től '15-ig az öt látvány-csapatsportág és a MOB részére több mint 260 milliárd forintnyi program került jóváhagyásra.

A jelenlegi jogszabály-módosítás lehetővé teszi a gazdasági szervezetek számára, hogy célzott felajánlásokat tegyenek az olimpiai pályázattal összefüggésben a felmerülő költségekkel kapcsolatban, mely támogatások után a támogató adózók kedvezményre, adókedvezményre lesznek jogosultak.

(11.30)

Mi bízunk abban, hogy ez a javaslat az adózókat is érdekeltté teszi egy olyan társadalmi-gazdasági összefogásban, amely nagymértékben hozzájárulhat ahhoz, hogy az olimpiai pályázat sikeres legyen. Ezért a KDNP elvi álláspontja a törvényjavaslattal kapcsolatban teljesen egyértelmű: minden olyan módosítást támogatni tudunk, amely hozzásegíti Magyarországot, hozzásegíti az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős zrt.-t ahhoz, hogy az olimpiai pályázat sikerre juthasson, és Magyarország, illetve Budapest tudja megrendezni a 2024-es olimpiát. Mi úgy gondoljuk, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat ezt a célt szolgálja, és ezen elvi alapból mi ezt támogatni tudjuk.

Két rövid gondolatot még engedjenek meg. Az egyik, hogy nagyon fontosnak és kifejezetten üdvözlendőnek tartjuk azt, hogy az olimpia rendezését minden párt parlamenten belül és parlamenten kívül is össznemzeti ügynek tartja. Ez pontosan azért fontos, mert eddig nem tettük pártpolitikai kérdéssé, és így egyébként a magyar emberek nincsenek megszokva ebben a kérdésben, ami valószínűleg nagyban segít majd abban, hogy az olimpiai pályázat sikeres legyen, és a megfelelő társadalmi támogatást ez a pályázat meg tudja kapni.

A másik gondolathoz pedig érdemes visszamenni 2010-ig. 2010-ben csődben volt tulajdonképpen Magyarország. A második Orbán-kormány a csődhelyzetből az országot vissza tudta (Dr. Józsa István: *Nem igaz!*) rángatni, és jó irányba indította el az ország fejlődését. (Dr. Józsa István: *Nem igaz!*) Ma abban a helyzetben vagyunk, hogy reális esélyünk lehet arra, hogy 2024-ben olimpiát tudjunk szervezni. 2014 óta - miután négy év alatt sikerült rendbe tenni az ország pénzügyeit - stabil lábakon áll

ma Magyarország. Az a feladatunk, hogy a poszt-kommunizmus időszakának lezárása után berendezzük a polgári Magyarországot. Ez a mi generációnknak az egyik legfontosabb feladata. És ebben a feladatban tulajdonképpen szimbolikus helyet foglal el az olimpiai pályázat, hiszen ha ezt az olimpiai pályázatot sikerre tudjuk vinni, akkor ez a polgári Magyarország berendezésének az egyik, ha nem a legfontosabb szimbolikus ügye lehet. Éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy minden eszközt megragadjunk ahhoz, hogy ezt az olimpiai pályázatot sikerre tudjuk vinni. Ez a törvényjavaslat, ami előttünk van, ezt a célt szolgálja.

Azokat az ellenzéki aggodalmakat, amelyeket hallottunk jobbikos képviselőtársainktól, értjük, de úgy gondolom, hogy maga a zrt. transzparens módon működik, és minden adóforinttal vagy tao által hozzájuk juttatott forinttal el fognak tudni számolni. Úgyhogy a magunk részéről támogatjuk a törvényjavaslatot, és kérjük az ellenzéki pártokat, hogy ők is csatlakozzanak ehhez. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hallgatva Hollik István képviselő úr hozzászólását, egy nulladik megjegyzésem hadd legyen. Tudja, hogy ha nem pártpolitika, akkor nem tudom, hogy jön ide a polgári Magyarország berendezése. Remélem, abban a polgári Magyarországon nekünk is van egy székünk. (*Hollik István: Pontosan... - Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Egész pontosan...*) Énszerintem érdemes lenne tartózkodni az ilyen típusú ideológiai megközelítésektől (*Hollik István széttárja a karját.*), legalábbis hogyha az az állítás igaz, hogy össznemzeti ügyről van szó.

Én is hiányolom, ahogy jobbikos képviselőtársam hiányolta, a sport-szakpolitikuskokat, hiszen valóban, amikor megláttam ezt a törvényjavaslatot, vagy legalábbis a híre megérkezett, hogy beszélni fogunk a Házban a taóról, akkor én ennek megörültem, bevallom őszintén. Hiszen ahogy itt már a vitában elhangzott, sport-szakpolitikusként, ellenzékben valóban ezzel a kettősséggel szembesül mindig az ember, hogy egyrészt örömmel vesszük azt, hogy a magyar sportba valóban rendkívül nagy mennyiségű forrás érkezik a taós támogatás alapján, de folyamatosan lehet hallani azokat a problémákat, amelyek az átláthatatlansággal, a felhasználásnak sok esetben a nem túl logikus módszerével kapcsolatosak. Sok esetben, bár furán hangzik, valószínűleg a nagyon sok pénz is gondot tud okozni egy sportágban ugyanúgy, mint ahogy a forráshiány is, ha nincs arra

kellőképpen felkészülve egy adott sportág. Tehát magyarul: ez egy jó alkalom lett volna vagy egy jó alkalom az én megítélésem szerint arra, hogy beszéljünk arról is, hogy mik a gondok ezzel a taós rendszerrel. És mivel 2017-ben kifut ez a jelenlegi rendszer, talán alkalmat adott volna arra is, hogy újr gondoljuk, hogy milyen irányba kellene esetleg bővíteni, javítani ezt a támogatási formát, amit én a magam részéről egyébként mindenféleképpen hasznosnak tartok, függetlenül attól, hogy milyen problémák és gondok vannak a felhasználás kapcsán.

A fideszes képviselőtársam ezzel kapcsolatban elmondta, hogy ez egy nagyon átlátható rendszer, és hogy a cégek maguk döntenek el, hova adhatják a pénzt. Ezzel az állítással vitatkoznék. Én is azt gondolom, hogy kevésbé átlátható, és szerintem eléggé irányítottan lehet ezeket a forrásokat felhasználni, hiszen ha nem így lenne, akkor valószínűleg nem a futball lenne az, amelyik a legnagyobb támogatásokat kapta volna az elmúlt időszakban, hiszen ez a miniszterelnök úr kedvenc sportja, és látható módon talán a cégek is inkább ebbe az irányba indulnak el leginkább.

Valóban, az egy külön probléma a mi számunkra is, hogy az egy hatalmas összeg, amiről most döntünk, 19 milliárd forint. Valami olyasmire akarják előzetesen elkölteni ezt a forrást vagy odaítélni ezt a forrást, amiről nem tudjuk, hogy egyáltalán mire akarják felhasználni. Talán a mai nap ült össze a vizes vb-vel kapcsolatos szervezőbizottság, és még a költségvetés sincsen meg a 2017-es esemény kapcsán. Eközben 19 milliárdot akarnak valami olyanra adni, amiről még nem tudjuk pontosan, hogy aztán konkrétan mire fogják elkölteni. Tehát az lett volna a szerencsés, hogy ha azon túl, hogy azt mondják, hogy az olimpia előkészítésére szeretnék szánni ezeket a forrásokat, ennél azért kicsit konkrétábban mondanák meg, hogy mire fogják elkölteni, ha már az átláthatóságot olyan sokszor emlegetik, egyébként helyesen, hogy ez mindenféleképpen fontos, nemcsak egy olimpiai pályázatnál, hanem bármilyen állami forrásnál.

És valóban, az is aggodalomra adhat okot, hogy az olimpiai pályázatnál, ebben talán egyet tudunk érteni, már csak egyetlenegy dolog fontosabb a sportban, az olimpiai eredményesség, hiszen rendezhetünk olimpiát, de hát azért ennél fontosabb az, hogy a magyar sportolók jól szerepeljenek, nemcsak a későbbi, hanem a mostani olimpián is. Éppen ezért az az aggály valóban felmerülhet, hogy ez a mostani döntés elszívja egyéb más sportágak elől a forrást, és ez adott esetben hosszú távon kihathat a magyar sport eredményességére is.

Úgyhogy éppen ezért mi azt mondjuk, hogy így, ebben a formában ezt a javaslatot nem lehet támogatni. Nem kimondottan azért, mert a frakcióm vagy a pártom úgy döntött, hogy magát az olimpiarendezést sem támogatja, mert azt gondolja a többség, hogy ezeket a forrásokat másra is hasznosabban el

lehetne költeni - ezekről Józsa képviselőtársam majd biztos többet fog beszélni -, hanem azért nem lehet a részünkről támogatni ezt a mostani kezdeményezést vagy törvénymódosítást, mert nem tudjuk, hogy hogyan, mire akarják elkölteni ezeket a forrásokat, és komoly gondot okozhat a következő időszakban ez a forráselszívás sok minden más, arra érdemes sportág esetében is.

Azt viszont szeretném kérni a kormánytól, az államtitkár úrtól, hogy amikor a következő tao II. rendszerről fognak tárgyalni a kormányban, akkor ezt előzze meg egy egyeztetés a sportegyesületekkel, a sportági szakszövetségekkel, hogy milyen irányba kellene adott eseten ezt a taót módosítani, bővíteni. Én egy dolgot szeretnék az államtitkár úr figyelmébe ajánlani: ezek a sportegyesületek, hiszen az elmúlt időszakban a sportegyesületek működésére a jelenlegi taorendszer nem ad forrásokat. Sok minden másra igen, de mivel a sportági szakszövetségeken keresztül érkeznek ezek a források az egyesületekhez, ez sok problémát is okoz a sok pozitív dolog mellett. Éppen ezért egyetlenegy aspektust szeretnék ebben a vitában is az önök figyelmébe ajánlani, hogy amikor az új taorendszerről gondolkodnak, akkor a sportegyesületek is szerepeljenek valamilyen formában a gondolkodásukban, és tegyenek arra lépéseket vagy módosítsák úgy a rendszert, hogy közvetlenül is tudjanak az egyesületek ebből működési költségre is forrásokhoz jutni.

Összességében tehát így, ebben a formában, az átláthatóság és sok minden más okán is, a Szocialista Párt frakciója nem fogja támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szívet melengető lehetne ez az előterjesztés, mert hát szívet melengető dolog olimpiára készülni. Majdnem olyan, mint a fiatalok életében a házasságra készülni. Ötven százalékig már megvan a dolog; a vőlegény, a szervezőbizottság már szeretné, hogyha Magyarország sikerre jutna az olimpiai pályázatot illetően.

(11.40)

Ugyanakkor, ha kicsit jobban megnézzük ezt az olimpiai ügyet - azon túl, hogy kinek ne lenne szíve vágya, hogy Magyarország olimpiát rendezzen -, azért elég hosszú út vezet ahhoz. Tehát ha az esküvőpéldát hozom, akkor fel kell nőni azért ahhoz a fiatalembernek, hogy eséllyel indulhasson a lánykérésen, fel kell nőni ahhoz infrastruktúrában, sportban, noha tényleg kétségtelen az elmúlt időszakban a

fő magyar sportolók kiváló eredménye, de mondjuk, egy olimpia rendezéséhez a sportágak teljességében illik tudni csapatot állítani, mert ez az egyik különleges joga az olimpiát szervező országnak, hogy kvalifikáció nélkül minden egyes sportágban elindíthatja a sportolót. Most gondoljanak bele, képviselőtársaim, milyen országimázs-erősítés az, ha mondjuk, nem indít a sportágak felében Magyarország csapatot, mert nincs jelen állás szerint olyan felkészült sportági színvonal, vagy ha elindítja őket, akkor esetleg nem imponáló eredményt érnek el.

Tehát mind szakmai szempontból, sportszakmai szempontból sok tennivaló van még, de amiről szólni szeretnék, az alapvetően az infrastruktúra-fejlesztés. Budapesten mintegy 3000 milliárdnyi infrastruktúra-fejlesztésre van szükség ahhoz, hogy egyáltalán fizikálisan alkalmasnak tekinthető legyen az olimpia megrendezésére. Hidakra van szükség, létesítményekre van szükség, olyan, később talán lakás számára is használható olimpiai falura van szükség, amely jelentősen növelheti mind a lakáskínálatot, vagy esetleg az egyszerűbb szállodai kínálatot, de jelenleg olyan szervezetszféra, olyan összeállításban, ami egy olimpia lebonyolításához szükséges, nem áll rendelkezésre.

Szintén beszélni kell a budapesti közlekedésről. Tehát amikor a kormány megmakacsolja magát és ahelyett, hogy finanszírozná a budapesti közösségi közlekedést, amely nagyon megérett már egy megújításra mind a gépjárműállományt illetően, mind a háttér-infrastruktúrát illetően megújításra szorul, ezt egy olimpiához el is kellene végezni, addig ez az előkészítő tanulmány, amit a PriceWaterhouseCoopers készített, ezekkel nemigen foglalkozik, azt mondja, hogy ezt az olimpiát mintegy 800 milliárd forintnyi ráfordításból meg lehet rendezni. Na ez az, ami nagyon-nagyon kétséges, ugyanis amiért a nemzet szeretné az olimpiát, az az a jó érzés, a büszkeség, amiért a budapestiek különösen szeretnék, azok a fejlesztések, amelyek nélkül nem lehet olimpiát rendezni, de azért az időrenddel egy kicsi probléma adódik, jelen esetben az, hogy 2016-ot írunk. 2024-ig azokat a beruházásokat megvalósítani, amelyek igazából még meg sincsenek tervezve, csak talán egy lista van róla, az sem biztos, hogy mindenki egyetértésével találkozunk, mert igazából megvitatta nem lett, így ez a hátralévő nyolc év az ország jelenlegi erőforrásaival, ami - mondom - ezermilliárdokat venne igénybe, egy kicsit irreálisnak tűnik.

Nem akarom az olimpia ügyét szembeállítani most szándékosan a pedagógusok problémáival, az iskolarendszer katasztrofális helyzetével vagy az egészségügyi dolgozók lehetetlen munkakörülményeivel, nem akarom összhangba hozni a dolgozói szegénységgel, hogy nincs normális megélhetés Magyarországon, vagy 4 millió ember a létminimumot sem éri el az életkörülményeit tekintve, tehát Magyarország rendkívül szegény ország, erre bevállalni egy olimpiarendezést, lehet, hogy akkor tényleg a

görögök útjára sikerül lépnie Magyarországnak. 2003-ban nekem volt szerencsém egy uniós konferencián Athénban járni tavasszal, tehát bő egy évvel az olimpia megnyitása előtt, hát akkor ott minden fel volt forgatva, villamossíneket építettek, felüljárókat építettek, a stadionok félkész állapotban voltak, az olimpiai falu félkész állapotban volt. A hátralévő egy évben fél Európa ott dolgozott Athénban, kerül, amibe kerül, mindent megépítettek hihetetlen ráfordításokkal, mert az olimpia nemcsak nemzeti ügy, hanem az egész világ sportéletének az ügye. Iszonyú ráfordításokkal megcsinálták, hihetetlen adósságba verték magukat, és aztán látjuk, hogy mi lett a vége.

Én nem akarom ezt előrevetíteni. Biztos, hogy Magyarország sokkal erősebb helyzetben van, mint ahogy szeretném önöket felvilágosítani, hogy 2010-ben, amikor önök átvették a kormányzást, akkor nem volt gazdasági csődhelyzetben Magyarország. *(Cseresnyés Péter: Csődben volt, nem csődhelyzetben.)* A mögöttünk lévő két negyedév növekedéssel telt el, és konszolidált állapotban volt a költségvetés. Ezt önök szívesen behazudják ebbe a történetbe, olyannyira, hogy még a forint árfolyamát is hajlandóak voltak bedönteni, ki tudja, milyen hátsó szándékkal 2010 nyarán, az ominózus Kósa-Szijjártó elszólásokkal összefüggésben, ami természetesen jót tett, a forintárfolyam romlása az exportcégeknek, viszont a devizahiteleknek kevéssé. Úgyhogy szeretném, hogy ha önök hitelek akarnak lenni a gazdasági szakemberek előtt is, márpedig a befektetéseket komoly gazdasági szakemberek döntenek el, akkor jobb lenne, ha reálisan tekintenének a 2010-es esztendőre, és ugyanúgy reálisabban tekintenének az olimpia előkészítésének az ügyére is.

Ugyanis az egyetlen jelenleg fellelhető szakmai előkészítő anyag ezzel kapcsolatban a PriceWaterhouseCoopers tanulmánya, az erre az etapra, amelyet önök 19 milliárdban áraztak be, 10 milliárd forintot tervezett be. Tehát igazából nem tudható, hogy milyen okból nőtt meg ez a 10 milliárd itt az előterjesztések során 19-re, és az sem igazából érthető, hogy miért a sporttámogatásoktól vonják el.

Az erősen vitatható, hogy a tao a legjobb módszer a sportfinanszírozásra. Sok olyan pontja van ennek, ami kérdésessé teszi, hogy valószínűleg tisztább lenne, hogy ha a cégek - úgy, ahogy az adótörvény előírja - befizetik a társasági adót a központi költségvetésbe, és utána a központi költségvetés keretei között a parlament dönt egy ilyen sporttámogatási sorról, és akkor rendesen az Állami Számvevőszék számára is törvény adta jogánál fogva látható módon kerülnek felhasználásra a sporttámogatások. Ezzel szemben önök bevezették az elhíresült tao I. rendszert, most már gondolkodnak a tao II. rendszeren, ami látszólag önkéntessé teszi a vállalkozások számára, hogy ők önként támogatják a sporttegyesületeket, támogatják a stadionok építését. De azért azt látni kell, hogy ha ezt a pénzt nem a sporttámogatásokra fordítanák, akkor bizony az adóhivatalnak

fizetnék be az utolsó fillérig, az utolsó forintig. Tehát e tekintetben ez szigorúan közpénz, még ha önök ezt igyekeznek is elfelejteni.

Az előterjesztés lényegét tekintve Magyarország fejlettsége jelenleg kérdésessé teszi, hogy meg tudna-e birkózni egy olimpiai szervezéssel. Olyan feszültségek vannak a magyar társadalomban, amelyek még fokozottabb kiéleződésre kerülnének egy ilyen rendkívüli erőfeszítés hatására. Féltő, hogy még kevesebb pénz jutna az oktatásra, még kevesebb pénz jutna az egészségügyre és általában a közcélú fejlesztésekre. Gyakorlatilag az ország erőforrásait egyoldalúan az olimpia megrendezésére csoportosítaná át ez a folyamat.

Ezeket az aggályokat, úgy gondolom, nemcsak itt, a magyar parlamentben lehet megfogalmazni. Azok a döntéshozók, akik felelősen gondolkodnak azért, hogy egy-egy állam meg tudja-e rendezni a világnak ezt a rendkívüli sporteseményét, mint az olimpia, valószínűleg ennél alaposabban elvégzik ezt a vizsgálatot, mint ahogy itt most a parlamentben erre nekünk lehetőségünk van.

(11.50)

Ezzel együtt most 19 milliárdot kevésbé átlátható programokra a parlamentnek jóváhagyni, ez véleményünk szerint nem tartozik a megalapozott döntések közé, ehhez olyan tanulmányokra lenne szükség, olyan programvizsgálatokra lenne szükség, amit az előterjesztő nem csatolt ehhez a munkához, és ha a sportolók ráébrednek arra - a sportszakmai közvélemény -, hogy ezzel a 19 milliárddal az ő sportra fordítható pénzük csökken, akkor lehet, hogy ők sem lesznek annyira lelkesek.

Tehát mindezek eredményeként az az alapvetően szívmengető gondolatot, hogy Magyarország olimpiát rendezzen, egy ilyen előterjesztés által véleményünk szerint nem lehet közelebb hozni, ehhez sokkal komolyabb munka és sokkal szigorúbb gazdálkodás lenne szükséges. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Keresem-kutatom a Parlament falai között a sportpolitikával intenzíven foglalkozó kormánypárti politikusokat. Túl sokat nem véltem felfedezni, különösképpen a kormány részéről nem.

Megszokott már a Parlament falai között az a gyakorlat, amikor bármilyen témát is tárgyalunk, az érintett szakpolitikusok nem igazán vesznek részt a parlament ülésein. Nem gondolom, hogy ez így jó, hogy ez így rendjén való, már csak azért sem, mert érdemi vitát nyilván akkor lehet folytatni, ha a kor-

mány azon tagjai, akik a sportpolitikával foglalkoznak, intenzíven részt vesznek a parlamenti vitában, nemcsak hogy meghallgatják azt, nemcsak hogy zárogondolataikat elmondják majd az összegzés kapcsán, hanem vitatkoznak is adott esetben az ellenzéki padsorokban ülő képviselők felvetéseivel.

Épp itt az előző percekben Józsa képviselőtársam sok olyan kérdést feszegetett, amely tekintetében joggal elvárható lenne az, hogy a kormánypárti padsorokból, de leginkább a kormány köréből államtitkárok vagy éppen felügyeletet gyakorló miniszter hallassa a hangját ezekhez a kérdésekhez illetően. Úgy látom, mint ahogy a korábbi más témák tárgyalása közben is, ez elmaradásra került, ez most újjól meg fog ismétlődni, meg fog erősödni, és azon az úton haladunk, amin mindig is haladtunk sajnálatos módon az elmúlt hat esztendőben, hogy önöket nagyjából, mondhatom, nem érdekli az, hogy az ellenzéki padsoraiban a képviselők miről beszélnek.

A törvényhez illetően a társaságiadó-alanyok jelen esetben az olimpiai pályázat benyújtásával összefüggésben felmerült költségek vonatkozásában, annak a fedezetére nyújthatnak támogatást a taoadókedvezmény érvényesíthetőségén keresztül. Az adókedvezmény igazolására a Fővárosi Önkormányzat, illetve a MOB közös tulajdonában álló nonprofit társaság az, aki jogosultsággal bír. S ugye, rögzítik azt, hogy a 2016-17-es esztendőben ez legfeljebb 19 milliárd forintos nagyságrendet érhet el, amennyiben több, akkor az 2018 januárjával a központi költségvetés részére történik átadásra.

Azt gondolom, hogy a központi költségvetés megerősítését nem ebben a formában kell megtenni, mármint hogy társaságiadó-alanyok adókedvezmény formájában valamit támogatnak, majd utána, ha egy bizonyos értékhatárt elér ez a támogatás, akkor a központi költségvetésbe kerül.

Az a baj, hogy nem most és ennek a törvénynek elfogadását követően, hanem eddig is az adókedvezmények felhasználásának az áttekinthetősége, a nyomonkövethetősége eléggé problémás volt. Már csak azért is, mert akik ezeket a kedvezményeket igénybe veszik, azok több esetben az elmúlt időszakban arra hívatkoztak, hogy ezek a pénzek nem közpénzek. Hát hogy a fenébe ne lennének közpénzek, amikor adókedvezményként történő átadásból fakadóak?! Ha és amennyiben nem azt az adott célt szolgálná, akkor nyilván a költségvetés bevételeit képezte volna. Hogyne lennének közpénzek! Az én értékítéletem szerint, ami e tekintetben zajlik, az nem más, mint a zsványság legitimizálása.

Nézzünk néhány példát arra vonatkozóan, hogy milyen torzók ütnek fel a fejüket e tekintetben! A tao vonatkozásában önök is láthatták, olvashatták, öszszegyűjthették, hogy például Felcsút hogyan és miképpen érvényesült, hogyan és miképpen jutott támogatásokhoz. A napokban egy olyan hírt olvastam az üggyel kapcsolatosan, ami arról szólt, hogy 11 milliárd forint egy futballistáért. Tudják, ez arról

szólt, hogy Felcsúton vannak különféle NB I-es csapatokból „odaszármaztatott” emberek, és vannak külföldről megvásárolt futballisták. Ez ma a felcsúti csapat, egy saját nevelésű játékosal.

11 milliárd forint a taóból nemcsak az illetékeképpen összeállt csapat finanszírozására, hanem mondjuk, stadion építésére, majd most már, talán ezt is említette képviselőtársam, a tao II. keretei között a felújítások finanszírozására, tudják, ez az a nagyságrendű pénz, hogy hasonlítani tudjam bármihez, mintha egy Szerencs, Edelény - ez egy tízezer fős nagyságrendű város - tekintetében a csecsemőtől az aggastyánig mindenkinek a kezébe adnának egy egymillió forintos nagyságrendű összeget. Vagy tudják, ez az a nagyságrendű pénz, ami, ha megnézzük a 2016-os évet érintő, civil szervezetek vonatkozásában történő működési költségvetési támogatás összegét, ami, ha emlékképeim nem csalnak meg, akkor 2 milliárd 190 millió forint, akkor így ez összességében annak gyakorlatilag több mint az ötszöröse. Magyarul, azt akarom mondani, hogy érdemes összehasonlítani bizonyos feladatok ellátására fordított források nagyságrendjét egymással.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

2017. VI. hó 30-át követően ennek a törvénytervezetnek a szellemében az utánpótlás támogatására is és az infrastruktúra fenntarthatóságára is mód és lehetőség nyílik. Először megépítették a stadionokat, majd ezek a stadionok törvényszerűen amortizálódnak, pusztulnak, nem véletlenszerű, hogy ilyen értelemben a karbantartásukra, felújításukra és sok minden egyéb másra is forrást kell biztosítani, és mivel ezek olyan nagyságrendeket emésztenek fel, amelyek mondjuk, helyi költségvetésekből nem biztosíthatóak, ezért most kitalálják, hogy a tao II. keretei között majd ennek a karbantartási-felújítási költségeknek a finanszírozását is meg lehessen tenni.

Az utánpótlás támogatása számomra érthető, még el is fogadható, támogatható is. De tudják, akkor, amikor itt az olimpia megrendezése dolgairól beszélünk, közben az ember azon is elgondolkodhat, hogy mi is lehet a prioritási sorban az elején, mi a fontosabb, egy olimpia megrendezhetősége vagy az olimpián való részvétel kapcsán történő eredményesség minél nagyobb mértékű fokozása. Hiszen ha e célfelületen, mondjuk, ez a jelzett 19 milliárd forintos nagyságrendű pénzeszköz megjelenik, akkor ez valahol másutt nagy valószínűséggel hiányozni fog, és vélhetően ott, ami a sporthoz kötődő, legkiváltképp azon a felületen, ami az olimpián való részvétel eredményességét is kérdéssé teheti.

Nem akarok én e tekintetben bíraskodni, nem, csak azt akarom mondani, hogy érdemes végiggondolni ezeket a kérdéseket. Meg érdemes végiggondolni azt is, amit az előbb említettem, hogy mondjuk, Felcsút vonatkozásában egy adott esztendőben 2

milliárd forint feletti pénzeszközök kerülnek taóban átrendezésre, odautalásra, miközben azt is hozzá kell tegyem, hogy vannak azért fejlődő, nem is NB I-es csapatokkal bíró kisvárosok, mondjuk, mint Kisvárda, Seszták miniszter úr égisze alatt, amelyik, ha emlékképeim nem csalnak, 1 milliárd 260 millió forintban részesült az elmúlt esztendőben.

(12.00)

Úgy látom, szoros korreláció van a tekintetben, hogy a kormány milyen erős emberei vagy a kormányzati sorban milyen erősséggel bíró emberek hol, hogyan helyezkednek el, és ennek kapcsán a taopénzek is gyakorlatilag összefüggésben állnak ezekkel a személyekkel.

Azt gondolom, ez így nincs rendjén, és nem jó. Már csak azért sem jó, mert bármely sportágat veszik is alapul, a sportágakhoz illetően az eredményesség és a teljesítmény nem feltétlen módon annak a függvényében alakul ki és formálódik, hogy mely városnak, mely településnek az adott, érintett erős embere, politikusa a kormány mely székében ül.

Ami csak az említés szintjén került megfogalmazásra az előbbieken, azt néhány gondolattal kibontanám, csak azért, hogy ezen is érdemes elgondolkodni. Amikor az elmúlt hat esztendőben önök az oktatás szinteréről százmilliárdos nagyságrendű pénzeszközt vontak ki évenként, akkor, amikor az egészségügy vonatkozásában 300 000 millió forintos az a pénzeszköz, amivel kevesebb pénz jelenik meg, mint mondjuk hat évvel ezelőtt; akkor, amikor a szociális szférában, akkor, amikor a fizetésemelések elmaradása tekintetében főleg és a leginkább rászorult emberek vonatkozásában nem előre-, hanem visszalépések vannak, akkor azok a folyamatok, amelyek e tekintetben gerjesztenek, megint a megfontolás tárgyát képezik.

Személy szerint sportszerető és sportot támogató ember vagyok, magam és a magam szintjén azt gyakorló. De a prioritási sorban az én értékítéletem szerint mindig vannak fontos és fontosabb kérdések. Ezzel nem a sport ellenében vagy nem az olimpia ellenében szeretném a voksomat letenni, hanem azt szeretném hangsúlyozni, hogy önöknek, akik kormányoznak, legalább olyan felelősséggel, legalább olyan harciassággal, legalább olyan odaadással kellene az általam előbb említett kérdések tekintetében fellépni és gyakorolni a meglévő erejüket a saját kormánypártjuk frakcióján belül, egyszerűen azért, mert látható módon az, ami ma ebben az országban van társadalompolitikai értelemben - akár az előbb említett témákat érintően, mindegy, hogy egészségügyről, oktatásról, szociálpolitikáról beszélünk, vagy épp a szegénység kérdésköréről vagy épp a nyomor színpadára való jutás kérdésköréről -, ott legalább annyi tennivaló lenne. És tudják, az a baj, hogy önök most sem túl sokan képviselik a Parlament falai között ennek a kérdésnek az érvényre juttatását, de

amikor az előbb említett kérdéskörökről beszélünk, akkor még arra sem hajlandóak, hogy a parlamenti vitákban részt vegyenek.

Szóval, összegezve a kérdést, úgy szeretném megfogalmazni a dolgokat, hogy amikor a taón keresztül, a társaságiadó-kedvezmények vonatkozásában ilyen nagyságrendű, 19 milliárd forintos nagyságrendű pénzeszköz valahová való telepítéséről gondolkodnak és gondoskodnak a törvény elfogadásán keresztül, akkor mindig legyen a figyelmük homlokterében az, hogy ebben az országban van sajnos még néhány olyan kérdés, amelyek az emberek mindennapjait érintik, amelyek az emberek mindennapját nehezítik meg vagy nyomorítják meg, és ezekben a kérdésekben is lenne tennivalójuk.

Azt látom és azt tapasztalom, hogy ezen tennivalók tekintetében nem serénykednek úgy, ahogy serénykedni kellene, és ennek sajnos nem egy-, tíz- vagy százezer ember az elszenvedője, hanem több millió ember ebből a tízmillióból, aki éli hazánkat. *(Közbeszólásra:)* Ilyeténképpen, ahogy képviselőtársam mondja a hátam mögött, lassan már ezt a tízmillió számot sem használhatjuk e tekintetben, hiszen már most is alatta vagyunk, miközben önök mindenfajta eszközzel megpróbálnak lépést tartani azzal, hogy ne csökkenjen a Magyarországon élők létszáma.

Sajnálatos módon azt kell hogy mondjam, hogy ez a tevékenységük sikertelen, már csak azért is, mert az a gazdaságpolitika, amit folytatnak, nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy egyre többen, sajnos egyre többen hagyják el ezt az országot. Tudják önök is, az a 600 ezer ember, aki az elmúlt hat évben elhagyta az országot, akiket önök csak statisztikai alanyként tekintenek akkor, amikor a foglalkoztatási adatok kimutatását teszik meg, hiszen ebből 120-140 ezer ember az, aki egyébként odakint, más országok keretei között végzi a munkatevékenységét sajnálatos módon, az önök „jóvoltából” és a magyar statisztikán keresztül olybá tűnik, mintha a magyar foglalkoztatotti létszámot növelné. De nem megyek ebbe az irányba.

Az utolsó mondatom, még egyszer, csak és arról szól, hogy olyan rendszereket kellene működtetni, amelyek átláthatóvá teszik a pénzek nyomonkövethetőségét és olyat, ami ennek a társadalomnak az érdekét szolgálja és nem egyesekét.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy dologban érthetek csak egyet szocialista képviselőtársaimmal, akik itt ülnek a teremben, hogy hiányoznak a fideszes sportszakpolitikusok, így most kénytelen vagyok én, mint aki mondtam, nem fogjuk támogatni ezt a törvénymódo-

sító javaslatukat, hiszen tartózkodni fogunk, de válaszolni nekik esetleg azokra a sportszakmai kérdésekre, amelyek itt felmerültek.

Mesterházy Attilával nem tudok vitatkozni, hiszen Mesterházy Attila tényleg sportszakmai szempontból közelítette meg a kérdéseket, Józsa István már nem annyira, hiszen Józsa Istvántól olyan mondatokat hallhattunk, amiket vissza is szeretnék utasítani, hiszen Józsa István valahogy úgy próbálta meg kifejezni ezt az egészet, hogy a 2024-es olimpián mi lesz, ha itt mi nem tudjuk a kvalifikációs rendszerben megvalósítani, hogy normális csapatot állítsunk ki, tehát a „merjünk kicsik lenni” dolog jött le Józsa István szavaiból.

Neki szeretném azt elmondani, csak hogy tudja, hogy Magyarországot véleményem szerint nyugodtan nevezhetjük olimpiai nagyhatalomnak is. Hiszen egy ilyen kis ország, mint Magyarország a jelenlegi lélekszámunkkal az olimpiák történetében óriási sikereket ért el. Hogy csak egy számot mondjak, azzal a 480 nyári olimpiai éremmel, amivel mi rendelkezünk, a legeredményesebb nemzet vagyunk azok között, akik még nem rendezhettek olimpiát, és nem olyan sok ország van egyébként, aki rendezhett, tehát azt mondom, hogy a világ összes országa közül a legeredményesebbnek lenni azok között, akik nem rendeztek olimpiát, nem olyan rossz helyzet.

Aztán azt is elmondanám neki - de már nincs itt -, hogy ráadásul a Nemzetközi Olimpiai Bizottság megalakulásánál is volt magyar, hiszen emlékezzünk meg dr. Kemény Ferencről, aki az alapítók között jelen volt, és ott volt a Nemzetközi Olimpiai Bizottság megalakulásánál. Azt is elmondhatnánk, hogy egyszer már rendeztünk majdnem olimpiát, hiszen 1920-ban Magyarország nyerte el az olimpia rendezésének jogát, de az első világháború veszteseként ezt elvették tőlünk, és akkor Antwerpen rendezte meg, tehát ezért is jó lenne esetleg egy olimpiát rendezni.

Aztán azt is mondta Józsa István, hogy irreális az olimpia megrendezése Magyarország számára. Az én véleményem szerint, ha valaki végiggondolja, egyáltalán nem irreális; hiszen ha ezt normálisan és tervszerűen és valóban tényleg tisztán és átláthatóan tervezzük meg és próbáljuk meg megrendezni, és ez összhangban lesz azokkal az infrastrukturális fejlesztésekkel, amiket egyébként is el kell végeznünk 2024-ig, akkor egyáltalán nem tartom irreálisnak azt, hogy Magyarország olimpiát rendezzen, hiszen ha irreálisnak tartanánk, akkor nem támogatnák, akár csak a pályázatot sem. A pályázatot azért támogatja a Jobbik Magyarországért Mozgalom, és azért hisz abban, hogy meg is nyerhetjük ezt a pályázatot, mert Magyarország véleményünk szerint igenis képes arra, hogy megrendezze ezt az olimpiát, amennyiben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság nekünk adja ennek a rendezését.

Amit fölvetett még Józsa István, a görög példát említette: valóban Görögország esetében, ha megnéz-

zük az olimpiarendezéseket, akkor Görögország mesze magasan kiugrik ebből negatív értelemben, hogy milyen hatásai voltak az olimpiarendezésüknek.

(12.10)

Az okos ember pedig mások példájából tanul, és nem követi el azokat a hibákat, amiket mondjuk, Görögországban esetlegesen elkövettek. Tehát nem a legrosszabb mutatókkal rendelkező olimpiát kellene folyamatosan felhozni példának. És valóban, amint mondta, hogy a PwC háttéranyagában ugye 10,5 milliárd forint volt, amikor először kijöttek azok a háttértanulmányok, meghatározva a pályázatra elvileg, hogy ennyibe fog kerülni. Mi már akkor is mondtuk egyébként, hogy véleményünk szerint ez egy alulbecsült összeg, hiszen az az összeg, amiről most beszélünk, ez a 19 milliárd forint, ez pontosan megegyezik Párizs kalkulált összegével, amit ők is a pályázatra kívánnak költeni. Nem hiszem, hogy egy sikeres pályázatot egyébként ennél kevesebb összegből meg lehet csinálni. De ha megcsináljuk, akkor nagyon jó, és itt kapcsolódom Gúr Nándorhoz, hogy azt mondta Gúr Nándor, hogy amennyiben és több mint 19 milliárd forint, akkor vissza kell fizetni. Hát, ez nem így van, mert nem lehet több 19 milliárddnál, hanem csak reméljük, hogy kevesebből is meg tudjuk oldani, mint 19 milliárd forint, és akkor vissza lehet fizetni a költségvetésnek. De abban egyetérték Gúr Nándorral, hogy ez valóban közpénz. Tehát a tao közpénz. Mert attól, hogy ezek a cégek, ezek a nyereséges cégek nem fizetik be a költségvetésbe, nem kerül be a költségvetésbe az ő adójuk, az onnantól kezdve ugyanolyan közpénz, hiszen annyi a különbség, hogy nem került be. Ezért nem is értem, és ezért szeretném, ha államtitkár úr válaszolna arra, hogy miért változtattak a finanszírozáson. Tehát miért nem volt jó úgy, hogy valóban közpénzként, valóban a Nemzetgazdasági Minisztérium által előirányzott tételekben, 2016-ban és '17-ben is 9,5 milliárd forinttal támogatták volna az olimpiai pályázatot, vagyis ebből finanszírozták volna az olimpiai pályázatot? Hiszen mindkettő közpénz, de én úgy érzem, hogy talán az lehet az ok, az lehet a háttérben, hogy a tao tényleg nem annyira ellenőrizhető, mint ha közvetlenül a költségvetésben jelenne meg ez az összeg.

Aztán van egy olyan kérdésem is, csak azért lenne jó, mert az a baj, hogy önök általában úgy szoktak válaszolni, hogy a vita lezárásaként, amikor lezárják a vitát, és nem tudunk vitatkozni, és nem tudunk újabb kérdéseket feltenni, de azért lenne jó, ha esetleg államtitkár úr válaszolna ezekre a gazdasági kérdésekre, tehát még egyszer mondom, nem sportszakmai kérdéseket várok, hanem csak gazdasági kérdéseket, hogy mi történik addig, amíg a taopénzből a Budapest 2024 Nonprofit Zrt.-hez megérkeznek az első pénzek. Tehát addig is valahogy működni kellene ennek a zrt.-nek, addig is lesznek kiadásai! Addig azt a költségvetésből fogják akkor

finanszírozni, tehát ami a kormányhatározatban benne van? Mert akkor felmerül az újabb kérdés, hogy ha addig a költségvetésből finanszírozzák, akkor két lehetőség van. Az egyik az, hogy amikor beérkeznek a taopénzek, akkor ezt visszafizeti a nonprofit zrt., a másik lehetőség, hogy nem fizeti vissza, ugyanúgy marad a 19 milliárd forintos keret, amiért taót gyűjthet, akkor viszont már több pénzről beszélünk, mint 19 milliárd forint. Tehát ezt jó lenne tisztázni, hogy itt mi történik, meg hogy mi lesz ennek a menete, akár csak gazdaságilag is, hiszen jogilag, pénzügy-technikailag hogy fog ez az egész működni, vagy hogy képzelik önök el. És amiről még szeretnék valamit hallani önöktől, és talán ez lenne a legfontosabb, hogy milyen elszámolással, milyen ellenőrzéssel, milyen figyelemmel kívánják kísérsni ennek a nonprofit zrt.-nek a munkáját.

Tehát azért az nem lenne jó, ha olyan ellenőrzések lennének, és nem szeretnék eltérni a tárgytól, de muszáj említést tennem, hogy vannak olyan nemes célok, és vannak olyan célok, amiket el is kell fogadni. Ilyen cél például, mondjuk, adott esetben a magyar-cigány együttélés kérdése, amire valóban áldoznunk kell. Önök áldoztak is, ugyanígy meghatároztak egy ötmilliárd forintos keretösszeget, majd aztán 1,2 milliárd forintot oda is adtak az ORÖ-nak, aztán ez a pénz eltűnt, és nem valósult meg belőle semmi. Tehát amikor ilyen példák vannak előttünk, akkor nagyon fontos lenne, hogy valóban szigorú ellenőrzéssel, szigorú elszámoltatással, akár havi, kéthavi rendszerességgel vagy állandó jelenléttel jelen legyen a kormány vagy a minisztérium, hogy még csak meg se fordulhasson senkinek a fejében az, hogy ha nemes célra közpénzeket áldozunk, akkor ezt a céltól eltérően próbálják meg felhasználni, és másra próbálják fordítani ezeket a közpénzeket, amiket elhatározott a kormány, amiket támogatnak, mondjuk, az ellenzéki pártok közül is jó páran, vagy amiről Magyarország lakossága és a magyar emberek is úgy érzik, hogy fontos cél.

Tehát ezekre szeretnék még választ kapni, amennyiben lehetséges, a vita lezárása előtt, hogy ha van olyan kérdés, ami még felmerülne bennünk, akkor azt fel tudjuk tenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Gelencsér Attila képviselő úrnak, Fidesz.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja jegyzői helyét.)

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hiányolták a vitát a szemben ülők vagy szemben állók, ezért kértem szót. Én magam az MSZP kormányzása idején a Magyar Olimpiai Bizottság tagja voltam és sportegyesületet is vezettem. Innen tudom egyébként azt, hogy nem lehet egyszerű MSZP-sként

a sportról megszólalni. A Magyar Olimpiai Bizottságban az egyetlen gondja az volt az MSZP-nek, hogy hogyan váltsa le Schmitt Pált, egyébként forrást nem adott, egy átláthatatlan sportfinanszírozásra emlékezhetünk; a sportegyesületek pedig fájó módon éheztek a pénzre, működésképtelenség határáig sodródtak, infrastrukturális fejlesztésre pedig nem nagyon vagy alig emlékszem. Azok, amik voltak, azok is a létező legdrágább PPP-konstrukcióban. Így aztán az országnak semmilyen álma, vágya nemzetközi versenyre, gyermekek egészségének megóvására, sportegyesületek, szabadidősport tovább-burjánzására nem lehetett. Egyszerűen egy fejét lehajtó, szomorú, egyébként gyönyörű, csodálatos és büszke sportmúlttal rendelkező ország már-már kezdte elhinni magáról, hogy a sportról nyugodtan mondjon le, merthogy az MSZP-SZDSZ-kormány nyolc éve alatt egy elképesztő, borzasztó, szomorú kép rajzolódott ki a szemünk előtt.

Ma is egyébként Gúr Nándor két percig arról beszélt, hogy miért vagyunk kevesen a parlamentben. Éppen néztem, mértem az időt. Az időkeretének a 15 százalékát arra használta fel, hogy a jelenlévőkről vagy a nem jelenlévőkről beszéljen. A törvény maga szóba sem került. A 15 perces felszólalásának töredékében beszélt erről - de ezt megszoktuk már -, és ebben a töredékében is, ami kitett talán fél vagy egy percet, az őelőtte körvonalazódó és kirajzolódó, rendkívül borúlátó, pesszimista, lebomlott, leromlott ország képe rajzolódott ki, amilyen Gúr Nándor országképe. Most ezt értjük, hogy Gúr Nándor egy ilyen országképet szeretne, legyen kedves, ne erőltesse ránk, mert mi egy optimistább helyzetben vagyunk.

Mi éppen arra készülünk, hogy a hat évvel ezelőtti csődhöz képest ma vesszük a bátorságot, hogy akár még egy olimpia megrendezésére is vállalkozunk, ami azt jelenti, hogy egy hónap erejéig a világ fővárosa lennénk. A kishitűség teljesen átjön az MSZP-s felszólalásokon, de ők Kovács László „merjünk kicsik lenni!” filozófiáján nőttek fel, ezt szívták magukba, erre szocializálódtak, képtelenek nagyban gondolkodni, képtelenek álmokat szólni. Azon lamentálnak itt egyébként jobbikosok is meg önök is, hogy vajon a tao közpénz-e vagy nem, itt ragadnak le; igen, bizonyos értelemben közpénz. A megszületésénél is elmondtuk, hogy egyébként a fejlett nyugati világ, amitől irigyeljük a sporttámogatási rendszereket, a szponzorációkat, az nem tud egyik pillanatról a másikra Magyarországon létrejönni egyébként egy nagyon nehéz helyzetben lévő gazdaságból, ahol a sport és a gazdaság még nem talált magára. A taót egy olyan átmeneti átvezetésnek terveztük, amikor a gazdaság szereplői egymásra találnak a sport szereplőivel.

Elmondom, hogy mi a koncepció, mert úgy érzem, nem értik; próbálok segíteni megérteni. Egy egycsatornás finanszírozás a Magyar Olimpiai Bizottságon keresztül transzparenssé tette az egész

sport finanszírozását, ellentétben azzal, amit önök műveltek. Az a lopás, a hazudozás, a pénzek eltűnése volt maga. Ehhez képest egy olyan koncepció próbál meg naponta megszólalni, körvonalazódni előttünk, hogy törekszünk arra, hogy nemzetközi versenyeket hozzunk Magyarországra.

(12.20)

Több mint harminc nemzetközi versenyt hoztunk, illetve hozunk az idén is Magyarországra. Ennek az egyik jelentős állomása nyilván a hamarosan bekövetkező vizes vb.

Infrastruktúra-fejlesztés. Bármennyire is fáj és szeretnék önök egy stadionország képét rajzolni egy szociálisan érzéketlen kormányról, amely stadiont épít ahelyett, hogy inkubátort venne, szeretném elmondani, hogy a stadionok is a gyerekekről szólnak, a felemelkedés lehetőségéről. Önök nyilvánvalóan szeretnének egy olyan képet felrajzolni, hogy a stadionokban csupán gazdag, jól fizetett sportolók sportolnak. Ez sem igaz! Bármennyire is küzdenek ezért a képért, ez természetesen hazug. Kulturális rendezvények színterei, közösségi rendezvények színterei a stadionok. S azzal is tisztában kell lenni, hogy a 21. században infrastruktúra nélkül, nemzetközi versenyek húzóereje nélkül nagyon nehéz a fiatalokat bevonni a sportba, a mindennapos sportba, a szabadidősportba vagy akár a versenysportba. Ezek öt éves eredménye már látszik - önök erről nem beszélnek, mélyen hallgatnak róla -: több mint száz ezerrel több gyermek sportol ma már Magyarországon az utánpótlásvonalban. Képzelmek el, ha az önök kormányzása maradt volna, akkor most százezer - a pontos szám most nincs nálam, államtitkár úr talán tud ebben segíteni - gyerek nem sportolna, ezzel szemben most sportol. Ez maga a népegészségügy. Ez a legolcsóbb egészségügy-finanszírozás, úgy is mondhatnám, mert ha egészséges lesz a gyermek, egészséges felnőtt válik belőle, akkor nem kell költeni rá az egészségügyi ellátórendszerben. Azt is mondhatnám, hogy ezt a hülye is érti.

Valahogy kimarad az önök kommunikációjából, hogy a sportnak van egy olyan húzása, hogy robbanásszerű társadalmi és gazdasági változásokat tud előidézni. Miről beszélek? Könyvek sora - elnézést, hogy most egy rövid kitérőt teszek -, tanulmányok sora jelent meg arról, hogy a világháború utáni borús, pesszimista, borúlátó Németország gazdaságilag sem tudott helyrevergődni mindaddig, amíg Bernben meg nem verték az aranycsapatot. Ahogy a németek megverték bennünket a világbajnoki döntőben, onnan számítják Németország gazdasági felemelkedését is. Valami ilyesmi hozadéka is lehetne az olimpiának.

Ha ezt önök tisztán a számok mellett szeretnék egy deficit üzemnek beállítani, egy deficit vállalkozásnak, amely elveszi a pénzt a közösségi szolgáltatásoktól, a szociálisan érzékeny területektől, akkor

szeretném mondani, hogy az olimpiát először is meg lehet szervezni jól, meg lehet szervezni úgy, hogy ne legyen deficit, de mindenképpen valószínű az a hatása, ami utána jelentkezik az országimázsban, a globális piacon való megjelenésben, és így tovább, és így tovább. Bizony-bizony az olimpia - ha már a taotörvényt olimpiatörvényre változtattuk meg itt a vita során -, mondjuk ki, az ország felemelkedéséhez vezető út. Nagyon sok országban mutatta meg az olimpia, hogy egy jelentős állomás vagy ugródeszka lehet.

Egy szónak is száz a vége, nem lehet egyszerű MSZP-sként ebben a témában felszólalni. Ilyenkor aztán jön Gúr Nándor, aki mindenhez ért, többek között a sporthoz és az olimpiához is. Azt vártam, hogy az olimpia árát az iskolai menza árára lefordítja, mert körülbelül ezek a kontextusok vannak az ő fejében, meg hát az, hogy felszólalásában megsértse a gazdálkodó szervezeteket, amelyeket lezsiványozott itt az előbb. Nem tudom, miért kell zsványynak tekinteni olyan gazdálkodó szervezeteket, amelyek a saját meggazdagodásukon túl szeretnének fontos közösségi, társadalmi célokat szolgálni.

Mire jó az, hogy őket lezsiványozza? Tudja, Gúr Nándor, az a helyzet, hogy önnek Felcsút jut eszébe a taóról, nekem meg Toponár, Kaposmérő és Kaposfüred, azok a falvak a választókerületben, amelyek alig várják, hogy a taopénzhez hozzájuthassanak, mert egyébként az önök kormányzása idején be akarták csukni a sportegyesület kapuját és ajtaját, föl akarták szántani a füves pályát, most pedig az a helyzet, hogy a taopénzeknek köszönhetően újabb pályákat avatnak, műfüves pályát adnak át, sportöltözőt javítanak. Vagy éppenséggel a taotámogatás kapcsán az is eszembe jut, hogy Szita Károly polgármester úr Kaposváron, a választókerület szívében éppen egy héttel ezelőtt, az elmúlt hétvégén adott át egy új uszodatetőt, amivel a régi uszoda fedését le tudtuk cserélni. Ennek is a jelentős része taóból jött. Én úgy láttam, hogy a kaposváriak örültek, ott voltak sok százan, és senkinek sem jutott eszébe Felcsút. Ez egy ilyen Gúr Nándor-i meg szocialista specialitás.

Zárszóként annyit szeretnék még mondani, hogy merjenek egy kicsit nagyok lenni, próbáljanak meg távlatokban gondolkodni: mi lehet valóban jó ennek az országnak, mi segítheti a társadalmi-gazdasági összefogást, merthogy az az egész, amiről itt beszélünk, nem más, mint egy ekkora feladat, amire készülünk az olimpia kapcsán, mint egy igazi nagy, széles körű társadalmi, gazdasági összefogás. Ha meg se valósul az olimpia, csak egyszerűen összefogunk és elkezdjük szervezni, már önmagában ez is nagyon jó hatással lehet mindannyiunk számára. Köszönöm szépen, megtisztelő volt a figyelmük. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gelencsér képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek, elsőként Gúr Nándor képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amikor Józsa képviselőtársam beszélt, olyan felvetéseket tett, amelyeken érdemes elgondolkodni. Nem állításokat fogalmazott meg; ezt csak azért mondom, hogy nem így vagy úgy, nem pró és kontra alapon tette a kinyilatkoztatásait. De azt gondolom, a parlament falai között nyilván meg lehet gondolni dolgokat, és el lehet dönteni, hogy mi felé haladjunk.

Amikor Gelencsér Attila szavait hallgatom, akkor - csak címszavakban mondom, majd kifejtem bővebben is - azt gondolom, hogy az optimális országkép nemcsak az, amit szeretnénk, hanem azért tenni is kell. Önök álmodozni szoktak, de a cselekedetek tekintetében mindig hátrébb járnak. Tudja, azoknak az álmáról is érdemes beszélni - sajnálom, hogy el kell menni képviselőtársamnak *(Gelencsér Attila: Csak felülök a jegyzői székbe.)*; ja, felülsz, úgy más a helyzet -, tehát azoknak az álmáról is érdemes beszélni, akik mintegy 4 és fél millióan ebben az országban a létminimum alatt élnek. Összefüggenek ezek a kérdések egymással, még akkor is, ha képviselőtársam nem szeretné, hogy összefüggjenek. Sajnos összefüggenek.

S nézze, a lopás, a hazudás, a pénzek eltüntetése, amiről ön beszél, minden bizonnyal az elmúlt hat év történései alapján jut az eszébe, csak hát nem tud már fordítani rajta.

Az utolsó mondatom ahhoz illesztettem, amit mondott - de majd bővebben is fogok beszélni róla -: tudja, a stadionok meg a tornatermek más kategóriába tartoznak. A stadionok alapvetően nem a gyerekekről szólnak, hanem az élsportról, a tornatermek meg a gyermekek százazreiről vagy millióiról szólnak. Hogy a tornaórákat ne fejben, a folyosókon kelljen lejátszani, azért vannak a tornatermek. Sokkal inkább ebbe az irányba kellett volna haladni, és akkor most nem arról kellene gondoskodni, hogy a megépített stadionok fenntartási költségeit majd hogyan finanszírozzák tao II.-ből. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Kettő percre Szilágyi György jobbkios képviselőt illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Gelencsér Attilának mondom, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatta az egycsatornás rendszer kialakítását, és mi is azt vártuk, hogy majd átláthatóbb és transzparensőbb lesz az egész sporttámogatási rendszer. Sajnos azonban a tao beérkezéssel ez nem lett átláthatóbb, és pontosan azért nem lett átlátható, mert nem elégséges az ellenőrzési rendszer a taóval kapcsolatban, sőt kinyitotta azt a kiskaput, hogy amíg a költségvetésből lenne egycsatornás a támogatási rendszer, addig ez a kiskapu nem lenne nyitva. Nagyon sok helyen hallani, igen, hogy a cégek visszaosztást kérnek azért, mert ők pénzt adnak. Ez korrupcióra ad lehetőséget.

Ezt sajnos nagyon nehéz bizonyítani, ezeket a kiskapukat meg kellene szüntetni. De ezt majd lefolytatjuk a taónál, ha majd a taóról beszélgetünk, amit önök be fognak hozni a Ház elé.

Aztán felmerült az a kérdés, hogy miért volt itt téma az, hogy a tao közpénz-e vagy nem. Hát ennek egyetlen oka volt, az, hogy az önök miniszterelnöke, akit úgy hívnak, hogy Orbán Viktor, konkrétan, kategorikusan tagadta, hogy a felcsúti stadiont közpénzből építették volna. Ezt ő mondta. Akkor merült fel a vita, hogy a tao közpénz vagy nem közpénz. Végül meg lett állapítva, hogy a tao mégiscsak közpénz, tehát akkor elmondhatjuk azt is, hogy a felcsúti stadion is közpénzből épült fel, nem pedig magáncégek adományából, mint ahogy azt a miniszterelnök állította az elején.

(12.30)

Még egy nagyon fontos dolog, hogy miért merül fel Felcsút esete a taopénzekkel kapcsolatban: egy okból kifolyólag. Mert volt olyan év, amikor az öt látvány-csapatsportágból három nem kapott összesen annyit egy évre, mint amennyit elvitt a felcsúti..., hát, én nem tudom, kiskirályság, nevezzük így. Mert valóban, ahhoz, hogy pályákat tudjunk fűteni, oda egy Makovecz által tervezett kazánház kell, mert csak úgy szép egy ekkora falu kinézete, az emberek jóléte. De ez megint egy másik téma lenne, mint amiről most egyébként tárgyalunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló, 15 perces időkeretben, Varga László képviselő úr, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet, hogy kicsit hosszabb leszek, de rögtön egy korrekcióval kezdeném, és nem akarom Szilágyi képviselőtársamat kiigazítani, de úgy emlékszem, hogy Felcsút akkor többet kapott, mit négy látvány-csapatsportág, nem is három. De ez még tragikusabb helyzet, mint amit ön mondott. Úgyhogy jól látszik, hogy valami torz ebben a sportfinanszírozási világban, még akkor is, ha önök itt kizárólag a sikerpropagandáról kívánnak beszélni.

Gelencsér Attila a 2010 előtti sportinfrastruktúra-fejlesztésekről nagyon szomorú képet festett. Hadd mondjak jó példákat önöknek, ha már egy ilyen általánosabb irányt is vett ez a vita. Miskolc országgyűlési képviselőjeként meg kell említenem önöknek, hogy 2010 előtt épült Miskolcon versenyuszoda, újult meg a városi sportcsarnok, épült jégcsarnok, és egyébként a diósgyőri stadionban több olyan beruházás valósult meg, ami áldatlan állapotokat számolt fel. Itt nem volt világitás sem a tribünön, gyakorlatilag a szennyvízelvezetés is problémás volt. Nyilván egy komolyabb lelátószakasz épült meg, egy

olyan helyen, ahol valódi igény van a minőségi labdarúgásra, ahol valóban ezrek, sokszor tízezer ember szurkol és fontos közösségszervező erőnek is tartja a diósgyőri labdarúgást. Nyilván a miskolciak személyes tragédiája az elmúlt évek után, hogy pont ott még egy kapavágás sem történt egyelőre. Nagyon remélem egyébként, hogy fog, hogy egy kicsit formabontó legyen ebben a történetben, mert ha valahol tényleg szükség van ilyen fejlesztésekre, az Diósgyőr és Miskolc.

Mondta azt is, hogy mennyien sportolnak most, a tömegsport, szabadidősport finanszírozása hogy alakul. Azt kell mondjam, hogy rosszabbul alakult. Jól látható volt az elején. A tömegsport, szabadidősport finanszírozása jelentősen csökkent 2010 után. Valóban nőtt néhány versenysportág finanszírozása, átláthatatlan módon sok esetben, és egyébként jött a tao, aminek volt előzménye, mondjuk, adójogi szempontból. Hiszen mindig elmondom ilyenkor, hogy a színház- és filmművészet tekintetében volt 2010 előtt is és most is van ilyen adókedvezmény-rendszer. Mondjuk ki, egyetértettünk 2011-ben, amikor ez az asztalra került, hogy valami hasonló módon próbáljuk transzparenssé tenni a sporttámogatást vagy még egy kaput nyitni.

Két aggályunk volt. Egyrészt az, hogy túl szűknek látjuk ezt a kaput. Tehát az öt látvány-csapatsportág kiemelése megítélésünk szerint azért nem helyes, mert mondjuk, kinyitni ezt az olimpiai sportágakra vagy minden sportág irányába már nem jelentett volna jelentős többlet, viszont sok helyen nagyon kevés pénz is rengeteget számít. Másrészt pedig attól féltünk, hogy ez a rendszer visszaélésekre fog okot adni, és mondjuk, jól odaszólva állami vagy többségi állami tulajdonú cégeknek, el lehet juttatni ezeket a forrásokat olyan helyekre is, ahol erre nincs szükség.

Na most, önöknek azt mondom, hogy Diósgyőr-szurkolóként én szombaton Felcsúton jártam. Érdekes volt. Egy kicsit hamarabb értem oda, körbe is néztem a településen; most kisvasutastul meg mindenestül nem hozom önök elé. Egyébként a település egyes részei nem emlékeztek másra, mint Abaúj-Borsod megye vagy néhány kelet-magyarországi megye részeire. Tehát az emberek jó része itt sem gazdag. A házak is láttatták ezt velem, és találtam bezárt vendéglátóipari létesítményt is. Tehát valószínűleg itt sem élnek rengetegen gazdagon, de az látszik, hogy egy teljesen tájidegen építmény egy 1600 lelkes faluban itt megjelent, mintegy a legfontosabb stadionprojektje Magyarországnak.

Találtam még más érdekes dolgot is a vidéken, de most ez nem érdekes, nem hoznám ide. Azt mondom viszont önöknek, hogy most a lelki érzékenységet figyelembe véve az eredményt nem említem a hétvégéről; de azt viszont elképesztően fontos megemlítenem, hogy több újságcikk is született arról, hogy 11 milliárd forintnyi közpénzt kapott tulajdonképpen ez az akadémia, egyébként ezáltal egy NB I-

es, versenysportban működő élcsapat, amelynek a teljesítménye ezen a szombati meccsen tulajdonképpen egy korábbi akadémista kiállítás volt. Szerintem ez nem elfogadható, a versenysemlegességnek teljesen ellentmond. Az, hogy a magyar labdarúgásban ilyen nézőszámok vannak, többek között annak köszönhető, hogy egy erős lelkű labdarúgó-szurkoló már-már megrendül ezekben az években, és azt mondja, hogy kérem, a versenysemlegesség így nagyon komolyan megkérdőjelezhető - biztos, hogy a mai labdarúgásban minden a pályán dől el?

Na, az előterjesztés nem erről szól, ezt csak azért akartam mondani, hogy amikor újabb ilyen előterjesztéssel élnek, újabb kereteket kívánnak a taokedvezmények keretében megnyitni, akár az olimpiai pályázat támogatására, akkor azért végig kell gondolni ezt a 4-5 évet, ami mögöttünk van ebben a történetben. Elmondhatják az érveiket, nyilván abszolút értékében egy komoly volumen az, mai a sporttámogatásba megérkezik. Csak én azt állítom, hogy nagyon sok helyen értelmetlen beruházásokra, olyan beruházásokra, amelyek egyértelmű fideszes politikai ráhatással épülnek valahol. Közben azok a kisegyesületek, amelyekről beszélnek, vergődnek néhány százezer forintért is, és sok esetben nem találnak megfelelő taokeretet feltöltő partnert ebben a történetben. Tehát ebben rendet kell tenni.

Vélhetően, majd amikor a tao II. kerül az asztalra, plafonokat kell megszabni. Szerintem szélesebbre kell ugyanakkor nyitni a kaput. Olyan sportágak vannak Magyarországon, úszás, kajak-kenu, ahol tényleg ezeknek a forrásoknak a töredéke elképesztő eredményeket hozhatna. Nem olimpiát kell feltétlenül támogatni, hanem azokat a sportágakat, amelyek egy olimpián odaérhetnek a taorendszer keretében megítélésük szerint.

Úgyhogy ezért vannak bennünk kételyek, azért gondolhatjuk azt és merül föl joggal bárkiben, hogy amikor a lopást, az ellenőrzések hiányát említjük - és elég furcsa volt, amikor fordítva mondogatták ezt fideszes képviselők -, azt kell mondjam, hogy minimum a kétely megfogalmazódhat bármelyikünkben, hogy ezeknek a forrásoknak a sorsa mi lesz. Abban gondolkodom a későbbiekben, hogy a tao II.-nél számtalan módosító indítvánnyal fogunk élni - most nem tettünk ilyen indítványokat -, azért, hogy ellenőrizhető, átlátható módon működjön tovább ez a rendszer, és valóban megtaláljuk közösen azokat a módokat, ahogy egyébként ezt a létrejött sportinfrastruktúrát legalább fenn lehet tartani, még akkor is, ha számtalan helyen teljesen értelmetlenül kerültek megépítésre dolgok.

És itt most még egyszer mondom, soroltam önöknek a 2010 előtt Miskolcon megvalósult beruházásokat, természetesen a valódi tömegsport- és helyi igényeket valóban kiszolgáló beruházásokat magam is támogatom, a presztízsbetűs beruházásokat, a fideszes potentátok lakóhelye környékére épülő teljesen értelmetlen stadionokat pedig nem fogom ezek

után sem. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Mesterházy Attila képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Engem is Gelencsér képviselő úr szavai indítottak gombnyomásra. Csak azért mondanám a képviselő úrnak, hogy soha nem hangzott el tőlünk olyan, hogy nem örülünk annak, ha több forrás érkezik a magyar sportba, hiszen az eredményesség mind közegészségügyi szempontból, ahogy ön mondta, mind valóban a nemzeti büszkeség okán is fontos. Abban van köztünk talán vita, hogy szerintünk lehetne ezeket a hatalmas forrásokat hatékonyabban, átláthatóbban, hasznosabban is elkölteni, mint ahogy most történik. Hiszen sok esetben valóban az az érzésünk, hogy vagy értelmetlenül, vagy abszolút és egyértelműen politikai célok mentén költik el ezeket a forrásokat, úgy, ahogy képviselőtársaim is beszéltek erről. Éppen, ha valakinek szüksége van egy új stadionra, mert vezető fideszes politikus, akkor kap egyet.

(12.40)

Olcsóbb lenne, hogyha valami mást gyűjtenének a fideszes képviselők, például bélyeget vagy kulcstartót, az nem kerülne ennyibe a magyar adófizetőknek egészen biztosan.

Szilágyi képviselőtársam beszélt az egycsatornás finanszírozásról. Csak hogy meghökkentsem a fideszes képviselőket szocialista sportpolitikusként: Gyurcsány Ferencnek volt először az ötlete az egycsatornás sportfinanszírozás. Hozzáteszem, már akkor sem sikerült megvalósítani, de most sem. Tehát most sem egycsatornás sajnós a finanszírozás, miközben valóban az átláthatóság meg a hatékonyság okán érdemes volna, hogyha valóban egycsatornássá válhatna ez a finanszírozás. Még egy dolgot szeretnék, aztán majd nyomok egy normál hozzászólási gombot is. Azt akartam a képviselőtársam figyelmébe ajánlani, hogy legutóbb a miniszterelnök úrtól hallgattam meg vagy hallgattuk meg mindannyian azt, amikor számon kérték rajta, valaki itt a Házban, hogy mire költik és hogyan költik, miért stadionokra, akkor arra hivatkozott, hogy ők nem csinálnak mást - természetesen viccesen mondta -, mint hogy az általam államtitkárként meghirdetett programot aztán a gyakorlatba is átültetik. Úgyhogy ennyit arról, hogy szocialista politikusként, sportpolitikusként mihez szabad és mihez lehet hozzászólni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő kétperces lehetősége Hollik István képviselő úrnak van, Kereszténydemokrata Néppárt.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Csak néhány dologhoz szeretnék hozzászólni. Több ellenzéki kritika is szólt arról, hogy hiányolják képviselőtársaim az átláthatóságot ebből a 19 milliárd forintos támogatásból. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit zrt.-nek ugyanúgy be kell tartania a jogszabályokat és el kell számolni ezzel a pénzzel.

A másik, tulajdonképpen fontos és az önök számára is talán megnyugtatóbb tény, hogy a tulajdonosi jogokat a Fővárosi Önkormányzat, illetve a Magyar Olimpiai Bizottság gyakorolja. Ha jól tudom, a Fővárosi Önkormányzatnak van jobbikos, van MSZP-s képviselője is, tehát tulajdonképpen részint az ellenzéki képviselők is így, tulajdonosi jogokat gyakorolva rá tudnak nézni ennek a zártkörűen működő részvénytársaságnak a működésére. Én azt gondolom, hogy ennél nagyobb átláthatóság nem nagyon tud lenni. Tehát önök minden adathoz, ami ennek a részvénytársaságnak a működésével kapcsolatos, hozzáférnek.

És ha már kritika illette a tao rendszerét, szeretnék önöknek néhány számot mondani; Gúr Nándor képviselőtársam ezt szokta szeretni, talán ezzel nehezebb vitatkozni. 2011-ben 234 498 igazolt sportoló volt Magyarországon, 2013-ban már ez a szám 301 671 volt, 2014-ben 305 477. Ez azt jelenti, hogy többek között a taorendszernek köszönhetően nemcsak infrastrukturális beruházások zajlottak, hanem azt lehet látni, hogy sokkal több gyermek és felnőtt kezdett el sportolni, négy év alatt 70 ezerrel nőtt az igazolt sportolók száma. Én úgy gondolom, hogy ezt sikernek könyvelhetjük el, nyugodtan mondhatjuk így. És még egyszer megismételném: az, hogy négy év alatt 260 milliárd forintot mozgató meg a tao annak érdekében, hogy infrastrukturális beruházások történhessenek a sportban, én úgy gondolom, hogy ez nagy eredmény, ezt ne vitassuk el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz-képviselőcsoportból Szatmáry Kristóf képviselő úr kér kétperces lehetőséget.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért kértem szót, mert nagyon sok minden elhangzott itt ellenzéki képviselők oldaláról, hogy mit is gondolok erről a taorendszerről. Én hadd mondjam, hogy lehet, hogy meg kellene kérdezni az egyesületeket és azokat a sportszakmai szervezeteket, amelyek élnek ezzel a lehetőséggel. Én csak szerényen abból a szempontból szeretnék hozzászólni, hogy van szerencsém néhány éve a Budapesti Vasutas Clubot vezetni Zuglóban, és azt tudom mondani, hogy meg kell kérdezni az odajáró embereket, hogy taós forrásból az elmúlt két-három évben lényegében 35-40 év mulasztását tudtuk behozni. És ebben a körben se stadionunk, se egyéb nincsen,

tehát csupa olyan, ahol utánpótlás van, tehát ennek a pénznek döntő többsége, azt gondolom, hogy olyan helyre megy, ami a mindennapi sportot, utánpótlást, egészségmegtartást szolgálja. És a klubok nagy része abban érdekelt és azért lobbizik, hogy ez a taorendszer fönmaradjon, és a jövőben is tudja folytatni azokat a fejlesztéseket, amire a magyar sport infrastrukturális hátteréhez szükség van.

És még egy mondatot engedjenek meg, képviselőtársaim. Ez már elhangzott itt, de budapestiként hadd mondjam el azt, hogy az olimpia számunkra a sport kihívásain túl egy óriási lehetőség. És azért erről is beszéljünk, hogy mint minden város, amely az olimpiát elnyerte vagy legalábbis az olimpiára készült, egy olyan összefogás és olyan fejlesztés előtt áll, amelyre, azt gondolom, budapestiként, legyünk akár - mint magam - XVI. kerületiek vagy budaiak, mindenki csak pozitívan tud gondolni. És minden olyan forrás, amely megalapozza egy ilyen olimpiának az infrastrukturális hátterét, az itt marad az olimpia után Budapesten, és a budapestiek érdekeit és a budapestiek mindennapjait fogja szolgálni.

Tehát mind sportban mozgó emberként, mind budapestiként én azt gondolom, hogy az előttünk lévő előterjesztés minden tekintetben támogatható. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő 15 perces hozzászólás Teleki László MSZP-s képviselőt illeti.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szintén Gelencsér úr hozzászólása okán kértem szót, mert azt gondolom, hogy amit mondott, azzal nagyon nehéz egyetérteni, mert látjuk azt és lehet érzékelni azt ma Magyarországon, hogy azok a célok, amit kitűztek önök a sport támogatására, nem a teljes lakosságnak adnak lehetőséget arra, hogy bekapcsolódjon a sportba. Ezt azért is merem mondani, mert az elmúlt hetekben - mint ahogy tettem eddig is a dolgomat - nagyon sok vidéki városban voltam, és éppen Nógrád megyét jártam az elmúlt héten, több településre is eljutottam, és ott áldatlan állapotokat láttam a sport területén. Mondok egy konkrét példát - és a telefonommal több fotót is készítettem -, van olyan bokszterem, ahol például nincs ablak. Egyetlenegy ajtó van, ahol be lehet menni, nincs ablak, és ott edzenek a fiatalok. Akkor már megfogalmazódott bennem, hogy hogyan lehet az, hogy egy sportágat teljes mértékben támogatunk, mégpedig úgy, hogy sportcsarnokokat építünk, úgy, hogy kiemelten kezeljük a labdarúgás lehetőségét, ami ellen nem vagyunk, hozzáteszem, mint ahogy Mesterházy Attila képviselőtársam is mondta, nagyon fontos ez is, viszont miért nem veszi észre a Fidesz és a magyar kormány, hogy vannak olyan szükséges sportágak, amit kellene még ebből támogatni, és nagyon fon-

tosnak tartanánk azt, hogy azok a sportágak, amelyek eddig nem részesültek kiemelt támogatásban, azokat próbálják meg valamilyen szinten kezelni. Mert az nem állapot és nem lehet állapot senkinek, hogy Magyarországon ma olyan helyzetbe hozzák az embereket, mint ahogy mondtam, mint ahogy lehetett látni, ezt is bárkinek tudom ajánlani. De egyébként az RTL Klub Házon kívül műsorában is, ha jól emlékszem, szerepelt, ez a bokszedzőterem, ahol arra sincs pénzük, hogy máshová költözzenek, de egyébként arra sincsen pénzük és lehetőségük, hogy esetlegesen az útiköltségüket különböző sportrendezvényekre tudják finanszírozni. Ez a célcsoport többnyire romákról szól, akiket én megemlítek most, de számtalan más helyen lehet ezt tapasztalni. Tehát, ha cserben hagyták önök az oktatásban a gyerekeket, mert nagyon sokszor ezt lehet látni és tapasztalni, akkor ne hagyják cserben a sporton keresztül a fiatalokat, mert a jövő nemzedéket az oktatáson keresztül és a sporton keresztül lehet igazán jól, kellőképpen megfogni, hogy a jövőt ők tudják leképezni. Ezért tehát van felelőssége a mindenkori kormánynak, hogy a sporttámogatásokkal, akár a tao-, akár egyéb más támogatásokkal hogy fognak bánni.

Itt szó volt az átláthatóságról is, a pénzügyi kérdések átláthatóságáról. Szilágyi képviselőtársam a Jobbikból most kiment, de azt gondolom, hogy egyet lehet vele érteni abban, hogy azért van, aki mindent megtett, és úgy költheti el a bizonyos forrásokat, ahogy akarja, és akkor, amikor egyébként a széles közvélemény látja azt, hogy a pénzek nem jól hasznosultak, és talán még bűncselekmény is származott a pénzköltésből, erre több mint egy éve az a válasz, hogy nem foglalkozunk ezzel a kérdéssel, illetve megvédik a képviselőtársukat, Farkas Flóriánt ebben az esetben. Én azt gondolom, hogy akár az ilyen pénzek, akár pedig, mint ahogy mondtam, más pénzeknek a hasznosulását a kormánynak sokkal jobban kellene figyelnie, mert nem lehet célja egy kormánynak, hogy a pénzek folyjanak el, akár EU-s pénzek, akár hazai források, és utána pedig nincsen olyan maradandó érték, amely hosszú távon kamatoztatható lehet.

(12.50)

Ebből adódóan tehát én azt gondolom, hogy a taotámogatások kifizetése nemcsak a sportcsarnokokról kell és kellene hogy szóljon, ha egy komoly politikai egyeztetésen keresztül lenne, hanem pont ellenkezőleg: olyan sportágakra is kellene költeni ebből a pénzből, amelyek helyi szinten és megyei szinten sokkal jobban tudnának érvényesülni. Mert az a szempont sincs olyan nagyon ebben a törvényben benne lehetőségként, hogy a helyi szintű vállalkozó helyi szintű programokat támogasson, mert általában - mint ahogy hallottuk már - nagyon sok esetben meg van adva, hogy kiknek kell adni azokat

a támogatásokat. Ezzel mi nem tudunk egyetérteni, és nem tudjuk elfogadni.

Ezért tehát én nagyon sokszor azt hiányolom, amikor a Fidesz beszél ilyen nagy volumenű dolgokról - és nagyon sokszor azt mondja egyébként, hogy fontos a társadalom visszhangja -, hogy miért nem kérdezi meg ebben az esetben a társadalmat, a népet, hogy ők mire költenék azt a pénzt, amit beszédnek a vállalkozóktól, vagy amit felajánlanak a vállalkozók, mert egy olyan képet láthatnánk, amely valóban tükrözi a magyar társadalom igényét ebben az ügyben. Nagyon sok olyan lakossági megkérdezés volt, ami, azt gondolom, teljesen felesleges volt, viszont ebben az esetben a jövő nemzedéke érdekében nagyon fontosnak tartanám és azt gondolom, a pártom is, hogy ebben a kérdésben viszont társadalmi egyeztetés, eszmecsere legyen kialakítva, amit, azt gondolom, hogy a Fidesz most sem tesz meg, és ez nagyon nagy hiba.

Tehát a jövőt ne lopják el a gyermekeinktől se az oktatásban, se a sportban. Ezért minden egyes olyan dolgot próbáljanak támogatni, amellyel nemcsak a kiemelkedő sportoknak próbálnak biztosítani lehetőséget, hanem azoknak a hátrányos helyzetű településeknek, szegregátumoknak, ahol egyedül a sporton keresztül tudnak eljutni oda, hogy ebben az országban ők is tudjanak érvényesülni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő 15 perces hozzászólás Gúr Nándor MSZP-s képviselő urat illeti.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem kívánok többet szólni, ha nem lesz olyan felütés a kormánypárti oldalról, ami ezt megkívánja.

ELNÖK: Nem kell fenyegetőzni, képviselő úr. *(Derültség.)*

GÚR NÁNDOR (MSZP): Nem, nem, nem teszem, sőt örömet sem akarok okozni elnök úrnak, egyszerűen csak a parlamenti tevékenységemből fakadó munkámat végzem.

Gelencsér Attila - akinek ugyan az arcát nem látom, bármennyire hajolok kifelé, mert takarja az elnöki pulpitus, tudom, ott kell ülnie, ezért hivatkozom meg a beszéd elején -, mondtam a kétperces hozzászólásomban, hogy optimista országgép fontosságát, annak a megrajzolását vizionálja, és fontosnak is tartja. Én egyetértek vele, én is azt gondolom, hogy persze, optimistának kell lenni, előretekintve, gondolkodva, vizionálva, sok minden mást folytatva kell végezni a tevékenységünket. De nemcsak álmodozni kell. Az, hogy álmodozunk, egy fontos része az életünknek, nyilván az inspirál, de önmagában ez nem visz el a célig. Csinálni is kell a dolgokat! Teljesen mindegy, hogy most a sportról

vagy bármi másról - ami az emberek mindennapi életét alakítja, befolyásolja vagy arra van kihatással - beszélünk. Csinálni is kell a dolgokat!

Itt mondtam egy példát, és most megerősítő jellel - ugyan nem a sporthoz, nem közvetlenül ehhez a törvényhez kapcsolódik, de igenis a mindennapi életünkhöz kapcsolódik -: tudja, arról is álmodozni kell, meg azért is tenni kell, hogy annak a 4,5 millió embernek is, aki a létminimum alatt éli az életét ebben az országban, jobb legyen a holnapja, és az is a sportolás lehetőségének a közelébe kerülhessen, azok a gyerekek, akik az elhagyott, marginalizálódott települések sokaságán élik az életüket olyan helyzetben, hogy még igazából álmodozni se tudnak arról, hogy az egyszerű, mindennapi sporttevékenység végzésére sort keríthessenek, részben azért, mert nincs tisztességes felszerelésük, részben azért, mert az iskolájukban - mint az előbbieken említettem - nagyon sok esetben nincsenek meg a tárgyi-technikai feltételek. Tudja, az intézmények, az iskolák folyosóin egy adott tanórán négy osztály nem tud tornórát tartani. Fejben lehet, hogy mit kellene csinálni, hogy kellene a békaügetést lefolytatni, hogyha; tehát ezt meg lehet csinálni, csak amíg Magyarországon ezen feltételrendszer kialakítása tekintetében önök nem lépnek mértékadót, addig olyan típusú dolgok tekintetében történő vizionálás, amelyeket tesznek, nem azt mondom, hogy felelőtlen, de legalább elgondolkodtató.

Én azt gondolom, amivel Varga László képviselőtársam befejezte a mondatát, ha nem is szó szerint így: a tömegsport irányába történő támogatásoknak a mértékadó megemelése kellene hogy megmutatkozzon a taoforrások felhasználásán keresztül, ez lenne az elsődleges a prioritási sorban, és nem az, hogy stadionok épüljenek, ráadásul nem úgy, hogy mondjuk, nyolc méterre a miniszterelnök kertjétől. Engem nem zavar, ha bárkinek a kertjétől; én nem szeretném, ha az én kertemtől nyolc méterre stadion épülne, de azt gondolom, hogy nem zavar, ha az övétől épül, csak nem tartom jó útnak. Ez egy olyanfajta megalománia - nem tudom, mi -, ami, nem vagyok benne biztos, de az egészségesség kérdéskörét is talán felvetheti. Nem hiszem, hogy Felcsút felemelkedése - hogy jelesül igenis beszéljünk Felcsútról - ezen a stadionon múlik. Nem! Biztos, hogy Felcsút gazdasági szerepvállalása és egyéb útjának a megrajzolása tekintetében lenne más lehetőség is. Ezért mondom azt, hogy szerintem ez megalománia.

Nézze, képviselőtársam, akkor, amikor ön lopásról, hazudozásról meg pénzek eltüntetéséről beszél, kénytelen vagyok három - és ígérem, ezen három gondolaton kívül már nem lépek ki a törvény keretei közül - kézzelfogható, eklatáns példát mondani. Mi az, ha nem lopás, amikor öt éven keresztül óriásplakátokat rajzolnak és pakolnak ki az utakon például a minimálbérek emelkedéséről, és közben az emberek, a szerencsétlen sorsú emberek, akik a legkisebb jövedelmi szinttel bírnak - persze a közfoglalkoztatot-

akon, a 47 ezreseken kívül -, kevesebbet érő pénzzel a zsebükben, a kezükben mentek haza éveken keresztül, mint azt megelőzően?! Mi ez, ha nem lopás? Persze, nem az a fajta lopás, amikor valakinek a tulajdonát úgymond elsajátítja az ember, de igenis az a fajta lopás, amikor hülyítenek, becsapnak embereket, és közben ők rosszabbul jönnek ki a végkifejlet kapcsán a történetből, mint azt megelőzően.

Mi az, ha nem hazudozás, amikor azt ígérnek a választásokat megelőzően, hogy egymillió új munkahelyet teremtenek a gazdaságban?! És mindegyikünk tudja ebben az országban itt a Parlament falai között is - csak vannak, akik máshogy beszélnek erről -, hogy ez nem igaz, hanem a számokkal való manipuláció, ami zajlik ebben az országban az önök részéről, mert olyanokat is beszámítanak a magyar statisztikákba, akik nem itthon végeznek munkatevékenységet, százezres nagyságrendben, és olyanokat is, akik hat évvel ezelőtt nem voltak beszámítva - például a diákfoglalkoztatottak 100-200 ezer fős nagyságrenddel, nyilván pulzál a rendszer -, és nem akarok mélyebben belemenni ebbe a történetbe. De mi ez, ha nem hazudozás?! És mi az, ha nem a pénzek eltüntetése - mondok erre is egy példát -, amikor, mondjuk, offshore cégeken keresztül - tudják, mi az offshore, hát önök tudják - a letelepedési kötvények kiárusítását végezték, végzik?! Ha jól emlékszem, a Gazdasági bizottság hagyja jóvá egyébként ezeknek a cégeknek a lajstromát - emlékképeim szerint talán hét volt ilyen, most már talán csak négy vagy három van -, és ezeken az offshore cégeken keresztül egy letelepedési engedély kiadásáért az offshore cégek abból a 300 ezer eurós nagyságrendből, ha emlékképeim nem csalnak meg, 34 ezer eurót tesznek el, és még közben regisztrációs meg nem tudom, milyenfajta szerződéskötési díjként 40-60 ezer eurót. Az, tudja, mennyi? Csak azért, hogy világos legyen: ez nagyjából 80-100 ezer euró közötti összegnek felel meg, az meg ilyen 30 millió forintos nagyságrendhez közelít egy ember esetében, egy engedély kiadása tekintetében. És mivel ez letelepedési kötvény, ezért majd öt év elteltével ezeknek a pénzeknek a visszafizetését a magyar állampolgárok fogják megtenni, azt, amit az offshore cégek - részben azt a 34 ezer eurós nagyságrendet a szerződéskötés után - magukévá tettek. Hát mi ez, ha nem a pénzek eltüntetése?! Csak azért említem mindezt, mert azt gondolom, hogy bizonyos értelemben ezeknek a pénzeknek egy része vélhetően olyan helyekre kerül, amelyekre nem kellene hogy kerüljön.

Az a dolog lényege tehát, hogy lopásról, hazudozásról meg pénzek eltüntetéséről, Gelencsér képviselőtársam, nem kellene beszélni, mert ezek csak a felszín kapargatásai voltak, amiket most mondtam, és nem a mélyben való elmerülések. No, tehát stadionok vagy tornatermek? Én azon az állásponton vagyok, hogy tornatermek. Igen, olyan feltételrendszerek kialakításai, amelyek a gyermekeinkről szólnak, a gyermekeink sokaságáról szólnak.

(13.00)

Még egyszer mondom, a tornaórákat nem fejben kell megtartani és lefolytatni, hanem megfelelő eszközök és háttér igénybevétele mellett. A legnagyobb bajom ezzel a törvénytervezettel valójában az, hogy ugyanúgy, ahogy a tao 1 százalék keretei között felhasznált források tekintetében az átláthatóság és az ellenőrizhetőség, vagy inkább úgy fogalmazok, hogy az átláthatatlanság és az ellenőrizhetetlenség van jelen. Tehát az átláthatóság nincs meg, az ellenőrizhetőség nincs jelen.

Mondja Hollik képviselőtársam, hogy hát hogyan lenne, hiszen majd a 19 milliárd forint tekintetében is a Fővárosi Önkormányzatban lévő szocialista meg egyéb más ellenzéki politikusok ezt megtehetik. Hogyne, természetesen, mert megvan hozzá az a többségük, ami ehhez szükségeltetik. De nem akarok megint kimenni a dologból, de majd azt mondom, hogy nézzék meg a mai parlamenti ülésnapunk tárgyalásának az utolsó napirendjét, ami az átláthatóságról szól, tudják, ez a postaszolgáltatásokról szóló törvénytervezetet jelenti. Szóval, átláthatatlan és ellenőrizhetetlen a források felhasználása. Pedig mese nincs, közpénzről van szó. Közpénzről van szó, nem magáncégeknek a juttatásairól, adományairól van szó. Mint ahogy ma már elhangzott, talán Szilágyi képviselőtársam is említette, maga Felcsút tehát közpénzből és nem adományokból létesült.

Az pedig, ha nem személyeket és nem szervezeteket érintek, hanem egy fogalmi kategóriát használok; az pedig, ha azt mondom, hogy a zsványság akkor is zsványság, ha bármilyen olyan értelmi, törvényi kereteket próbálnak meg rajzolni mögé, amelyek ennek a legitimizációját biztosítják. Tudja, van jogi meg van morális, van jogi meg van morális kötelezettség. Én azt gondolom, hogy minden olyan törvényi rendelkezés, amely gyakorlatilag a jogi felmentettségét megadja annak, hogy bizonyos értelemben ne kelljen szembenézni dolgokkal, az nem azt jelenti, hogy ez morálisan nem jelentheti a zsványság kategóriájába való tartozást.

Én személy szerint nem tudom és nem is akarom másként értelmezni azt, hogyha egy adott település, ráadásul ez a település fogható módon a miniszterelnöknek a szülőfaluja, a taoforrások tekintetében - nem én mondom, Hollik képviselőtársam mondja - 260 milliárd forintból 11 milliárd forintot - nem tudok mást mondani - kaszál. Azt gondolom, hogy ez nem helyénvaló. Nem helyénvaló! Nem azt mondom, hogy a miniszterelnök lop, nem, nem! De azt mondom, hogy ez nem helyénvaló. Nem helyénvaló, azért nem, mert Magyarországon van 3200 - 3200! - önkormányzat. Tudja, akkor, amikor a taopénzek 260 milliárd forintjából 11 milliárdot visz el Felcsút, akkor ez az összes forrásnak több mint a 4-4,2 százaléka, így gyors fejszámítás alapján, miközben Magyarországon van 3200, durván 3200 önkormányzat.

Ha ebbe beleveszem Budapest létét is, akkor azt kell hogy mondjam, 3200, az 0,032, tehát 32 ezreléki forrás kellene hogy jusson átlagosan egy önkormányzatra, Felcsút esetén ez 4,2 százalékra jön ki. Hát az meg akkor visszafelé számítva nagyjából a 130-szorosa egy átlag önkormányzat szintjének. Szerintem ez aránytalan, messze aránytalan. Nem arról van szó, hogy ki lop, hanem arról van szó, hogy ez tisztességtelen megítélésem szerint. Arról van szó, hogy ilyen értelemben gyakorlatilag a politikai súlyával való, nem jó értelemben politikai súlyával való visszaélésnek tekintem azt, hogy Felcsút ilyen mértékben részesül a taopénzek felhasználásának a lehetőségéből.

Nem akarom túlragozni ezt a történetet, de mindenképpen szükségszerűnek tartottam megemlíteni, hogy nem gondolom azt, hogy a jog meg a moralitás ilyen értelemben egyenértékű, és nem akarom azt se mondani, hogy a morális követelményekkel való szembeállítás tekintetében helytáll az, ha valaki valamilyen rendeleti vagy törvényi szabályozási keretek tekintetében nyugodtan felmenti önmagát ezek alól a dolgok alól.

És tudja, még egy befejező gondolatot szeretnék mondani, Gelencsér képviselőtársam, ehhez illesztetném. Én ezt úgy képezem le magamban, hogy a beruházások ne a politikai érdekérvényesítő képesség alapján alakuljanak ki, formálódjanak - mondtam: Orbán, Seszták, egyéb más neveket is lehetne használni e tekintetben -, hanem egyszerűen a Magyarországon élő emberek érdekeit szolgálva, a tömegsport igényeit kielégítve szülessenek meg ezek a támogatások. És ha eszerint történik a taoforrások felhasználása, az olimpiát érintően történő források felhasználása és azoknak az ellenőrizhetősége és átláthatósága is, akkor azt gondolom, hogy lehet erről komolyan egymás között beszélni. De addig, amíg nincsenek meg a feltételei annak, hogy bármilyen taóból származó forrás azok által, akiknek jogosultsága van, valós ellenőrizhetőségen menjenek keresztül, kézzelfogható, valós ellenőrizhetőségen menjen keresztül, és mindenki számára pedig átlátható legyen, addig azt gondolom, hogy ez így nincs rendjén.

Nyilvánvaló, hogy nekünk az aggályaink, a kétélyeink itt az ellenzéki oldalon politikai identitástudattól függetlenül azért vannak meg, vagy ezért meg ezekért a dolgokért vannak meg, amiről én is beszélek meg más képviselőtársaim. Úgyhogy mértéktartás kellene, és az emberek közös érdekének a képviselőtársaim között történő forrásfelhasználások kellenének. Akkor, azt hiszem, egészen más lenne a helyzet. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. A következő hozzászóló Mesterházy Attila képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Az imént idézett program-

ról egyébként, amit a kétperces hozzászólásomban Gelencsér Attila figyelmébe ajánlottam - az a Sport XXI. létesítményfejlesztési program -, és csak azért, hogy ahogy ő is fogalmazott - felírtam magamnak: „hogy a hülyék is értsék” - a hozzászólásában -, akkor elmondanám, hogy ez a sportlétesítmény-fejlesztési program öt pilléren nyugodott. Ennek az első pillére egyébként egy tornaterem- és tanuszoda-építési program volt, amiről Gúr Nándor is beszélt, az akkori 2003-2004-es években akkor 400 tornaterem hiányzott az országból, mármint olyan tornaterem, amely valóban alkalmas arra, hogy akár a mindennapos, akár a nem mindennapos testnevelést szolgálja. És ha sportról beszélünk, akkor nehéz azért azt megkerülni, hogy a sportolás, egyáltalán az olimpiai eredményesség valahol egyébként a testnevelésórakon kezdődik, hiszen ott kell megszerettetni, aztán kiválasztani a gyerekeket. Tehát én semmiféleképpen nem értékelném le azokat a gondolatokat, amiről Gúr Nándor képviselőtársam is beszélt az elmúlt percekben. Tehát nagyon fontos az, hogy valóban ne elméleti szinten lehessen csak testnevelésórát tartani a magyar iskolákban, arról nem is beszélve, hogy adott esetben ez milyen megterhelést is jelent a gyerekeknek jelen formájában.

Aztán a második pillére ennek a létesítményfejlesztési programnak, tisztelt képviselőtársam, az az olimpiai központok fejlesztése volt, hiszen ezek szolgálják, ezek a központok az olimpiai felkészülés tekintetében leginkább ezeket a sportokat. Aztán a harmadik a stadionrekonstrukciós program volt, tehát egy stadionépítési program. Igaz, annak az volt a célja, hogy legyen Magyarországon UEFA-licences stadion, hiszen ezzel lehet bizonyos nemzetközi porondra kilépni, amiről a képviselő úr is beszélt. Aztán a negyedik pontja az önkormányzati fejlesztéseket támogató program. Ez pont arról szólt, hogy adott esetben Kaposvár vagy Miskolc el tudja saját maga dönteni azt, hogy tanuszodát, sportuszodát, multifunkcionális sportlétesítményt akar, és ehhez kapjon az államtól támogatási segítséget. És tudja, az ötödik volt a 2500 fő alatti települések sportlétesítményeinek a dedikált, célzott támogatása, hiszen abban az időszakban a 2500 fő alatti települések tekintetében valósultak meg pont azok a beruházások, amire ön is hivatkozott, talán egy kicsit egyoldalúan, nevezetesen a sportöltöző és a különböző foci pályáknak a felújítása, hiszen ezeken a településeken leginkább ez jelenti a sporttevékenységet már települési szinten egészen biztosan.

(13.10)

Tehát rendkívül sok olyan kezdeményezés volt a szocialista kormány idején is, ami szerintem a magyar sport érdekét szolgálta egészen biztosan.

Aztán még egy információt szeretnék a képviselő úrnak elmondani: a mi kormányzásunk idején a

sportegyesületeknek volt működésiköltség-támogatása. Ez egy nagy változás volt a 2002 előtti Fidesz-kormányhoz képest, ugyanis az akkori sportpolitikai megfontolás vagy stratégia azt tételezte, hogy a sportegyesületeknek nem kell direktben adni működésiköltség-támogatást, hanem elég a sportági szakszövetségeken keresztül ezt megtenni, mert majd azon a szűrőn keresztül úgymond lecsorog a forrás a sportegyesületek irányába is, már ami a működési költségeket jelenti.

Ez egyébként egy reális elképzelés volt, csak a gyakorlat nem igazolta ezt, tehát változtatni kellett ezen, és akkor a 2002 utáni időszakban a sportegyesületek is kaphattak az államtól direktben működésiköltség-támogatást. Hozzáteszem, az utolsó években sikerült is több száz millió forintba feltornázni ezt az összeget, és lehetett egyik évről a másikra akár duplázni is ezeket a forrásokat. Ezt csak azért említem, mert mint a Sportegyesületek Országos Szövetsége elnökének volt abban részem, hogy ezek a költségvetési források, hál' istennek, akkor is növekedtek.

A harmadik, amire szintén szeretném a képviselő úr figyelmét felhívni: talán furán hangzik önnek vagy lehet, hogy ez szomorú hír önnek, de a gyerekek nem azért kezdenek el sportolni, mert Fidesz-kormány van, sőt nem is azért kezdenek el sportolni, mert Orbán Viktornak hívják a miniszterelnököt, sőt az én kislányom, de sok társa sem azért kezdett el kézilabdázni, mert Kocsis Mátét választották meg a Kézilabda Szövetség elnökének, hanem azért, mert kiváló eredmények vannak, kiváló kézilabdás lányok vannak a Fradiban - a kislányom a Budaörsben sportol, úgyhogy hajrá, Budaörs innét is.

Magyarul: azért kezdtek el sportolni, mert kiváló sporteredményeink vannak, kiváló sportolóink vannak, és pusztán az általunk megfogalmazott kritikák arról szólnak, azt féltjük, hogy nehogy ezek az eredmények kerüljenek veszélybe azért, mert máshogy és máshova költi el kis hatékonysággal adott esetben a kormány - még egyszer csak hadd ismétljem pozitívan - az elmúlt időszakban egyébként megnövekedett forrásokat.

Kérdezte a képviselő úr, hogy nekünk miért mindig Felcsút jut az eszünkbe. Akkor most a politikai érveket egy picit félretéve - meg mondta, hogy mi szeretjük a számokat, valóban szeretjük a számokat -, hadd mondjak önnek egy-két számot összehasonlításképpen! Szilágyi képviselőtársam említette ezt a nagyon olcsó kazánházat, ez 3,1 milliárd forint lesz, amivel tudják fűteni majd a foci pályákat Felcsúton. Csak hogy el tudja a fideszes képviselőtársam is helyezni ennek az összegnek a nagyságrendjét: a 2016-os, önök által elfogadott költségvetésben a kiemelt egyesületek, tehát az összes kiemelt egyesület létesítményfejlesztésére 3,68 milliárd forint van, az összesre, itt meg egy kazánházra költenek 3,1 milliárdot. A 16 darab kiemelt sportág fejlesztésére 4 milliárdot költenek. Ezért, ha összeadom a 16 ki-

emelt sportág támogatását, a kiemelt sportegyesületek létesítményfejlesztésének összegét és a versenysport és az olimpiai felkészülés összegét, kérem, ez nem ad ki 11 milliárd forintot, amennyit a Felcsút kapott idáig a taós pénzekből.

Mondok magának még egy számot; említette Toponár községet, én is ismerem, nem annyira jól, mint ön, de ismerem Toponárt, most már Kaposvár része. 3200 fős település, öt év alatt kapott 100 milliós nagyságrendet, ez 33 ezer forint per fő, ami nagyon tisztességes. De miért Felcsút? Kérem, azért, mert Felcsút egy 2 ezer fős település, és ott az elmúlt öt évben annyi taós pénzt kaptak, hogy ez 6,6 millió forint per fő. Na, ezért jut nekünk eszünkbe Felcsút mindig, amikor taós pénzekről beszélünk, és valóban feltételezünk némi kapcsolatot aközött, hogy a miniszterelnöknek ott van nyaralója vagy mi a csudája. Tehát valószínűleg ezért fontos.

Arról nem is beszélve, amiről Varga képviselőtársam beszélt, hogy ebben az évben 34 százalékot nőtt a felcsúti focicsapat értéke, miközben szinte az összes többi focicsapat értéke a magyar bajnokságban csökkent. Tehát ez egy példátlan ugrás az NB I-ben, és ez a 11 milliárd forint valóban - a Diósgyőrrel szemben - egy saját nevelésű játékos tudott mutatni. Na, ezért jut az eszünkbe mindig Felcsút, amikor taóról van szó, és amikor arról van szó, hogy ezek a források bizony irányítottak, és politikai célokhoz kötötten kerülnek sok esetben felhasználásra, miközben egyébként, még egyszer hadd mondjam, a cél helyes és a forrást is lehetne jobban elkölteni.

Még egy dolgot szeretnék a figyelmükbe ajánlani. Az a hivatkozás történt, hogy olimpiát lehet nyereségesen rendezni. Biztos, hogy lehet, eddig még senkinek nem sikerült. Tehát mi itt is, ahogy önök mondták, merjünk nagyok lenni, tényleg merjünk, és lehet, ha Magyarország elnyeri ezt az olimpiai rendezési jogot, akkor mi, magyarok meg tudjuk majd rendezni nyereségesen ezt az olimpiát, sőt meg tudjuk úgy rendezni, hogy az előre meghatározott költségek nem növekednek akár többszörösére egy-egy adott beruházás vagy éppen biztonsági kockázat kapcsán. De mégiscsak engedjék meg, hogy ebben azért, legalábbis ellenzéki oldalról, legyen bennünk kétség, hogy vajon sikerül-e majd a magyar kormánynek egy olimpiát valóban - akár közvetett gazdasági hatások által is - nyereségesen megrendezni.

Na, ezeket még egyszer csak azért mondtam el, hogy a hülyék is értsék, ahogy a képviselő úr is mondta, és azt gondolom, ha ezen az úton halad, akkor lesz önből még Fidesz-alelnök. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdézem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Furcsán éreztem magam, mert nem akarnék számokkal példálózni és beleboynolódni úgy, ahogy Gúr Nándor megtette ezt a hozzászólásában, de nagyon nagy arányban nem a törvényjavaslatról volt szó a vita során, hanem mindenről. Talán az is oka, hogy a szünet utáni első vitanapon vagyunk, és az elmúlt jó pár hét, ami mögöttünk van, nem adott lehetőséget az ellenzéki képviselőknek arra, hogy kibeszéljék magukat, és megtalálták az első adandó alkalmat arra, hogy nem a témával kapcsolatos, hanem a saját gondolataik során magukban feltoltult gondolatokat közöljék velünk.

Ha megengedik, akkor én tényszerűen olyan felvetésekre szeretnék válaszolni, amelyek elhangzottak, és a tao felhasználásának módjával vagy azzal kapcsolatban feltett kérdéseket válaszoljam meg. Hadd mondjam azt - még mielőtt itt elkezdeném a hozzászólásomat részletesebben kifejteni -, hogy az a dicsőhimnusz vagy az a győzelmi induló, amit a Sport XXI kapcsán hallottunk, azért természetesen eredményezett olyanokat is, létrehozott olyan létesítményeket, amelyek esetében, ha a fenntartó önkormányzatot nem segíti ki az Orbán-kormány a hitelkonszolidációval, az önkormányzati konszolidációval, akkor lehet, hogy az a bizonyos önkormányzat csődöt jelentett volna, mert egyébként minden ígélet ellenére szinte teljes egészében az önkormányzat terhe lett azoknak a tornatermeknek a felépítése, amelyek megvalósultak ezen elképzelés során.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

És akkor visszatérve magára a törvénytervezetre és a reagálásra, ahogy a felszólalásukban többen is említették, a kormány a korábbiakban már döntött a Magyar Olimpiai Bizottság és a Fővárosi Önkormányzat támogatásáról az olimpiai és paralimpiai játékok budapesti megrendezésére irányuló pályázat kapcsán. A kormányzati céllal összhangban a társaságiadó-alanyok támogatása, ahogy arra a törvényjavaslat is utal, az olimpiai pályázat lebonyolításával összefüggésben felmerülő költségek finanszírozását szolgálja a befizetések mértékétől függően, részben vagy akár egészben csökkentve a szükséges központi költségvetési forrásokat. Talán Szilágyi képviselőtársam egyik kérdésére, felvetésére ez is válasz.

(13.20)

A törvényjavaslatban megfogalmazott támogatás lehetősége csak a törvénymódosítás hatálybalépését követően elérhető, viszont a pályázattal kapcsolatban már a taopályázat-támogatások rendelkezésre állását megelőzően is keletkeztek kiadások, mivel ezeket szükséges finanszírozni, ezért az

1036/2016. kormányhatározattal biztosított támogatás szintén az 1962/2015-ös kormányhatározatban foglaltak végrehajtásához járul hozzá. Tehát van pénz, ehhez járul hozzá lehetőségként, ha a mostani törvénymódosítás elfogadásra kerül.

A törvényjavaslat révén a pályázat professzionális megírásának feltételei teremthetők meg. Ennek legfőbb eszköze a taotörvény jövőbeni kedvezménye, amely működési logikája a már meglévő kedvezményekhez képest újdonságokat nem tartalmaz. Reagálva még egyszer az elhangzott megjegyzésekre, hozzáteszem, hogy az új rendszer nem jelent forráselvonást sem a látvány-csapatsportoktól, sem az előadó-művészeti szervezetek, sem a filmalkotások támogatásától. Ennek oka, hogy a nyújtható támogatások kizárólag az adófizetői hajlandóságon múlnak.

Az adókedvezmény kapcsán kiemelném, hogy annak mértéke korlátozott, a számított adó 70 százalékaig érvényesíthető, az elérhető adóelőny mértéke 2,5, illetve 4,75 százalék, tehát az elérhető adóelőny korlátozott mértékű. Ne felejtjük el, hogy mindezen adóelőny révén az elmúlt időszakban munkahelyek jöttek létre, beruházások valósultak meg, javultak az utánpótlás-nevelés feltételei, és megnövekedett az aktív sportolók száma. Tehát összességében közép- és hosszú távon ezen ráfordítások megtérülnek majd mind nemzetgazdasági, mind társadalmi szinten. Biztosan vagyunk benne, hogy a meglévő szabályozási környezet, a támogatás adózási vonatkozása tekintetében megfelelő mértékű átláthatóságot, ellenőriztiséget biztosít, ez pedig azt is jelenti, hogy az olimpiai pályázatokhoz kapcsolódóan is e feltételek lesznek irányadóak.

Az átláthatóság érdekében a törvényjavaslat rögzíti, hogy az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit társaság köteles, mint ahogy ezt már mondtam, a 2017. decemberig fel nem használt támogatást a központi költségvetés részére visszautalni 2018. január 31-éig. Tételesen mondom, hogy hova és hogyan történik mindez: ezt az összeget az 42-es, a költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 4-es egyéb költségvetési bevételi cím és 1-es vegyes bevételek alcímen belül önálló jogcímcsoporton belül kell elszámolni.

Szintén e körben említhető, hogy a T/8840. számú törvényjavaslat szerint az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit társaság által kiállított támogatási igazolások 2016-ra és '17-re vonatkozóan együttesen számított értéke nem haladhatja meg a 19 milliárd forintnak megfelelő értéket. Ez biztosítja, hogy ez az értékhatár betartható legyen.

Annak örülök, hogy a felszólalók többsége támogatja az olimpiai pályázat sikerre jutását. Arra kérném, hogy a kétségek megfogalmazása ellenére, ha egyszer a Jobbik például támogatja az olimpia megrendezését, ne legyen akadálya az igen gomb megnyomásának e törvényjavaslat módosításakor a képviselőcsoport tagjai számára, hisz eddig is átlátható volt a taorendszer, eddig is a nemzetgazdaság és

a sportolni vágyó fiatalok érdekét szolgálta. Ez pedig az olimpia megvalósulása esetén ugyanezt teszi. Kérem az önök támogatását is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Globális Zöld Növekedési Intézet között kötendő, a Globális Zöld Növekedési Intézet kiváltságait és mentességeit részletező jogállási megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8673. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként... *(A Cseresnyés Péternek beszélő Szilágyi Györgynek:)* Kicsit halkabban, kedves képviselő úr! Szilágyi képviselő úr, kinn a folyosón, ha szabad kérni! Köszönöm.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/8673. számú törvényjavaslat a Globális Zöld Növekedési Intézettel, a hozzá való csatlakozással, a megkötött szerződés jogállásáról és mentességéről szóló szabályozással történő, Magyarország számára igen nagy előrelépést jelentő megállapodáscsomag és -tervezet aláírását szeretné elősegíteni. A fenti világméretű együttműködés kimondottan a párizsi megállapodás végrehajtásában rögzített és rögzítendő elemek realizálását segíti elő, és annak érdekében kerül sor a megkötésére.

Maga az intézet és az ENSZ által képviselt és létrehozott párizsi megállapodás egymással párhuzamosan ugyanolyan cél érdekében fejti ki tevékenységét. Maga az intézet kimondottan a zöldberuházások területén fejti ki tevékenységét, elsődleges célja azon tevékenységek összehangolása, amelyek az alacsony kibocsátású, úgynevezett zöld gazdaságfejlesztési programokat részesítik előnyben.

Jelen pillanatban 25 ország tagja ennek a szerződés-csomagnak. Egy koreai központtal bejegyzett, jelen pillanatban több európai ország által is fémjelzett rendszert kíván létrehozni. Magyarország érdekeltsége elsősorban a vízgazdálkodás, az energetika és ezen belül az úgynevezett energiahatékonyság területén fontos és kiemelt. Az országok új típusú gazdasági fejlődését, a klímaváltozás kezelését kívánja maga az intézet kezelni. Maga az intézet munkája során egyébként összehangolja azokat a nemzetközi fejlesztéseket, amelyek ezen fenti célokat segítik elő. Elősegíti a fejlődő országok felzárkózását és a párizsi megállapodásban foglalt kibocsátási és fejlesztési

célok realizálását ezen országokban. Magyarországnak kimondottan gazdasági érdeke van abban, hogy ezen országok hasonló fejlesztéseiben részt vegyen és azokat elősegítse.

A kormány a Globális Zöld Növekedési Intézet alapító egyezményének kihirdetéséről szóló 377/2015. kormányrendelettel felhatalmazását adta az intézet alapító egyezményének kötelező hatályú elismerésére. Ezzel Magyarország a nemzetközi szervezet 25. tagállamává vált. Magyarország egyébként a közép-kelet-európai régió országai közül elsőként csatlakozott és kíván részt venni ezekben a gazdaságfejlesztési programokban. A kormány 2015. december 8-án, a párizsi klímakonferencián egy kétoldali jogállási megállapodást kötött magával az intézettel. Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja az elfogadott nemzetközi egyezmény kihirdetése és a nemzetközi jognak történő megfelelés és megfeleltetés. A jogállási megállapodás a 2016-ban kezdődő együttműködés feltételeit és paramétereit rögzíti, lehetővé téve a nemzetközi szervezet akadálytalan működését.

Az elkövetkező években Magyarország kiszélesítheti klímapolitikai tevékenységét, főleg a harmadik országok területén olyan fejlesztésekben vehet részt, amelyek regionálisan két- és háromoldali szerződésekkel elősegítik a klímapolitikai célkitűzések szinten tartását és a párizsi konferencián rögzített paraméterek betartását. Előrevetíti a megállapodás a globális gazdaság alapvető változásait is egyben és egy alacsony szén-dioxid-kibocsátás tervezett megvalósítását.

Kérem, hogy a tisztelt Országgyűlés vitassa meg az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és megvitatást követően támogassa annak elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Az elmúlt évben mindenki Párizsra, az ott zajló klímacsúcsra figyelt, az ott elért eredményeket Pan Gimun ENSZ-főtitkár az elmúlt héten zajló ENSZ parlamenti meghallgatást kísérő egyik IPU-s rendezvényen is fontosnak nevezte, jelentős lépésként értékelte.

(13.30)

Ugyanakkor meg kell találnunk azokat az eszközöket, melyekkel megvalósíthatóak lesznek a Párizsban megfogalmazott feladatok, elérhetőek lesznek a fenntartható fejlesztési célok által kitűzött fejlesztési területek.

A Globális Zöld Növekedési Intézet egy, a zöldberuházások ösztönzését célzó, dél-koreai székhelyű

nemzetközi szervezet; elsődleges célja, hogy segítse a fejlődő és átmeneti gazdaságú országokat az alacsony kibocsátású zöldgazdasági fejlődés megvalósításában. Ehhez szakmai támogatást és hálózatépítési lehetőséget nyújt a tagországai részére. Az országok új típusú gazdasági fejlődése a hosszú távú inkluzív versenyképességet biztosíthatja, egyúttal a klímaváltozás elleni küzdelem legalapvetőbb eleme. Az intézet szoros kapcsolatban áll a nemzetközi klímapolitikai tárgyalásokkal, az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményével. Munkájával a készülő új párizsi egyezmény végrehajtását is támogatja, többek között a tervezett, nemzetileg meghatározott hozzájárulások gyakorlatba ültetésével, projekt-előkészítés útján.

Ahogy elhangzott, Magyarország 2005 decemberében Párizsban csatlakozott a Globális Zöld Növekedési Intézethez, Magyarország ezzel egy újabb jelentős előrelépést tett a szoros klímavédelmi együttműködés életre hívásáért és a klímaegyezmény eredményes végrehajtása érdekében.

A most aláírt jogállási megállapodás az intézet és Magyarország együttműködésének feltételeit rögzíti. Hazánk a Globális Zöld Növekedési Intézet kulcsfontosságú működési területei közül - ahogy az államtitkár úr is mondta - a vízgazdálkodás és az energiahatékonyság területein is kiemelkedő eredményekkel rendelkezik, amelyekkel a szervezettel összefogva a nemzetközi klímafinanszírozási stratégia részeként kíván majd építeni. Az elkövetkezendő években Magyarország klímapolitikai tevékenységére alapozva példát mutathat más országoknak regionális és háromoldali együttműködések keretében.

Magyarország nemzetközi klímapolitikai és hazai éghajlatváltozási stratégiai céljaival a Globális Zöld Növekedési Intézet küldetése összhangban van. Magyarország az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és a kiotói jegyzőkönyv részes feleként, valamint a 2015. évi új globális klímaegyezmény támogatójaként nyitott az éghajlatvédelmi tárgyú együttműködésekre.

Ezen együttműködések az új egyezmény célkitűzéseivel összhangban kiterjedhetnek az alacsony kibocsátású gazdaságra való áttéréshez szükséges kormányzati, stratégiai tervezési, tudás- és technológiaátadásra is.

A nemzetközi klímapolitikában az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye alatt folyó tárgyalásokon az elsődleges cél jelenleg a 2015-ben induló és 2020-tól hatályos globális éghajlatvédelmi megállapodás előkészítése, amely felváltaná a jelenleg második kötelezettségvállalás időszakát élő kiotói jegyzőkönyvet.

A fejlődő és fejlett felek közötti megegyezés egyik kulcseleme a klímafinanszírozás. Hazánk szerint a mitigáció, vagyis a kibocsátáscsökkentés elsődleges ugyan, de az adaptáció, vagyis az alkalmazkodás is fontos.

A Globális Zöld Növekedési Intézethez való csatlakozással Magyarországnak lehetősége nyílik a part-

nerországokkal és a Globális Zöld Növekedési Intézettel való háromoldalú együttműködések folytatására. A Globális Zöld Növekedési Intézet gazdaságilag életképes, fenntartható megoldások bevezetését tűzte ki célul az energia, a vízgazdálkodás, a városfejlesztés és a termőföldhasználat terén. Magyarország a fenti területeken értékes tapasztalatokkal rendelkezik a fejlődő országok gazdasági fejlődésének támogatására. A stratégiai együttműködés sarokpontjai most vannak meghatározás alatt.

Kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a célok megvalósítását a javaslat elfogadásával. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bartos Mónika. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Globális Zöld Növekedési Intézet az erről szóló megállapodást nemzetközi szervezetként hozta létre Rio de Janeiróban 2012. június 20-án. Az elsődleges célja a fenntartható fejlődés előmozdítása a fejlődő és a feltörekvő országokban, beleértve a legkevésbé fejlett országokat is.

Magyarország csatlakozott az intézet létrehozásáról szóló alapító egyezményhez; a csatlakozásról Aradszki András energiaügyért felelős államtitkár és az intézet főigazgatója írt alá kétoldali megállapodást december 8-án a tavalyi évben Párizsban.

Az intézet a létrehozásáról szóló megállapodás 15. cikkével összhangban kérhet olyan kiváltságokat és mentességeket a tagállamaiban, amelyek szükségesek és indokoltak az intézet rendes működéséhez, megfelelően figyelembe véve a hasonló típusú nemzetközi szervezetek számára általában biztosított kiváltságokat és mentességeket egyaránt.

A nemzetközi klímapolitikában az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye alatt folyó tárgyalásokon az elsődleges cél jelenleg a 2015-ben induló és 2020-tól hatályos globális éghajlatvédelmi megállapodás előkészítése, amely felváltaná a jelenleg második kötelezettségvállalás időszakát élő kiotói jegyzőkönyvet, a fejlődő és a fejlett felek közötti meg egyezés egyik kulcseleme pedig a klímafinanszírozás.

Hazánk szerint a kibocsátáscsökkentés az elsődleges ugyan, de az adaptációt, vagyis az alkalmazkodást is fontosnak tartjuk. A klímafinanszírozás a végrehajtás eszköze több más eszköz mellett, amely köz- és magánfinanszírozást egyaránt fel kell hogy öleljen, azonban az EU tagállamai és az OECD keretei között is egyre több tárgyalás folyik. Az intézet főigazgatója 2015. áprilisi 21-ei levelében üdvözlő hangvételű tájékoztatást adott az intézményhez való csatlakozás feltételeiről és annak 2015-2016. évre vonatkozó munkaprogramjáról.

A főigazgató levelében leírtak szerint az intézethez való csatlakozással Magyarországnak lehetősége nyílna a partnerországokkal és az intézettel való háromoldalú együttműködések folytatására. Jó példa erre a „green investment services” program, amelynek keretében az intézet meghatározott célországok kormányzati szereplői részére nyújt támogatást projektjavaslatok elkészítéséhez és a szükséges köz- vagy magánforrások eléréséhez.

Az intézet gazdaságilag életképes fenntartható megoldások bevezetését tűzte ki célul az energia, a vízgazdálkodás, a városfejlesztés és a termőföldhasználat terén. Elsődleges feladata a fenntarthatóságot szolgáló helyzetértékelések elkészítése és a piaci értelemben is értelmezhető tapasztalatmegosztás lehetővé tétele.

Mi a Magyar Szocialista Párt részéről üdvözljük az egyezményhez való csatlakozást, hasznosnak ítéljük Magyarországnak szempontjából, éppen ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Ennek kapcsán az államtitkár úr figyelmébe pusztán azt ajánlanánk, hogy maga az egyezményhez való csatlakozás és a benne rejlő lehetőségek talán alkalmasak arra, hogy a magyar kormány újragondolja a zöldgazdasághoz, a megújuló energiaforrásokhoz való viszonyát, hiszen az elmúlt években inkább visszalépést tapasztalhatunk ezen a területen, pedig a mi megítélésünk szerint Magyarország hosszú távú érdeke azt kívánna meg, hogy mind a zöldgazdaság, mind a környezetvédelem területén a magyar kormány kicsit hosszabb távon tekintsen a jövőbe.

Mi azt gondoljuk - és ezt ajánljuk a kormány figyelmébe is -, hogy a zöldgazdaságban rejlő lehetőségek nemcsak környezetvédelmi szempontból lehetnek fontosak a számunkra, hanem új iparágak meghonosítása miatt, a gazdasági növekedés új kiterjesztési pontjainak a meghatározása szempontjából, foglalkoztatáspolitikai szempontjából, kutatás-fejlesztés tekintetében is. Ez azért érdekes, hiszen folyamatosan jelennek meg olyan elemzések különböző cikkekben, hogy Magyarország nem találta még meg az elmúlt időszakban - és ez nem pusztán a Fidesz-kormányra vonatkozó kritika - azokat a kiterjesztési pontokat a gazdasága szempontjából, amelyek az európai uniós források csökkenése után is vezérelni vagy támogatni tudnák a magyar gazdasági növekedést. A mi megítélésünk, az én meggyőződésem szerint ebben ez a zöldgazdaság, a megújuló energiaforrásokkal való jobb foglalkozás bizony nagy lehetőségeket biztosíthatna Magyarországnak számára. Éppen ezért is kritizáltuk többször korábban egyébként a paksi megállapodást is, hiszen azt mondtuk, hogy hatástanulmányok nélkül nem szabad, nem lehet egy ilyen beruházásba fejest ugrani, annak a költségvetési vonzata miatt, illetőleg amiatt, hogy nem lehet tudni, hogy nem érte volna-e meg jobban Magyarország számára, ha megújuló energiaforrásokba investál ugyanekkor összeget.

(13.40)

Hiszen párhuzamosan a kettő nem fog működni, tehát Paks elszívja azokat a forrásokat, amiket adott esetben új iparágak, új területek fejlesztésébe lehetett volna fektetni, ami az imént említett foglalkoztatáspolitikai és egyéb más gazdasági növekedési kéréseket is támogathatta volna.

Tehát pusztán csak ennyit szerettem volna államtitkár úrnak hozzáfűzni, hogy talán ez egy alkalom lehetne arra, hogy ezt egy picit közösen újragondoljuk, mi ebben minden támogatást megadunk, mint ahogy értelemszerűen ezt az egyezményt is támogatjuk és egy jó kormányzati lépésnek tartjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkímélem önöket attól, hogy harmadszor is felolvassam a törvényszöveg indokolását, az előttem szólók ezt már megtették, egyébként nyilván helyesen, hiszen ismernünk kell, hogy miért terjesztette elénk a kormány ezt a törvényjavaslatot. Nem kell azonban hozzá különösebb rétori tehetség, hogy saját szavaimmal néhány mondatot fűzzek az előttem szólók által elmondottakhoz, illetve a Jobbik Magyarországért Mozgalom álláspontját ebben a tekintetben ismertessem.

Mindig nagy öröm számunkra, ha Áder János köztársasági elnök urat halljuk különböző klímakonferenciákon, mint legutóbb Párizsban is arról beszélni, hogy Magyarország számára milyen fontos a klímavédelem és az éghajlatváltozás lassítása vagy megakadályozása, azonban soha nem örülünk annak, hogy itthon az ellenkezőjét tapasztaljuk annak, amit Párizsban vagy más fórumokon elmond. Nem örülünk annak, hogy a klímapolitika terén kis léptekben haladunk csak előre vagy néha egyáltalán nem haladunk előre. Nem örülünk annak, hogy nem segíti a kormány a megújuló energiaforrások elterjedését, és itt egy picit Mesterházy Attila képviselő úrral vitába szállnék, hiszen klímapolitikai szempontból egyébként az atomerőmű ugyancsak pozitív megoldásnak számít, hiszen működése során széndioxidot nem bocsát ki vagy csak minimális mennyiségben bocsát ki a levegőbe, tehát egy más típusú erőműhöz képest ugyanúgy klímabarátnak tekinthető. Nyilván más veszélyei vannak, ezt mindannyian tudjuk, illetve most már nem is az atomenergiával kapcsolatos veszélyek jelentik Paks II. kapcsán a legnagyobb problémát, hanem a körülötte kialakult óriási nemzetközi nyomás, a bizonytalan helyzet, bizonytalan nemzetközi helyzet, a finanszírozás bizonytalansága, számos kérdés felmerült.

Mindenesetre a kormány részéről nagyon pozitív volna egyrészt, ha volna valamiféle B-terve, valamiféle alternatívája a Paks II. beruházás meghiúsulása esetére Magyarország energiaellátására, másrészt viszont addig is azokat az intézkedéseket kellene erőltetni, azt gondolom, kormányzati szinten, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy klímavédelmi szempontból igenis elégedettek legyünk, és ne csak kívülről dicsérjenek minket, hanem mi magunk is azt mondhatjuk, hogy valóban megtettünk mindent itt Magyarországon. Gondolok itt arra, hogy nem kellene például környezetvédelmi termékdíjjal sújtani a napelemeket és a napenergia hasznosítását ezen keresztül. Gondolok itt arra, hogy 2010 óta nem volt szélenergia-tender kiírva Magyarországon. Gondolok itt arra, hogy nem kellett volna azt a 100 milliárd forintot elvenni a lakosságtól, amelyet energiahatékonysági pályázatokra fordíthatott volna, illetve energiahatékonysági pályázatok formájában az épületek energetikai korszerűsítésére fordíthatott volna, azonban Lázár János tavaly évi végi bejelentése nyomán ez csak a középületekre lesz felhasználható, a lakosság számára nem lesznek ehhez szükséges források. Es még sorolhatnám, hogy milyen intézkedéseket kellene tenni, amelyeket a kormány nem tett meg.

Persze, minden esetben üdvözljük és szavazatunkkal is támogatjuk az olyan egyezmények jóváhagyását, kihirdetését, amelyek egy újabb zöld nemzetközi intézet létrehozásáról, illetve magyarországi megjelenéséről szólnak, hiszen ez egy pozitív dolog önmagában. 2012-ben én is ott voltam az ENSZ éghajlatvédelmi konferenciáján, amikor ez az intézmény megszületett, és azt láthatjuk, hogy valóban egy pozitív folyamat első lépései indultak meg a tekintetben, hogy a fejlődő országok is részt vállaljanak klímavédelmi célkitűzésekből, illetve a fejlett országok is, mint az Egyesült Államok, nagyobb mértékben vegyék ki a részüket. Bár ez most az utóbbi időben mégis megkérdőjeleződni látszik, hiszen hiába próbált Obama egy gesztust tenni ebbe az irányba, ha a kongresszus ezt leszavazza vagy az Egyesült Államok képviselőháza nem járul hozzá ezekhez az ambíciókhoz, gazdasági megfontolásokból természetesen.

A Globális Zöld Növekedési Intézet magyarországi megjelenése üdvözlendő, nagyon örülünk annak, hogy Magyarországon is jelen lesz és fontos szempontból lesz jelen ez az intézmény. Akár az energiaellátás, akár a vízgazdálkodás terén valóban van olyan tudása Magyarországnak, amely javára szolgálhat a fejlődő országoknak, azonban mint mindig, a rendrakást, azt gondolom, a saját házunk táján, itthon kell elkezdenünk, és utána adhatunk mi tanácsot akár fejlődő országoknak vagy bármely más régióbeli országnak. A törvényjavaslat indokolása azt mondja, hogy egy regionális szinten kezdené el a működését ez az intézet a környező országokkal együttműködve, majd a későbbiekben esetlegesen

más, távolabbi fejlődő országok felé is nyithatna a magyarországi intézete ennek a globális növekedési intézetnek. Ezt természetesen üdvözlendőnek tartjuk, regionális szinten is szükség van akár energetikai, akár vízgazdálkodási célú összefogásokra. Ha ez az intézmény ezt elő fogja segíteni, akkor annak csak gratulálni tudunk.

Mindenesetre figyelemmel fogjuk kísérni nemcsak a Globális Zöld Növekedési Intézet, hanem a kormány további ez irányú politikáját is, klímavédelmi politikáját, zöldpolitikáját, amely, ahogy már az előttem szólók is elmondták, legalábbis MSZP-s képviselőtársam is elmondta, 2010 óta a szemünk előtt épül le folyamatosan, mind az államigazgatási, mind a hatósági rendszer tekintetében gyengülés tapasztalható. Ezért vagyunk mindig egy kicsit szkeptikusak, amikor klímavédelemmel vagy környezetvédelemmel kapcsolatos törvényjavaslat kerül az Országgyűlés elé.

Természetesen tisztában vagyunk vele, hogy ez most egy nemzetközi szerződés magyarországi jóváhagyása, egy nemzetközi intézet magyarországi megjelenése azon feltételeinek adunk zöld utat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ez Magyarországon is megjelenhessen, illetve Magyarországra is bejöhessen a Globális Zöld Növekedési Intézet. Ezért is támogatjuk ezt a kezdeményezést, és a zárószavazáson is természetesen támogatni fogjuk, mindamellelt azzal a megjegyzéssel, hogy a kormány ez irányú munkáját a továbbiakban is figyelemmel kísérjük. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Talán meglepő, de az LMP mint zöldpárt valószínűleg nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. *(Dr. Vas Imre: Ebből látszik, hogy nem zöldpárt.)* A magyar kormány és a Globális Zöld Növekedési Intézet között kötendő, a Globális Zöld Növekedési Intézet kiváltságait és mentességeit részletező jogállási megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat egy nemzetközi megállapodást ismertet, amelynek az iránya első ránézésre akár helyesnek is tűnhet. A tartalma pedig át lett másolva más hasonló egyezményekből, így nincs rá ok, hogy erről többet beszéljünk.

Az ördög azonban ezúttal is a részletekben rejlik. A valódi kérdés az, hogy kivel és milyen megfontolásból kíván együttműködni a magyar kormány. Az LMP-t igazán nehéz lenne azzal vádolni, hogy nem tulajdonít megfelelő jelentőséget a klímaváltozás veszélyének, illetve azoknak a lehetőségeknek, amelyek az éghajlatváltozás elleni küzdelem gazdaságfejlesztési potenciáljában rejlenek. Számunkra

valóban fontos, hogy ezen a területen a mindenkori magyar kormány együttműködjön a legfontosabb nemzetközi szereplőkkel, illetve hogy a saját jó és a rossz tapasztalatainkat megosszuk másokkal. Ugyanakkor jelzésértékűnek tartjuk, hogy az Orbán-kabinet nem a Greenpeace, a WWF, az OXFAM vagy a többi ismert tevékenységű, hiteles és átlátható nemzetközi szervezet között keres magának partnert, sőt ezeknek a működését egyre keményebben megakadályozza, hanem egy olyan szerveződést kínál meg a diplomáciai státuszhoz társuló előnyökkel és kedvezményekkel, amely még semmilyen értékelhető teljesítményt nem tud felmutatni a klímavédelem terén, ugyanakkor gyakran vádolják azzal, hogy különféle gazdasági érdekcsoportok képviseletében munkálkodik és fő profilja a greenwashing, vagyis a környezetre káros üzleti magatartás zöldre festése.

Ha ez a közös nevező, amely az Orbán-kormányt a Globális Zöld Növekedési Intézettel való együttműködésre sarkallta, akkor a motivációt már értjük, ám komoly elvi kifogásaink vannak a kooperáció tartalmi kérdéseivel kapcsolatban.

(13.50)

A törvénytervezet indoklása szerint Magyarországnak lehetősége nyílna a partnerországokkal és a Globális Zöld Növekedési Intézettel való háromoldalú együttműködések folytatására - jól hangzik. Ám a partnerországok alatt itt egyértelműen a fejlődő országokat érti a törvénytövege, és nem tudunk róla, hogy a Globális Zöld Növekedési Intézet eddig jelentős sikereket tudott volna felmutatni a fejlődő országokban végrehajtott eredményes klímavédelmi projektek menedzselése területén. De tegyük fel, hogy ez a jövőben megváltozik, azaz lesznek jól látható, összerakott, valóban az éghajlatváltozás megelőzését és a klímaalkalmazkodást szolgáló programok, ráadásul olyan tehetős országokat is sikerül találni, amelyek hajlandók lennének ezeknek a programoknak a finanszírozására. Ebben az esetben is joggal vetődik fel a kérdés: mit keresne egy ilyen együttműködésben Magyarország?

A Globális Zöld Növekedési Intézet gazdaságilag életképes, fenntartható megoldás bevezetését tűzte ki célul az energia, a vízgazdálkodás, a városfejlesztés és a termőföldhasználat terén. Magyarország a fenti területeken értékes tapasztalatokkal rendelkezhet a fejlődő országok gazdasági fejlődésének támogatására - írja az indoklás. Jól hangzik, csak sajnos nem igaz.

Energia: az elmúlt évtizedekben szinte semmit nem tettünk ezen a téren, ami az éghajlatváltozás megelőzését szolgálja. Tíz éve nem engedélyeznek az országban új szélerőművet, adórendszerünk bünteti a napelemeket és a hőszivattyúkat, az egész EU-ban nálunk az egyik legalacsonyabb a megújuló energia részaránya és az energiahatékonyság. Ez lenne az a tapasztalat, amit át szeretnénk adni? Vagy a különfé-

le trükkökkel az adófizetők és a parlament elől elrejtett, orosz hitelből finanszírozott atomerőmű-építés? Erre szeretnénk megtanítani a világ országait?

Nem sokkal jobb a helyzet a vízgazdálkodás terén sem. Épp most kaptunk uniós intést amiatt, hogy rosszul használtuk fel a vízminőség javítására kapott uniós forrásokat. Felszíni vizeink jelentős részének az ökológiai állapota kedvezőtlen vagy megfelelő kutatások híján nem ismert. A stratégiai megelőző szemléletű vízgazdálkodás helyett továbbra is a sokkal drágább és kockázatosabb katasztrófavédelmi logikájú védekezéshez ragaszkodik a kormány, aminek az a következménye, hogy a legtöbb évben aszályos és árvizes-belvizes időszakok váltják egymást. Semmi sem történik annak érdekében, hogy a vizeinkkel okosan gazdálkodjunk. Ez lenne az a példa, amit másoknak is megmutatnánk?

Városfejlesztés: az európai fővárosok közül Budapesten a legalacsonyabb a zöldterületek aránya. Most beépítjük a Városligetet is, csak hogy a miniszterelnök újabb 400 milliárd forint elköltése árán a Várba költözhesen. Az elmúlt években sikerült kiirtani a fákat a Kossuth térről, a Ludovikáról, a Római-parton pedig egy mobilgát építése miatt pusztítanak el a város utolsó természetes partszakaszát. Mi akarunk városfejlesztésre tanítani másokat?

Vagy a termőföldhasználat terén lenne értékes megosztható tudásunk? Magyarország az egyik legrosszabb példa Európában a land grabbing, vagyis a földrablás jelenségére. A közösségi használatú föld alig követhető tempóban kerül át a politikai elit és az oligarchák tulajdonába. Ráadásul nálunk a legkönnyebb a jó minőségű termőföld átminősítése és beépítése. Csak kiemelt beruházással kell nyilvánítani hozzá az adott projektet, amihez egy egyszerű kormánydöntés is elegendő. Éppen ez az, amitől a fejlődő országokat meg kellene menteni.

Amit most előkészíteni látunk, az egy rosszul kiválasztott partner és egy elavult tudásra, rossz gyakorlatra épülő együttműködés. Pedig lehetne ezt is jól csinálni. Léteznek olyan szervezetek, amelyek valóban tudják, hogy mit kell tenni a klímaváltozás ellen, és nemcsak tudják, de csinálják is. Az Orbán-kormánynak inkább velük kellene barátkoznia. De a legsürgősebb feladat az lenne, hogy rendet tegyünk a saját házunk táján, mielőtt exportálni kezdjük a világba a tudásunkat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Írásban további felszólalásra senki nem jelentkezett, és a képernyőn sem látok nevet. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkező nincs.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek - aki jelzi, hogy hozzá kíván szólni -, Szabó Zsolt államtitkár úrnak.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán az egész szakmai terület egészen átviharzottunk és átléptünk itt egypár kérdés témájában, nem egészen a jogszabályhoz kapcsolódóan, ezért ha megengedik, először is a szakmai dolgokról néhány gondolatot hadd mondjak.

Hála az égnek, az Európai Unió úgy gondolkodik, hogy mindenki a saját energetikai portfólióját összerakja és összerakhatja, a saját gazdasági érdekeinek megfelelően. Utalok például Lengyelországra, de utalhatok Magyarországra is. Magyarország 13 százalékos megújulóenergia-arányt kellene hogy kialakítson 2020-ra, mi 14,65 százalékot vállaltunk, és ehhez komoly fejlesztési támogatásokat is adunk. Mind a három portfólióelemben, ami a klímaváltozáshoz kapcsolódik - energiamegtakarítás, megújuló energia, szén-dioxid-kibocsátás -, messze az előírási szintek alatt vagyunk, vagy fölötté vagyunk, mindenki értse úgy, ahogy szakmailag a legmegfelelőbb, és ennek megfelelően teljesítünk minden elvárást 2020-ig.

Ami érdekes: csak az elmúlt fél évben mintegy 450 közintézményt újítottunk föl energetikai szempontból, energiatakarékosság szempontjából, de a lakosság érdekében is tettünk néhány lépést. Utalok itt az új építésű ingatlanok áfacsökkenésére, az otthonteremtési támogatásokra, utalok a visszatérítendő támogatásokra, ami EU-s forrásból lesz, és utalok a vissza nem térítendőre is, ami nemsokára meg fog jelenni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az azonban engedtessek meg a kormánynak, hogy eldönthesse, ahhoz, hogy az európai uniós célokat hogy tudjuk a leoptimalisabban kihozni, a lehatékonyabban fölhasználni a fejlesztési pénzeket, ott a közintézmények és a lakosság mellett minden elemet a leoptimalisabban hadd tudjunk igénybe venni. Tisztelt képviselőtársaimnak felajánlom azt a lehetőséget, hogy az államtitkárságon belül bármilyen kérdésben, bármilyen témakörben nagyon szívesen részletesen és számszakilag alátámasztva tudunk válaszolni.

Mindig felmerül a napelemnek az adózási és egyéb kérdése. Azért ne felejtsük el, hogy a napelemben 750 ezer forintos kilowatt-bekerülési árral indulunk, és most már 350 ezer forintnál tartunk. A napelem az, amely a legnagyobb mértékű felhasználás-növekedést érte el a megújuló energiákon belül, és a legnagyobb mértékben csökkent az ára az elmúlt időszakban. Minden szám azt mutatja, hogy megtérülés szempontjából az egyik leginkább megtérülő megújulóenergetikai beruházás a jövőt illetően.

S legyen szabad még annyit: felvetődött, hogy Budapesten csökken a zöldterület aránya. Én is a

zöld híve vagyok, ezért vidéken lakom. Kedves Schmuck Erzsébet képviselő asszony, nagyon szívesen látjuk ott, rengeteg üres ingatlan van. Szívesen látjuk olyan területeken, ahol a zöldterületek aránya jóval magasabb, mint Budapesten. Bárcsak száz évvel ezelőtt az őseink így alakították volna ki a város központi szerkezetét, de a mostani szerkezettel kell együtt dolgoznunk, és úgy kell megoldanunk, hogy az itt lakóknak és az ideköltözőknek az a legjobb legyen. Úgy gondolom, ez a helyes út.

S akkor egy kicsit szakmailag magáról a törvényjavaslatról is - amely egy keretet szabályoz meg összességében - szeretnék néhány paramétert elmondani. Az egyik paraméter az, hogy a csatlakozásnak nincs anyagi feltétele. Az a kétszer 1 milliárd forint, amivel Magyarország beszáll ebbe a rendszerbe, egy gazdasági befektetés, amely pénzeknek az elköltését illetően adott országokban mi döntünk. Hol vannak ezek az adott országok? A miniszterelnök úr nemrégiben Indonéziában járt, ahol vizes befektést - ivóvíz-, ivóvíztisztítás-befektetést - hajtunk végre; tehát például Indonézia. De említhetem Kínát vagy Indiát is, amelyeket ugyan felzárkózó országoknak is lehet nevezni, de azért a világgazdaság vezető hatalmai közé tartoznak. Azok az országok pedig, amelyek részt vesznek ebben a tevékenységben - az Egyesült Királyság, Dánia, Norvégia, Ausztrália -, szintén olyan országok, amelyek véleményem szerint komolyan gondolkodnak a klímapolitikában, és komolyan gondolkodnak a gazdaságfejlesztésben.

Szeretném azt is elmondani, hogy több országban - például Angliában, Indonéziában - van úgynevezett beruházó cége vagy beruházó irodája az intézetnek, illetve 18 ország kimondottan a zöldnövekedési programok ratifikációja mellett döntött, ami egyben fejlesztéseket is jelent. Tehát elvállalták azokat a paramétereket, feltételeket, amelyekkel előre tudunk lépni.

(14.00)

Ez a jogszabálysomag egy gazdasági lehetőség Magyarország számára. Úgy gondolom, ezeken a területeken, főleg például, amit említettem, víz, energiahatékonyság, jók vagyunk, ki kell használnunk ezeket a lehetőségeket. Nem kétfélemilliárd forint befektetést tudunk ebből realizálni a magyarországi cégek számára.

Köszönöm szépen az aktív vitát, köszönöm szépen a véleményeket. Amennyiben bármilyen kérdés, téma van, állok szíves rendelkezésre. Kérem, hogy a jogszabály-tervezetet, a törvénytervezetet támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom is önteket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8674. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Megvárom, míg az államtitkár urak helycserés támadást hajtanak végre, köszönöm szépen.

Elsőként megadom a szót Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a Koszovói Köztársasággal a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról megkötött megállapodásunk beillesztése a magyar jogrendbe, amihez szükséges egy törvényi szintű kihirdetés. A Nyugat-Balkán a földrajzi közelsége miatt is kiemelten fontos területe a kormány külgazdasági stratégiájának. Koszovó egy fiatal állam, a nemzetközi közösség segítségével mára már sikerült kialakítania a piacgazdaság intézményrendszerét is.

2015 októberében írták alá az Európai Unió és Koszovó közötti stabilitási és társulási megállapodást. A koszovói függetlenség támogatásával az ország stabilizálásában fontos szerepet játszó nemzetközi missziókban való érdemi részvételünkkel hazánk is jelentős politikai tőkét fektetett be Koszovó sikerességébe, hogy Koszovó ügyei jó irányba haladjanak. Ez mindenképpen jó alapot jelent nekünk és számunkra a gazdasági kapcsolataink elmélyítéséhez. A közúti közlekedés területe is egy jó lehetőség, azt gondoljuk, hogy a státusz rendeződése után már egy önálló Koszovóval tárgyalva lehetőségünk lesz segíteni a koszovói fuvarozók piacra jutását, és természetesen a közlekedési engedélyek rendelkezésre állásáról is jobban tudunk rendelkezni.

A megállapodás létrehozásának kiemelt célja, hogy a vonatkozó szabályozás kormányközi egyezményben rögzítésével a szerződő felek megkönnyítsék a területükön áthaladó vagy éppen az arra irányuló nemzetközi közúti fuvarozást. A megállapodás kiterjed a két ország közötti nemzetközi közúti személyszállításra is. A rendelkezések alkalmazása elősegítheti a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatok és a külkereskedelmi termékforgalom további bővülését Magyarország és Koszovó között. A megállapodás lehetőséget teremt a személyszállítás és közvetve az idegenforgalmi fejlesztések és fejlődések irányaira is, annak fejlesztésére és az együttműködés területén a továbblépésre is.

Tisztelettel kérjük az Országgyűlést, hogy a T/8674. számú javaslatunkat támogassa, és segítsen abban bennünket, hogy a megállapodás kihirdetésre

kerüljön. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az elmúlt év novemberében folytattuk le a Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről szóló javaslat általános vitáját. Akkor az a megtiszteltetés ért engem, hogy az előterjesztés tárgyalásakor én lehettem a Fidesz vezérszónoka. Akkor ismertettem a Magyarország és Koszovó közti kapcsolatrendszer sarokpontjait, aláhúztam és néhány mondattal indokoltam a kapcsolatépítés jelentőségét. Ezt most nem tenném meg újra.

Azt azonban mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarország politikai, biztonsági, gazdasági, stratégiai érdeke is, hogy a Nyugat-Balkánon béke és stabilitás legyen. Szükség van a diplomáciai kapcsolatok fokozására és az együttműködés különböző formáinak kialakítására, megerősítésére. Ennek értünk ma egy következő állomásához. Ahogy államtitkár úr is elmondta, a nemzetközi megállapodás létrehozásának kiemelt célja, hogy a szerződő felek megkönnyítsék a területükön áthaladó vagy odairányuló nemzetközi közúti személyszállítást és áru fuvarozást.

A megállapodás kiterjed a Magyarország és Koszovó közötti nemzetközi közúti személyszállítás menetrend és külön célú menetrend szerinti fajtáira is. A megállapodás elősegítheti Magyarország és a Koszovói Köztársaság közötti kereskedelmi kapcsolatokat, valamint az árucere-forgalom további bővítését, egyben lehetőséget teremt a személyszállítás és az idegenforgalom fejlesztésére.

A kapcsolatok erősítése érdekében is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk a kétoldalú és nemzetközi fórumokon következetesen támogatta Koszovó nemzetközi elismerését, a demokrácia és jogállamiság megszilárdítását az ország függetlenségének

kikiáltása, a 2008. február 17-e óta eltelt időszakban. Magyarország 2008. március 19-én ismerte el Koszovó függetlenségét, a diplomáciai kapcsolatokat pedig március 26-án vettük fel. A két ország között az elmúlt években rendszeresek voltak a magas szintű látogatások, és megkezdődött a szerződéses kapcsolatok kiépítése is.

A magyar-koszovói kapcsolatoknak ugyancsak jelentős eleme Magyarország részvétele a koszovói nemzetközi missziókban. Magyarország nemzeti érdeke ugyanis a Nyugat-Balkán stabilitása, ezért jelentős erővel veszünk részt a koszovói nemzetközi békefenntartó misszióban. Az elmúlt nyolc év fejlődő kétoldalú kapcsolatrendszer mellett azonban Magyarországnak kiemelt hangsúlyt kell helyeznie a koszovói európai integrációs folyamat támogatására is. Hazánk számára is rendkívül fontos a térség stabilitása mellett a koszovói államépítési folyamat sikeressége, egy európai értékeket magáénak valló, demokratikus normákat betartó, működőképes politikai rendszer, illetve piacgazdaság működése.

Poszítívumként említhető, hogy az önálló államként történő elismerést megtagadó európai uniós tagállamok sem blokkolták le az EU szerepvállalását, amit elősegített a nemzetközi gazdasági szervezetekben betöltött tagság is, hiszen Koszovó 2009 júniusában lett tagja az IMF-nek és a Világbanknak is. Szintén pozitívumként említhetjük, hogy a visegrádi országok abban állapodtak meg, hogy szorgalmazzák a nyugat-balkáni térség európai uniós integrációjának felgyorsítását, emellett létrehozták a nyugat-balkáni alapot is.

A magyar-koszovói gazdasági kapcsolatok továbbfejlesztésének irányai esetében érdemes lenne végiggondolni, hogy Koszovóban főleg a mezőgazdaság jelent egyfajta hivatalos megélhetési forrást, hiszen az ország területének mintegy 53 százaléka mezőgazdaságilag megművelt terület. Szintén említésre méltó, hogy Koszovó ásványkincsvagyonára Európai szempontból is jelentős, ugyanakkor a feldolgozóipari kapacitás fejletlen. A bányászati szektorban olyan meghatározó érctermékek szerepelnek, mint a nikkel, a cink, az ón és az ólom, valamint az ezüst, ezenkívül számottevő lignitvagyonnal is rendelkezik az ország. Koszovó tehát magyar szempontból jelentős, potenciális lehetőségeket nyújt mint gazdasági partner, ennek megfelelően érdemes folytatni a kétoldalú kapcsolatok kiépítését.

A Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló megállapodással a szerződő felek az államaik közötti és az államaik területén tranzitforgalomban áthaladó, továbbá a harmadik államba irányuló vagy harmadik államból kiinduló, az egyik szerződő fél államának területén bejegyzett autóbusszal végzett nemzetközi közúti személyszállítást, illetve az egyik szerződő fél államának területén bejegyzett gépjárművel végzett nemzetközi közúti áru fuvarozást szabályozzák. A

megállapodás kiemelt célja, hogy a szerződő felek megkönnyítsék a területükön áthaladó vagy oda irányuló nemzetközi közúti személyszállítást és áru fuvarozást. A megállapodás kiterjed a Magyarország és Koszovó közötti nemzetközi közúti személyszállításnak a menetrend és a külön célú menetrend szerinti fajtáira is.

(14.10)

A megállapodás elősegítheti Magyarország és a Koszovói Köztársaság közötti kereskedelmi kapcsolatokat, valamint az árucere-forgalom további bővítését, egyben lehetőséget teremt a személyszállítás, illetve az idegenforgalom fejlesztésére is.

Úgy ítéljük meg tehát, hogy a két ország között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat is hozzájárul a Magyarország és Koszovó közötti gazdasági és politikai kapcsolatok további fejlesztéséhez, ezért az előterjesztés elfogadását támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő és most kihirdetésre váró nemzetközi egyezmény áttekintése után bizton elmondhatjuk, hogy az mind formai, mind pedig tartalmi elemeit tekintve megfelel a vonatkozó közúti hatósági szabályozás kritériumrendszerének. Éppen ezért olyan különösebb fenntartásom, ami miatt ne volna támogatható ennek az elfogadása, nem merült fel.

Ezért előrebocsátom, hogy a Jobbik frakciója igennel fog szavazni a Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatra. Már csak azért is, mert egyet tudunk érteni azokkal a törekvésekkel, hogy Magyarország jelentősen fokozza a diplomáciai aktivitását a Nyugat-Balkán felé, hiszen hazánknak biztonsági, gazdasági és politikai-stratégiai érdeke, hogy a Nyugat-Balkánon béke és stabilitás legyen. Fontos ez a modern kori népvándorlás mihamarabbi megfékezése, valamint az Iszlám Állam térségbeli hídfőállás-építési kísérleteinek megnehezítése céljából is.

De hogy ne csupán ilyen általános diplomáciai közhelyekről legyen szó, azért vizsgáljuk meg egy-két konkrét és problémásnak tekinthető pont kapcsán ezt a törvényjavaslatot! Észrevételezem példának okáért, hogy a 4. cikk 1.2.2 alpontjában az engedélymentes kategóriába tartoznak azok az autóbussz-különjáratok is, amelyek utasaikat csak egy irányba,

valamelyik szerződő állam területéről a másik szerződő állam területére szállítják. Persze tudom, hogy az illegális bevándorlás feltartóztatása elsődlegesen határvédelmi, határellenőrzési és vízumpolitikai feladat, ugyanakkor mindenki számára ismert, hogy a tavaly kezdődött népvándorlás első csoportjai tavaly télen a koszovói albánok voltak, és amikor kiváló képviselőtársam, Z. Kárpát Dániel már akkor, mintegy vészharangot kongatva felhívta ezen kirobanni készülő népvándorlás veszélyeire a figyelmet, akkor még a kormánypárti padsorokból is bizonybizonny egyfajta riogatással és tulajdonképpen politikai haszonszerzéssel vádolták őt, illetve a Jobbikot a téma kapcsán.

Nyilván az is tény, hogy nem egyirányú buszokkal érkeztek akkor Magyarországra ezek a koszovói albánok, hanem a zöldhatáron át, gyalogosan. De ugyanakkor e keserű tapasztalatból kiindulva az egyirányú utazást én biztosan az engedélyköteles kategóriába sorolnám - mert miért jönnének csak erre, és vissza nem? Persze, tisztában vagyunk azzal is, hogy egy mindkét fél által aláírt egyezményt az Országgyűlés nem módosíthat, csak kihirdethet, de ez az aggály azért egy ellenzéki frakció részéről, még az amúgy már jelzett támogató hozzáállás mellett is igenis elhangozhat, és igenis el kell hogy hangozzék.

Észrevételezem továbbá, hogy az egyezmény, bár EU-n kívüli államról van szó, lehetővé teszi a 6. cikk 3.2) bekezdésében, hogy a közúti áru fuvarozás külön engedéllyel gépjárműadó- és útdíjmentesen is történhet. Azt hiszem, hogy ebben az államtitkár úrral legalább elviekben egyetértünk. A közúti áruszállítás túlterjeszkedése hazánkra nézve brutális környezeti, baleseti és úthasználati, ezáltal infrastruktúra-építési, -felújítási terheket ró. Így egy EU-n kívüli szerződő ország esetében elvárható lenne, hogy a gépjárműadó- és útdíjmentesség külön engedéllyel történő biztosítása helyett ezt csak a kombinált szállítási módok alkalmazása esetén engedélyezzék.

Mit értünk ezalatt? Például a konténervonatokra történő átrakodást a belépési ponthoz képesti első lehetséges ponton. Mint önök előtt is ismert, a ROLA-fuvarozás, tehát az ausztriai Wels és a magyarországi Kiskundorozsma közötti vasúti kamionszállítás a Fidesz-kormány alatt, 2012 végével szűnt meg, ahelyett, hogy ezt a szállítási módot a környezet- és természetvédelem, a balesetvédelem és a közúthálózat állapotának javítása érdekében megerősítették volna. Csak néhány szám, az előbb Kepli Lajos képviselőtársam is zöldenergiáról, környezetvédelemről beszélt, nagyon helyesen: jó tudni, hogy 2002-ben mintegy 100 ezer kamion ment úgy keresztül Magyarországon, hogy azt vasúti vagonokra pakolták. Ez 2012-re - sajnos egyébként - mindössze 30 ezerre csökkent, de azóta ez a 30 ezer nyerges vontató is Magyarország közútjaira zúdult, óriási károkat és problémákat okozva egyébként.

Hogy ennek a fontosságát belássák, elég csupán, hogyha néhány sokatmondó statisztikai adatot emlí-

tek még. Ez pedig nem más, mint az, hogy Magyarországon az áruszállítás 68 százaléka most már közúton bonyolódik. Az éves áruszállítási teljesítmény egyébként körülbelül olyan 40 milliárd árutonnikilométer, amiből nagyjából háromnegyedes részarányt képvisel a nemzetközi forgalom. Mindez ropant mód leterheli, amortizálja országos közúthálózatunk azon 9 ezer kilométerét, amely a főhálózatot alkotva döntő mértékben viseli a rajtunk keresztül dübörgő áruforgalom terhét, minden súlyát.

Éppen ezért egyébként nem győzzük eleget hangoztatni, hogy milyen nagy szükség lenne arra, hogy a leterheltség csökkentése érdekében nagyobb hangsúlyt kapjon az integrált közlekedési hálózatok kiépítése, és végre komolyan vegyék a kombinált árufuvarozási, azaz multimodális csomópontok létrehozásának a feladatát.

És még egy olyan kérdéskör, amiről szólni kell; nem a Jobbik képviselője lennék, hogyha az előttünk fekvő törvényjavaslat, illetve Koszovó kapcsán ne utalnák még valamire. Koszovó 2008. február 17-én nyilvánította ki függetlenségét. Ezt hazánk a legtöbb állammal egyetemben - nagyon helyesen egyébként - elismerte. Őt állam kivételével az EU többsége is elfogadja a mintegy 10 900 négyzetkilométer területű Koszovó önálló államiságát. Nyilván nem okoz nagy meglepetést, hogy félve a precedenstől, Szlovákia és Románia ott van a koszovói függetlenséget elutasító öt EU-s ország között.

Ceterum censeo, ha Koszovónak jár az USA, a franciák, az angolok, a németek által támogatott független államiság, akkor a Koszovónál területileg még nagyobb, 12 ezer négyzetkilométeres és túlnyomórészt magyar testvéreink által lakott Székelyföldet is megilleti a teljes körű területi autonómia, mert mégiscsak nonszensz, hogy miközben mi most egy olyan nemzetközi egyezményről tárgyalunk itt, ami Koszovóval kapcsolatos - még egyszer mondom: nagyon helyesen -, aközben mondjuk, Csíkszeredán a városháza tanácsterméből a román bíróság határozata értelmében el kell távolítani a székely zászlót, vagy éppen a felvidéki Somorján a Deichmann üzletéből csak azért rúgnak ki egy eladót, mert az magyarul mer szólni a belépő vendéghez.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy a független képviselők közül kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem. Köszönöm szépen.

Kétperces felszólalásra senki sem jelentkezett. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem kíván.

Megkérdezem az előterjesztőt, Tasó László államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel köszönjük a támogató hozzászólásokat. Szeretnék is reagálni az elhangzottakra. Néhány esetben mindenképpen fontos kiemelni, hogy a vasútfejlesztés területén és annak világában jelentős lépéseket tudunk megtenni uniós és hazai források segítségével. Képviselőtársam bizonyára tudja, hogy 1100 milliárd forinttól is többet fogunk vasútfejlesztésre fordítani a következő években, és ezek mellett még kínai hitel segítségével fog megvalósulni a Budapest-Belgrád-vasútvonal is, amely természetszerűen sokat fog segíteni abban, hogy a közúti fuvarozás arányai változzanak, és a környezetterhelés e tekintetben csökkenjen és kedvezőbbé váljon.

Az is biztos, hogy ettől függetlenül akár az IKOP-forrásokból vagy a CEF-forrásokból, akár melyiket is vesszük elő, biztos vagyok benne, hogy sokkal többet tudnánk fordítani értelmes kapcsolatok építésére. Nemcsak a kínai segítséggel megvalósuló beruházásról beszélek, hanem arról is kell hogy szójak, hogy a koperi kikötő megközelítése vagy éppen a fiumei kikötő megközelítése is Magyarország számára stratégiai kérdés.

(14.20)

Az elmúlt alkalommal a szlovén-magyar kormányülésen a magyar kormányfő ezzel kapcsolatban vállalat is tett, amely mindazt fogja szolgálni, hogy a bekapcsolása ennek a körnek is megtörténjen, és ez is segítheti azt, hogy a vasúti árufuvarozás mértéke változzon jó irányban.

Az intermodális csomópontokról mindenképpen kell szólnom, hiszen a legutóbbi kormányülésen hat megyei jogú város kapta meg a lehetőséget arra, hogy ilyen létesítménye lehessen, amely egyértelműen segíteni fogja a közlekedési módok váltását, és természetszerűen lehetőséget teremt arra, hogy a logisztikai fejlődés bekövetkezzen. Ilyen Kaposvár, Miskolc, Nyíregyháza, Kecskemét, többek között Tatabánya; hirtelenjében ennyit tudok felsorolni, és tudom azt is nagyon jól, hogy még lesz további lehetőség is a következő alkalmakkor, hiszen a kormány szándékozik bővíteni az erre vonatkozó forrásokat is. Elképzelhető, hogy több megyei jogú városnak lesz lehetősége még a következő néhány évben intermodális kapcsolatok kiépítésére.

A történeti hűség kedvéért csak vissza kell mennünk egy picit az első Orbán-kormány időszakára, hiszen akkor gőzerővel próbáltunk elindítani egy folyamatot, amely arról szólt, hogy a kombinált fuvarozás lehetőségét kiépítjük Magyarországon, mint a ROLA-programot, ha a képviselő úr emlékszik is rá, gondolom. A lényeg, hogy a kormányváltás után ez megállt és megszakadt. Amikor az uniós forrásokról dönteni kellett, akkor nem a Fidesz-KDNP-frakciószövetség volt kormányon. 2007-ben gyakorlatilag

minden eldölt, sőt 2006-ban már világossá vált, hogy Magyarország az uniós forrásokat mire tudja felhasználni. Ebben az időszakban a mögöttünk lévő, most lezárt folyamat végén láthatjuk, hogy nem a vasútfejlesztés volt a fő irány, és emiatt is maradhatott ez a kombinált lehetőség háttérben.

Most a vasúti fejlesztések után elképzelhetőnek tartom azt, hogy átalakítva és átalakulva maga az elfogadás rendszere ki fogja újra hozni ezt a témát, és talán elindulhatunk ebbe az irányba is, de a lényeg, hogy Magyarországon a vasútfejlesztések időszakát élhetjük át. A következő években ez segíteni fog mindenképpen. Ettől függetlenül még a Koszovóval kötött szerződésünk, amelyet remélhetőleg támogat valamennyi, mint ahogy elhangzott, parlamenti párt, hiszen a kormánypárt elsőként biztosította erről a támogatásáról az Országgyűlésben a magyar kormányt. Ha e kapcsolatot viszont kiépítjük és jóváhagyjuk, akkor sok minden más, mint ahogy elmondta Mesterházy képviselőtársam is, lehetőségé válik Magyarország számára. Valóban egy erős lehetőség nyílik arra, hogy ha Nyugat-Balkánt bejárnak, a nyugat-balkáni kapcsolataink erősödjenek, ezért bízom benne, hogy a támogatással ez a törvény majd kihirdetésre fog kerülni. Köszönöm tisztelt figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkári zárszóval az általános vita lezárult. A módosító javaslatok benyújtására pedig csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészről az Európai Unió tagállamai, másrészről az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8341. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Európai Unió és tagállamai, másrészről pedig az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodást 2012. május 11-én írták alá a tagállamok képviselői Brüsszelben. Az Európai Unió és tagállamai, valamint Irak kapcsolatait szerződéses keretbe foglaló megállapodást eddig 19 uniós tagállam és Irak erősítette meg. A megállapodás hatálybalépésének feltétele, hogy mindegyik tagállam, így köztük Magyarország is ratifikálja azt.

A megállapodás egyes rendelkezései már 2012 óta ideiglenesen alkalmazandók. A hatékony végre-

hajtás előmozdítása érdekében az Európai Unió és Irak képviselőiből álló Együttműködési Tanács már 2014-ben megkezdte munkáját. A megállapodás az Európai Unió közel-keleti politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében további előrelépésnek bizonyul. Célja az Európai Unió tagállamai és Irak közötti politikai párbeszéd erősítése, a kereskedelmi, befektetési és gazdasági kapcsolatok fejlődésének, diverzifikálásának előmozdítása, valamint a szociális és kulturális együttműködés támogatása.

A megállapodás különös figyelmet fordít a politikai párbeszéd elősegítésére a kül- és biztonságpolitika területén. A szerződő felek kifejezik a tömegpusztító fegyverek elleni fellépés, valamint a könnyű- és kézfegyverek tiltott felhasználása elleni elköteleződésüket. Fontos lépés, hogy Irak fontolóra veszi a Hágai Nemzetközi Büntetőbíróságot létrehozó római statútumhoz való csatlakozás lehetőségét, és megteszi az ehhez szükséges lépéseket. A megállapodás megerősíti a terrorizmus elleni küzdelem kiemelt jelentőségét, amely ellen a szerződő felek az emberi jogokkal és a menekültjoggal kapcsolatos nemzetközi egyezményekkel összhangban lépnek fel. A megállapodás együttműködést irányoz elő a jogállamiság, a menekültügy, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése terén is. Ezek az elemek az Európát, így Magyarországot is sújtó migrációs válság okán kiemelten fontos elemei magának a megállapodásnak.

A kereskedelemmel és a befektetésekkel kapcsolatban a megállapodás értelmében a szerződő felek a legnagyobb kedvezményes elbánást biztosítják egymás részére, nemzeti elbánásban részesítik a másik fél termékeit. Az Irakból származó és az Európai Unióba behozott termékekre az Unió legnagyobb kedvezményes vámtarifája vonatkozik; az Irakból származó és az Unióba behozott termékekre nem vethetők ki a WTO-tagállamokból behozott termékeknél kivetett nagyobb vámok sem.

A megállapodás rögzíti az együttműködés területeit, amelynek keretében rendelkezik a pénzügyi és technikai segítségnyújtás lehetőségeiről, a szociális és humán fejlesztés területén folytatott együttműködésekről, az oktatás-, képzés- és foglalkoztatáspolitikai kooperációról, az emberi jogok fejlesztésének lehetőségeiről, valamint az ipari és kis- és középvállalkozások fejlesztéséről. Kiemelt együttműködési terület továbbá a mezőgazdaság, a vidékfejlesztés, az energiaügy, a közlekedés és a távközlés, valamint a környezetvédelem.

Az iraki-magyar kétoldalú kapcsolatok az elmúlt években megújultak. Bagdadban 2013 óta ismét működik magyar nagykövetség, a kurd régióban pedig a magyar főkonzul 2014-ben kezdte meg hivatalos tevékenységét. Irak 2007-ben újranyitotta képviseletét Budapesten, és azt 2010-ben nagykövetségi szintre emelte. A magyar-iraki kétoldalú kereskedelmi forgalom túlnyomó részét a kőolajimport teszi

ki. A Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. 2014 novemberében kereskedelmi irodát nyitott Bagdadban és a kurd régióban is a magyar cégek iraki beruházásai megvalósításának elősegítése érdekében.

Bízunk benne, hogy a megállapodás további lépést jelent Irak és Magyarország gazdasági és politikai kapcsolatainak továbbfejlesztéséhez. Ennek szellemében kérjük a parlament támogatását.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bartos Mónika képviselő asszony. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Magyarország 1958-ban létesített diplomáciai kapcsolatot az Iraki Köztársasággal. A bagdadi magyar nagykövetség 2005 és 2013 között biztonsági okokból felfüggesztette működését, tevékenységét. 2013 áprilisa óta ismét van rezidens bagdadi nagykövet, aki a magyar és a brit kormány évente megújítandó egyetértési nyilatkozata alapján térítés ellenében a bagdadi brit misszió területén kapott elhelyezést. Az erbilí magyar főkonzul 2014 augusztusában kezdte meg hivatalos tevékenységét. A főkonzulátus hivatalos megnyitására 2014 novemberében került sor. Ahogy államtitkár úr is elmondta, Irak 2007-ben újraindította képviselőletét Budapesten, 2010-től nagykövetségi szinten.

2015. október 2-án parafáltuk a kettős adóztatás elkerüléséről szóló magyar-iraki egyezményt. Jelenleg annak aláírásra történő előkészítése folyik mindkét országban. 2015. március 31-én adtuk át az iraki félnek a gazdasági és műszaki együttműködési megállapodás magyar tervezetét. Az EU és tagállamai és Irak között a partnerségi és együttműködési megállapodás aláírására 2012-ben került sor, ahogy volt erről szó. A felek jelenleg ideiglenesen alkalmazzák a megállapodást, amit 2015. szeptember 30-ig 19 uniós tagállam ratifikált. 2012 óta számos magas szintű találkozóra került sor. Labid Abbawí akkor iraki külügyminiszter-helyettes 2012. júniusi látogatása során kiemelte a magyar-iraki kapcsolatok fontosságát. Hozzátette, hogy számítanak arra, hogy a magyar vállalatok újra jelentős szerephez jutnak az Irakban folyó újjáépítési munkálatokban.

(14.30)

Gazdasági kapcsolatainkra a kétoldalú kereskedelem jelentős emelkedése jellemző. A MOL 2007-ben az első olajvállalatok között jelent meg Iraki Kurdisztánban. A MOL szakmai munkáját is segítheti az Erbilben 2014-ben megnyitott magyar főkonzulátus.

Oktatási és kulturális kapcsolatainkat is igyekszünk erősíteni. A Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogram keretében 2014-től 70 ösztöndíjas helyet ajánlottunk fel a szövetségi kormánynak és 30-at a kurdisztáni régióknak.

A jelenlegi történelem eseményei sajnos egy új fajta együttműködés igényét is megérlelték. Az Országgyűlés 2015. április 14-ei döntését követően augusztus végéig több lépcsőben 112 fős kontingens települt az olasz vezetésű erbilí kiképzőközpont felelősségi területére, összesen három helyszínen látnak el feladatot katonáink.

A kurdisztáni regionális kormány külügyi hivatala 2015. május 11-én megkereséssel fordult a magyar félhez sérült kurd katonák magyarországi gyógykezelésére vonatkozóan, ennek a kérésnek Magyarország eleget tett.

Humanitárius segítségnyújtásban is részt veszünk. 2013. december 2-án és 2014. augusztus 3-án két részletben, 35 ezer dollár értékben adtuk át segélyt a kurdisztáni régió egyik táborában tartózkodó szír menekülteknek. 2014. augusztus 10-én miniszterelnök úr az Észak-Irakban kialakult drámai helyzet kapcsán utasítást adott a KKM részére, hogy a humanitárius segélyezés jogcímcsoport terhére 70 ezer euró összegű gyorssegélyt juttasson el az iraki kurdisztáni régióba, a segélyt két részletben adtuk át.

Az előttünk fekvő javaslat az Európai Unió és tagállamai és az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás lehetőségét teremti meg. Az Irakkal kötendő megállapodás további előrelépést jelent az Európai Unió tágabban vett közel-keleti politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében.

A partnerségi és együttműködési megállapodás szolgálja az Európai Unió tagállamai, valamint az Irak közötti politikai párbeszéd elősegítését, a biztonságpolitikai kockázatok csökkentését. Célja, hogy lehetőséget biztosítson a terrorizmus elleni harcban való közös fellépésre. Ezzel párhuzamosan elősegíti a közel-keleti térség stabilitásának növelését, a kereskedelmi, befektetési és gazdasági kapcsolatok kölcsönös fejlődését, azok diverzifikálását. Lehetővé teszi a gazdasági, szociális, pénzügyi és kulturális együttműködés elősegítését.

Különös figyelem fordul a megállapodásban a kül- és biztonságpolitika területén folytatott politikai párbeszédre.

Felszólalásom első felében elmondottakból kitűnik, hogy széles és gazdag az a kapcsolatrendszer, amelyet Irakkal kialakítottunk, ezt bővíti, erősíti az előttünk fekvő megállapodás, és ezért kérem képviselőtársaimat, hogy ezt támogassák. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió több alkalommal kinyilvánította, hogy Irak geopolitikai helyzete, az EU-hoz való közelsége és a régióban fokozódó terrorizmushoz kapcsolódó biztonsági kihívások miatt fontos partnerének tartja az országot, támogatja Irak stabilitását.

Az Európai Unió a 2003-as háború óta jelentős támogatást biztosít Iraknak. 2003 óta az EU több mint egymilliárd euróval járult hozzá az újjáépítési, fejlesztési és humanitárius projektekhez. A 2014-20 közötti időszakra a Bizottság Irak számára további 75 millió euró biztosítására tett ígéretet. Emellett Irak romló biztonsági és humanitárius helyzetére tekintettel az Európai Bizottság megnövelte az országnak nyújtott humanitárius segítségnyújtás mértékét.

Az alapok célja az iraki belső menekültek és a Jordániában és Libanonban tartózkodó iraki menekültek támogatása. A Tanács 2006. március 23-án hatalmazta fel a Bizottságot az Iraki Köztársasággal kötendő kereskedelmi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalásokra. Az EU és Irak közötti tárgyalások hetedik fordulóján a két fél meg egyezett abban, hogy a tervezett megállapodást magasabb szintre, a partnerségi és együttműködési megállapodás szintjére emelik, egy rendszeresen miniszteri szinten ülésező együttműködési tanács létrehozásával. Az EU és Irak közötti partnerségi és együttműködési megállapodás a legelső szerződéses kapcsolat, amely az EU és Irak között létesült. E tíz évre kötött megújítható megállapodás célja szilárd alapot létrehozni az Irak és az EU közötti kapcsolatok megerősítésére.

A megállapodás három kérdéskört ölel fel. Az első politikai kérdéskörbe egy miniszteri, illetve magas szintű tisztviselői szinten a békéről, a kül- és biztonságpolitikáról, a nemzeti párbeszédéről és a megbékélésről, a demokráciáról, a jogállamiságról, az emberi jogokról, a jó kormányzásról, a regionális stabilitásról és az integrációról folytatandó éves párbeszéd létrehozása tartozik.

A megállapodás a terrorizmus, a tömegpusztító fegyverek elterjedése, valamint a kézi és könnyű fegyverek illegális kereskedelme elleni küzdelemről szóló záradékot is tartalmaz. Különös tekintettel az emberi jogokra, a megállapodás rendkívül fontos része egy külön záradék, amely Iraknak a Nemzetközi Büntetőbíróság római statútumához való csatlakozására vonatkozó együttműködésről szól. Emellett tartalmaz egy, az emberi jogok Irakban történő előmozdításáról és hatékony védelméről szóló záradékot is.

Ez utóbbit azzal a fenntartással, hogy amennyiben Irak nem védelmezi, mozdítja elő és tartja tiszteletben az emberi jogokat, ez negatívan fogja befolyásolni az együttműködési és gazdaságfejlesztési programokat.

A kereskedelem és a beruházások vonatkozásában a kedvezményeket nem tartalmazó megállapodás átveszi a WTO alapvető szabályait. Találhatók benne olyan fontos elemek is, amelyek a közbeszerzéseket, a szolgáltatásokat és a beruházásokat érintik. A megállapodás értelmében a felek a legnagyobb kedvezményes elbánást biztosítják egymás részére, nemzeti elbánásban részesítik a másik fél termékeit.

Végül a szociális és humán fejlesztési együttműködéssel kapcsolatosan tervezett uniós tevékenységek a szegénység elleni küzdelem mellett azoknak az egészségügyi, az oktatás és a foglalkoztatás terén fennálló létfontosságú szükségleteknek a kielégítését célozzák, amelyek az iraki kormány számára elsőbbséggel bírnak. Ezzel egyidejűleg fontos arra is ügyelni, hogy e tevékenységek végrehajtása, a társadalmi befogadás, az átláthatóság és a jó kormányzás elveinek figyelembevételével illeszkedjen a kapacitás- és intézményfejlesztés folyamatába.

A megállapodás rögzíti az együttműködés területeit. Ennek keretében rendelkezik a pénzügyi és technikai segítségnyújtás lehetőségeiről, a szociális és humán fejlesztés terén folytatott együttműködésről, az oktatás-, képzés- és foglalkoztatáspolitikai kooperációról, az emberi jogok fejlesztésének lehetőségeiről, valamint az ipar és a kis- és középvállalkozások fejlesztéséről.

Hasonlóan kiemelt együttműködési terület a mezőgazdaság, a vidékfejlesztés, az energiaügy, a közlekedés és a távközlés, valamint a környezetvédelem is. A megállapodás intézményi általános és zárórendeletében értelmében létrejön az együttműködési tanács, illetve az együttműködési bizottság, amely a részes felek képviselőiből áll, és az egyezmény végrehajtásáért felel, valamint felügyeli azt. A parlamenti együttműködési bizottság az iraki parlament, valamint az Európai Parlament képviselőinek nyújt lehetőséget a közös véleménycserére.

A megállapodás történelmi jelentőségű esemény az EU és Irak közötti kapcsolatokat tekintve. Döntő pillanatban került rá sor, hiszen reményeink szerint az elkövetkező években segíteni fogja Irakot a demokratikus átmenetben, az újjáépítés és a fejlesztés kihívásainak leküzdésében, az ország szuverenitásának visszaszerzésében, nemzetközi téren pedig helyzetének normalizálásában.

Az elkövetkező éveket a fejlesztés kell hogy jellemezze egy olyan ország esetében, amelyet hatalmas olajkészletei ellenére a világ legszegényebb országai közé kell hogy soroljunk, és ahol a lakosság túlnyomó része nem képes alapvető szükségleteinek kielégítésére. A demokratikus, stabil, plurális Irak, amely gondot fordít polgárai szociális és gazdasági fejlődésére, valamint erős demokratikus intézményekkel rendelkezik, elsősorú szerepet kell játsszon egy, a nemzetközi biztonság szempontjából kulcsfontosságú régió stabilitásában. Az Uniónak és tagállamainak e hosszú távú stratégiai elképzeléseket kell szem előtt

tartania az Irakkal kapcsolatos uniós politika alakításában.

(14.40)

Irak stabilitásának megteremtéséhez nemcsak a fenntartható, teljesen demokratikus és plurális intézmények erős támogatására lesz szükség, hanem folyamatos technikai segítségnyújtásra is annak érdekében, hogy biztosítsák az iraki gazdaság fenntarthatóságát és hatékonyságát, a nemzetközi szerződésjog, a hatékony közbeszerzési eljárások, a működő közigazgatás, valamint a korrupcióellenes küzdelemre irányuló hatékony keretrendszer alkalmazásával. Ezen túl a különböző vallások képviselői közötti párbeszédre és a megbékélésre helyezett hangsúly ugyancsak létfontosságú lesz Irak jövője szempontjából.

Bár a partnerségi és együttműködési megállapodás az EU aziránti elkötelezettségéről tanúskodik, hogy jelentős szerepet kíván betölteni az iraki átmenetben, az uniós kötelezettségvállalásoknak a kinyilvánított politikai szándékokkal és stratégiai kihívásokkal felérő humán és pénzügyi erőforrások mozgósításában is meg kell nyilvánulniuk. A partnerségi és együttműködési megállapodást az Európai Parlament és az iraki parlament is ratifikálta, és 2012 augusztusában ideiglenesen hatályba is lépett. A megállapodás teljes végrehajtására azonban mindaddig nem kerülhet sor, amíg azt valamennyi uniós tagállam nem ratifikálja. A partnerségi és együttműködési megállapodás keretében az EU és Irak részvételével elsőként 2014 januárjában ült össze az együttműködési tanács.

A Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az Európai Unió tagállamai, másrészt az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, és azt pedig csak remélni tudjuk, hogy a benne foglaltak nem bizonyulnak majd utópiának. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Bana Tibor képviselő úr. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő, az EU és az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodás terve 2004-ben fogalmazódott meg, ekkor ajánlotta fel azt az EU nevében Bernard Bot, akkori holland külügyminiszter. A tárgyalások végül 2006 novemberében kezdődtek el. Az EU célja ezzel a megállapodással az, hogy bevonja Irakot a nemzetközi közösségbe, így növelve az ország belső és regionális stabilitását. Ezzel szeretné ösztönözni az országban zajló reformokat, növelni az életszínvonalat,

növelni a bilaterális kereskedelmet, a Kereskedelmi Világszervezet, a WTO előírásainak megfelelően és biztosítani egy minimális szintet az előreláthatóság, átláthatóság és jogbiztonság területén. Az egyezményt, mint az már elhangzott, 2012-ben aláírták és ekkor bizonyos kereskedelmi intézkedések életbe is léptek, miközben a ratifikációs folyamat tovább folytatódott. A megállapodás a legnagyobb kedvezmény elvén jött létre.

Az előttünk fekvő javaslatlathat tehát az Európai Unió célja, hogy új piacra tegyen szert olcsó munkaerővel, miközben próbálja megerősíteni az ottani csírázó demokráciát. Itt jegyezném meg, hogy sajnos ezzel összefüggésben sok esetben azt láthattuk az elmúlt években, hogy az Amerikai Egyesült Államok geopolitikai, geostratégiai érdekei voltak a meghatározóak, ezek mindent felülírtak. Közép-, hosszú távú cél, hogy Irak is csatlakozzon a WTO-hoz. Erről 2004 óta zajlanak egyébként a tárgyalások.

Fontos rész az előttünk fekvő egyezményben, hogy lehetőséget biztosít az európai uniós vállalatok számára, hogy induljanak iraki közbeszerzéseken, és ezeken ugyanolyan feltételekkel mérettethessék meg magukat, mint minden iraki vállalkozás. A jelenlegi kereskedelem Iraknak kedvez, ugyanis az EU rengeteg olajat importál az országból. Az import gyakorlatilag csak ebből áll, míg Irakba gépek, szállítóeszközök, gyógyszerek, élelmiszer és élő állat kerül exportálásra. Az import jóval magasabb a Közösségbe mint az export Irakba; 2014-ben 11,559 millió euró volt az import, és 4,679 millió volt az exportra vonatkozó adat.

Energia szempontjából az EU-nak szintén szüksége lenne egy stabil Irakra, hiszen régi terv a déli gázfolyosó megépítése, ami a Kaszpi-tengertől az Európai Unió területére szállítaná a földgázt. Ez a terv az orosz-ukrán konfliktus kiélesedésével még nagyobb teret és figyelmet kapott, és bár megvalósulásához nem feltétlenül szükséges az iraki gáz, nagyban javítana a hatékonyságon. Ugyanakkor az Iraki Köztársaság számára is fontos, hogy gazdaságát diverzifikálja, hiszen jelenleg szinte csak a kőolajra épül, aminek ára folyamatosan zuhan. Iraknak tehát szüksége van befektetőkre, akik új iparágakat honosítanának meg az országban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvető kérdés, ami nélkül nem lehet szó nélkül elmenni, hogy mennyi időbe telhet, míg az iraki helyzet konszolidálódik, hiszen napi fenyegetést jelent az Iszlám Állam. A miniszterelnök terve az, hogy az idei év végéig véget vet az ISIS iraki jelenlétének. Erre mindenképpen szükség lenne, ugyanis egy terrorfenyegetett ország nem csábító célpont a befektetők számára. Riasztó az a szám, amit idén januárban az ENSZ iraki megfigyelő missziója közölt, miszerint csak az év első hónapjában 1450-en sebesültek, és 849-en haltak meg az országban terrorcselekmények, valamint fegyveres harcok által, ráadásul a halottak közül 490 polgári személy volt.

Itt még azt hozzáfűzném, hogy Bartos Mónika, a Fidesz vezérszónoka utalt a katonai szerepvállalásra. A Jobbik képviselőcsoportja annak idején ezt a javaslatot a maga részéről nem tudta támogatni, hiszen úgy értékeltük, hogy ennek következtében országunk fenyegetettsége is növekedni fog, és mint utaltam rá, az Iszlám Állam nagyon komoly erővel jelen Irak területén. Tehát azt kérem a kormánytól, hogy ebben a vonatkozásban értékeljék át eddigi álláspontjukat, és gondolják meg azt, hogy valóban a magyarok érdekét szolgálja-e az itteni katonai szerepvállalás és egyéb hasonló jellegű szerepvállalásai.

De természetesen magát az előttünk fekvő egyezményt az elmondottak alapján a Jobbik képviselőcsoportja támogatni tudja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség a független képviselők felszólalására, illetve kétperces felszólalásokra. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy mint előterjesztő kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Németh Szilárd István fideszes képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/8829. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd Istvánnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/8829. számú törvényjavaslat elfogadása esetén a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény 53. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezést léptetném: „A postai szolgáltató a jogszabályban meghatározott adatokat köteles nyilvánosan hozzáférhetővé tenni. Az egyetemes postai szolgáltatás keretében létrejött postai szolgáltatási szerződésekre vonatkozó adatokat kivéve nem minősülnek közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatnak az egyetemes postai szolgáltató szolgáltatási szerződésai, továbbá az egyéb olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatala az egyetemes postai szolgáltató vagy az egyetemes postai szolgáltató által a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény szerint közvetlenül vagy közvetve irányított vállalko-

zás, üzleti tevékenysége végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Aránytalanoknak kell tekinteni a sérelmet különösen akkor, ha az adat megismerése bármely piaci versenytárs számára indokolatlan előnyt jelenthet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Már maga a normaszöveg is világos és egyértelmű, de annak indokolása, úgy vélem, minden felmerülő alkotmányos ellenérzést, jogvédős kifogást, ideológiai vitát feleslegessé és indokolatlanná tesz. Tehát az indokolás a következő elvi és alkotmányos alapokat szögezi le és teszi remélhetőleg mindannyiunk számára világossá. A módosítás az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénnyel való összhang megteremtését szolgálja.

(14.50)

Ez egyrészt azt eredményezi, hogy a jelenleg hatályos, a hivatalos iratokra vonatkozóan indokolatlan szűkítést feloldja, másrészt az állami vagyon védelme és az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében garantált tisztességes gazdasági verseny érvényre juttatása érdekében konkretizálja azokat a helyzeteket, melyekben az állami vagyonnal való gazdálkodás körében az adatnyilvánosság a piaci verseny szempontjából aránytalan sérelemmel járna. Egyébként az Alaptörvény Alapvetéseinek M) cikke szó szerint így szól, és úgy vélem, ez sem szorul külön magyarázatra: „Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik. Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

Tisztelt Országgyűlés! A postai piac 2013-as liberalizációjával megszűnt a Magyar Posta monopóliuma. 2015 őszén utolsó lépésként az 50 gramm alatti küldemények kézbesítésének piacán is versenytársat kapott az állami társaság, ezzel a teljes magyar postai piac megnyílt a konkurens cégek előtt. A piaci liberalizáció óta alapvetően minden szolgáltatás területére beléphet más versenytárs, azonban a legjelentősebb verseny a következő szektorokban érzékelhető. A csomagküldés területén óriási a harc. Itt a TNT-vel a DHL-lel, a GLS-szel, a Sprinterrel, a DPD-vel és a többi kisebb futárszolgálattal kell ringbe szállni. De hatalmas a verseny a pénzforgalmi, banki szolgáltatások területén is. Hazánkban az MNB adatai alapján 39 bank nyújt ilyen szolgáltatásokat, melyek mind a Magyar Posta versenytársainak tekinthetők. Postai szolgáltatóként pedig a City Mail a piaci konkurens.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem érdemes egy kicsit elidőzni a Magyar Posta mint a magyar egyetemes szolgáltató kötelességeinél is, mert csak így érthetjük meg azt a visszás helyzetet, amit a jelenlegi szabályozás tart fenn. Az úgynevezett egyetemes postai szolgáltatás a postai szolgáltatások azon alapvető felhasználói igényeknek és a műszaki, gaz-

dasági és társadalmi adottságoknak megfelelő, társadalmi közszükségletet kielégítő, általános gazdasági érdekű szolgáltatásainak minősülő köre, amit az egyetemes postai szolgáltató meghatározott minőségben és megfizethető ár ellenében, földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül minden felhasználó számára köteles nyújtani az ország egész területén.

Egyetemes postai szolgáltatásnak a postai szolgáltatásokról szóló, már említett 2012. évi CLIX. törvényben foglaltak szerint az alábbi postai küldeményekkel kapcsolatos szolgáltatások minősülnek: először is, a 2 kilogrammot meg nem haladó tömegű és a következő pontokban meghatározott küldeményektől eltérő, belföldi vagy nemzetközi viszonylatú, nem könyvelt postai küldemények; másodsorban a 20 kilogrammot meg nem haladó tömegű, belföldi vagy nemzetközi viszonylatú postacsomagok; harmadszor a vakok írását tartalmazó belföldi vagy nemzetközi viszonylatú küldemények; illetve negyedsorban a hivatalos iratok.

Az egyetemes postai szolgáltatás állami feladat, melynek az állam az egyetemes postai szolgáltató útján tesz eleget, ezért erre a Magyar Posta Zrt.-vel az állam közszolgáltatási szerződést kötött.

Az egyetemes szolgáltatásra vonatkozóan a postatörvény minőségi követelményeket is megfogalmaz. Ilyen például az átfutási idő lehatárolása, illetve az, hogy a postai küldemények felvételét és kézbesítését minden településen a Magyar Posta köteles biztosítani.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekből is jól érzékelhető, hogy miközben a Magyar Postának egyetemes szolgáltatóként alapvető közérdekű postai szolgáltatásokat is kötelezően el kell látnia, úgy a verseny piacon is meg kell hogy küzdjön az ügyfelekért a magánérdekek által irányított üzleti vállalkozásokkal. Ebben a helyzetben a közadatok nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos jelenlegi szabályozás nem teremt érdekmentes és méltányos működési környezetet az állami cég számára. A mostani szabályok lehetővé teszik, hogy a Magyar Posta versenytársai akár egyszerű közadatkérés mögé bújva olyan üzleti információkhoz jussanak hozzá, amelyek felhasználásával előnytelen helyzetbe hozzák az állami céget, és ezzel nemcsak a magyar államnak, de közvetve a magyar állampolgároknak is érdeksérelmet okozhatnak. A jelenlegi szabályozás versenykorlátozó is, mert ezzel egy időben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeit is ellátó Magyar Postának nincs lehetősége arra, hogy a versenytársak üzleti információit megismerje.

Jelenleg a pálya erősen lejt a Magyar Posta versenytársai javára. Még egy játék is akkor igazságos és fair, ha azt mindenki azonos játékszabályok szerint játssza. Szándékaim szerint az általam benyújtott törvénymódosítás a postai szolgáltatás játékszabályainak igazságos és méltányos meghatározására, a tisztességes piaci versenyhelyzet megteremtésére ad lehetőséget. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat,

hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Csepreghy Nándor feláll.)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvényt pontosítja az egyes adatok közérdekű nyilvánosságra hozatalának szempontjából.

A törvényjavaslatot a kormányzat a maga részéről támogatja. Előjáróban annyit, hogy láthatóan egy régi vita húzódik meg a történet, a kapott kritikák mögött, hiszen tudjuk, hogy a liberális képviselőtársaink szerint az állam csak rossz gazda lehet, az állami cégek csak rosszul működhetnek, és csak a piac és csak a piaci cégek érdekeit kellene követnünk. De mi ezt másként gondoljuk, az állam igenis lehet jó gazda is, az állami cégek igenis működhetnek versenyképesen, mindenekelőtt a magyar emberek szolgálatában.

A kormány álláspontja szerint a Magyar Posta egy 150 éves múltra visszatekintő, nemzetstratégiai szempontból fontos vállalat, amelyet meg kell védeni a tisztességtelen piaci visszaélések kockázatától. De pontosítsuk, hogy milyen kockázatokról beszélünk. Az Európai Unió szabályainak megfelelően az elmúlt időszakban megnyitottuk a postai szolgáltatások piacát a Magyar Posta versenytársai előtt, ahogy erről képviselő úr is beszélt. A társaság szabadpiaci feltételek mellett, tisztán piaci eszközökkel küzd az ügyfelekért, és olyan új területre lépett be, mint például a banki szolgáltatások, a biztosítási piac vagy a logisztikai tevékenység, amelyek garantálják, hogy a társaságot nem a költségvetésnek kell az adófizetők pénzéből évről évre kiegészítenie, és amelyek lehetőséget adnak arra is, hogy a Posta a hatékonyság növelése mellett minél több bevételt termeljen a magyar állam számára, tehát az állampolgárok számára. Ezen a területen a Magyar Postának számos kihívóval kell felvennie a versenyt, és állami vállalként éppen olyan megítélés alá esik, mint bármelyik más magánvállalkozás. Ezen a területen a Magyar Posta nagyon fontos üzleti információkkal dolgozik, olyan adatokkal, amelynek a versenytársakhoz kerülése nemcsak kézzelfogható érdeksérellemmel jár, de végső soron a Posta fejlődésének és fenntartható működésének a végével is fenyeget. Ugyanakkor a Magyar Posta olyan postai közfeladatokat is ellát, olyan közösségi szolgáltatásokat nyújt, amelyek garantálása az ország működőképességéhez elengedhetetlenek. Ennek az úgynevezett egyetemes szolgáltatói tevékenységnek az elvégzésére a Postát törvény kötelezi. Ebben az ágazatban a Magyar Posta már olyan adatokkal dolgozik, amelyeknek a széles körű megis-

merhetősége nem okoz piaci hátrányt a társaságnak, mivel más ilyen típusú tevékenységet rajta kívül nem végezhet.

Tisztelt Országgyűlés! A jelenlegi szabályozás szerint a Magyar Postának éppen az utóbbi, egyetemes szolgáltatásra vonatkozó adatokat nem kell nyilvánosságra hoznia, holott azok a közfunkciók betöltésének és az állami szolgáltatások ellátásának megítélése szempontjából meghatározók lehetnek. Ezzel szemben a Postának ma ki kell adnia minden olyan információt, ami a versenypiaci működéshez köthető, és amelyek nyilvánosságra kerülése számára méltánytalan és érdeksérelemmel járó helyzetet teremt.

A kormány álláspontja szerint ez a helyzet a Magyar Posta szempontjából sem nem logikus, sem nem igazságos. Egyenlő esélyeket szeretnénk, mert a jelenlegi szabályozás negatívan diszkriminálja a magyar állam tulajdonát képző és annak érdekeit képviselő gazdasági társaságot. Mi azt tartjuk szakmailag indokoltnak, versenyjogi szempontból pedig fairnek, hogy az elmondottakkal ellentétben a közcélú szolgáltatásokra vonatkozó adatok élvezzenek teljes körű közérdekűséget és hozzáférhetőséget. Amennyiben a Magyar Posta versenypiaci információihoz bármelyik versenytárs bármikor különösebb indoklás nélkül szabadon hozzáférhet, akkor a nemzeti postaszolgáltatót korlátozás nélkül kiszolgáltatjuk a magánérdekeknek, ezzel hosszú távon pedig a társaság működését kockáztatjuk.

(15.00)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ezen a ponton tisztázni kell azt is, hogy a sajtóban megjelent és az ellenzék által gerjesztett híresztelésekkel ellentétben a törvénymódosítás a közérdekűadat-igényléseket a Magyar Postánál nem állítaná le és nem lehetetlenítené el. Az adatigényléssel kapcsolatban a jogorvoslati lehetőség továbbra is biztosított maradna a jogkeresők számára, és az adatkéréssel kapcsolatos ügyek eldöntésére továbbra is nyitva van a bírósági út.

Még egyszer kiemelném, hogy az egyetemes postai szolgáltatással összefüggő adatok a módosító javaslat értelmében közérdekű adatokká válnak, tehát a módosító javaslat bizonyos szempontból még bővíti is a közérdekű adatok körét, vagyis nyílt levelek és kritikák helyett inkább örülhetne a TASZ, a Transparency International, a K-Monitor vagy akár az Átlátszó, hiszen további lépéseket tettünk az átláthatóság növelése érdekében. A rémhírkeltéssel ellentétben a jövőben is közérdekű adat maradna minden, a közpénzek elköltésével kapcsolatos információ. A Posta gazdálkodását pedig továbbra is a kormánytól független, kizárólag az Országgyűlésnek felelős Állami Számvevőszék ellenőrzi.

Az elmúlt napokban a módosító javaslat kapcsán az alkotmányosság kérdését is sokan szóba hozták. Az Alaptörvény alapján a Magyar Postának is

joga van az üzleti titkok alkotmányos védelméhez, és ez a tisztességes piaci versenyt és az állami vagyon védelmét egyszerre szolgálja. Szükséges hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata is azt mutatja, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében korlátozható, az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett. Jelen esetben több alkotmányos jog és érték is indokolja az infotörvény konkretizálását, ilyen például az Alaptörvény alapján a tulajdonhoz való jog. Az üzleti titok az állami tulajdonú vállalkozás esetében is vagyoni értékű jog, ezért ugyanolyan védelmet élvez, mint a tulajdonhoz való jog, valamint a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásra vonatkozó kötelezettség is ebbe a körbe tartozik.

A kormány álláspontja szerint ezek a jogok, illetve értékek sérülnek, ha a szabadpiaci versenyben eljáró Magyar Posta vetélytársai korlátozás nélkül hozzáférhetnek a társaság üzleti tevékenységére vonatkozó valamennyi adatához. Ezt a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2012-ben is elismerte egy ajánlásában, és kimondta azt, hogy az információszabadság társadalmi rendeltetésével össze nem férő, tág értelmezése nem korlátozhatja aránytalanul a jogszerű nemzetgazdasági érdekeket. A hatóságok szerint tehát az üzleti adatok, információk titokban maradásához fűződő, méltányolható érdek az állami tulajdonban lévő vagy többségi állami részesedéssel működő gazdasági társaságok esetében is fennállhat.

Mindezek tükrében a kormány támogatja az egyéni képviselői indítványt, és ugyanezt kérjük a parlamenttől is. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk elhangzott előterjesztői indoklás és a kormány véleményének az indokolása most már mélységesen meggyőzött arról, hogy itt nem az történt, hogy Németh Szilárd volt rezsibiztos, a Nemzetbiztonsági bizottság tagja fölébredt reggel, és az a hirtelen ötlete támadt, hogy itt bizony meg kell védeni a Magyar Posta érdekeit a versenytársakkal szemben - *(Németh Szilárd István: Pedig így volt!)* ahhoz képest, képviselőtársam, igen nehezen olvasta föl a saját törvényjavaslatának az indokolását *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.)* -; hiszen hallható volt, hogy rendkívüli módon elkezdett aggódni a Magyar Posta csomag-

küldési szolgáltatásával kapcsolatban, hogy milyen nagy versenytársak vannak itt. Ehhez képest a Magyar Posta honlapján a mai napig elérhető a csomagszállítás teljes árszabása, az összes kedvezmény, nyilván, akik igénybe kívánják venni, ott elérhetik, de ugyanúgy a versenytársak is, ez teljes mértékben nyilvános, ott van a Magyar Posta honlapján, tehát ez egy teljesen alaptalan indok.

Arról is meggyőződtem, hogy itt nem saját ötletről van szó, de még nem is a kormány ötletéről, és nem véletlenekről, hiszen ezeket az érveket, képzeljék el, én már olvastam és hallottam, mégpedig abban a négy-öt perben, ami jelenleg folyamatban van - általam indított adatigénylési perek -, ahol teljesen érdekes módon a Magyar Posta oldalán az FHB-csoport több ügyvédje is megjelent. Volt olyan tárgyalás, ahol húsz ügyvéd ült az én ügyvéddel szemben, és ugyanezeket az érveket hozták fel a bírósági tárgyalás során, hogy itt külön kell választani az egyetemes szolgáltatást, külön kell választani a versenyt és a piaci területen lévő szerződéseket, szolgáltatásokat. Ugyanezeket az érveket mondták el, hogy itt bizony a versenytársak számára hozzáférhető adatok hátrányt okozhatnak a Postának.

Szeretném elmondani, hogy én nem vagyok a Magyar Posta versenytársa, nem terveztem semmilyen postai szolgáltatást, semmilyen pénzügyi szolgáltatást, ami a Postán elérhető, én magyar állampolgárként kíváncsi voltam 25 kérdésre, 25 szerződésre, 25-féle információra, és képzeljék el - fogok majd nyilván idézni, hogy miket kértem a Postától, amit persze nem adott ki, és a bírósághoz kellett fordulnom -, éppen ítélethozatal előtt állnak a bíróságok, elsőfokú ítéletet kívánnak hozni, és lám, lám megjelenik egy ilyen szűkítő és korlátozó rendelkezés.

Nos, én azt kérdeztem a Magyar Postától, hogy a Magyar Postán kapható állampapírok értékesítésébe miért kell magánközvetítőt is bevonni. Ez azzal kapcsolatos, amit itt hallhattunk, hogy a Magyar Posta mint állami tulajdonban lévő vállalat versenyhátrányba kerül. Nos, nem így van, ugyanis azok a pénzügyi tevékenységek, amelyeket önök említettek, illetve az azt végző gazdasági társaság nem kizárólag a Magyar Posta tulajdonában van, hanem, képzeljék el, a Spéder-birodalom, az FHB-csoport tulajdonában is.

Ma egy kisbefektető bemegy a postára - kint van a postakürt, a Magyar Posta Befektetési Zrt. is használja a postakürtöt, erre kérdeztem rá Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszternél, hogy ezt mégis hogyan teszi, hiszen a postatörvény egyértelműen rögzíti a logó használatát -, tehát bemegy a kisbefektető, magyar állampolgár, el kívánja helyezni a kis megtakarítását, és meg van róla győződve, hogy ő Magyar Postánál teszi be a pénzét, és a Magyar Posta fogja számára a kizárólag a Magyar Posta által forgalmazott kincstárjegyet, állampapírt megvásárolni, és az ő pénze odamegy. De nem erről van szó.

A Magyar Posta Befektetési Zrt. kezeli az ő kis pénzét, de először az FHB-nál - a 39 bank közül az egyik banknál - nyit egy számlát, és ott jegyzi le ezt a kizárólag a postán forgalmazható értékpapírt, és valószínűleg nem tudja, hogy ezt nem az állami tulajdonú posta kezeli, hanem az FHB-csoport által is tulajdonolt gazdasági társaság.

De ha véletlenül nem állampapírt kíván vásárolni, hanem mondjuk, egy ingatlanalapba szeretné befektetni a pénzét, hiszen ott magasabb hozamhoz juthat, akkor is ennek a vegyes tulajdonú gazdasági társaságnak adja oda a pénzét, aztán hogy mi történik ezzel a pénzzel; vannak olyan információk, hogy egy magánalapba teszi, valamilyen Diófa nevű alapba, az különböző ingatlanokat vásárol belőle, de sajnos az állampolgárnak, a kisbefektetőnek fogalma nincs, hogy az ő pénzét nem a Magyar Posta kezeli.

Ezért voltam én kíváncsi arra, hogy a Magyar Posta milyen szerződéseket kötött ezzel a gazdasági társasággal, milyen jogviszonyban van az FHB-val, ez a társaság mennyit fizet a Magyar Postának azért, hogy ezeket a szolgáltatásokat teljesítse. És nem valós az az állítás, hogy a Magyar Postának 39 versenytársa van, mert mondjon, képviselő úr, egy olyan bankot, amelynek közel 2700 bankfiókja van Magyarországon. Egyet mondjon! (*Dr. Schiffer András: Nem fog!*) A Magyar Postának 2700 helyszínen van postafiókja, ahol az FHB egy különleges joghoz jutott hozzá, ahol ő ezt a pénzügyi tevékenységet folytathatja. Lehet, hogy ez teljesen jogszerű, akkor viszont ne korlátozzák azt a lehetőséget, hogy én hozzáférhessek ezekhez a szerződésekhez, és megtudjam, hogy az önök által 150 évesnek mondott, megbízható és nagyon fontos, stratégiaileg fontos Magyar Postánál milyen magánbefektetői tevékenység folyik, mi történik ott a kisbefektetők pénzével.

Megkérdeztem a Postát, hogy milyen feltételekkel engedte át az FHB Jelzálogbank Nyrt. számára a Magyar Posta Befektetési Zrt. felét.

(15.10)

Tehát hogyan született meg az a szerződés, milyen körülmények között és mit tartalmaz, amely a Magyar Posta valóban kizárólagos tulajdonában lévő Magyar Posta Befektetési Zrt.-t értékesítette? Arra is kíváncsi voltam, hogy milyen feltételekkel engedte át a Posta a magántulajdonú FHB Jelzálogbank Nyrt. és a magántulajdonú Takarékbank Zrt. számára pénzzállító és feldolgozó társaságának, a JNT Security Kft. közel felét. Milyen körülmények között, hogyan, miért? Milyen indokkal, feltételekkel jött létre a Posta és az FHB-csoport stratégiai együttműködési megállapodása, és mi annak a tartalma? Milyen feltételekkel vásárolta meg a Posta a FHB Jelzálogbankkal közösen a magántulajdonú Díjbeszedő Holding egy részét? Milyen körülmények között vásárolta be magát a Posta a Magyar Takarékszövetke-

zeti Bank Zrt.-be? Ki, illetve kik a valódi haszonhúzó a Postával történő együttműködésnek?

Holnap lett volna egy tárgyalás, én a mai sajtótájékoztatómra az újságírókat is meghívtam, hogy lássanak egy ilyen pert, ott pedig arról volt szó, hogy a Magyar Posta Kártyaközpontja egy szerződést kötött a Magyar Kártya Kft.-vel, aminek - láss csodát! - az FHB Jelzálogbank Nyrt. a tulajdonosa, azzal kapcsolatban, hogy az állampolgárok, akik a közüzemi számláikat fizetik be a Magyar Postán kártyával, azokat ez a magántársaság lássa el szolgáltatásokkal, tehát rajta keresztül menjenek ezek a szolgáltatások. Megkérdeztem, meg lehet-e ismerni azt a szerződést, amelyet a Posta ezzel kapcsolatban kötött. Nekem meggyőződésem, hogy ez közérdekű adat akár piacon, akár nem - ráadásul egy korlátozott piacon van -, mert fogalmam nincs arról, hogy volt-e ezzel kapcsolatban verseny, megkínálta-e a piacot - ha már a piacról van szó -, az esetleges, önök által is jelzett versenytársakat, hogy akár jobb ajánlatokat is tegyenek.

Tehát arra vagyok kíváncsi, hogy ez az egész szövevényes történet hogyan zajlott, mik ennek a szerződéses háttere, milyen információkat lehet ebből kinyerni, hogyan kezelte a közpénzt vagy ezt a közfeladatot vagy az ezzel a közfeladattal egy piaci tevékenységet folytató Magyar Posta a magyar állami érdekeket, az adófizetők érdekeit, hiszen lássuk be, azért nem mindenki jut hozzá 2700 bankfiókhöz, ahol ezt a tevékenységet lehet folytatni. Hogyan van az, hogy erre csak és kizárólag az FHB Jelzálogbank, illetve az FHB különböző cégei jogosultak, erre voltam én kíváncsi. Tehát ebben a 25 ügyben folyik eljárás, és éppen megszületik ez a jogszabálytervezet.

Szeretném elmondani, hogy egyetértek önökkel is és egyetértek Péterfalvi Attilával is, aki azt mondja, hogy vannak üzleti titkok, amelyek nyilvánosságra kerülése veszélyeztetheti az állami tulajdonú vagy az állam tulajdonában lévő leányvállalat üzleti érdekeit. Igen, de ezt ma is szabályozza az információszabadságról szóló törvény, és a bíróság egyedi ügyben mérlegelheti, hogy melyek azok az adatok, amelyek üzleti titoknak minősülnek, és melyek azok, amelyek nem.

Rengeteg adatigénylési perem volt és van folyamatban, volt olyan, amit úgy nyertem meg, hogy bizony a bíróság engedélyezte az adatkezelőnek, hogy kisatírozza az üzleti titoknak minősülő részt egy adott szerződésből, de önök ebben a jogszabálytervezetben komplett szerződéseket..., tehát azt mondja, hogy a szerződése vagy a szerződések adatai, amelyeket kizárna a hozzáférhetőségből. Tehát megint belenyúlnak az igazságszolgáltatásba, a bíróságok szabad mérlegelési lehetőségét korlátozzák; Németh Szilárdnak erre van hajlandósága, a korábbi ügyekben is tett ilyen nyilatkozatot, most ezzel a javaslatával is beszűkíti a bíróság mérlegelési jogkörét.

Kérdezem én - nyilván én már nem csodálkozom rajta, hogy pont a Magyar Postával kapcsolatban hozzák ezt a törvényt -, annak idején a Magyar Vil-

lamos Művek leányvállalatával kapcsolatban miért nem hoztak ilyen törvényt. *(Dr. Schiffer András: Ne adj ötleteket!)* Az életben nem ismerhettem volna meg a MET-tel kötött szerződéseket! Ott egy 150 milliárd forintos üzletről volt szó, amit én megkaptam közérdekű adatként - jelzem, alkotmánybírósági döntés alapján, erre a bíróság közvetlenül hivatkozott -, önök pedig most itt a Postánál ezt a lehetőséget el akarják venni. Akkor itt mekkora üzletről lehet szó? Tehát egy 150 milliárdos üzletnél hozzáfértem az adatokhoz, önök pedig itt most ezt el akarják lehetetleníteni.

Tehát szeretném kihangsúlyozni, személyes álláspontom, hogy alkotmányellenes ez a jogszabály, ma is van arra lehetősége a bíróságnak, hogy mérlegeljen, hogy mi az, ami üzleti titoknak minősül, mi az, ami nem, és ezzel az adatvédelemmel foglalkozó hivatal vezetőjének az álláspontját is osztom, de engedjék már meg a bíróságnak, hogy ezt ők el tudják dönteni. Úgy látszik, hogy azok az FHB-s sztárügyvédek - mert utánanézttem interneten, pécsiként én annyira nem tudtam, hogy kik itt a sztárügyvédek Budapesten, de az FHB sztárügyvédeket alkalmaz -, ők ott ülnek ezen a tárgyaláson, és valószínűleg úgy érezhették, hogy itt bizony-bizony lesznek olyan információk, ami az FHB vagy a Spéder-birodalom számára rendkívül kedvezőtlen lehet. Nem tudom, nem akarok feltételezésekbe bocsátkozni, én azt kérem, hogy vonják vissza, Németh Szilárd vonja vissza ezt a törvényjavaslatot.

Ez valaminek a kezdete, tehát ha ez átmegy, átmegy az alkotmányossági szűrőn, akkor már látom, hogy majd az MVM-mel kapcsolatban is hoznak ilyen törvényt, a paksi beruházást végző céggel kapcsolatban is, majd akkor mehetnek az állami vállalatok, hogy önök teljes mértékben elfedjék a valóságot, és azt csináljanak ezekben a cégekben, amit akarnak. Nem fogom hagyni, képviselőtársaim! Ez nem az önök pénze, a Magyar Posta nem az önök játékszere! Valóban, egy 150 éves állami intézmény, és én azt szeretném, ha ez az is maradna, és nem egy önök által kedvelt és jóban lévő üzletembernek a játékszere. Ez nem szólhat erről! Adják ki, ha nincs takargatnivalójuk, akkor adják ki a szerződéseket!

Tehát én ezt elfogadhatatlannak tartom, nem fogjuk támogatni a törvényjavaslatot. Szeretném jelezni, hogy a köztársasági elnököt fogjuk megkeresni, ha megszavazza a parlament, hogy ne írja alá, forduljon az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróságnak több döntése van ennek a helyzetnek az értékelésére, tehát azt gondolom, hogy ott ez a törvény nem tud sikeres lenni, de a perben is élni fogok az alkotmányjogi panasz lehetőségével. Mindent megteszek, hogy ez a törvény ne tudjon működni, mert ez nagyon súlyos támadás az információszabadság ellen, és hogy a közérdekű adatokhoz hozzá lehessen férni. Sajnos a holnap tárgyalás elmarad, a bírónő betegséget jelzett, március 28-án lesz a tárgyalás, tehát ebben az ügyben most nem tud elsőfo-

kú ítélet születni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Megvallom őszintén, furcsa, hogy a kormánypártok nem állítanak vezérszónokot; egy előterjesztői felszólalást hallhattunk, de ez természetesen nem jelenti azt, hogy ez helyettesíthetné a Fidesznek és a KDNP-nek a vezérszónoki körben elmondott véleményét. Bízom benne, hogy a későbbiekben - lehet, hogy itt csak valami technikai malőr volt, és nem tudták leadni időben a vezérszónokokat -, mondjuk, Vas Imre hozzá fog szólni, bízom benne, jogászként ehhez a témához, hiszen ezt legfőképpen jogi szempontból kell mérlegelni, ami előttünk áll.

Lehet szépen hangzó szavakat elmondani az Országgyűlésnek az üzleti titokról és minden egyébről, csak az a gond, hogy az Alaptörvény egyértelműen fogalmaz, azt kell mondjam önöknek, hogy túlságosan egyértelműen, az önök számára túlságosan szépen megfogalmazza, hogy mi számít nemzeti vagyonnak. Annak idején egyébként az Alaptörvény megfogalmazásában ez egy előremutató passzus volt, egy előremutató passzus, mert sokszor lehetett arra hivatkozni önkormányzati, állami cégekkel szemben, hogy mi is az, ami nemzeti vagyonnak tekinthető, és mi is az, aminek a kezelésére vonatkozó adatok közadatnak minősülnek. Ez olyan rövid és olyan tömör, hogy fel is olvasom önöknek. A 38. cikk teljesen egyértelmű: „Az állami és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon.” Tehát minden, ami az állam vagy az önkormányzatok tulajdonában van. Igaz ez a céges tulajdonra, illetve akár a közvetett céges tulajdonra is, ez teljesen egyértelmű, a mondat ponttal záródik. Hogyha ez nem lenne elég - mindent nem fogok felolvasni, ígérem -, de a 39. cikkben azt is megtalálhatjuk, hogy a közpénzekre és a nemzeti vagyonnra vonatkozó adatok közérdekű adatok.

(15.20)

Ez az az alaptörvényi háttér, amivel szemben állunk. Elég egyértelmű ahhoz, hogy önöknek nagyon nehéz legyen variálni, de megpróbálják. Emellett az információs törvény, az infotörvény is egyértelmű megfogalmazásokat tartalmaz, amit elég gyakran próbálnak tágítani. Tavaly éppen ezt láthattuk, ki fogok térni rá, hiszen látni kell, hogy a gyakorlatban sajnálatos módon mit okoztak. Az infotörvény meghatározza azt, hogy bizonyos körben természetesen lehet üzleti titokról beszélni, lehetnek olyan adatok egy állami cégnél is, főleg ha a versenyszférában próbál boldogulni, és a piaci szereplőkkel szemben hátrányos lenne, ha az ő gazdálkodását megismer-

nék, de a bíróság eddig ezt el tudta dönteni. Egyébként nézzenek utána, eddig is volt olyan adat, amit megtagadtak, a bíróságok úgy döntöttek, hogy akár a Posta esetében sem kell kiadni. És más cégeknél is volt olyan, hogy a bíróság azt mondta, igen, ez egy olyan adat, ami a versenytársak tekintetében káros lenne, ha kiderülne.

De azért alapvetően látni kell, hogy ha közpénzről beszélünk, akkor mindig óvatosabban kell a témához hozzáállni. Engem ez egy kicsit arra emlékeztet, amit a Magyar Nemzeti Bank játszott és játszik mostanában is. Amikor ők nyereségre, mondjuk, árfolyamnyereségre tesznek szert, akár abból kifolyólag, hogy az árfolyam vagy a forint gyengül, és ők az eurót, svájci frankot még sokkal jobb árfolyamon vették meg, több száz milliárd forintos nyeresége volt és bizonyos szempontból lesz is a Nemzeti Banknak, bár ez nyilvánvalóan folyamatosan csökken, ahogy eladja a tartalékait, nos, ha ezek a pénzek realizálódnak, akkor azt mondják, hogy ez a Magyar Nemzeti Bank pénze, ehhez semmi köze az Országgyűlésnek, ezt nem kell befizetni a költségvetésbe, nincs itt semmi látnivaló, mindenki menjen tovább, ez Matolcsynak és kollégáinak a pénze, arra költik, amire akarják, akár kastélyokra, túlárazott ingatlanokra vagy különböző alternatív gazdasági kutatásokra és oktatásra.

De mi lesz akkor, ha ellenkező tendenciák lesznek, ha a Magyar Nemzeti Banknál veszteség keletkezik? Mi lesz akkor, kedves képviselőtársaim? Ki fogja kipótolni? Akkor Matolcsy úr azt fogja mondani, hogy zsebből beleteszem? Hiszen amíg jól ment, addig a mienk volt, most meg zsebből beletesszük ezt a pénzt. Nem ezt fogja mondani, hanem a magyar adófizetők fogják a pénzt beletenni.

Úgy érzékelem, hogy ezeknél a cégeknél - s úgy tűnik, a Posta az első - ezt a játékot szeretnék eljátszani. Felteszem a kérdést, ha egy olyan előterjesztéssel jönnének ide - lehet, hogy abba is bele tudnánk kötni, de az azért életszerűbb lenne -, hogy ha valamelyik állami cég profitot termel, a piaci jelenlétében sikeres, és nem kell mindig az adófizetőknek belerakni a pénzt, akkor adott esetben mondhasa azt, hogy olyan sikeresen és jól működök, hogy nem szeretném a vetélytársak orrára kötni, hogy hogyan működök. Ezt is nagyon ki kellene dolgozni, hogy működőképes konstrukció lehessen és az alkotmányos követelményeknek megfeleljen, de anélkül, hogy bármiféle kritériumot vagy bármiféle megkötéseket tennénk azzal kapcsolatban, hogy lehet értelmezni azt, hogy a cégnek aránytalan sérelmet okoz, vagy a versenytárs számára indokolatlan előnyt jelent, ez így ebben a formában elég unortodox javaslatnak tűnik.

S azt is el kell mondjam önöknek, annak idején pont emiatt mondtuk azt, hogy az Európai Unió által elvárt liberalizáció káros tud lenni. Pont a Posta merült fel többször, hogy bizonyos esetekben azt követelik, hogy a Posta megnyissa a postai szolgáltatások

piacát, ez káros Magyarországnak. S azon túl, hogy megpróbálták a határidőt kitolni, önök nem sok mindent tettek, hogy az Uniónál fellépjenek, vagy felmerüljön az, hogy ezek az uniós szabályok adott esetben nem sérelmesek-e, nem nagy fokban sérelmesek-e a nemzetállamokra, annál is inkább, mert azok a cégek, amelyek be fognak jönni a liberalizált postai piacra, azokba a szektorokba fognak benyomulni, amelyek nyereségesen működtethetők. Különböző városi szolgáltatásokat és minden egyebet fognak ellátni, és a maradvány területek, többek között a vidéki vagy a tanyasi lét látja ennek a kárát, ahova nagyon gazdaságtalan kivinni a levelet egy szabott áron.

Ezek a cégek, mármint a piaci szereplők ott nem fognak megjelenni, hanem ott a Magyar Postának kell sok esetben veszteségesen ellátni a tevékenységét, ergo visszakanyarodunk oda, hogy adófizetői pénzekből kell dotálni azt. S az még nem is lenne baj, hogy egy tanyán élő honfitársunknak ne kelljen drágábban egy levelet feladnia, ez még nem lenne baj, csak akkor ezt egy csomagban kellene kezelni, és ha az adófizetők kvázi dotálnak bizonyos szolgáltatásokat - mert erről van szó -, akkor azt is elvárhatják, hogy utánakérdezhessenek, utánanézhessenek, mire költik azokat a közpénzeket, amelyeket mindannyiunk adójából befektetnek ebbe a cégbe.

A múlt évben önök - ahogy elmondtam - az infotörvény módosításával minden olyan kikerhető adatra vonatkozóan tovább nehezítették a közérdekű adatok megismerhetőségét, amelyek az önkormányzatoknál vagy állami cégeknél generálódhatnak. Hadd emlékeztessenek arra, az egy döntés-előkészítő tanulmány is lehet, amire hivatkozással - s ilyen hivatkozást szinte bármire lehet tenni - nem fogják kiadni ezeket az adatokat. Meg kell fizetni a költségeket, de nemcsak a közvetlen költségeket, hanem - s ez itt a parlamentben is felmerült és cáfolat nem jelent meg rá, és a törvény szövegéből ez következhet - akár egy villanyszámlát vagy az adott ember túlóradíját, akivel ezt elvégeztetik.

S a legszebb az egy szellemi alkotásra való hivatkozás. Ez azért volt abszurd, s ezt megint csak el kell mondanom, mert nem arról van szó, hogy bárki elvitatná, hogy aki megír egy tanulmányt és eladja az államnak, ott a személyhez fűződő jogok - hogy ő a szerzője és ezt fel kell tüntetni - nem átruházhatók. S azt lehet bitorolni is. De amint megveszi a vagyoni jogokat az állam, sokszor több milliárdot fizet ezekért a tanulmányokért, attól kezdve a szellemi alkotásokhoz fűződő jogoknak az a része átkerül az államra, hogy ő mint egy vagyonelemet, hogy vagyoneként megveszi azt a jogot, azt alkalmazni tudja, és attól kezdve, hogy közpénzeket fizetnek ki érte, a köz számára elérhetőnek kell lennie. Itt nagyon szűk körű az a kivétel, ami elfogadható. Egyébként az infotörvény alapján ez eddig is levezethető lett volna.

S akkor most az Országgyűlés első hetét azzal kezdjük, hogy előttünk fekszik ez a javaslat, amely-

nek pont emiatt már az indokolása is hazug, hiszen azt mondja, hogy az infotörvénnyel - elő is veszem; az általános indoklás eleve egy mondat, de azért legalább el kellene érnie azt a mennyiséget, amennyi a módosítandó normaszöveg hossza -, tehát azt mondja, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvénnyel való összhang megteremtése érdekében indokolt. Hát pont ezzel roncsolják szét az összhangot! Nem tudom, hogy lehet ennyire ellentétesen értelmezni azt, amit leírnak. S tulajdonképpen az infotörvény hatálya alól próbálják meg kicsempészni vagy próbálnak meg egy új szabályt hozni.

És valóban igaz - ez felmerült az előttem szóló képviselőtársam részéről is -, hogy mik lehetnek azok az ügyek, amelyekre alkalmazni szeretnék. Én itt nem bocsátkoznék feltételezésekbe. Az viszont nagyon is beszédes, hogy ezt a törvényt minél előbb hatályba léptetve a folyamatban lévő ügyekre is szeretnék alkalmazni. (Dr. Schiffer András: *Például megbetegszik egy bíró.*) Akkor két dolog lehet. Bármi lehet, elhúzódik egy bírósági eljárás, ahogy Schiffer képviselőtársam is mondta, és akkor már lehet ezt alkalmazni. Egyébként a devizahiteles ügyekben ugyanezt csinálták, de ebbe már nem szeretnék belemenni.

A lényeg az, ha önök a jövőre gondolnának és attól félnének, hogy a konkurencia majd be fog kavarni, akkor azt mondanák, hogy a jövőre vonatkozóan ezt megteszik. Ha viszont arról van tudomásuk, hogy valamelyik gaz nyugati vagy keleti cég, versenytárs már kikért ilyen adatokat, mert erről lehetne szó, akkor mondják azt. Akkor mondják azt, hogy itt egy veszélyes törekvés van valamelyik konkurens cég részéről, már kikérte az adatokat, és ha nem cselekszik az Országgyűlés, az egész Magyar Posta össze fog dőlni. Egyébként ha így lenne, akkor ez az Unió felé megint egy kritika lenne, hiszen összeroncsolna egy olyan piacot, amelynek egy része számukra versenypiacként értelmezendő, egy másik része pedig egyértelműen vegytisztán közszolgáltatás, ahogy azt ki is fejtettem.

(15.30)

Mindezt összegezve azt kell mondjam, hogy a javaslat sem az indokolásnak, amit önök írnak, nem felel meg, sem az alkotmányosság próbáját nem fogja kiállni. Bízom benne, hogy lesz kellő számú, 50 képviselő, aki ezt alá fogja írni, és bízom abban is, hogy az Alkotmánybíróság addigra határozatképes tud lenni, vagy legalábbis még 11 fővel bár tud működni, de tud dönteni ebben a kérdésben. Egyébként azt is meg fogjuk nézni, vagy várakozással fog minket el-tölteni, hogy azok az alkotmánybírák, akik folyamatosan, néha nyakatekert megfogalmazással, de a kormánypártok, a Fidesz-KDNP érvelését vették át - megtanulták, hiszen sokan innen ültek be, ezekből a parlamenti padsorokból az Alkotmánybíróságba -,

mit fognak mondani ezekre a teljesen egyértelmű passzusokra, amit felolvastam az Alaptörvényből.

Nem tudják vitatni, hogy nemzeti vagyonról van szó a Posta esetében, nem tudják azt mondani, hogy nem közpénzekekről, nem köztulajdonról van szó, és nem tudják azt vitatni, hogy a közpénzek átláthatósága olyan alkotmányos érdek, amit nem lehet ilyen formában megkerülni. Illetve elfogadni el lehet, az Országgyűlés bármilyen törvényt elfogadhat természetesen, de bízunk benne, hogy az Alkotmánybíróság megfelelően fog eljárni ez ügyben. Bízunk abban is, hogy ez a folyamat meg fog állni, és ez is elhangzott előttem, mint ahogy ez most ide bekerült az Országgyűlés elé, mert ugyanúgy egyéb cégeknél is megtörténhet, Magyar Nemzeti Banknál, Villamos Műveknél, Szerencsejáték Zrt.-nél.

Higgyék el, az önkormányzatok terén megvívjuk már ezt a csatát. Üzleti titkokra olyan önkormányzati cégek is hivatkoztak, amelyeknek nem volt vetélytársuk, versenytársuk az adott piacon. Kötelező közszolgáltatást láttak el, számukra is kötelezettség volt. Például a temetkezés területén, ha példát akarok mondani, különböző önkormányzati temetkezési cégekkel is viaskodtunk, hiszen azt mondták, hogy csak ők üzemeltetnek temetőt, mondjuk, egy településen, és az ő versenypozíciójukat rontaná, ha bizonyos, gazdálkodásra vonatkozó adatokat kiadnának.

Nos, itt, a Magyar Postánál lehet versenytársakról beszélni, de azt hiszem, ahogy elmondtam, a hatályos jogszabályok megfelelő módon biztosítják azt, hogy a verseny megvédhető legyen és azok az adatok megvédhetőek legyenek. Egyéb módosítás pedig nem támogatható. Néhány módosító javaslatot be fogunk nyújtani, elnök úr, és ha azokat elfogadják, bár kétségtelen, akkor tudjuk támogatni, de azáltal az egész javaslat érdeme is megváltozna. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schiffer András frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a javaslat egy velejéig hazug, képmutató és sunyi törvényjavaslat. Miután minden ízében alkotmányellenes, ezért azt követelem, hogy haladéktalanul vonják vissza. Három ponton szeretném azt bemutatni, hogy ez a törvényjavaslat miért hazug, miért mond ellent azoknak a politikai vagy leginkább a Habony-művek által legyártott propagandaindokoknak, amit az indokolásban elolvashattunk, meghallgathattunk.

De előtte tennék egy kis történelmi kitérőt, kapcsolódva ahhoz, amit az előbb a felszólalása végén Staudt képviselőtársam is elmondott. Az a helyzet, hogy ha van terület, ami a régi elitet, a 20. századi pártokat összeköti, az pontosan az, hogy a köztulaj-

donban álló cégek, a köztulajdon dolgait hogyan lehet eltitkolni. 2010 előtt perek sorozatával kellett kiverni az akkori kurzusból különböző állami cégekre vonatkozó szerződéseket, olyanokat is, amelyek egyébként még a 90-es évek rablóprivatizációjára vonatkoztak. Az önök elődei, a 2010 előtt kormányon lévő ábaloldali koalíció folyamatosan azzal jött, hogy azért nem lehet állami cégek szerződéseit kikérni, mert üzleti érdeket sért.

A különböző fideszes és szocialista önkormányzatok 20 éve azzal jönnek, hogy azért nincs semmi közünk ahhoz, hogy az önkormányzati cégek hogyan gazdálkodnak, mert ez üzleti érdeket sért. Pofátlanul művelték a gyakorlatot már az első Orbán-kormány idején is, hogy az akkor még barátjuk és szponzoruk, Simicska Lajos által felügyelt Magyar Fejlesztési Bank szponzorált futballcsapatokat, jöllehet a Magyar Fejlesztési Banknak nincsenek versenytársai - kérdezem, akkor mi szükség van reklámra. Folyatták azt a gyakorlatot, és ezt a 2002-ben hatalomra lépő ballib koalíció átvette, hogy a versenytárs nélküli állami cégek szintén kiszórták a közpénzeket marketing-, reklámkiadásokra.

Közösek voltak abban a pofátlanságban, hogy akkor, amikor az MVM, az MFB, a különböző egyéb állami cégek, például a Paksi Atomerőmű Zrt. költségei után kutakodott egy civil szervezet, újságírók, folyamatosan azzal jöttek, és nem volt különbség a szocialista és a fideszes érvelésben, hogy minden, ami az állami cégek gazdálkodására vonatkozik, üzleti titkot sért, üzleti érdeket sért. Bocsánat, korrigálok magamat. Egyetlen különbség volt önök között. Amikor éppen valamelyikőjük ellenzékben van, annak hirtelen nagyon fontos az információszabadság. 2002 és 2010 között, amikor fordítva volt a történet, és a szocialisták voltak hatalmon, önök ellenzékben, önök nagyon örültek annak, amikor hosszú perek során ki lehetett verni a szocialista felügyelet alatt álló állami vagyonkezelőből, mondjuk, a 90-es évek rablóprivatizációjának szerződéseit, vagy mondjuk, a Kóka-féle minisztériumból különböző közérdekű adatokat.

De úgy tűnik, hogy önöknek Kóka János nemcsak üzlettársuk, ugye, aki Szaúd-Arábiába kísérgeti a miniszterelnököt meg a külügyminisztert különböző keleti utakra, hanem egyben szellemi atyjuk is Kóka János. Hiszen az, amit most előadott Németh Szilárd, vegyítiszta kókai érvelés. Ugyanezt hallhattuk 2006-ban, 2007-ben, amikor az akkori gazdasági tárca nem akart kiadni adatokat.

Azt állítottam, hogy három okból is velejéig hazug ez a javaslat, és nagyon könnyen le lehet leplezni ennek a javaslatnak a hazugságait. Németh képviselő úr azzal jön, ami önmagában természetesen méltánylandó, hogy az állami vagyont, az állami szerepvállalást a közszolgáltatásokban meg kell védeni, hiszen liberalizálni kellett a postai piacot, és az állam mint tulajdonos érdekeit meg kell védeni; ugye, valahogy így hangzott az indoklás? Nagyon helyes.

Csak hogy az a helyzet, hogy ha önöknek valóban az lenne a tiszta szándékuk, hogy a közösségi tulajdont meg akarják óvni adott esetben globális nagyvállalatok által támasztott versenytől, akkor miért kell a közszolgáltatásokat liberalizálni? Ha önöknek valóban az fáj, hogy egy liberalizált közszolgáltatási piacon, településtípustól és vagyoni helyzetétől függően eltérően fognak hozzájutni a közszolgáltatásokhoz magyar emberek, akkor miért kell befeküdni a liberalizációs követeléseknek? Miért nem bátrak Brüsszelben? Nem itt kell szájalni Magyarországon, ki kell menni Brüsszelbe, és megverekedni azért az európai fórumokon, hogy Magyarországra ne oktrojáljanak különböző liberalizációs kötelezettségeket!

Hol volt, Németh úr, a nagy nemzeti elkötelezettség akkor, amikor szembe kellett volna menni a liberalizációs diktátumokkal? Hol volt a nagy fideszes bátorság akkor, hol van akkor a fideszes bátorság, amikor szembe kell szállni, mondjuk, a WTO, mondjuk, az Európai Unió liberalizációs követeléseivel, akár az egészségügy, az oktatás, a postai szolgáltatás piacain? Mondok én valamit! Akkor, amikor Magyarország nem volt még az Európai Unió tagja, és még nem azt a trükköt alkalmazták a globális nagyvállalatok, hogy külön regionálisan kötnek szerződéseket, mint most az amerikaiak az Európai Unióval, a 90-es évek végén, Magyarország a Világkereskedelmi Szervezeten belül önállóan tárgyalta, hiszen nem volt uniós tagállam, és szolgai módon fölajánlkozott, hogy megnyitja az oktatási, egészségügyi közszolgáltatások piacát. Szolgai módon felajánlkozott, és akkor a miniszterelnököt úgy hívták, hogy Orbán Viktor, a külügyminisztert pedig úgy, hogy Martonyi János. Ez a helyzet. Ez az önök nemzeti elkötelezettsége! Aztán ez a folyamat, ez a GATS névre hallgató, a közszolgáltatások liberalizációjáról szóló folyamat megfeneklett a különböző globalizációkritikus tiltakozása miatt. Most kerülő úton jönnek vissza ezek a diktátumok.

Ha önöknek valóban az fájna, hogy nem lehet Magyarországon minőségi közszolgáltatást nyújtani, hogy nagy multcégek aránytalan versenyt támasztanak, akkor szembe kellett volna szállni ezekkel a neoliberais diktátumokkal. Verni kellett volna az asztalt Brüsszelben, hogy engedjék meg a keresztfinanszírozást, mondjuk, a vasúti közlekedésben, az autóbusz-közlekedésnél vagy a postai szolgáltatásoknál. Verni kellett volna az asztalt a nemzeti szuverenitásért, mert nagyon világos, hogy ezek a liberalizációs diktátumok lehet, hogy jók a magországnak, lehet, hogy jók Németországnak, Hollandiának vagy Franciaországnak, de károsak Magyarországnak, károsak a többi kelet-európai és dél-európai országnak.

(15.40)

A magyar nemzeti érdekeket az sérti, hogy önöknek egy rossz szavuk nincs arra, hogy a kereszt-

finanszírozást a közszolgáltatásoknál tiltják Brüsszelből, egy rossz szavuk nincs arra, hogy ezeket a liberalizációs diktátumokat lenyomják Magyarország torkán. Erre önöknek egy rossz szavuk nem volt, és itt dől meg az első elmélet, hogy önöknek az lenne a szándékuk, hogy biztosítsák a minőségi közszolgáltatást. Nem fogják tudni biztosítani, és nem azért nem tudják biztosítani, mert az újságírók kíváncsiak a Posta szerződéseire, hanem azért, mert sunyi módon, szolgai módon kint Brüsszelben az összes ilyen követelést teljesítik. Ezt egyébként az új közbeszerzési törvény tárgyalásánál is gyakorlatilag a kormány elismerte.

Másodszor, önök azt állítják, hogy meg kívánják védeni a közösségi tulajdonban lévő közszolgáltatásokat. Remek, de itt akkor nemcsak a Magyar Postáról kell beszélni. Nem akarok ötletet adni, Tóth Bertalan képviselőtársamnak is javasoltam, hogy ezt ne tegye, mert még a végén megfogadják, de ha tiszteséges szándék vezetné önöket, akkor nem a postatörvényt hoznák ide, hanem módosítanák a nemzeti vagyonról szóló törvényt vagy az államháztartásról szóló törvényt. Jegyzem meg, akkor valószínűleg hozzá kéne nyúlni az infoszabadság-törvényhez is, és egy keretszabályozást alkotnának arra, hogy a köztulajdonban lévő közszolgáltató cégek gazdálkodására milyen eltérő szabályok vonatkoznak, de nem ezt teszik. És valamiért önöknek roppant sürgős ez a törvényjavaslat, olyan sürgős, hogy még érdemi indokolást sem tudott írni Németh Szilárd. Jegyzem meg, egyébként vissza is lehetett volna utasítani ezt a törvényjavaslatot a házelnök részéről, hiszen ez, amit ön indokolásnak nevez, szégyen, gyalázat: gyakorlatilag megismétli azt, ami a normaszövegben van. Indokolás nélkül törvényjavaslatot benyújtani nem lehet, nem tudom, kit néz hülyének.

Az a helyzet tehát, hogy azért második lépésben is lelepleződik az önök hazugsága. Szó nincs a nemzeti közszolgáltatások védelméről, hiszen akkor nemcsak a Postát hozták volna ide.

A harmadik: miféle összhangról beszélnek önök itt a jogrendszeren belül? Az egész dolog úgy nem igaz, ahogy van. Az Alaptörvény 39. cikk (1), illetve (2) bekezdése, amit nagyon helyesen felhozott az Adatvédelmi Hatóság elnöke, illetve jobbikos képviselőtársam is utalt rá az imént, teljesen világosan fogalmaz: „A közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.” Erre szokták azt mondani pestiesen, hogy a zsűrinek több kérdése nincsen.

De menjünk csak tovább! Van egy olyan törvény, amelyet úgy hívnak, hogy az állami vagyonról szóló törvény, ez a 2007. évi CVI. törvény, és közérdekből nyilvános adatnak minősít minden, az állami vagyonnal történő gazdálkodásra vonatkozó adatot.

Majd önök hoztak egy külön törvényt, a 2011. évi CXCVI. törvényt a nemzeti vagyonról, ahol szintén kimondják azt, hogy a nemzeti vagyont, annak értékét és változásait a tulajdonosi joggyakorló nyilvántartja, és ezek a nyilvántartási adatok nyilvánosak. Könyörgöm, a nemzeti vagyon értékének változásait mi támasztja jobban alá, mint egy szerződés?! Hiszen szerződéseken, kötelmi kapcsolatokon keresztül változik a nemzeti vagyon értéke, ha az a nemzeti vagyon egy állami cégben birtokolt üzletrész.

De menjünk még tovább! Itt van az infoszabadság-törvény, a 2011. évi CXII. törvény, ez mintegy az alaptörvényi rendelkezéseket végrehajtva átfogóan rendelkezik az infomációs szabadságról, és valóban vannak kizáró indokok, a 27. § (2) bekezdése tartalmazza ezt. Az a)-tól h)-ig a következőket mondja: honvédelmi érdekből, nemzetbiztonsági érdekből, bűnmegelőzési érdekből, környezet- vagy természetvédelmi érdekből, központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből, külpolitikai érdekből, bírósági, hatósági eljárásra tekintettel, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel korlátozhatja külön törvény a közérdekű adatokhoz fűződő jog gyakorlását, nyolc indokot sorol fel. Az, amire ön itt hivatkozik, Németh úr, nem szerepel ebben az a)-tól h)-ig történő felsorolásban, tehát nem összhangot teremt, hanem zűrzavart okoz a jogrendszeren belül.

Még egyszer, lassan mondom, hogy megértse. Arról van szó, hogy van egy kerettörvénye az infomációs szabadságnak, és ez felsorolja, hogy mi az a nyolc indok, amire hivatkozva külön törvény, akár a postatörvény is korlátozhatja az infomációs szabadság gyakorlását. Azok az érdekek, amelyekre ez a törvényjavaslat hivatkozik, nincs az infoszabadságtörvény 27. § (2) bekezdése a)-tól h)-ig felsorolásában, és még a legfideszebb, legvasimrebb kreativitással sem lehet beleérteni egyik pontba sem, ez a helyzet. *(Dr. Vas Imre: De bele lehet!)* Tehát nem összhangot teremtenek, hanem zűrzavart teremtenek, mert ellentmondanak annak az elvnek, amelyet az önök által megalkotott nemzeti vagyonról szóló törvény kimond, és egy olyan indokot hoznak fel ebben a külön törvényben, ami az infomációs szabadságról szóló törvény mint kerettörvény felhatalmazásában nincsen benne.

Tehát szeretném jelezni azt, hogy túl azon, hogy ez a törvény világosan és egyértelműen sérti az Alaptörvény vonatkozó szakaszát, 39. cikkelyét, ezen kívül egy másik alaptörvényi rendelkezésbe is ütközik, nevezetesen: a jogbiztonságra vonatkozó elvet szintén sérti ez a rendelkezés, hiszen úgy korlátoz alapvető jogot, hogy közben a korlátozó törvény ellentmondásba kerül más, az alapjog gyakorlását szabályozó törvénnyel.

És valóban, a helyzet úgy áll, hogy a jelenleg hatályos joganyag, például az infomációs szabadságtörvény tekintettel van adott esetben egy állami cég üzleti érdekeire is. A korábbi Ptk.-szabályozásból vette át a jogalkotó az infomációs szabadságtörvény

27. § (3) bekezdésének következő rendelkezését: A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz, így különösen a védett ismerethez való hozzáférést - persze vannak elképzeléseim, hogy az önök számára vagy ön számára mit jelent a védett ismeret -, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Ha jól emlékszem, Tóth képviselőtársam szintén utalt a postatörvény hatályos szakaszára. Az előbb ismertett infomációs szabadságtörvényi rendelkezés, illetve a postatörvény korábban hivatkozott rendelkezése tette azt lehetővé, hogy korábban peres ügyben például a lapterjesztéssel kapcsolatos infomációk iránt tudakozódók pert vesztek; egész egyszerűen azért, mert a hatályos rendelkezések is alkalmasak voltak arra, hogy bizonyos sávon belül megvédjék a Postának mint állami közszolgáltatónak az üzleti érdekeit.

Konkrétan arról van szó, hogy azt mondta a bírósági ítélet, hogy a közfeladathoz nem kapcsolódó tevékenységében valóban vannak, lehetnek olyan gazdasági érdekei a Postának, amelyekre tekintettel mentesíteni kell a nyilvánossági követelmény alól, ezt a mérlegelést azonban az infomációs szabadságtörvény tökéletesen elvégzi. A hírlapterjesztési ügyben például a Posta azért lett lényegesen tekintve pernyertes, mert sikerrel bizonyította *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az árképzés nyilvánossága a már akkor is sokszereplős hírlapterjesztési piacon számára aránytalan hátrányt okozna.

Tehát a jelenlegi joganyag a kívánt cél elérésére alkalmas, ugyanakkor három ponton is leleplezhető az önök hazugsága: eszük ágában nincsen a nemzeti közszolgáltatásokat megvédeni, nem áll érdekükben az összhang megteremtése, felborítják az összhangot. Ez a törvényjavaslat minden ízében alaptörvényellenes. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Meg is adom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretnék zsákbamacskát árulni, úgyhogy rögtön az elején el szeretném önöknek mondani, hogy a Demokratikus Koalíció nem támogatja a T/8829. számú törvényjavaslatot.

Megnézve magát a javaslatot, elolvastva a nem túl hosszú szöveget és indoklást az jutott eszembe, hogy a vezérelvű kormányzás, a tekintélyelvű irányítás, durvábban szólva, a diktatúra egyik jellemzője a militáns jelleg kiépítése, a másik jellemzője pedig az

információk elzárása a közvélemény előtt. A militáns jelleg kiépítése az elmúlt öt évben alapvetően megtörtént Magyarországon: Koronaőrőség, Palotaőrőség, képviselőket leteperő Házőrség, bírói engedély nélkül ténykedő TEK, és ide a militáns jelleghez szeretném még sorolni a különböző érdekvédelmi, korporatív jellegű karokat, a Köztisztviselői Kart, a Pedagógus Kart, a Rendvédelmi Kart. Szóval, az „aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére” típusú elv működtetése, megfélemlítés - ezt a vonalat elég jól teljesítették a kormánypárti képviselők.

(15.50)

A másik ilyen jellemző, amit említettem, az információk elzárása a közvélemény előtt. Az elmúlt öt évben számtalan alkalommal tapasztaltuk azt, hogy nem lehet nemcsak az egyszerű halandó magyar polgároknak, hanem a magyar polgárok felhatalmazásából az Országgyűlésben ülő képviselőknek sem hozzájutni információhoz, hosszas pereskedés kell a legapróbb, egyébként sokszor lényegtelen információk megszerzéséhez is. Eközben önök előszeretettel bánnak úgy az állami vagyonnal, az állami költségvetéssel, mintha az az önök saját személyes vagyona lenne. Pedig nem, képviselőtársaim! A Magyar Posta sem az önöké, az adófizetők pénzéből működtetjük. Tudják, azok az adófizetők, akik sokszor hó végén az utolsó ezer forintjukat kaparják össze azért, hogy bemenne a boltba megvegyék a zsemlét és abból befizessék a 27 százalékos áfát, amiből aztán sok mindent, no nem éppen azt, amit kellene, de megfinanszíroznak. Mert sok mindenre van pénz, de a magyar családokra egyre kevésbé jut pénz.

Hogy miért mondom ezt? Azért, mert ennek a törvényjavaslatnak, tisztelt képviselőtársaim, az égardta világon semmi köze nincs a postai szolgáltatásokhoz. Hallottuk az előterjesztőt, hogy egyébként ez úgy jó, ahogy van. Hallottuk a kormány képviselőjét, hogy ez úgy jó, ahogy van. Ő persze megspékelte azzal, hogy de itt van az ÁSZ, majd az ellenőrzi a dolgokat. Államtitkár úr, ön is tudja, hogy az ÁSZ élén ki áll. Ki áll? Nem egy független ember! Onnan, abból a padsorból ült be az ÁSZ élére az ÁSZ elnöke. Lehet azt mondani, hogy majd a köztársasági elnök ezt a dolgot rendezi. Onnan, abból a padsorból ült be a köztársasági elnök a Sándor-palotába. Lehet azt mondani, hogy majd az Alkotmánybíróság ezt rendezni. Nem, képviselőtársaim, egy részük az önök ügyvédje volt és egyébként ezekből a padsorokból üldögélt be.

Úgyhogy nekem ne jöjjenek, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim azzal, hogy egyébként független magyar intézmények majd ezeket a kérdéseket elrendezik! Nem, önök egy ilyen, még csak azt sem mondom, hogy közepszerű, inkább igen silány bábjátékká züllesztették a magyar alkotmányos rendszert, a magyar demokratikus intézményrendszert, az államapparátust és egyébként mindazokat az intézmé-

nyeket, amelyek arra lennének hivatottak, hogy a magyar polgárok és az Országgyűlésben helyet foglaló országgyűlési képviselők nevében ellenőrizni tudják azokat a - hogy mondjam - lépéseket, amelyeket önök tesznek sokszor a magyar polgárok ellenében.

Ahogy mondtam, ennek a javaslatnak az égardta világon semmi köze nincs a postai szolgáltatásokhoz. Ennek a javaslatnak ahhoz van köze, feltételezem, ismerve az önök tevékenységét, hogy ez az első lépés a totális titkosítás irányába. Tóth képviselő úr említette, hogy neki van folyamatban lévő ügye, nyilván ezért a visszamenőleges hatály, azt ismerjük. De alapjaiban ez a törvényjavaslat nem szól másról, mint hogy most tesznek egy próbát. Tesznek egy próbát, hogy működik-e akár a verseny, a piac, nem tudom, a tulajdon égisze alatt ez az egész machináció, hogy minél több információt elzárjanak a magyar polgárok és nyilván az Országgyűlésben ülő ellenzéki képviselők előtt.

Önök arra hivatkoznak, hogy mert a verseny mennyire fontos, hogy mert az információszabadság mennyire fontos. Tisztelt kormánypárti képviselő hölgyek és urak, önök utálják a versenyt, hamisítják az információt, és rettegnek a szabadságtól! Tehát semmi, semmi nincs olyan, ami ebből az információszabadságos, versenyes... - hozzáteszem, a tulajdont is szeretik nagyon, a köztulajdont magántulajdonná, saját tulajdonná tenni. Az égardta világon semmi olyan nincs, ami egyébként a postai szolgáltatásokat akármilyen módon javítaná, a Posta tevékenységét akármilyen módon nyilvánossá, nyitottabbá tenné az ellenzéki képviselők és a magyar polgárok részére. Ez a javaslat csak és kizárólag arról szól, hogy ha lehet, akkor mindent, de mindent titkosítsanak.

Természetesen a képviselőtársaim már beszéltek arról, hogy ez egy alapvető támadás az információszabadság mint alapjog ellen, hiszen megpróbálják ellehetetleníteni, hogy hozzá lehessen jutni olyan adatokhoz, amelyekből meg lehet tudni, hogy mégis a háttérben milyen machinációk folynak. Azért mondom, hogy machináció, mert láttuk azt, hogy mit műveltek a Magyar Nemzeti Banknál, és láttuk, hogy mit műveltek az MVM-nél, a MET-nél, és lehetne sorolni az összes többi szervezetet és vállalkozást. Nyilvánvaló, hogy az igazságszolgáltatást sem annyira kedvelik e tekintetben. Az előterjesztő maga is több alkalommal kifogásolta a magyar bíróság tevékenységét. De azért lássuk már be, hogy ugyan az Országos Bírósági Hivatal élén egy olyan személy áll, aki az önök teljes befolyása alatt van, de azért mégis csak akad még egy-két olyan bíró, aki azt mondja, hogy na hát, mégis legalább egy icike-picikét európai meg demokratikus, meg jogállami leszek, és nem engedek ennek a hihetetlen nyomásnak. No, ezzel a törvényjavaslattal ezt is megpróbálják megakadályozni.

Arról nem is beszélve, hogy most ünneppsorozat készül a magyar alkotmányosság fekete napja alkalmából, mert meg akarják ünnepelni ezt a rette-

netet, amit maguk Alaptörvénynek, én leginkább csak egy tákolmánynak nevezek, ami gránitszilárdságú, ahogy mondták, de ha jól tudom, most már hatodjára akarják ezt a gránitszilárdságú, nem is tudom mit, fércmunkát módosítani. Még a saját maguk által megalkotott Alaptörvénnyel is ellentétes. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke is azt mondta, hogy azért lenne még ezen a javaslaton mit bütykölni, de ahogy hallottuk az előterjesztőtől, szerinte ez így tökéletes, ahogy van. Azt gondolom, hogy persze lehet kísérletet tenni arra, hogy módosító javaslatokkal toldozgassuk-foldozgassuk, de az alapvető javaslattal van probléma, azzal a mentalitással, amit önök ezekben az ügyekben képviselnek.

Önök nem azért akarják a postai szolgáltatásokról szóló törvényjavaslatot módosítani, hogy jobb legyen a magyar polgároknak. Ugyan dehogy! Azért szeretnék ezt módosítani, hogy maguknak legyen jobb, hogy elfedhessenek újabb és újabb adatokat. Nyilvánvalóan ez egy új taktika, bár még csak azt sem mondhatom, hogy új, mert alapvetően - hogy mondjam - az egész politikai gondolkodásuk része, hogy minél inkább szűkítsék a szabadságjogokat, ezen belül most éppen az információszabadságot. És persze a kormány képviselője nekiment a civil szervezeteknek. Azt elfelejtette mondani, ezért segíték: a Soros György által támogatott civil szervezeteket, a norvég alap által finanszírozott civil szervezeteket és nyilvánvalóan a baloldal által támogatott civil szervezeteket; mert ezeket el szokták mondani. Ja, és Gyurcsány - ezt még szeretném hozzátenni, hogy teljes legyen a kép.

Amikor a civil szervezetek ezekben az ügyekben fellépnek és megszólalnak, ezt nem azért teszik, tisztelt képviselőtársaim, mert nincs jobb dolguk, hanem mert nekik ez a dolguk. Bármilyen hihetetlen, az a dolguk, hogy egyébként elolvassák ezeket a törvényjavaslatokat... (Apáti István dr. Schiffer Andrással beszélget.) Ha a Jobbik és az LMP előttem befejezte a magánpárbeszédet, akkor szerintem tudjuk folytatni ezt a beszélgetést, elnök úr. Szóval, ezeknek a civil szervezeteknek az a dolguk, hogy folyamatosan figyelemmel kísérjék a beérkező törvényjavaslatokat, és igenis, ha kell, bíráljanak és vessenek fel javaslatokat.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tóth Bertalan képviselőtársam egyébként megfogalmazta, hogy a folyamatban lévő ügyekre is kívánják alkalmazni ezt a törvényjavaslatot; hogy mi az az indok, mik azok a dolgok, mik azok az adatok, mik azok az információk, amelyeket el akarnak zárni, és miért akadályozzák meg egyébként a magyar bíróságot abban, hogy például a Tóth képviselő úr által elindított pereket végigvigye. Ha önöknek valóban az üzleti titok, a Magyar Posta, a magyar családok, a

magyar polgárok lennének a fontosok, akkor lehet, hogy azt mondanák, hogy a jövőre vonatkozóan alkotják meg ezt a törvényt. Hozzáteszem, abban azért Schiffer Andrásnak igaza volt, hogy a Postán kívül van más olyan állami tulajdonú vállalat, ahol érdemes lenne ezt a dolgot átnézni, de akkor nem ezt az egy törvényt kellene ide behozni, hanem akkor át kellene tekinteni a teljes spektrumot.

Azt elfogadom, hogy van titok, kell hogy legyen. 2002 óta olyan bizottságokban ülök, ahol érdemi titokkal találkoztunk már. Természetesen találkoztunk az utóbbi években olyan dolgokkal, amelyekben az égedta világon semmi titok nem volt, csak azért titkosították, mert aztán ki lehetett jönni a teremből és jókat lehetett hazudni, ezt én magam is végignézttem. De azért én elfogadom, hogy van honvédelmi érdek, van nemzetbiztonsági érdek, hogy át kell ezt tekinteni, és lehetnek olyan érdekek, amelyeket védeni kell.

(16.00)

Jelen esetben nem arról van szó, hogy bármit meg kívánának védeni, ami egyébként a nemzetbiztonsághoz vagy a honvédelemhez vagy egyébként az állami érdekekhez fűződik. Nem arról van szó, hogy meg kívánják védeni magyar családokat, magyar polgárokat. (Zaj, közbeszólások a Jobbik és az LMP soraiból.) Még csak arról sincsen szó, hogy a Magyar Postát meg kívánják védeni. Egyszerűen ebből a törvényjavaslatból az látszik, hogy nyilvánvalóan el akarnak valamit titkolni. A helyzet az... (Dr. Schiffer András közbeszól.) - Schiffer képviselő úr, meg fogjuk beszélni külön, ha gondolja. (Derűtség. - Közbekiáltások: Hoppá, hoppá! - Az kemény lesz! - Németh Szilárd István: Raportra leszel híva.) A helyzet az, hogy ma lehet titkolózni. Ma el lehet zárni minden információt a választópolgárok és az ellenzéki képviselők előtt. (Németh Szilárd István: Kár volt összebútorozni.) De előbb-utóbb el fog jönni a pillanat, amikor ezek a szerződések, ezek az információk nyilvánosságra fognak kerülni.

Ez, amit önök képviselnek, ez a kevesek Magyarországa. A Demokratikus Koalíció a sokak Magyarországnak világát képviseli. (Közbeszólás.) Programjavaslatunk éppen a politikai korrupció elleni harc tekintetében fogalmazza azt meg, hogy ezeket a szerződéseket, ezeket az információkat a lehető legszélesebb körben nyilvánossá kell tenni, mert ez szolgálja Magyarországot, a magyar polgárok és a magyar demokrácia érdekeit. Önöket természetesen sem Magyarország, sem a magyar polgárok, sem a magyar demokrácia nem érdekli. (Révész Máriusz közbeszól.) Ha egy pillanatig is érdekelt volna, akkor nem üresítették volna ki az intézményeiket, nem helyezték volna be a saját strómanjaikat és ejtőernyőseiket a különböző pozíciókba, lett legyen az az Alkotmánybíróság vagy éppen a köztársasági elnöki pozíció.

Schiffer képviselő úrnak szeretném itt a végén mondani, mert ő nagyon veretesen fogalmazott, ha jól emlékszem, pofátlan hazugságról beszélt. Sok tekintetben igaza volt képviselő úrnak a pofátlan hazugságok tekintetében. Szerintem a kormánypárti képviselők már el sem rejtik e tekintetben valós szándékukat, egyszerűen politikai létük lényege az, hogy kiállnak és ilyeneket mondanak. De azért Schiffer képviselő urat szeretném arra emlékeztetni, hogy a pofátlan hazugságok sorába azért sok minden becsatlakozik. Becsatlakozik a sukorói pofátlan hazugság is. Köszönöm szépen. *(Dr. Schiffer András: Így van. Minek kellett hazudni?)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólalóként Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót. *(Zaj.)*

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. *(Zaj, jobbkios és LMP-s képviselők dr. Vadai Ágnessel konzultálnak.)* Én készen állok rá, míg úgy látom, az ellenzéki padosorokban van némi zaj, de hát Istenem, ez nem akadályoz meg abban, hogy elmondjam, amit szeretnék. *(Németh Szilárd István: Évődnek. - Derűtség.)*

Igazából nekem az a bajom ezzel a törvénytervezettel, hogy ha minősíteni kell, akkor nem tudom másképp minősíteni, csak úgy, hogy botrányos meg szégyenletes, amit csinálnak. Arról szól maga a törvényjavaslat, hogy a postai szolgáltatás újrendezése vagy annak a felülvizsgálata történik ebben az új törvénytervezetben, és közben meg azzal találkozunk szembe, hogy a közpénzhasználat ellenőrzését és a másik lényeges momentum, a közérdekű adatok megismerését jelentős módon korlátozzák. Az a baj, lehet, hogy önök ismerik és tudják, hogy mi az, hogy közpénz, de hogy a törvényalkotás tekintetében ezt nem kívánják figyelembe venni, ebben szinte biztos vagyok. Vannak erre már a mai napon tárgyalt példák is, például amikor a tao kérdésköréről beszéltünk. Hosszú időn keresztül ezeket bizonyos szervezetek adományainak tekintették és nem közpénznek azok, akiknek el kell számolnia vele. De lehet más típusú megközelítést tenni, szó esett már róla a Magyar Nemzeti Bank esetében. Akkor, amikor nyereség van, akkor ez nem közpénz; akkor, amikor veszteség van, akkor bizony közpénzként kell majd tekinteni rá, és a magyar adófizetők fizetik meg a történetet.

Szóval, a dolog lényege az, hogy önök, az előterjesztők azt a szándékot rajzolják meg és írják meg a törvénytervezet keretei között, hogy a közpénz használatának az ellenőrzését egyértelmű módon szűkíteni és korlátozni akarják. Ez orcátlanság! De ugyanígy orcátlanság az is, ami a közérdekű adatok korlátozásával kapcsolatosan jelenik meg. Ha postai szolgáltatásról akartak volna beszélni és nem erről a két dologról, ennek a korlátozásáról, akkor nyilván a szolgáltatást nyújtókat, illetve a szolgáltatást igénybe

vevőket érintő kérdések sokaságáról szóltak volna, többek között arról, ami a pofátlan minősíthető 2 millió forintos jövedelemhatárt 5 millió forintra emelte a Postánál vezetői szinten, ezeket a kérdéseket boncolgathatták volna; nem ezt, önök a közpénzhasználat ellenőrzésének és a közérdekű adatok minőségének a korlátozását hajtják végre.

Nem tudom, hogy mit akarnak eltitkolni, azt akarják-e eltitkolni, ami mondjuk, az önök által tegnap a miniszterelnök száján keresztül megnyilatkozásként a felszínre került, hogy 1 millió 800 ezer, a nemzeti konzultációban részt vevő ember visszaigazolását vették, hogy ennek a költsége, mondjuk, hogy nézett ki, mennyi ilyen konzultációs levél ment ki és mennyi az, ami beérkezett, és hogy néznek ki ezek a költségek. Nem! Nem, ez szerintem pitiáner dolog ahhoz képest, amit önök el akarnak titkolni. Az a baj, hogy sokkal súlyosabb kérdésekről van itt szó.

Nem véletlen, hogy különféle civil szervezetek sokasága is tiltakozik ez ellen a törvénytervezet ellen, a Társaság a Szabadságjogokért vagy a Transparency International, vagy épp a K-Monitor, vagy az Átlátszó, és még lehetne mondani másokat is. Nem véletlen, hogy arra szólítják fel a Parlament falai között a képviselőket, hogy ne szavazzák meg ezt a törvénytervezetet. Egyszerűen azért, amit az előbbiekben mondtam, mert a közpénzhasználat ellenőrzésével kapcsolatosan és a közérdekű adatok megismerhetőségével kapcsolatosan jelentős mértékű korlátozásokat kívánnak bevezetni e tekintetben. Hogy tudatos-e vagy esztelen ez a történet, én inkább a tudatosságot vélem felfedezni, és nem jóízűen mondom, de az eszességet olyan értelemben, ami úgy mond a „soha ne derüljön ki semmi” kategóriáját hívja életre. Ne lássanak tisztán az emberek, akkor nincs nagy baj, mindent lehessen eltitkolni és mindent lehessen korlátozni. Nem tudok mást mondani, ez a diktatúrák sajátossága; úgy látszik, az önök padosoraiban a korábbi időszak gyökerei kezdenek fává nőni és megerősödni kellőképpen.

Az a baj, hogy még a Miniszterelnökség keretei között is vannak olyanok, akik egy bizottsági ülés kapcsán arról szólnak, hogy mindez, ez a törvénytervezet tágitja azon adatok körét, amit közérdekűként ki lehet kérni. Az élet meg alapjaiban cáfolja mindezt. Mondom, a „soha többé ne derüljön ki” kérdéskörök azok, amelyek napvilágot látnak e tekintetben.

A Posta ezen törvénytervezet megvalósítását követően kikerül, globál kikerül az infotörvény keretei közül. Az a baj, hogy ezen túl még a folyamatban lévő ügyek tekintetében is az adatigényléseket leállítják. Miért? Mitől félnek? Folyamatban lévő ügyek tekintetében miért kell korlátozni az ügyek megismerését? Vagy a törvény elfogadása előtti állapothoz illesztetten, azon időszakban keletkező adatok megismerését is korlátozzák, titkosíthatják. Miért? Mitől félnek már megint? A valóság megis-

merésétől? Egyszerűen attól, hogy el kell tudni számolni a közpénzhasználattal? Attól, hogy a közérdekű adatok megismerhetőségét gyakorlatilag biztosítani kell? Mi jön ezután? Mi jöhet ezután? Ezután majd az jön, hogy a Postát követően - még ilyen nem volt, hogy céget globálban kivettek az infotörvény keretei közül - majd a Magyar Nemzeti Bankot fogják a következő lépcsőben ilyen értelemben kivenni az infotörvény keretei közül vagy a Magyar Villamos Műveket, vagy éppen a Szerencsejátékot vagy azokat a pénzügyi szolgáltatókat, ahol 5 millió forintos fizetések vannak? Mi jön, mi jön ezután?

(16.10)

Eddig legalább, azt lehet mondani nyugodt lelkülettel, kérdezni lehetett. Igaz, nem volt ez sem túl egyszerű, de eddig legalább kérdezni lehetett. Most már, úgy látom, a kérdés ideje is a múlté.

Az állami cégek vagy az állam esetében történő közpénzek felhasználását érintő vagy az információk utáni érdeklődés lehetőségei adottak voltak. Gondoljanak csak vissza, így derült ki vagy így látott napvilágot valójában az, hogy a fizetések tekintetében mi a helyzet, az 5 millió forintos nagyságrendű pénzek tekintetében. Vagy épp különböző kommunikációs szerződések vagy tanácsadói szerződések mivolta így látott napvilágot; a Magyar Nemzeti Bank alapítványait érintően mit, mire, mennyit lehetett költeni vagy költöttek. Ezek így kerülhettek napvilágra, de ugyanígy a Századvég tanulmányai, azok a sok-sok milliárd forintok, amelyek ezen kérdéskörhöz hozzáillesztettek, így válhattak úgymond publikussá, ismertté a mindennapjaikat élő emberek számára is.

Nem lehet mást mondani, látszik a folyamat, látszik az, amit önök csináltak az elmúlt esztendőben: folyamatosan szűkítették a közpénzzel kapcsolatos adatok hozzáférését. Gondoljanak csak bele, gondoljanak vissza 2013-ra! 2013-ban, amikor, ha jól emlékszem, a 444.hu írta azt, ha jól emlékszem, akkor szó szerint, hogy: „Ne zavarj, épp lopok!”; „Ne zavarj, épp lopok!” törvénynek nevezte azt a korlátozást, amit bevezettek, ami a visszaélészerű adatigénylések tényállásával kapcsolatos volt.

De itt van a tavalyi esztendő, a 2015-ös esztendő. Biztos emlékeznek arra is, amikor további szigorításokat vezettek be. Tudják, azt, amikor megszüntették az anonim adatigénylés lehetőségét. És tudják azt is, hogy ezzel párhuzamosan már csak pénzért való szolgáltatás nyújtására kerülhetett sor, pénzért kérhettek adatokat. De emlékeznek 2015 nyarára is, amikor a költségvetés háttérszámításainak a megismerése vagy annak a kivonása is megtörtént a közérdekű adatok köréből. 2016 miről szól? Látjuk az induló pozíciót, egy teljes cég, a Posta kivonásáról az infotörvény keretei alól.

És mit hoz a jövő? Mint említettem, megítélésem szerint majd azt, hogy egyéb más olyan, állam

által működtetett cégek esetében is megtörténhet ez, ahol bármi olyan folyamat zajlódhat, aminek a megismerését önök korlátozni akarják. Ez az, ami szégyen, hogy ilyen értelemben, úgy gondolják, bármit megengedhetnek maguknak. Nem lesz közérdekből nyilvános, illetve közérdekű adat, ami megismerhetővé válik. Mondom még egyszer: a visszamenőlegesség hatályosulása az, ami a jog vonatkozásában nem tekinthető túl korrektnek. Visszamenőlegességet általában akkor fogadnak el az emberek, hogyha az ő javukat szolgáló módon történik a visszamenőlegesség megállapítása, s nem akkor, amikor a hátrányukra. Ezt önök most a Postánál és a leányvállalatainál a közpénzfelhasználások titkosítása tekintetében meg kívánják valósítani.

Ez, amit csinálnak, nyugodt lelkülettel mondhatom: támadás az igazságszolgáltatás ellen is. Ma már elhangzott itt, megerősítő jelleggel mondom: igen, az Alaptörvény 39. cikkének a (2) bekezdése egyértelművé teszi: a közpénz és a nemzeti vagyon közérdekű adat. Még egyszer: a közpénz és a nemzeti vagyon közérdekű adat. Önök azzal szembe mennek, ami az Alaptörvény 39. cikkének a (2) bekezdésében megfogalmazásra kerül.

És azt is tudni kell, és itt szeretném önöknek ezt a két-három sort tételesen felolvasni, amit a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságának az elnöke, dr. Péterfalvi Attila címzetes egyetemi tanár jegyzett. Ez a levél Bánki Erik részére íródott, mint a Gazdasági bizottság elnökének: „A hatóság mindenekelőtt üdvözli azt, hogy a javaslat célja a hozzáfűzött indoklás szerint a Posta-törvény és az infotörvény közötti összhang megteremtése. A javaslatban megfogalmazott rendelkezések azonban nem felelnek meg maradéktalanul az 1. pontban ismertetett alkotmányos követelményeknek.” Úgy látom, önöket ez egy cseppet sem zavarja. Hogy mi felel meg vagy mi nem az alkotmányos követelményeknek, ez egy kicsit sem rázza meg önöket.

Az sem, hogy az információszabadság szűkítésével vagy épp a közérdekű adatok megismerésével, a közpénzek felhasználásával kapcsolatos ellenőrzések kérdéskörével kapcsolatban ami a törvénytervezetben visszaköszön, ez ellen tiltakoznak sokan - ez sem zavarja önöket.

Igazából talán azért, hogy még egy kicsit beljebb lehessen menni ebbe a dologba, néhány dolgot szeretnék kérdezni önöktől. A Posta esetében a tulajdonosi jogok gyakorlója, ha jól tudom, a Miniszterelnökség. És ha ez így van, akkor miért nem a kormány az, amelyik benyújtja a javaslatot? Persze joga van a képviselőnek, én ezzel tisztában vagyok, de miért nem? Miért a Posta tevékenységét akarják titkosítani? Miért nem a Magyar Nemzeti Bankét? Hány olyan adatigénylés van a Postánál, amely most, jelen időszakban folyamatban van? Jó lenne ismerni ezeket a tévyszámokat is. Mit akarnak valójában eltitkolni? Mi az, amitől olyannyira félnek? Milyen érdekeket kívánnak kiszolgálni? (Dr. Schiffer András

közbeszólása.) Ezernyi olyan kérdés vehető fel, amely aaptalanná teszi ennek a törvénytervezetnek az elfogadását, a bevezetését. Miért nem bíznak önök az igazságszolgáltatásban? Miért? Hiszen a mai gyakorlatban is van olyan, hogy üzleti érdekre való hivatkozással a bíróság olyan döntést hoz, hogy adatok kiadása vonatkozásában korlátokat állít. Akkor miért nem bíznak önök az igazságszolgáltatásban?

Szóval, a lényege a történetnek az, hogy az, amit önök csinálnak e tekintetben, az tényleg botrányos és szégyenletes, és csak - és nem tudok mást mondani, és nem érzek ki mást ebből a törvényjavaslatból - valamilyen önös érdekeket szolgál, csak valamilyen szűk közösségnek az érdekét szolgálja, és nem ennek a társadalomnak az érdekét. Márpedig ha postai szolgáltatásról szóló törvénytervezetet tárgyalunk, akkor én azt gondolom, hogy sokkal inkább a szolgáltatást igénybe vevők érdekeit kellene szem előtt tartani és ezzel kellene foglalkozni. És persze az sem baj, ha a szolgáltatást nyújtók érdekei is belekeverednek ebbe a gondolkodásba.

Ezt kellene csinálni, és nem azt, hogy mitől lehet megfosztani a magyar társadalmat, akár az ismeretekhez való hozzáférés lehetőségétől, vagy éppen a közérdekű adatok és a közpénzek felhasználásának a megismerésétől. Sajnálom, hogy önök ilyen törvénytervezetet nyújtanak be a Ház falai közé. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormánypárti képviselőtársak sajátos önuralmi terápiát folytatnak. Jó ideje hallgatják a feléjük zúduló kritikai megjegyzéseket, egyebeket, de nem méltóztatnak reagálni ezekre. Pedig hát az államtitkár úr hozzám hasonlóan igen gyakran megfordul edzőteremben, talán ott kellene ezt az önuralmi terápiát gyakorolni, és nem itt visszafogni magukat ennyire.

Értem én, hogy fontos a szabályos vérvnyomás, de egy ilyen stratégiai kérdésben igenis meg kellene nyilvánulniuk, fel kellene venniük azt a bizonyos kesztyűt, és ha igazuk van, akkor álljanak ki az igazukért. A helyzet ugyanis az, hogy azáltal, hogy a Magyar Postát lényegében kiveszik az infotörvény hatálya alól, még csak egy főpróbát követnek el a magyar nemzetgazdasággal szemben és a magyar társadalommal szemben, hiszen mondhatjuk azt, hogy egy kevésbé szem előtt lévő tevékenységű állami céggel kezdik a sort, tehát sokkal nagyobb balhékra lehetne számítani, hogyha más társaságokhoz nyúltak volna.

De az indoklásuk is fals a tekintetben, hogy adott esetben állami háttérű vállalkozásokat kívánnak vagy kívánnának megvédeni, mondjuk, külföldi behatásoktól, versenytársaktól, hiszen a létalapja hiányzik ennek az egész folyamatnak. Önök még

mindig nem tettek le az asztalra egy olyan reprivatizációs stratégiát, amelynek értelmében felmérnék például azt, hogy milyen állami érdekeltségeket kívánnak visszaszerezni, melyeket kívánják megvédeni, ezt milyen ár-érték arányon teszik, hiszen az utóbbi években is volt olyan akvizíciójuk, amely a piaci becslésekhez képest 2,5-3-szoros értéken valósult meg. Eلسzórták a magyar adófizetők pénzét ezáltal, mert elmulasztottak kimunkálni egy stratégiát. Ugyanígy egy nemzeti vagyoneleltár hiányát is addig fogjuk önöknek felróni, amíg érdemi változás ezen a területen nem történik, és sajnálatos módon 2010 óta ezt a kritikát mindig el kell hogy mondjuk.

És látható, hogy amikor felvetjük azt, hogy a következő a sorban lehet akár az MVM vagy az MNB vagy a Szerencsejáték Zrt., nem biztos, hogy az ördögöt festjük a falra, hiszen önök ezt jellemző módon így szokták csinálni törvényalkotásuk során.

(16.20)

És ne felejtjük el, hogy a közérdekű adatokról szóló korábbi rendelkezéseknek, a most bezárandó lehetőségeknek volt köszönhető, hogy kiderült, mondjuk, állami alkalmazottak fizetése, hogy kiderültek a plázastopfolyamatok mögötti döntések, vagy éppen az, hogy az MNB alapítványai mire és mennyit költöttek. S az MNB tekintetében azért itt a bárki által elérhető elemzésekből kiderül, hogy 2014 óta összesen már majdnem ötmilliárd forintot jótékonykodott el ez a társaság ellenőrizetlenül, előre meghatározott szabályok, alapelvek, egyebek nélkül, és végül nagy nehezen sikerült kikönyörögni a jegybanktól azt az adatsort, hogy az elmúlt években mire mennyit fordított. Az úgynevezett CSR programjára, jótékonykodásra, egyebekre 2014-ben például 3,2 milliárdot, 2015-ben 1,67 milliárdot, 2016-ban pedig eddig már 28 millió forintot adományozott el, és ezt a pénzt egyébként részben a forintgyengülésből származó és az ennek következtében jelentkező pluszbevételek terhére követték el. Márpedig álláspontunk szerint, ha egy hiány esetén a költségvetés kipótolja az MNB-t, tehát az adófizetők állnak helyt, akkor egy hasonló többlet esetén, például, ami devizamozgásokból eredeztethető, elvárható lett volna, ha nem is rögtön a direkt költségvetési befizetés, de legalább egy olyan kártérítési alap felállítása - még egyszer mondom, mondjuk, a devizahitel-átváltásból eredő többlet alapján -, amely kártérítési alaphoz lehetett volna kompenzálni azokat, akiket már kilakoltattak vagy önhibájukon kívül tönkretették őket bizonyos bankok és bizonyos pénzügyintézetek. Hogy ez nem merült fel, és ezáltal a saját ígéretével szembe menve hazudott a kormányzat, tehát tömegeket hagyott az út szélén, ez történelmi bűn, és egész egyszerűen a jóvátétele a mai napig várta magára.

És látható, hogy az új törvény bizonyos üzleti érdeksérelmeket próbál megszüntetni, csak ezen üzleti érdeksérelmek bizony nem biztos, hogy talál-

koznak a magyar társadalom igényeivel, hiszen tulajdonképpen, ha valakit az zavar, hogy kiderülhet az, hogy közpénzből mennyi pénzt keres, és mondjuk, 5 millió forintos az a kereset, akkor ezt a zavaró tényezőt önök most kiiktatják. Csak a magyar társadalom erre lehet, hogy kíváncsi, és a magyar társadalom ilyen igényei elképzelhető módon erősebben kellene hogy jelentkezzenek a törvényalkotás során, mint azok a lobbierők, amelyeket önök most beemelnek, még egyszer mondom, kiengedve a szellemet a palackból. Hiszen most itt egy társaságról van szó, de ki tudja, hogy kik jönnek utána.

Egyébként én kérnék is itt egy egyértelmű cáfolatot önöktől arra vonatkozóan, hogy ha kijelenthető, hogy nem kívánják folytatni ezt a sort más stratégiai vállalatokkal és más ágazatokkal, ezt deklarálják most. Nagyon jól tudjuk, hogy lehet, hogy nem úgy lesz, de legalább ezt a bátortalan lépést tegyék meg a tisztánlátás felé, ha már a titkolózásuk amúgy fennmarad.

Azért elképesztő folyamat figyelhető itt meg. Talval májusra datálható az a döntésük, hogy a költségvetést megalapozó háttérszámokat kivonták a közérdekű adatok köréből. Tehát erre hivatkozva például már nem lehetett megtudni, hogy a családi otthonteremtési kedvezmény összessége tekintetében önök milyen háttérszámításokra alapoztak. És egyébként ez teljesen köztudott, hogy így van, hiszen számtalan cikk, az előttem fekvő sajtóelemzés is ezzel foglalkozik, hogy tulajdonképpen, mint a legtermészetesebb dolgot, úgy követték el ezt, de azt is láthatjuk, hogy ezen folyamat, a folyamatos szűkítések mind a kormányzati tevékenység megbízhatóságával kapcsolatban is kérdőjeleket vetnek fel, de ha azt vesszük figyelembe, hogy közben a közszolgáltatások liberalizációja, amit ma már több felszólaló említett, egy olyan begyűrűző folyamat, amivel szemben adott esetben szerintünk harcolni kellene, nem biztos, hogy önök a legjobb irányát választják ennek, és nem biztos, hogy pont a magyar társadalom és egyébként más döntéshozók elől kéne elzárni azt az információtömeget, amelynek birtokában, mondjuk, védekezhetnénk egy TTIP-szerződéstömeg ellen, vagy azon akár tengerentúlról, akár Nyugat-Európából begyűrűző multinacionális módszerregeteg ellen, ami a magyar nemzetgazdasággal szemben lép fel.

Annak egyébként nagyon örülünk, hogy a héten már a TTIP-vel kapcsolatban néminemű bátortalan elhatárolódás az önök részéről megfigyelhető volt, tehát mintha azt mondták volna, hogy bizonyos kitételeit nem tudják támogatni. Nagyon szeretnénk, ha majd az összességével kapcsolatban is ez az elutasító álláspont hivatalos formában is megjelenne, hiszen ezt eddig nem láttuk, példának okáért deklarálva azt, hogy Magyarország GMO-mentességét nem veszélyeztetik egy ilyen örület aláírásával, de azt látjuk, hogy amíg csak ezeket a bátortalan lépéseket teszik meg, viszont ilyen erőszakos, indokolatlan szűkítése-

ket tesznek meg, addig bizony a folyamatára afelé mutat, hogy tényleg már a költségvetést megalapozó háttérszámításokról sem tudhatunk lassan semmit, így megint csak biankó csekket írnának alá, megint azt kérik, hogy higgyük el önöknek. Nagyon sokan hittek önöknek, ennek a végeredménye ismeretes. Példának okáért kiírták óriásplakátjaikra, hogy elszámoltatják a bankokat, a devizahitel-károsultak hosszan tudnának mesélni arról, hogy ez mennyiben sikerült.

Tehát az a kérésünk, hogy még a módosítások mellett is, ha adott esetben befogadnának egyet-egyét, gondolják végig ennek az egésznek a visszavonását, hiszen nagyon rossz irányba mutat az, ami előttünk fekszik. Egyelőre csak egy céget próbálnak kivenni az infotörvény hatálya alól - ez is példátlan, tegyük hozzá, tehát az utóbbi tíz év tekintetében ez is a magyar jogalkotás egyik megerőszője lenne -, de az, hogy mindemellett nincs egy reprivatizációs stratégiájuk, nincs egy nemzeti vagyonleltárunk, nincsen semmiféle elképzelésük, víziójuk a jövővel kapcsolatban és a jövőre vonatkozóan, egészen elképesztővé teszi a helyzetet, és azt látjuk, hogy ha az önök következő áldozata az MVM lesz vagy az MNB lesz vagy a Szerencsejáték Zrt., akkor tényleg kialakul Magyarországon az a parancsuralmi rendszer, folytatódik az az uram-bátyám rendszer, amire a nemzetgazdaság lassan rámeleg. Eddig csak kiszáradt tőle, most még menthető a helyzet. Azt javasoljuk tehát önöknek, hogy ne menjenek tovább ezen az úton. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én éltem azzal a naiv feltételezéssel, hogy lesz parlamenti vita *(Derűltég az ellenzéki pártok soraiban.)*, de itt a vitában nem sikerült egyetlen kormánypártinak se megszólalnia. Az nem vita, hogy egy betanult monológot elmond valaki az elején, és utána felolvassa a végén is. Én azt vártam, hogy legalább Vas Imre vagy Pócs János, ha már megtisztelt minket a jelenlétével, legalább megvédi a fideszes álláspontot. Vagy Németh Szilárd vitába bocsátkozik. De ez se történik meg, tehát körülbelül ennyire tartják önök a törvényhozást is. *(Pócs János: Meg téged...!)*

Három okból hazug velejég ez a javaslat... Én nagyon szeretném, ha Pócs képviselő úr gombot nyomna és vitába szállna az ellenzéki érvekkel, elmondaná azt, hogy például neki mi baja van a nyilvánossággal. Gondolom, például a kartellnek nagy ellensége *(Derűltég az ellenzéki pártok soraiban.)* az információs szabadság és a nyilvános... *(Pócs János: De hülye vagy! ...csak tudsz beszélni, mint a papagáj! - Z. Kárpát Dániel: Igazi férfi elbújik a laptopjába!)* Az a helyzet... Tudja, képviselő úr, lehet szót kérni, és fel lehet szólalni a parlamentben, azért

van itt ez a terem. Még akkor is, ha ezt sokan az ön frakciótársai közül nem tudják.

Az a helyzet, hogy három ponton is lelepleződtek, hiszen önöknek nyilvánvalóan nem érdekük az, hogy a közszolgáltatások liberalizációjával kapcsolatban szembemenjenek a multinacionális érdekekkel. Nyilvánvaló az is, hogy akkor, amikor egyetlen szektorra hozzák be a javaslatot, szó nincs arról, hogy önök a nemzeti közszolgáltatásokat akarják megvédeni, és azt is bemutattuk pontosan, hogy itt nem a jogszabályok összhangjáról van szó, éppen-séggel a hatályban lévő és már önök által elfogadott, nemcsak alaptörvényi, hanem más törvényi rendelkezésekkel is homlokegyenest ellentétes törvényjavaslatot hoztak ide.

Tulajdonképpen, hogy valami rosszban sántikálnak, azt mindig az előterjesztő személyéből is ki lehet olvasni, hiszen nem a kormány hozta elő ezt a javaslatot. Általában lehet tudni, hogy ha Németh Szilárd vagy Vas Imre az előterjesztő, akkor valami mögöttes szándék van. Miután érvek nem hangzottak el a vitában, én továbbra is élek a gyanúperrel, amit itt az ellenzéki képviselőtársaim is megfogalmaztak, hogy egész egyszerűen önök szabadulni akarnak bizonyos perekétől, és ezt törvényhozási eszközökkel teszik meg.

Amire finoman Tóth Bertalan már utalt, hogy hogy, hogy nem, egy folyamatban lévő perben épp most elhalasztották betegsége hivatkozva a per folytatását, ez gyanúsán egybeesik ezzel a sietősen összeeskábált törvényjavaslattal, aminek a hatályba léptetése érinti a még folyamatban lévő ügyeket is.

Álljanak elő a farbával! Mondják meg, hogy konkrétan mi az, amit titkolni akarnak! Én, Vadai Ágnessel ellentétben azt gondolom, hogy önök valóban a családokat védik, nyilván azért hozták ide ezt a javaslatot, de akkor tessék előállni a névsorral! Mely családok érdekét szolgálják ezek az ügyletek, amiket önök el akarnak titkolni? Jöjjenek elő a farbával! Tessék megmondani, hogy pontosan mely családokról, mely klánokról van szó! Mert teljesen nyilvánvaló, hogy ahogyan tavaly nyáron is az információszabadság-törvényt azért szűkítették, hogy szabadon lehessen rabolni, most is ez a cél. Valamiben sántikálnak a Posta körül, azt gondolom, hogy nem az alapvető közszolgáltatásokkal összefüggésben, hanem valami más lehet itt a háttérben. Tessék akkor előjönni! Tessék megmondani, hogy kiknek, mely családoknak az üzleti érdekeit szolgálják. Senkit ne nézzenek hülyének!

Teljesen nyilvánvaló, hogy akkor, amikor egyetlen szektorra sietősen, folyamatban lévő ügyekre is hatályba léptetve akarják a közérdekű adatokat abszolút aránytalan módon korlátozni, akkor itt magánérdekek vannak. Önök, szemben azzal, amit a miniszterelnök erről a szószekről meghirdetett 2010 nyarán, a magánérdeket a közösségi érdek elébe helyezik. Szó nincs itt arról, hogy a közösséget kívánják szolgálni!

(16.30)

Tisztelt Országgyűlés! Továbbra is várom a választ arra, hogy akkor, amikor az információszabadság-törvény vonatkozó rendelkezése a)-tól h)-ig felsorolja, hogy milyen indokból lehet külön törvénynek korlátoznia az információszabadságot, mire alapítják ezt a törvényjavaslatot, mert ami a törvényjavaslatban és annak az indokolásában - ha ezt indokolásnak lehet nevezni - olvasható, az a)-tól h)-ig egyik információszabadság-törvényben szereplő felhatalmazó rendelkezésnek sem felel meg.

Nagyon sajnálom, hogy Vas Imre elment, mert belőle még kinézem, hogy megmagyarázná: ez a törvényjavaslat esetleg honvédelmi érdeket szolgál? Nemzetbiztonsági érdeket szolgál? Esetleg bűncselekmények üldözése vagy megelőzése érdekében hozták? Elég kreatívak szerintem, például ebbe a passzusba ezt bele is tudják szuszakolni. Esetleg környezet- vagy természetvédelmi érdeket szolgál, vagy központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdeket szolgál ez a javaslat? Külpolitikai érdeket? Bírósági eljárásra tekintettel? Azt tudjuk, természetesen bírósági eljárási érdekek fennforog. Esetleg szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel kívánja korlátozni a postatörvény az információszabadságot?

Ne szórakozzanak! Teljesen világos, hogy az a törvényjavaslat, amit idehoztak, nem pusztán szemben áll az Alaptörvény 37. cikkelyével, de homlokegyenest ellentmond az információszabadság-törvény rendelkezéseinek. Ezeket a törvényeket önök hozták meg. Ennyit arról, hogy a Fidesz számára a jogbiztonság a kevesek biztonsága, és alkotmányosság pontosan azért nincsen, mert az önök számára az alkotmányos szabályok annyit jelentenek, amennyiben ez a pillanatnyi hatalmi vagy éppen üzleti érdekeiknek megfelel. Azt is elmondtuk, hogy a hatályos törvényi rendelkezések alapján is volt már olyan jogerős ítélet, ami egyébként a Magyar Postának igazat adott bizonyos árképzési információk visszatartása érdekében. Tehát ez is cáfolja azt, hogy önöknek itt tisztességes indokaik lennének.

Az a javaslat, ami előttünk áll, gyakorlatilag egy biankó csekk, minden tudakozódást, minden közérdekűadat-kérést praktikusán érdemi indokolás nélkül visszautasíthat a Magyar Posta. Illetve kérdés az, hogy önök mit tekintenek érdemi indokolásnak; ha önök érdemi indokolásnak tekintik azt, amit itt papírra vetett Németh Szilárd, akkor az egy dolog. Én arról beszélek, hogy ezzel a törvényi rendelkezéssel felhatalmazást adnak egy állami cégnek arra, hogy bármit eltitkolhat az emberek elől, jöllehet, ez szöges ellentétben áll az Alaptörvény 37. cikkelyével, szöges ellentétben áll az önök által megalkotott nemzeti-vagyoni-, illetve információszabadság-törvényekkel is. Ezért követeljük azt, hogy ezt a törvényjavaslatot haladéktalanul vonják vissza.

Ez a törvényjavaslat, amit idetoltak a parlament elé, pontos példája annak, hogy a Fidesz-kormányzás

hogyan törvényesíti a korrupciót. Ez a korrupció törvényesítése, ugyanúgy, ahogy a nyári információszabadságtörvény-módosítás. Minden egyes húzás, ami azt a célt szolgálja, hogy ne lehessen az állami pénzekkel, közvagyonnal összekeveredett magánzsebek kapcsolódásait földériteríteni, az egyetlen célt szolgál. Igen, igazuk van: a családok érdekeit, csak pontosan meg kéne nevezni, hogy ilyenkor mely családokra gondolnak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Vadai Ágnes képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ellentétben az LMP frakcióvezetőjével, én úgy gondolom, hogy ez nem személyes ügy. Nem Németh Szilárd személye a fontos ebben az ügyben, hanem a benyújtó pozíciója. Személye irreleváns. Nem tudom, ki hogy van vele, szerintem csomóan szóba sem állnának ezekkel az emberekkel, ha nem képviselők lennének, mert irreleváns a személy. Nem számít. A pozíció számít: egy országgyűlési képviselő és egy államtitkár. Ez nem személyes kérdés.

Abban a frakcióvezető úrnak igaza van, hogy talán ha egy ilyen törvényjavaslatot a kormány nyújt be, akkor kevésbé tűnik bábjátékszerűnek ez a dolog, de nyilván a szokásos módszer zajlott. Valaki valahol megkérte a kormány képviselőjét, hogy ugyan adjatok már be egy ilyen törvényt, a kormány képviselője meg azt mondta, hogy nekünk mégiscsak ciki lenne, akkor megkérünk valakit, hogy adja ezt be. Így került Németh Szilárd képviselő úrhoz ez a feladat, aki nem állt ellen nyilván. Ezzel szerintem nincs is semmi probléma, előfordul; láttunk már ennél rosszabbat is az elmúlt időszakban.

Az, hogy a kormánypárti képviselők itt nem szólalnak meg, nyilván ennek az okát ők tudják leginkább, de azt gondolom, hogy azt viszont érteni kell, hogy lehet ilyen magatartást folytatni. Ez akár egy taktika része is lehet, és talán működött is, hiszen az ellenzéki képviselők jól elbeszélgetnek itt erről a nagyon fontos témáról, hiszen az információszabadság ügyéről van szó, nem a postai szolgáltatásról, tehát ez lássuk be még egyszer.

De azt azért érteni kell, hogy a mögöttünk lévő választópolgárok szeretnék, ha néhány ügyben értelmes vita folyna. Szerintem az alapjogok kérdése, mint az, hogy egyébként ilyen ügyekben minél több információt kaphasson képviselő, választópolgár, állampolgár, szerintem ez egy fontos ügy. Lehet, hogy nem az önök által elképzelt nemzeti ügyek egyike, de szerintem ilyen szabadságjog egy ilyen világban szerintem fontos kérdés.

Arról nem is beszélve, szeretném mondani a kormánypárti képviselőknél, hogy persze, ilyenkor látjuk a lenéző mosolyokat, ezt bizottsági üléseken is lehet tapasztalni, de azért megmondom önöknek,

amikor a kétharmados támogatás kell, akkor kutya-szemmel üldögélnek és könyörögnek nekünk, hogy ugyan adjuk már a kétharmados felhatalmazást.

Képviselőtársaim, ott, a kormánypárti padsorokban, ott hárman, szeretném önöknek mondani, hogy ez nem így működik. Tehát ez úgy működik, hogy meghallgatjuk egymást, és lehet, hogy így fog átmenni ez a törvényjavaslat, mert önök kormányoznak, de muszáj azzal szemben érvelni itt a plenáris ülésen is, amit mi mondunk. És nem miattunk. Félre ne értsék, én mint országgyűlési képviselő sem igényelném annyira. De azok miatt a választópolgárok miatt, akik ideküldték önöket meg bennünket ebbe az ülésterembe, miattuk muszáj érvelni ezek mellett az ügyek mellett.

Schiffer képviselő úr arról is beszélt, hogy nincs igazam, amikor azt mondom, hogy önök nem a magyar családok érdekét védik; önök bizony magyar családokat védenek, csak bizonyos meghatározott magyar családokat. Ugyan ez iróniának hangzik, de szerintem tragikus lenyomata az önök kormányzásának az, hogy egy ilyen mondat ki tud futni egy országgyűlési képviselő száján, és nem először. Az önök kormányzása, még az elején nem is, de aztán - és itt Schiffer képviselő urat és több képviselőt szeretnék idézni - olyan pofátlanná vált, hogy az valami elképesztő! Önöket a választók azért küldték ide és adtak önöknek felhatalmazást, most már nem kétharmadosat, hogy az ő érdekeiket képviseljék. Ehhez képest sokkal többet tudunk azokról a nem családokról, érdekhálókról és csoportokról, amelyek körbeveszik a kormányt. Van ebben család is, félreértés ne essék: Orbán család, Mészáros család, de érdekkörök. És amikor képviselőtársaim kérdezzetnek, hogy de mégis kinek az érdeke ez az egész, akkor én az önök helyében egy icike-picikét elszégyellném magam, bár önöktől távol áll az ilyen fajta magatartás, de legalább egy icike-picikét elgondolkoznék azon, hogy vajon miért minden képviselő, ki-ki a maga vérmérséklete szerint arról beszél, hogy önök ezt a törvényjavaslatot azért terjesztik be, mert valami hátsó szándékuk van ezzel. Nem azért, merthogy egyébként tényleg az egyetemes postai szolgáltatást szeretnék jobba tenni, azt szeretnék, hogy nem tudom én, gyorsabban jusson el a csomag vagy a levél ide vagy oda, vagy hogy a Magyar Posta a versenyre felkészült legyen. Hozzáteszem: a verseny olyan, hogy ott azért mindenkinek muszáj csipkednie magát, annak is, aki egyébként félmonopol helyzetben van, annak is muszáj egy kicsit csipkednie magát.

(16.40)

Mindenki, aki a patkó ezen oldalán ül, bármilyen ellenzéki pártban is, azt gondolja, hogy valami hátsó szándék van a törvényjavaslatban. És a kormány képviselőjének is mondom és az előterjesztőnek is mondom, hogy a némaságuk mindennél beszédesebb. Előbb-utóbb úgyis ki fog derülni, hogy

kinek az érdeke, hogy ki az a magánszemély, aki valamilyen úton-módon aztán mégiscsak a vezérhez fog odaérni, merthogy azért ne tévedjenek, tehát a vége az, hogy minden út Magyarországon Orbán Viktorhoz vezet. Az ő haverja, az ő családi köteléke, az ő, nem tudom, nyaralótársa, az ő valakije. És ez nem jó. Nem önöknek nem jó, önöknek nyilván jó, Magyarországnak nem jó. Ez olyan szinten rombol morálisan, hogy az első pillanatban, amikor a kezünkbe veszünk egy ilyen törvényjavaslatot - nemcsak mi, hanem nagyon sokan, akik ilyenfel foglalkoznak -, nem az a gondolatunk, hogy jó, itt jöttek páran, és valami jobbat szeretnének ennek az országnak, hanem az a gondolat, hogy jó, jöttek itt páran, és már megint le akarnak nyúlni valamit. És ez, higgyék el, hogy nagyon nem szolgálja sem a versenyt, sem az információszabadságot, sem a szabadságot, sem a piacgazdaságot, sem a magyar családok többségét - és itt családon semmiképpen sem klánokat és a maffiaállam tartóoszlopait értem -, sem Magyarország érdekeit. És azt szeretném mondani kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy rövid, közép- és hosszú távon az önök érdekét sem szolgálja. Ezek mind-mind részesei lesznek annak a bűnlajstromnak, ami miatt egyszer el kell számolniuk.

Na most, valamelyikőjük hármójuk közül, nem tudom, melyikőjük, aki kompetens, talán az előterjesztő, elárulná, hogy mi az oka, hogy most, így, éppen ebben a formában? Hogy miért nem bíznak esetleg az igazságszolgáltatás működésében, hogy az képes például az ilyen kérdéseket eldönteni? Hogy a Magyar Posta mit mondott erről a dologról? Mert szerintem ez is egy érdekes kérdés. Hogy hány adatigénylés van éppen folyamatban a Postacsoport leányvállalatainál? Miért pont a Magyar Posta tevékenységét kívánják ebből a szempontból titkosítani? Vagy miért a Magyar Postával kezdték? Akkor szerintem nagyon sok, akár tévhitet is el lehetne oszlatni.

Én tudom, hogy önöket a legkevésbé sem izgatja, hogy mit mondanak az ellenzéki képviselők, megszoktuk már a plenáris üléseken, a bizottsági üléseken, de legalább egy icipicit az izgassa, hogy a választópolgárokat azért érdekli ez a dolog. És mindig lesznek olyanok, akik szeretnék megtudni - teljes joggal, hát azért választók, és azért polgárok, már ha ez a szó önöknek egyáltalán tényleg mond valamit -, mert érdekli őket ez az ország, érdekli őket ennek az országnak a sorsa, és nemcsak anyagi tekintetben, hanem morális tekintetben. Úgyhogy én azt javaslom, hogy ebben az ügyben egy valódi vitát folytassunk le itt a plenáris ülésen, és legkevésbé egy ilyen egyoldalú beszélgetést, ahol önök vagy csak mosolyognak, vagy csak összesúgnak, vagy csak bólogatnak, vagy előbb-utóbb el is fogynak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt kérem önöktől, hogy mondják már meg végre, tényleg mit akarnak eltitkolni, és miért akarják azokat a dolgokat eltitkolni. Ne üljenek már, mint a néma leventék itt a padsorokban, hanem szólaljanak már meg! Szólaljanak meg, mert egyszerűen így, a vélekedésük nélkül, az ismeret közrebozsátása nélkül ez a törvénytervezet elfogadhatatlan!

A közpénz az közpénz, a közérdekű adat az közérdekű adat. Csinálhatnak önök bármit, hozhatnak önök bármilyen törvényt egyébként, titkosíthatnak bármit, sőt még a folyamatban lévő ügyeket is titkosíthatják, vagy ezzel együtt még azokban az ügyekben is, amelyekben már kérdések hangzottak el, azokat is likvidálhatják, bármit csinálhatnak, az igazság akkor is igazság marad, és úgyis ki fog derülni.

Tudják, az, amikor önök már nem gazdasági érdekből, bármilyen más érdekből fakadóan, mint ahogy Schiffer képviselőtársam nyolcat említett, lépnek valamit, hanem úgy en bloc a Postát érintően akarják megtiltani mindenki számára azt, hogy közérdekű adathoz hozzáférhessen, hogy a közpénzek felhasználását ellenőrizhesse, ezt akarják olyan szinten korlátozni, ami elfogadhatatlan, mert maga a bíróság üzleti ügyekre való hagyatkozással ma is hozhat olyan döntéseket, amelyek adott esetben azt mondják, hogy ezek az adatok nem kiadhatók; akkor érthetetlen és elfogadhatatlan az, amit csinálnak. Érthetetlen és elfogadhatatlan, mondhatni, esztelennek tűnő. Önmaguk számára is önvészélyes az, amit csinálnak, és nem az emberek érdekét szolgálja. És nem fogok ismétlésekbe bocsátkozni. Ha postai szolgáltatásról van szó a törvénytervezetben, akkor ez nem a postai szolgáltatásról szól. Ez nem, ez a közpénzek felhasználásának az eltagadásáról, ez a közérdekű adatok megismerésének az eltagadásáról szól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most ugyancsak két percben Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Miután válaszokat nem kapunk, úgyhogy én szeretném kitenni az asztalra, hogy nincs-e véletlenül összefüggés a jelenlegi törvényjavaslat között és a között, hogy a héten elbocsátások kezdődtek a Magyar Postánál. Nincs-e összefüggés véletlenül a jelenlegi törvényjavaslat és a között, hogy ma a Postás Szakszervezet honlapján napvilágot látott a hír, hogy tömeges elbocsátásokra készülnek? Tehát miközben itt van ez a törvényjavaslat, ami lehetővé teszi azt, hogy függöny mögött lophasák szét a Postát, közben földönfutóvá teszik a postásokat. Nincs összefüggés? Vagy önök nem tudnak arról, hogy a Magyar Postánál tömeges elbocsátás kezdődik?

És menjünk tovább! Én letettem arról, hogy itt mindenféle alapjogi megmorális összefüggésekkel próbáljam önöket zavarba hozni, mert ez úgyse

megy. Lássunk világosan: az a pénz, amit önök ki akarnak kanalizálni a Magyar Posta Zrt.-ből, hiányzik és hiányozni fog akkor, amikor például a kispostákat kellene helyreállítani vidéken. Emlékeznek? Amikor az MSZP-SZDSZ fölszámolta a kispostákat, önök ellenzékéből támogatták a tiltakozó kistelepléseket, hogy nyissák újra a kispostákat, ahogy a kisiskolákat is. Ma hol van ez a fideszes tiltakozás? Ma azért nincs pénz arra, hogy ingyen, könnyedén kistelepléseken internet-hozzáférést biztosítsanak vagy a kispostákat újranyissák, mert önök ezt a pénzt ellopják. Ugyanúgy, ahogy bárhol máshol is az országban azért nincs ma pénz béremelésekre, azért nincs ma pénz adott esetben a helyi gazdaság fejlesztésére, mert ezeket a pénzeket ellopják. És akkor tudnak hatékonyan lopni, ha a különböző sötét ügyletekbe nem látnak bele az állampolgárok. Erről van szó.

Tehát még egyszer, arra szeretném kérni a kormány képviselőjét, hogy tegye világossá, mi az összefüggés a héten kezdődött tömeges postai elbocsátások és az előttünk fekvő törvényjavaslat között. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az utolsó hozzászólóhoz szeretném mondani, hogy ha Schiffer képviselő úrnak tudomása van bűncselekményről, márpedig a lopás elég komoly bűncselekmény, a Btk. több szakaszban tárgyalja, akkor feljelentést kell tenni. Ha nem teszi meg a feljelentést, akkor ön követ el bűncselekményt, és gyakorlatilag, amivel vádol bennünket, azt ön teszi meg.

Másrészről szeretném elmondani, hogy én is szerettem volna egy értelmes vitát erről a törvényjavaslatról, amely dislexia hiányában azért látszik, hogy ha megnézzük a normaszöveget meg az indoklást, az nem ugyanaz, még csak mennyiségében sem ugyanaz, de szövegében pedig egyáltalán nem ugyanaz. Ahhoz nagyon komoly betűtívesztés kell, hogy az ember ugyanazt a szöveget olvassa ki a normaszövegből, meg ugyanazt az értelmet lássa, mint az indokolásban megtalálható.

Másrészről azt is szeretném világossá tenni, hogy attól, mert itt a Ház falai között büntetlenül lehet hazugságokat bementeni, és gyakorlatilag minden felelősség nélkül lehet orbánviktorozni, orbánozni, minden szívfájdalom nélkül lehet a képviselőtársaikat, államtitkár urat, Pócs képviselőtársunkat, Vas Imre képviselőtársunkat vagy akár engem gyalázni és sértegetni, ez nem jelenti azt, hogy önöknek ebben a kérdésben igazuk van. *(Dr. Vadai Ágnes: Én védtem meg!)*

(16.50)

A felemelt hangnem és a folyamatos önnönmaga-mutogatás és önnön nagyszerűségük hangoztatása, pc-éhségük hangoztatása sem jelenti azt, hogy igazuk van ebben a kérdésben, mindössze annyit jelent, hogy önök egy más politikai állásponton, ha úgy tetszik, egy más véleményen vannak, mint az előterjesztő vagy az előterjesztőt támogató kormányzati vélemény.

Feltettem magamnak a kérdést abban a pillanatban, amikor láttam, hogy kicsit mintha megbomlana az ellenzéki egység, hiszen Vadai Ágnes és Schiffer András olyan arányosan évődtek itt egymással egy kis közjáték tekintetében. Már-már azt hittem, hogy családon belüli erőszakra is sor kerül, de ezt szerencsére ezt elkerültük. Feltettem magamnak a kérdést, vajon mit tapasztalhattunk, hogy lehet az, hogy Vona Gábor, Gyurcsány Ferenc, Schiffer András és Kádár János utódpartja egy platformra kerülnek most már nagyon sok-sok kérdésben. Azt gondolom, elég egyértelmű erre a válasz: a sanyarú, hosszú ellenzéki létből fakadó hataloméhség, illetve azok a közvélemény-kutatási mutatók, amelyek bizony mindegyik ellenzéki pártnak nagyon rossz üzenetet hordoznak, lökik önöket egyetlenegy platformba, és gyakorlatilag semmi másban nem merül ki, egyetlenegy közéleti témában sem az önök álláspontja, mint úgy lőni a kormány és úgy lőni a Fideszt, ahogy az a csövön kifér. Nem lehet egyszerű összetartani ezt az érdekközösséget, de úgy tűnik, mégis sikerül.

Leginkább a Jobbikon csodálkozom, hogy most már nem egy kérdésben, a bíróságok működésének átláthatóságával, a bírói túlhatalommal kapcsolatban, az alkotmánymódosítással kapcsolatban és most a postatörvény módosításával kapcsolatban is olyan, egyébként köztudottan szélsőségesen liberális, szélsőségesen baloldali, ahogy a képviselő asszony mondta, Soros György vagy a Norvég Alap által is támogatott olyan civilnek mondott szervezetek mögé állnak be, amelyeket itt hallottunk, a Transparency International, a K-Monitor, az Átlátszó.hu vagy ne adj' isten a TASZ. Azért felhívnám a figyelmüket, s leginkább a jobbikosokét, hogy ezek a szervezetek soha nem magyar érdekeket szolgáltak, soha az életben, és minden egyes témában, a rezsicsökkentésben vagy az illegális migrációban, ezek mindig idegen érdekeket szolgáltak, és soha nem a magyar emberek, a magyar családok érdekét. Nekik köszönhető az európai uniós kötelezettségszegési eljárások elindításának jó néhány ügye. Amikor azt tapasztaljuk, hogy a vörösiszap-katasztrófa tíz áldozatát felmentik, amikor azt látjuk, hogy a fővárosi maffiafőnök, Hagyó Miklós megússza az egész ténykedését felfüggesztett ítélettel, amikor azt tapasztaljuk, hogy vannak bírók, akik nem hajlandók a hatályos jogszabályokat alkalmazni, amikor hol vannak ezek a jogvédő emberek, akkor hol féltik a jogbiztonságot és a demokráciát?

Még egyszer szeretném leszögezni, hogy ez a törvénymódosítás semmi másról nem szól, mint hogy azt a helyzetet próbálja meg orvosolni, hogy Magyarországon 2013 óta a postai szolgáltatási piac liberalizált, ez 2015-ben teljes egészében kiteljesedett, és ezen a liberalizált piacon, ahol nagyon komoly és tőkeerős ellenfelek jelentek meg, a magyar állam háromnegyedes tulajdonában lévő Magyar Posta és a hozzátartozó, a magyar állam tulajdonában lévő postai szolgáltatásokat is végző cégek egyrészt kötelezően vannak jelen a magyar állammal kötött szerződés alapján az egyetemes szolgáltatásban. Egyébként úgy szól, hogy az egyetemes postai szolgáltatás keretében létrejött postai szolgáltatási szerződésekre vonatkozó adatokat kivéve. Tehát erre vonatkozóan a közpénzzel kapcsolatos adatok és az egyetemes szolgáltatással kapcsolatos valamennyi szerződés és hozzákapcsolódó adat megismerhető.

Kizárólag azt szerettem volna elérni ezzel a törvényjavaslattal, hogy a versenypiaci helyzetben a Magyar Postának ne kelljen hegynek felé menni, hanem a pályát valamilyen formában kiegyenesítsük. Ezért kértem önöket jó két és fél órával ezelőtt - s azt gondolom, elég szakmai volt ez az előterjesztés, hiszen mindent megindokoltam, amit a törvénymódosítási javaslatomban megtettem -, hogy próbáljuk meg ezt együtt kezelni, és próbáljuk meg a magyar érdekeket, a magyar emberek érdekeit és a Magyar Posta érdekeit szolgálni ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként Ander Balázs képviselő úrnak adom meg a szót, aki „Jelentés a gyarmatról” címmel mondja el beszédét.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kormánypartii képviselőtársaim bizonyára már nagyon unják, hogy folyton az önök által korábban hangoztatott ígérekkel szembeállítjuk önöket. De hát ez egy ilyen sport, úgyhogy vegyük csak elő Jakab Istvánnak egy nem is olyan túl régi szentenciáját, hiszen az ismétlés a tudás anyja, és lássuk, mit is mondott! „A vidéken élők számára visszafordíthatatlan, végzetes következményekkel járna, ha az állami földeket eladná a kormány.” Számtalanszor elmondtuk, a liciteken a tőkeerő dönti el, hogy ki szerzi meg a földeket, és nyilván mindenki, kivéve a kormány számára egyértelmű volt, hogy a tőkeerő tekintetében a nagybirtokosok, nem pedig a kormány által szavak szintjén favorizált kérges tenyerű kisgazdák vannak behozhatatlan előnyben.

De nézzük az újhűbéri gyarmatnak is tekinthető Somogyország NFA és megyei kormányhivatali adataiból kinyert árulkodó számsorait! Somogy megyé-

ben a csaknem 12 ezer hektár árverésre meghirdetett földből 592 lebonyolított árverés alkalmával 9659 hektár állami föld kelt el, mintegy 11 milliárd 900 millió forint bevételhez juttatva a kormányzati kasszáját. Megemlítendő, hogy ennek az összegnek az egyharmadából, tehát 4 milliárdból tíz kérges tenyerű érdekeltség vásárolt be magának.

Már a földárverésekkel kapcsolatos parlamenti vitanap során feltettem a költői és természetesen megválaszolatlan kérdést: milyen kisgazda az, aki meg tudja vásárolni a bűnös módon egyben dobra vert 382, illetve 345 millió forintos licitről induló 189 hektáros göllei és 187 hektáros ádándi területeket? Utóbbit egyébként végül 431 millió forintért vitte el a falu környékén összesen 680 millióért magának bevásárló, szorgosan kuporgató győztes kisgazda.

De idéznék még valamit. Persze lehet csűrnicavarni, hogy mégsem így kell érteni, de azért jó öt éve mégiscsak azt ígérte Orbán Viktor egy hajdúböszörményi magoszos nagygyűlésen, „önök biztosak lehetnek abban, hogy amíg a Fidesz kormányon lesz, addig Magyarországon külföldiek - akármit döntenek Brüsszelben - itt soha termőföldet nem fognak vásárolni”. Hát hogy esett, hogy nem, a mintegy két évtizede a dél-somogyi térségben gazdálkodó, belga eredetű Claessens családnak csak sikerült 840 millió forintért mintegy huszonnégy iharosberényi, bolhási, nagyatádi és somogyszobi birtoktestet megszerezni. Jogos hát a kormányzat felé intézett merci beaucoup vagy flamand származás esetén a hálát rebegő dank je wel.

És bizony hangosan zenghet a grazie mille is, mert ami nem sikerült 2014-ben, mármint olasz gazdálkodónak megszerezni a Lábod melletti 107 hektárt, az bizony most összejött. Sőt, akkor még 135 millió forintot adtak volna a földért, de ez bizonyára pofátlanul magas ár volt a bennszülöttek részéről, így az állam most jónak látta nagyjából 60 millió forinttal olcsóbban odaadni - még egyszer, csak hogy teljesen érthető legyen - azt a földet, amit korábban egyébként jobbikos kezdeményezésre pont az NFA mentett meg úgymond az idegen felvásárlástól. Most jókora árengedménnyel mégis odaadták.

(17.00)

Mit is mondhatunk erre az egészre? Csak azt, amit az elejétől hangoztattunk, hogy ebben a sötét játszmaiban a valódi kisgazda-társadalom csupán megszépítő bokréta azon a kormányzati kalapon, ami oly sok disznóságot hivatott lefedni. De hogy egy valódi szaktekintélyt is idecitáljak: „Az államilag támogatott földspekuláció a helyi közösségek és a spekuláns tőke érdekei összeütközésének egyik legdurvább terepe. A folyamat vége kiszolgáltatott vidék és gazdatársadalom, ráadásul az egész társadalom élelmézésének a biztonságát veszélybe sodorja.” írta le véleményét Ángyán József a karácsonyra néhány hét alatt lezavart földárverésekről.

A vörösiszapper felháborító bírósági döntésének fényében pedig már nem is meglepő, hogy a Kúria érvényesnek mondta ki azt az 1992-ben 99 évre kötött privatizációs szerződést, amelynek révén a németországi tulajdonú Hubertus Bt. hektáronként mindössze 10 forintért vette haszonbérbe a Nagyberkek közel 8 ezer hektárnyi területét. Értem én, hogy az éves szinten körülbelül 30-80 millió forintos költséggel járó vízkormányzás és a százéves infrastruktúra karbantartásának, felújításának költsége nagy terhet ró a külföldi cégre, és szerintük csupán ezt kompenzálja nevetségesen alacsony a haszonbérleti díj. Mondjuk arról, hogy körülbelül 1 milliárddal részesednek az agrárkasszából, nem nagyon szeretnek beszélni.

De ilyen alapon, ezt a logikát követve fel lehetne adni egy hirdetést valamelyik nagy nyugati lapban, és dobra lehetne verni, el lehetne kótyavetyélni az egész országot. Bizonyára akadna mind a 9 millió 300 ezer hektárra leleményes külföldi befektető, mondjuk, egy kis huncut Soros György, aki hektáronként jelképes 10 forintért, összesen évi 93 millióért magára vállalná az ország üzemeltetését, ingatlankezelését.

Még hogy nem vagyunk gyarmat? Dehogynem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr: „Egy ítélet margójára. Lesz-e igazság vörösiszapügyben?” címmel. Oné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt megfogyatkozott, ám annál lelkesebb Képviselőtársaim! Hát ezt is megértük! Elérkezett a nap, amikor megszületett az elsőfokú ítélet a vörösiszap-katasztrófa ügyében. És csak a mély döbbenet a megfelelő kifejezés arra és a felháborodás, ami a tárgyalóteremben aznap megtörtént. Mégpedig, mint azt már mindannyian tudjuk azóta, mind a 15 vádlott esetében felmentő ítélet született.

A Jobbik ott volt, illetve én magam a vörösiszap-katasztrófát vizsgáló parlamenti bizottság egykori elnökeként jelen voltam eme gyalázatos ítélet kihirdetésénél, és tiltakozásomnak hangot is adtam, vagy ha nem is hangot, hát képet, egy molinó felmutatásával, amelyért, nyilvánvalóan a tárgyalás rendjének megzavarásaként értékelve, kivezettek nemcsak a tárgyalóteremből, de még a bíróság épületéből is. Éppen ezért furcsa, amikor Németh Szilárd képviselőtársunk betonkemény érveket hangoztatva gyakorlatilag megkérdőjelezi, hogy a Jobbik a bíróság oldalára állt volna a vörösiszap-katasztrófa ügyében akár vagy más olyan ügyekben, amelyek itt az utóbbi hetekben felmerültek, akár a Hagyó-ügyben vagy bármilyen más ügyben, amikor olyan ítélet született, ami a társadalom igazságérzetével nem találkozik.

Hát, nagyon nem ez történt. Gyakorlatilag mielőtt másnap felébredtek, mi már, azt nem mondom,

hogy el is felejtettük, mert sajnos nem lehet elfelejteni ezt a gyalázatos ítéletet, de már a következő lépésnél tartottunk, mire ők kiálltak sajtótájékoztatót tartani, hogy igenis elítélik és a bíróságok részrehajlásáról meg egyebekről beszéltek. Mi nem erről beszélünk. Mi elismerjük a bíróságok függetlenségét, ha valóban van ilyen, mi elismerjük azt, hogy a politika, a törvényalkotás nem szólhat bele az igazságszolgáltatásba, nem folyhatnak egymásba a hatalmi ágak. Ugyanakkor a tiltakozásunknak igenis hangot kell adnunk akkor, amikor nyilvánvalóan olyan ítélet születik, amely nemcsak a társadalom igazságérzetével, de magával az igazsággal sem találkozik.

Azért mégiscsak másfél évig folytattunk egy vizsgálatot egy parlamenti vizsgálóbizottság keretében, és nyilván nem olyan eszközökkel, mint a Nemzeti Nyomozó Iroda vagy az ügyészség, vagy akár a bíróság, de a saját eszközeinkkel teljesen nyilvánvalóan és egyértelműen feltártuk, hogy a katasztrófa okozója a MAL Zrt. felelős vezetése volt, és a mai napig is ezt az állításunkat fenntartjuk. Ezt a jelentést, amiben ezt leírtuk, a parlament szinte teljes egyhangúsággal fogadta el annak idején. Ezért kötelességem nemcsak mint jobbkios országgyűlési képviselőnek, de mint volt bizottsági elnöknek is végigvinni ezt az utat, amit elkezdünk és annak a jelentésnek az igazáért kiállni.

Hiszen mégiscsak a legfőbb népképviselői szerv, az Országgyűlés által elfogadott jelentésről, mondhatni a nép hangjáról van szó, amikor kimondtuk, teljesen mindegy, hogy mitől szakadt át a tározó fala, ezt a teljesen mindegy kifejezést értsék idézőjelben. Az, hogy mi volt a tározóban, hogy szabadott volna-e a tulajdonosoknak ilyen mennyiségben ilyen maró, mérgező lúgot tárolni, arra a válasz egyértelműen nem. És ezt soha senki nem is cáfolta. Mindenki azzal volt elfoglalva, hogy mitől szakadt ki a tározó, és ez az üzemeltetők felelősége-e vagy pedig a tervező felelősége.

Lehet, hogy a tervező felelősége és a tervezőt már nem lehet odaültetni a vádlottak padjára, mert vagy elévült, vagy nem is él már, vagy nem tudjuk, hogy mi van ővele, de az biztos, hogy az üzemeltető, ha nem rendeltetésének megfelelően használja azt a tározót, felelős azért a cselekményért, vagy azért az eseményért, ami bekövetkezik. Mert nem a sűrű iszap ölte meg a tíz embert, öntött el három települést, hanem az a nagy mennyiségű híg lúg, ugyanakkor nagyon tömény és maró lúg, ami ott volt a vörösiszap tetején, nem másfél méter vastagságban, mint ahogy az az engedélyben szerepel, hanem néhol 6-7-8 méteres vastagságban.

Számtalanszor elmondtam mindenféle fórumon, sajnos az ítélet ebből semmit nem tükröz vissza. A Bíróság azon szakértői véleményeket vette figyelembe, amelyek a vádlottak ártatlanságát támasztják alá, és egyetlen olyan szakértői véleményt sem, amelyek az általam előbb elmondottakat támasztanák alá,

nem vett figyelembe, figyelmen kívül hagyott. Reméljük, csak remélni tudjuk, hogy a Győri Ítéletábla mint másodfokú hatóság ezen változtatni fog, és egy, a társadalom, az emberek igazságérzete számára sokkal elfogadhatóbb ítéletet fog hozni.

Mi megmondtuk már többször, én magam is, csak szigorú letöltendő börtönbüntetést tartunk elfogadható ítéletnek valamennyi olyan vádlott esetében, akik valóban döntéshozó pozícióban voltak és hozzájárultak ahhoz, hogy ez a szörnyű katasztrófa bekövetkezessen; mert bűn nem maradhat büntetlenül. Ennek szellemében dolgozunk tovább. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, ugyancsak ebben a témában: „A vörösiszapper tanulságai” címmel. Öné a szó.

(17.10)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban nehéz szó nélkül hagyni ezt a bírósági ítéletet és azt, ami itt a szemünk előtt zajlik az országban, ugyanis egyértelműen az a tünet, amit most tapasztalunk, hogy itt mindig a haszonnak van gazdája, de a bajnak, a felelősségnek nincs semmiféle gazdája, és ez a bírósági ítélet is ezt támasztja alá.

Hadd mondjak öt számot! Egymillió köbméter, ennyi volt az, ami kiömlött, és olyan vegyi anyagokat tartalmazott, aminek nem lett volna szabad ott lennie. Egy folyó, ez a Tarna, aminek a teljes élővilága elpusztult, amiről keveset szoktunk beszélni, hiszen sokkal nagyobb károk is keletkeztek, de ugye, mégiscsak egy folyó megemlegette. 40 négyzetkilométer, amit teljes mértékben rekonstruálni és rehabilitálni kellett, és teljes mértékben, hosszú távra befolyásolta annak az érintett területnek a lakhatóságát, a piaci értékét és minden ott élő embernek az életminőségét. 38 milliárd forint, ennyibe került az adófizetőknek, a magyar közforrásnak az, hogy legalább a legszükségesebb helyreállítási folyamatokat meg tudja tenni. Ennyit fizettek a magyar adófizetők azért a felelőtlenségért, ami ott történt. És tíz emberélet. Pontosan ennyibe került, és ez az, aminek - ennek az öt számnak - jelen pillanatban a bírósági ítélet szerint nincs felelőse.

Jobbikos képviselőtársam, ugye, teljesen részletesen a történeti áttekintéssel taglalta a MAL Zrt.-nek a felelősségét, de ugyanakkor nyilvánvalóan meg kell itt néznünk az egész ügyet, hogy a felelőségek hogyan hárulnak még, és mindenkinek meg kell keresnie ebben a saját szerepét. Nyilvánvalóan én, illetve a Lehet Más a Politika is elejétől kezdve állítottuk azt, hogy bizony meg kell néznünk a hatósági felelőségeket is, ugyanis minden egyes ilyen működő üzemnek a környezetvédelmi engedélyezési eljárása során kell hogy vizsgálja a hatóság ennek a műszaki paramétereit, és kell hogy a működésének a

technológiai háttere ellenőrzött legyen. Itt a korábbi eljárásban, ugye, szintén nem volt felelősség, sőt a mai napig hivatalban hatósági munkát látnak el azok a személyek, akik nem láttak előzetesen semmiféle veszélyforrást.

De ugyanígy beszélnünk kell a magyar Országgyűlés felelősségéről, ugyanis immár ötödik éve, mióta mélyrepülésben van a magyar környezetvédelem, a magyar természeti erőforrások, természeti értékek megőrzésére szánt kormányzati törekvés, hiszen nemcsak az intézményrendszert építette vissza a Fidesz-kormányzás, hanem teljes mértékben magát az ágazatot is. És ezt ma is teszi folyamatosan, hiszen a múlt évben történt az, hogy egyszerűen megszüntette a környezetvédelmi felügyelőségeket is, és gyakorlatilag beolvasztott mindent a kormányhivatalba, mert a kormányhivatalban mindenhez értenek.

Nyilvánvalóan emiatt nekünk az Országgyűlésben jogalkotóként meg kell vizsgálnunk azt, hogy hogyan lehet megteremteni azokat a jogszabályi garanciákat, hogy ne következzenek be ilyen balesetek, ilyen katasztrófák. Meg kell vizsgálnunk, hogy hogyan lehet a bíróságok eljárását olyan egyértelmű irányba mozdítani, ami a jogszabályi keretek során kizárja annak a lehetőségét, hogy ne legyen felelős. És meg kell néznünk azt, hogy hogyan lehet megelőzni ezeket az eljárásokat.

A Lehet Más a Politika sok mindenben terjeszt elő javaslatokat, a Btk.-módosítás nem elsősorban a mi asztalunk, mégis ebben az ügyben a múlt hét folyamán Schiffer András frakcióvezetővel beterjesztettünk egy Btk.-módosítást, ami egyértelműen arról szól, hogy felelősségre vonhatóak legyenek azok a hatósági személyek is, akik figyelmenlenségből vagy szemhunyas mellett közvetetten hozzájárulnak az ilyen jellegű katasztrófáknak a bekövetkezéséhez.

És van egy másik javaslat is, amit szerettem volna a tisztelt Országgyűlés figyelmébe ajánlani, ez pedig a környezeti felelősségbiztosítás rendszerének a bevezetése, ugyanis mindaddig, ameddig általános gyakorlat lesz az, hogy közforrásból finanszíroznak minden egyes környezeti kártételt, míg a hasznat közben üzletemberek teszik zsebre, addig ez a rendszer nem fog változni, és nem lesz megelőzési hajlandósága semmilyen működő üzemnek. És a szörnyű az, hogy nem pusztán egy esetről beszélünk, hanem jelen pillanatban is 20-30 olyan üzemről, olyan tározóról, olyan illatos úthoz hasonló lerakóról, amelyek potenciálisan bármikor szennyezhetnek, amikor egyszerű időjárási tényezők határozzák azt meg, hogy bekövetkezik-e egy újabb katasztrófa. Jelen pillanatban sem teszünk semmit a megelőzésért, és a kormányzat bűnös felelőtlenséggel nézi mindezt, és sem forrásokat, sem szakembereket nem biztosít ehhez.

A környezeti felelősségbiztosítás rendszere azért lehetne fontos lépés, mert a biztosítók szakemberei, miután az ilyen károkat, ami jelen pillanatban is

történt, 38 milliárd forint, miután nem nagyon akarnak kifizetni, talán nagyobb lelkiismerettel figyelniük oda, hogy hogyan lehet megelőzni ezeket. Habár nyilvánvalóan belátom, hogy a megoldás az lenne, ha egyszer normális kormánya lenne az országnak, ahol a hatósági eljárások biztosítanák azt, hogy önmagukban ezek bekövetkezzenek és ne pedig egy csővégi rendszerben kelljen gondolkoznunk.

Erre szerettem volna felhívni az Országgyűlés figyelmét, és kérem, hogy a beadott módosító javasla-

tainkat támogatni szíveskedjenek majd. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiából.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalásoknak a végére értünk. Megköszönöm a munkájukat. Az Országgyűlés jövő hét hétfőn 11 órakor folytatja az ülését.

Az **ülést napot bezárom.**

(Az ülésnap 17 óra 13 perckor ért véget.)

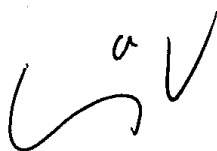
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)